

Fremsat den 26. februar 2025 af klima-, energi- og forsyningsministeren (Lars Aagaard)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion, lov om fjernkøling, lov om varmforsyning og forskellige andre love¹⁾

(Implementering af dele af det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv, herunder indsamling af oplysninger om det offentliges energiforbrug og renoveringer af offentlige bygninger, energieffektivitetskrav i offentlige udbud, energieffektivitetskrav på varme- og køleområdet m.v.)

§ 1

I lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion, jf. lovbekendtgørelse nr. 1036 af 12. september 2024, som ændret ved § 31 i lov nr. 1647 af 30. december 2024, foretages følgende ændringer:

1. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/1791 af 13. september 2023 om energieffektivitet og om ændring af forordning (EU) 2023/955 (omarbejdning), EU-Tidende 2023, nr. L 231, side 1.«

2. § 5, stk. 2, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren nedsætter et uafhængigt råd, som skal rådgive regeringen om energieffektivitet, energibesparelser og relaterede emner, herunder om aktiviteter, hvorved lavindkomsthusholdninger med en vis energibyrd prioritères. Ministeren udpeger rådets forperson, sagkyndige medlemmer og deltagende organisationer samt fastsætter rådets forretningsorden.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan pålægge rådet, jf. stk. 2, at rådgive nationale, regionale og lokale beslutningstagere om aktiviteter, hvorved lavindkomsthusholdninger med en vis energibyrd prioritères.«

3. I § 6, stk. 3, indsættes efter »forbrugsuplysninger«: »og øvrige forbrugerrelaterede oplysninger«.

4. I § 7 indsættes som *stk. 4*:

»Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om finansierings-, informations- og tekniske aktiviteter, som ikke er omfattet af stk. 1.«

5. Før § 13 indsættes i *kapitel 4*:

»§ 12. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om ordregivende myndigheders og ordregivende enheders indgåelse af offentlige kontrakter og koncessioner ved deres køb eller leje af produkter, tjenester, bygninger og bygge- og anlægsarbejder på følgende områder:

- 1) Overholdelse af krav om energieffektivitet m.v.
- 2) Anvendelse af princippet om energieffektivitet først.
- 3) Vurdering af gennemførligheden af at indgå langsigtede kontrakter om energimæssig ydeevne, som fører til langsigtede energibesparelser, ved udbud af kontrakter vedrørende tjenester med et betydeligt energiindhold.
- 4) Offentliggørelse af oplysninger om energieffektivitetsvirkningen af kontrakter i Tenders Electronic Daily (TED).«

6. I § 13, stk. 1 og 2, indsættes efter »ejer«: », bruger«.

7. I § 13, stk. 2, nr. 3, udgår »indkøb,« og », tjenesteydelser«.

8. I § 13, stk. 3, ændres »stk. 1« til: »stk. 2«.

9. I § 13 indsættes som *stk. 4* og *5*:

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/1791 af 13. september 2023 om energieffektivitet og om ændring af forordning (EU) 2023/955 (omarbejdning), EU-Tidende 2023, nr. L 231, side 1.

»Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at de i § 14 nævnte offentlige institutioner m.v. skal:

- 1) Tage hensyn til CO₂-emissioner i forbindelse med investeringer og aktiviteter.
- 2) Fastsætte energieffektivitetsforanstaltninger i planer.
- 3) Gennemføre høring over planer, der indeholder energieffektivitetsforanstaltninger.
- 4) Afbøde væsentlige negative virkninger af energieffektivitetsforanstaltninger for de i § 14 c, stk. 1, nævnte grupper.
- 5) Indberette oplysninger om energi- og vandforbrug.

Stk. 5. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om offentliggørelse af de i stk. 4, nr. 5, indberettede oplysninger.«

10. *Overskriften* til kapitel 4 a affattes således:

»Kapitel 4 a

Foranstaltninger til fremme af energieffektivitet«.

11. Før § 14 a indsættes i *kapitel 4 a*:

»Indberetning og offentliggørelse af oplysninger vedrørende datacentres energimæssige ydeevne«.

12. § 14 a, stk. 2 og 3, ophæves.

13. Efter § 14 a indsættes:

»Energieffektivitet først

§ 14 b. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at der i forbindelse med planlægning, politikker og større investeringsbeslutninger skal foretages vurdering af energieffektivitetsløsninger i overensstemmelse med princippet om energieffektivitet først.

Sårbare grupper

§ 14 c. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om definitioner og indikatorer for lavindkomsthusholdninger med en vis energibyrd, sårbare kunder, personer i lavindkomsthusholdninger og personer, som bor i alment boligbyggeri.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om aktiviteter til fremme af energieffektivitet, hvorved de i stk. 1 nævnte grupper prioriteres.«

14. I § 17, stk. 2, ændres »§ 17 b, stk. 2« til: »§ 21 b, stk. 2«.

15. *Overskriften* før § 17 a og §§ 17 a og 17 b ophæves.

16. *Overskriften* til kapitel 7 affattes således:

»Kapitel 7

Administrative bestemmelser m.v.«

17. Før § 20 indsættes:

»Klager«

18. I § 20, stk. 4, nr. 2, ændres »§ 17 a, stk. 3, og § 19, stk. 1« til: »§ 19 og § 21 a, stk. 3«.

19. Før § 21 indsættes:

»Oplysningsforpligtelser m.v.«

20. I § 21, stk. 1, indsættes efter »datacentre«: »og aktører, der skal foretage vurdering af energieffektivitetsløsninger, jf. § 14 b,«.

21. Efter § 21 indsættes:

»Kapitel 7 a

Tilsyn, påbud, gebyrer og straf m.v.

Tilsyn og påbud

§ 21 a. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om tilsyn med overholdelse af regler fastsat i medfør af § 6, stk. 3, § 12, § 13, stk. 2-4, § 14, stk. 2 og 3, §§ 14 a og 14 b, § 15, stk. 1, og § 16, stk. 1.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at der kan meddeles påbud om overholdelse af regler udstedt i medfør af § 6, stk. 3, § 12, § 13, stk. 2-4, § 14, stk. 2 og 3, §§ 14 a og 14 b, § 15, stk. 1, og § 16, stk. 1.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan bemyndige en institution under ministeriet eller en anden offentlig myndighed til at føre tilsyn i henhold til regler udstedt i medfør af stk. 1 og til at meddele påbud i henhold til regler udstedt i medfør af stk. 2.

Gebyrer

§ 21 b. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om gebyrer til hel eller delvis dækning af omkostninger ved tilsyn og påbud efter regler udstedt i medfør af § 21 a, stk. 1-3, om overholdelse af regler udstedt i medfør af § 15, stk. 1, og § 16, stk. 1.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om gebyrer til hel eller delvis dækning af omkostninger ved godkendelsesordningen i henhold til regler udstedt i medfør af § 17, stk. 1-3.«

22. Før § 22 indsættes:

»Straf«

§ 2

I lov om fjernkøling, jf. lovbekendtgørelse nr. 221 af 6. marts 2023, foretages følgende ændringer:

1. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (omarbejdning), EU-Tidende 2018, nr. L 328, side 82, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU)

2023/1791 af 13. september 2023 om energieffektivitet og om ændring af forordning (EU) 2023/955 (omarbejdning), EU-Tidende 2023, nr. L 231, side 1.«

2. § 1, stk. 4, ophæves.

3. Efter § 1 a indsættes før overskriften før § 2:

»Kommunale planer for køleforsyning

§ 1 b. Det påhviler kommunalbestyrelsen i samarbejde med forsyningsselskaber og andre berørte parter at udarbejde en plan for køleforsyningen i kommunen.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om planer, jf. stk. 1, herunder regler om indhold, interessentinddragelse, påbud og andre gennemførelsesforanstaltninger.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at nærmere angivne forudsætninger skal lægges til grund ved udarbejdelsen af planer, jf. stk. 1, og kan i den forbindelse inddrage overordnede samfunds-, klima- og miljømæssige hensyn.«

4. Efter § 4 indsættes før overskriften før § 5:

»Energieffektive systemer

§ 4 a. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om, hvilke kriterier et fjernkølingssystem skal overholde for at være effektivt, og hvornår disse kriterier skal være opfyldt. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om, at operatører af fjernkølingssystemer, der ikke overholder regler fastsat i medfør af 1. pkt., vil skulle udarbejde en plan herfor, herunder regler om godkendelse af planen m.v.

§ 4 b. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om cost-benefit-analyser for udnyttelse af overskudsvarme, herunder regler om hvornår og for hvilke anlæg cost-benefit-analyserne skal udarbejdes, analysernes indhold og godkendelse.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om indsamling og offentliggørelse af oplysninger om cost-benefit-analyser nævnt i stk. 1.«

5. I § 5, stk. 1, ændres »fjernkølingsanlæg med kølekapacitet på over 20 MW« til: »kommunale fjernkølingsanlæg med en indfyret effekt på over 20 MW og private fjernkølingsanlæg uanset indfyret effekt«.

6. I § 5, stk. 2, 1. pkt., ændres »kølekapacitet« til: »indfyret effekt«.

7. I overskriften før § 6 a indsættes efter »Faktureringsoplysninger«: », kontrakter«.

8. I § 6 a, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om fjernkølingskunders ret til en kontrakt med deres fjernkølingsleverandør, herunder om ansvar, indhold, vilkår,

deling af oplysninger fra kontrakten og salgs- og betalingsmetoder.«

9. I § 6 a, stk. 3, indsættes som 2. pkt.:

»Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at der kan meddeles påbud om overholdelse af regler udstedt i medfør af stk. 1.«

§ 3

I lov om varmforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 124 af 2. februar 2024, som ændret ved § 4 i lov nr. 673 af 11. juni 2024, § 29 i lov nr. 1647 af 30. december 2024 og § 1 i lov nr. 1678 af 30. december 2024, foretages følgende ændringer:

1. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU af 19. maj 2010 om bygningers energimæssige ydeevne (omarbejdning), EU-Tidende 2010, nr. L 153, side 13, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/1513/EU af 9. september 2015 om ændring af direktiv 98/70/EF om kvaliteten af benzin og dieselolie og om ændring af direktiv 2009/28/EF om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder, EU-Tidende 2015, nr. L 239, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (omarbejdning), EU-Tidende 2018, nr. L 328, side 82, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2413 af 18. oktober 2023 om ændring af direktiv (EU) 2018/2001, forordning (EU) 2018/1999 og direktiv 98/70/EF for så vidt angår fremme af energi fra vedvarende energikilder og om ophævelse af Rådets direktiv (EU) 2015/652, EU-Tidende, L af 31. oktober 2023, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/1791 af 13. september 2023 om energieffektivitet og om ændring af forordning (EU) 2023/955 (omarbejdning), EU-Tidende 2023, nr. L 231, side 1.«

2. § 4 a ophæves.

3. I § 5, stk. 1, 1. pkt., ændres »§§ 4 og 4 a« til: »§ 4«.

4. I § 15 udgår », 4 a«.

5. I § 15 a udgår »og § 4 a«.

6. I § 20 d, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Varmedistributionsvirksomheder skal indgå kontrakt med forbrugerne.«

7. I § 20 d, stk. 2, indsættes som 3. pkt.:

»Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om forbrugernes ret til en kontrakt, jf. stk. 1, 2. pkt., herunder om ansvar, indhold, vilkår, deling af oplysninger fra kontrakten og salgs- og betalingsmetoder.«

8. I *overskriften* til kapitel 4 c indsættes efter »overskudsvarme«: »m.v.«

9. Efter § 23 o indsættes i *kapitel 4 c*:

»§ 23 p. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om, hvilke kriterier et fjernvarmesystem skal overholde for at være effektivt, og hvornår disse kriterier skal være opfyldt. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om, at operatører af fjernvarmesystemer, der ikke overholder regler fastsat i medfør af 1. pkt., vil skulle udarbejde en plan herfor, herunder regler om godkendelse af planen m.v.

§ 23 q. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om cost-benefit-analyser for udnyttelse af overskudsvarme, herunder regler om hvornår og for hvilke anlæg cost-benefit-analyserne skal udarbejdes, analysernes indhold og godkendelse.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om indsamling og offentliggørelse af oplysninger om cost-benefit-analyser nævnt i stk. 1.

§ 23 r. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om datacentres udnyttelse af overskudsvarme eller andre former for genvinding af overskudsvarme.«

10. Efter § 24 b indsættes:

»§ 24 c. Klima-, energi- og forsyningsministeren fører tilsyn med, at varmedistributionsvirksomheder overholder § 20 d, stk. 1, 2. pkt., og regler udstedt i medfør af § 20 d, stk. 2, 3. pkt.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om tilsyn efter stk. 1.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at der kan meddeles påbud med henblik på overholdelse af § 20 d, stk. 1, 2. pkt., og regler udstedt i medfør af § 20 d, stk. 2, 3. pkt.«

11. I § 28 a, *stk. 3*, indsættes efter »gebyr«: », samt om tilsyn og meddelelse af påbud«.

12. I § 34, *stk. 1, nr. 1*, udgår »eller nye anlæg efter § 4 a«.

§ 4

I lov om fremme af energibesparelser i bygninger, jf. lovbekendtgørelse nr. 1923 af 8. oktober 2021, som ændret ved § 3 i lov nr. 673 af 11. juni 2024, foretages følgende ændringer:

1. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervs-mæssige kvalifikationer, EU-Tidende 2005, nr. L 255, side 22, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/55/EU af 20. november 2013 om ændring af direktiv 2005/36/EF om anerkendelse af erhvervs-mæssige kvalifikationer og forordning nr.

1024/2012/EU om det administrative samarbejde ved hjælp af informationssystemet for det indre marked (»IMI-forordningen«), EU-Tidende 2013, nr. L 354, side 132, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU af 19. maj 2010 om bygningers energimæssige ydeevne (omarbejdning), EU-Tidende 2010, nr. L 153, side 13, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 af 11. december 2018 om forvaltning af energiunionen og klimaindsatsen, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 663/2009 og (EF) nr. 715/2009, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF, 98/70/EF, 2009/31/EF, 2009/73/EF, 2010/31/EU, 2012/27/EU og 2013/30/EU, Rådets direktiv 2009/119/EF og (EU) 2015/652 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013, EU-tidende 2018, nr. L 328, s. 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder, EU-Tidende 2018, nr. L 328, side 82, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/1791 af 13. september 2023 om energieffektivitet og om ændring af forordning (EU) 2023/955 (omarbejdning), EU-Tidende 2023, nr. L 231, side 1.«

2. I § 21, *stk. 1, nr. 5*, udgår »overordnede«, og efter »vandforbrug« indsættes: »og oplysninger om bygninger, eksempelvis om renoveringer af bygninger«.

3. § 21, *stk. 1, nr. 7-9*, ophæves.

Nr. 10 og 11 bliver herefter nr. 7 og 8.

4. I § 21, *stk. 4*, indsættes efter »lejet«: »eller bruges«.

5. I § 21 indsættes som *stk. 6* og *7*:

»*Stk. 6.* Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om indhentning af oplysninger om bygninger, som ejes, lejes eller bruges af de offentlige institutioner og virksomheder, som er nævnt i § 22, stk. 1.

Stk. 7. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om offentliggørelse af oplysninger omfattet af stk. 1, nr. 5, og stk. 6.«

§ 5

I lov om elforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1248 af 24. oktober 2023, som bl.a. ændret ved § 30 i lov nr. 1647 af 30. december 2024 og § 4 i lov nr. 1676 af 30. december 2024 og senest ved § 1 i lov nr. 1677 af 30. december 2024, foretages følgende ændringer:

1. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, EF-Tidende 1992, nr. L 206, side 7, som ændret senest ved Rådets direktiv 2013/17/EU af 13. maj 2013, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 193, dele af Euro-

pa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/99/EF af 19. november 2008 om strafferetlig beskyttelse af miljøet, EU-Tidende 2008, nr. L 328, side 28, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle, EU-Tidende 2010, nr. L 20, side 7, som ændret ved Rådets direktiv 2013/17/EU af 13. maj 2013, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 193, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/2001/EU af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder, EU-Tidende 2018, nr. L 328, side 82, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2413 af 18. oktober 2023 om ændring af direktiv (EU) 2018/2001, forordning (EU) 2018/1999 og direktiv 98/70/EF for så vidt angår fremme af energi fra vedvarende energikilder og om ophævelse af Rådets direktiv (EU) 2015/652, EU-Tidende, L af 31. oktober 2023, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/944/EU af 5. juni 2019 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ændring af direktiv 2012/27/EU, EU-Tidende 2019, nr. L 158, side 125, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1711 af 13. juni 2024 om ændring af direktiv (EU) 2018/2001 og (EU) 2019/944 for så vidt angår forbedring af udformningen af Unionens elektricitetsmarked, EU-Tidende, L af 26. juni 2024 og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/1791 af 13. september 2023 om energieffektivitet og om ændring af forordning (EU) 2023/955 (omarbejdning), EU-Tidende 2023, nr. L 231, side 1. I loven er der medtaget en bestemmelse fra Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/943/EU af 5. juni 2019 om det indre marked for elektricitet (omarbejdning), EU-Tidende 2019, nr. L 158, side 54. Ifølge artikel 288 i EUF-traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af bestemmelsen i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningens umiddelbare gyldighed i Danmark.«

2. I § 20 indsættes som stk. 6:

»Stk. 6. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om transmissions- og netvirksomheders anvendelse af princippet om energieffektivitet først i forbindelse med deres netplanlægning, netudvikling og større investeringsbeslutninger og om Forsyningstilsynets anvendelse af princippet om energieffektivitet først i forbindelse med tilsynets opgaver og tilsyn.«

§ 6

I lov om gasforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1100 af 16. august 2023, som ændret senest ved § 3 i lov nr. 1676 af 30. december 2024 og § 2 i lov nr. 1677 af 30. december 2024, foretages følgende ændringer:

1. Fodnoten til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/73/EF

af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for naturgas og om ophævelse af direktiv 2003/55/EF, EU-Tidende 2009, nr. L 211, side 94, som ændret ved (EU) direktiv 2019/692 af 17. april 2019 om ændring af direktiv 2009/73/EF om fælles regler for det indre marked for naturgas, EU-Tidende 2019, nr. L 117, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/1513/EU af 9. september 2015 om ændring af direktiv 98/70/EF om kvaliteten af benzin og dieselolie og om ændring af direktiv 2009/28/EF om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder, EU-Tidende 2015, nr. L 239, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (omarbejdning), EU-Tidende 2018, nr. L 328, side 82, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2413 af 18. oktober 2024 om ændring af direktiv (EU) 2018/1999 og direktiv 98/70/EF for så vidt angår fremme af energi fra vedvarende energikilder og om ophævelse af Rådets direktiv (EU) 2015/652, EU-tidende, L af 31. oktober 2023 og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/1791 af 13. september 2023 om energieffektivitet og om ændring af forordning (EU) 2023/955 (omarbejdning), EU-Tidende 2023, nr. L 231, side 1.«

2. I § 11 indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om transmissionsselskabers, systemoperatørers og distributionsselskabers anvendelse af princippet om energieffektivitet først i forbindelse med deres systemplanlægning, systemudvikling og større investeringsbeslutninger og om Forsyningstilsynets anvendelse af princippet om energieffektivitet først i forbindelse med tilsynets opgaver og tilsyn.«

§ 7

I lov nr. 564 af 10. maj 2022 om Ledningsejerregistret, foretages følgende ændringer:

1. I § 27, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 8, stk. 1« til: »§ 7, stk. 1«.

§ 8

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2025, jf. dog stk. 2.
Stk. 2. §§ 1-6 træder i kraft den 11. oktober 2025.
Stk. 3. Regler udstedt i medfør af § 13, stk. 2, nr. 3, § 14 a, stk. 2 og 3, og §§ 17 a og 17 b i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion, jf. lovbekendtgørelse nr. 1036 af 12. september 2024, og § 21, stk. 1, nr. 7-9, i lov om fremme af energibesparelser i bygninger, jf. lovbekendtgørelse nr. 1923 af 8. oktober 2021, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af §§ 12, 21 a og 21 b i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 5 og 21.

Stk. 4. Regler udstedt i medfør af §§ 5 og 15 i lov om varmforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 124 af 2. februar

2024, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af § 23 q i lov om varmforsyning, som affattet ved denne lovs § 3, nr. 9.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Energieffektivitetsdirektivet
3. Lovforslagets hovedpunkter
 - 3.1. Indberetning og offentliggørelse af det offentliges energi- og vandforbrug og renoveringer m.v.
 - 3.1.1. Gældende ret
 - 3.1.2. Energieffektivitetsdirektivet
 - 3.1.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 3.1.4. Den foreslåede ordning
 - 3.2. Energieffektivitet m.v. i offentlige udbud
 - 3.2.1. Gældende ret
 - 3.2.2. Energieffektivitetsdirektivet
 - 3.2.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 3.2.4. Den foreslåede ordning
 - 3.3. Ændring af Rådet for Energieffektiv Omstilling
 - 3.3.1. Gældende ret
 - 3.3.2. Energieffektivitetsdirektivet
 - 3.3.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 3.3.4. Den foreslåede ordning
 - 3.4. Identificering og prioritering af sårbare grupper i aktiviteter om fremme af energieffektivitet
 - 3.4.1. Gældende ret
 - 3.4.2. Energieffektivitetsdirektivet
 - 3.4.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 3.4.4. Den foreslåede ordning
 - 3.5. Finansierings-, informations- og tekniske aktiviteter til fremme af energieffektivitet
 - 3.5.1. Gældende ret
 - 3.5.2. Energieffektivitetsdirektivet
 - 3.5.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 3.5.4. Den foreslåede ordning
 - 3.6. Anvendelse af princippet om energieffektivitet først
 - 3.6.1. Gældende ret
 - 3.6.1.1. Lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion
 - 3.6.1.2. Elforsyningsloven
 - 3.6.1.3. Gasforsyningsloven
 - 3.6.2. Energieffektivitetsdirektivet
 - 3.6.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 3.6.3.1. Lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion
 - 3.6.3.2. Elforsyningsloven
 - 3.6.3.3. Gasforsyningsloven
 - 3.6.4. Den foreslåede ordning
 - 3.6.4.1. Lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion
 - 3.6.4.2. Elforsyningsloven
 - 3.6.4.3. Gasforsyningsloven
 - 3.7. Forbrugerrettigheder på fjernvarme- og fjernkølingsområdet
 - 3.7.1. Gældende ret
 - 3.7.2. Energieffektivitetsdirektivet
 - 3.7.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
 - 3.7.4. Den foreslåede ordning
 - 3.8. Kommunale planer for køleforsyning og godkendelse af projekter om fjernkøling
 - 3.8.1. Gældende ret
 - 3.8.2. Energieffektivitetsdirektivet

- 3.8.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
- 3.8.4. Den foreslåede ordning
- 3.9. Energieffektivisering af fjernvarme- og fjernkølingssystemer samt cost-benefit-analyser
- 3.9.1. Gældende ret
- 3.9.2. Energieffektivitetsdirektivet
- 3.9.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser
- 3.9.4. Den foreslåede ordning
- 3.10. Fejlrettelse af straffebestemmelse i lov om Ledningsejerregistret
- 3.10.1. Gældende ret
- 3.10.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 4. Forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven
- 5. Konsekvenser for opfyldelse af FN's verdensmål
- 5.1. Indberetning og offentliggørelse af det offentliges energi- og vandforbrug og renoveringer m.v.
- 5.2. Energieffektivitet m.v. i offentlige udbud
- 5.3. Ændring af Rådet for Energieffektiv Omstilling
- 5.4. Identificering og prioritering af sårbare grupper i aktiviteter om fremme af energieffektivitet
- 5.5. Finansierings-, informations- og tekniske aktiviteter til fremme af energieffektivitet
- 5.6. Kommunale planer for køleforsyning og godkendelse af projekter om fjernkøling
- 5.7. Energieffektivisering af fjernvarme- og fjernkølingssystemer samt cost-benefit-analyser
- 6. Regionale konsekvenser, herunder for landdistrikter
- 7. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
- 7.1. Indberetning og offentliggørelse af det offentliges energi- og vandforbrug og renoveringer m.v.
- 7.2. Energieffektivitet m.v. i offentlige udbud
- 7.3. Ændring af Rådet for Energieffektiv Omstilling
- 7.4. Anvendelse af princippet om energieffektivitet først
- 7.5. Forbrugerrettigheder på fjernvarme- og fjernkølingsområdet
- 7.6. Kommunale planer for køleforsyning og godkendelse af projekter om fjernkøling
- 7.7. Energieffektivisering af fjernvarme- og fjernkølingssystemer samt cost-benefit-analyser
- 7.8. Principperne for digitaliseringsklar lovgivning
- 8. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
- 8.1. Indberetning og offentliggørelse af det offentliges energi- og vandforbrug og renoveringer m.v.
- 8.2. Energieffektivitet m.v. i offentlige udbud
- 8.3. Anvendelse af princippet om energieffektivitet først
- 8.4. Forbrugerrettigheder på fjernvarme- og fjernkølingsområdet
- 8.5. Energieffektivisering af fjernvarme- og fjernkølingssystemer samt cost-benefit-analyser
- 9. Administrative konsekvenser for borgerne
- 10. Klimamæssige konsekvenser
- 10.1. Indberetning og offentliggørelse af det offentliges energi- og vandforbrug og renoveringer m.v.
- 10.2. Energieffektivitet m.v. i offentlige udbud
- 10.3. Ændring af Rådet for Energieffektiv Omstilling
- 10.4. Identificering og prioritering af sårbare grupper i aktiviteter om fremme af energieffektivitet
- 10.5. Finansierings-, informations- og tekniske aktiviteter til fremme af energieffektivitet
- 10.6. Anvendelse af princippet om energieffektivitet først med hensyn til el- og gasdistribution og el- og gastransmission
- 10.7. Kommunale planer for køleforsyning og godkendelse af projekter om fjernkøling
- 10.8. Energieffektivisering af fjernvarme- og fjernkølingssystemer samt cost-benefit-analyser
- 11. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
- 12. Forholdet til EU-retten
- 12.1. Ændring af Rådet for Energieffektiv Omstilling
- 12.2. Forbrugerrettigheder på fjernvarme- og fjernkølingsområdet
- 12.3. Kommunale planer for køleforsyning og godkendelse af projekter om fjernkøling
- 13. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
- 14. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget skal muliggøre implementering af dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/1791 af 13. september 2023 om energieffektivitet og om ændring

af forordning (EU) 2023/955 (omarbejdning), herefter det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv. Direktivet skal være implementeret i dansk ret senest den 11. oktober 2025.

Direktivet indeholder en række forpligtelser, hvis implemen-

tering forudsætter ny lovgivning. Det omhandler blandt andet krav, der skal muliggøre monitorering og opfølgning på forpligtelser målrettet det offentlige, krav om energieffektivitet m.v. i offentlige udbud og energieffektivitetskrav til varme- og kølesektoren. Derfor foreslås der fastsat nye bestemmelser i en række love, herunder bemyndigelser, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte nye regler på direktivets område.

For det første foreslås bemyndigelser, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om energieffektivitet m.v. i det offentlige, herunder i offentlige bygninger. Det vil navnlig omhandle regler om indberetning, indhentning og offentliggørelse af oplysninger om det offentliges energi- og vandforbrug og om offentlige bygninger samt regler om høring over planer. Endvidere vil det omhandle bemyndigelser til fastsættelse af regler om energieffektivitet m.v. i offentlige udbud.

For det andet foreslås bestemmelser, som vil ændre Rådet for Energieffektiv Omstilling, således at rådet også vil kunne rådgive om aktiviteter i relation til lavindkomsthusholdninger med en vis energibyrd, og rådet dermed vil kunne agere som ekspertnetværk i forhold til at fremme energieffektiviteten hos denne gruppe. Derudover foreslås ændringer, som ikke har baggrund i det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv, men som foreslås gennemført, når hjemmelsgrundlaget for rådet ændres, herunder at rådet også skal kunne yde rådgivning om energieffektivitet og relaterede emner, samt administrative og sproglige ændringer i rådets virke.

For det tredje foreslås bemyndigelser, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte nærmere regler om identificering af en række sårbare grupper samt prioritere disse grupper ved aktiviteter, som skal fremme energieffektivitet.

For det fjerde foreslås en bemyndigelse, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte nærmere regler om visse finansierings-, informations- og tekniske aktiviteter for at fremme energieffektivitet.

For det femte foreslås en generel bemyndigelse, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om anvendelse af princippet om energieffektivitet først i forbindelse med planlægning, politikker og større investeringsbeslutninger. Princippet indebærer blandt andet, at der i videst muligt omfang tænkes i alternative omkostningseffektive energieffektivitetsforanstaltninger for at gøre energiefterspørgsel og energiforsyning mere effektiv. Hertil foreslås bemyndigelser, hvorefter ministeren vil kunne fastsætte regler om anvendelse af princippet om energieffektivitet først i relation til blandt andet elnettet og gassystemet. Det vil omfatte regler om net- og systemplanlægning, net- og systemudvikling samt større investeringsbeslutninger, og Forsyningstilsynets opgaver og tilsyn forbundet dermed. Princippet om energieffektivitet først vil primært konkretisere en række gældende forpligtelser under et formelt

princip. Princippet vurderes at blive implementeret uden væsentlige konsekvenser for gas- og elområdet, om end aktører skal leve op til visse forpligtelser i henhold til artikel 3 og 27 i det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv.

For det sjette foreslås bestemmelser om forbrugerrettigheder for forbrugere af fjernvarme og fjernkøling, herunder bemyndigelser hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte nærmere regler om forbrugerrettigheder og øvrige forbrugerrelaterede oplysninger.

For det syvende foreslås bestemmelser om udarbejdelse af kommunale planer for køleforsyning og godkendelse af projekter om fjernkøling, herunder bemyndigelser hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler herom.

For det ottende foreslås bemyndigelser til at kunne fastsætte regler om datacentres udnyttelse af overskudsvarme m.v., om cost-benefit-analyser på anlægsniveau samt om betingelser for effektive fjernvarme- og fjernkølingssystemer.

Endelig foreslås en rettelse af en fejlhenvisning i en straffebestemmelse i lov nr. 564 af 10. maj 2022 om Ledningsejerregistret (LER-loven).

2. Energieffektivitetsdirektivet

Lovforslaget har til formål at implementere dele af det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv, som bygger på Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF med senere ændringer (det tidligere energieffektivitetsdirektiv).

Det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv udspringer af Europa-Kommissionens "Fit for 55"-pakke. Kommissionen fremlagde den 14. juli 2021 første del af "Fit for 55"-pakken, som skal bringe EU's lovgivningsmæssige ramme for klima og energi i overensstemmelse med målet om at opnå klimaneutralitet senest i 2050 og målet om at reducere netto-drivhusgasemissionerne med mindst 55 pct. senest i 2030 i forhold til 1990-niveaet.

Med det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv opstilles en fælles ramme af foranstaltninger til fremme af energieffektivitet i EU med henblik på at sikre, at EU's mål om energieffektivitet opnås. Endvidere skaber direktivet grundlaget for yderligere forbedringer af energieffektiviteten. Formålet med denne fælles ramme er at bidrage til gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1119 (den europæiske klimalov) og til EU's energiforsyningsikkerhed ved at mindske afhængigheden af energiimport, herunder fossile brændsler.

Direktivet indeholder en række forpligtelser, som ved implementering forudsætter ny lovgivning.

Af direktivet følger blandt andet forpligtelser om at realisere

energibesparelser i det offentlige, jf. artikel 5, og udvidede krav om energirenovering af bygninger, der ejes, lejes og bruges af det offentlige, jf. artikel 6. Hertil følger skærpede krav om energieffektivitet m.v. i offentlige udbud, jf. artikel 7. Kravene med hensyn til renoveringer og energibesparelser i den offentlige sektor skærpes med henblik på, at den offentlige sektor fortsat skal udgøre et forbillede for forbedring af energieffektiviteten og bidrage yderligere til EU's mål om reduktioner af energiforbrug.

Direktivets artikel 24 indeholder endvidere forpligtelser for medlemsstaterne til at identificere visse sårbare grupper og prioritere disse grupper ved aktiviteter, som skal fremme energieffektivitet. Derudover forpligtes medlemsstaterne til at oprette et netværk, som skal rådgive beslutningstagere om aktiviteter om energieffektivitet m.v. i relation til lavindkomsthusholdninger med en vis energibyrd. Hensigten med bestemmelsen er at fremme en socialt retfærdig grøn omstilling.

Direktivet indeholder flere steder regler om "energifattigdom", herunder særligt i artikel 24. "Energifattigdom" er imidlertid ikke et begreb, som bruges konsistent på tværs af EU-lovgivningen, og det bliver ofte en samlebetegnelse for både personer berørt af energifattigdom og f.eks. sårbare kunder. I en dansk kontekst vurderes det hensigtsmæssigt at anvende begrebet "energifattigdom" som »lavindkomsthusholdninger med en vis energibyrd«. Når der i dette lovforslag foreslås regler om lavindkomsthusholdninger med en vis energibyrd, jf. artikel 24, er det således med henblik på implementering af bestemmelserne om energifattigdom i det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv. Når EU-regler citeres, anvendes begrebet "energifattigdom".

Af det tidligere energieffektivitetsdirektiv fra 2012 med senere ændringer, fremgik forpligtelser for medlemsstaterne til at fremme visse aktiviteter om energieffektivitet. I det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv er disse forpligtelser videreført i direktivets artikel 30, og forpligtelserne er samtidig udvidet, dvs. det kræves af medlemsstaterne, at de skal iværksætte yderligere aktiviteter, end det var påkrævet med det tidligere direktiv. Hensigten med aktiviteterne er at modvirke strukturelle hindringer for energieffektivisering ved blandt andet at korrigere for markedsfejl og nedbryde barrierer for energieffektivisering.

Direktivet indeholder yderligere forpligtelser om at anvende princippet om energieffektivitet først, herunder krav om vurdering af energieffektivitetsløsninger ved planlægning, politikker og større investeringsbeslutninger, både offentlige og private, jf. artikel 3. På el- og gasdistributionsområdet og el- og gastransmissionsområdet skal medlemsstaterne hertil sikre, at princippet om energieffektivitet først vurderes i forbindelse med netplanlægning, netudvikling og større investeringsbeslutninger, jf. artikel 27.

På fjernvarme- og fjernkølingsområdet fremgår det, at medlemsstaterne skal sikre grundlæggende kontraktlige rettigheder vedrørende opvarmning, køling og varmt brugsvand,

herunder særligt at slutkunder har ret til en kontrakt med deres leverandør, der opfylder kravene i artikel 21. Endvidere skal de kompetente myndigheder sikre håndhævelsen af forbrugerbeskyttelsesforanstaltningerne. På fjernkølingsområdet skal medlemsstaterne yderligere sikre, at regionale og lokale myndigheder udarbejder lokale køleplaner, jf. artikel 25, stk. 6. Herudover fremgår, at medlemsstaterne skal sikre et mere effektivt energiforbrug i fjernvarme- og fjernkølingssystemer ved at fastlægge kriterier for, hvornår disse systemer er energieffektive, jf. artikel 26, stk. 1. Medlemsstaterne skal hertil sikre, at fjernvarme- og fjernkølingssystemer, der opføres på ny eller får foretaget omfattende renovering, opfylder de fastsatte energieffektivitetskriterier, og at der for visse anlæg gennemføres cost-benefit-analyser på anlægsniveau for at vurdere muligheden for at udnytte overskudsvarme, jf. artikel 26, stk. 4-7.

Af direktivets artikel 32 fremgår, at medlemsstaterne skal fastsætte regler om sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelser af de nationale regler, der er vedtaget i medfør af direktivet, og træffe alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de gennemføres. Endvidere fremgår, at sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelserne og have afskrækkende virkning, samt at medlemsstaterne senest den 11. oktober 2025 skal give Europa-Kommissionen meddelelse om disse regler og foranstaltninger og underrette om alle senere ændringer, der berører dem.

Af direktivets artikel 36, stk. 1, fremgår, at medlemsstaterne skal sætte de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme direktivets artikler. For de artikler, som lovforslaget foreslås at muliggøre implementering af, er fristen senest den 11. oktober 2025, dvs. for artikel 3, 5-7, 21, 24, 25, 26, stk. 1, 2 og 4-14, artikel 27 og 30 med tilhørende bilag. Med hensyn til artikel 26, stk. 3, vil medlemsstaterne skulle sætte de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme bestemmelserne heri senest på de deri omhandlede datoer.

Herudover indeholder direktivet en række forpligtelser, herunder et forhøjet fælles energisparemål i EU og krav til årlige energibesparelser i den offentlige sektor. Disse forpligtelser forudsætter i sig selv ikke umiddelbart ny lovgivning. I direktivet indgår også forpligtelser, som blot videreføres fra det tidligere energieffektivitetsdirektiv. Herudover er der på enkelte områder vurderet at være normharmonier, hvor der således heller ikke er behov for ny lovgivning.

For en nærmere gennemgang af det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs forpligtelser, for så vidt angår områder, som er relevante for dette lovforslag, henvises til afsnittene om energieffektivitetsdirektivet under pkt. 3. om lovforslagets hovedpunkter.

3. Lovforslagets hovedpunkter

3.1. Indberetning og offentliggørelse af det offentliges energi- og vandforbrug og renoveringer m.v.

3.1.1. Gældende ret

I lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion, jf. lovbekendtgørelse nr. 1036 af 12. september 2024 med senere ændringer og lov om fremme af energibesparelser i bygninger, jf. lovbekendtgørelse nr. 1923 af 8. oktober 2021 med senere ændringer indgår regler om energibesparelser m.v. målrettet det offentlige.

Det fremgår af lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion § 6, stk. 1, at klima-, energi- og forsyningsministeren skal sikre, at energibesparelsesaktiviteterne bliver koordineret og gennemført så effektivt som muligt i overensstemmelse med lovens formål. Til opfyldelse heraf kan ministeren 1) iværksætte uvildige evalueringer af energibesparelsesaktiviteter, 2) sikre oprettelsen af videnscentre, databaser og lign. om energibesparelser og 3) fremme indgåelsen af aftaler mellem erhvervsvirksomheder, forbrugere eller sammenslutninger af disse om udvikling, markedsføring eller indførelse af energieffektive produkter, anlæg eller processer. Efter lovens § 6, stk. 2, kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler om, at kollektive energiforsyningsvirksomheder i et rimeligt omfang skal medvirke ved aktiviteter som nævnt i stk. 1, nr. 1 og 2, og ministeren kan påbyde kollektive energiforsyningsvirksomheder at medvirke ved de pågældende aktiviteter.

Det fremgår af lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion § 13, stk. 1, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan forhandle med de i § 14 nævnte offentlige institutioner m.v. eller organisationer, der repræsenterer de nævnte institutioner, om energibesparelsesaktiviteter og fastsættelse af målsætninger for gennemførelse af energibesparelser i bygninger, anlæg, udstyr og lign., som institutionerne ejer eller lejer.

Det fremgår af lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion § 13, stk. 2, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at de i § 14, stk. 1, nævnte offentlige institutioner skal udføre følgende energibesparelsesaktiviteter for bygninger, anlæg, udstyr og lign., som de ejer eller lejer: 1) udarbejde grønne energiregnskaber indeholdende en kortlægning af energiforbruget, dokumentation for gennemførte energibesparelser og handlingsplan for energibesparelser, 2) udarbejde kalkulationer og planer for gennemførelse af energibesparelser, 3) fremme energibesparelser i forbindelse med indkøb, projektering, tjenesteydelser og vedligeholdelse og 4) gennemføre energibesparelsesaktiviteter, når de udgifter, som er forbundet med aktiviteten, forventes at blive modsvaret af driftsbesparelser inden for kortere tid.

Efter lovens § 13, stk. 3, kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler om indsendelse af grønne regnskaber og tage initiativ til at offentliggøre oplysninger, som nævnt i § 13, stk. 1, nr. 1, om grønne regnskaber og nr. 2 om kalkulationer og planer. I lovens § 13, stk. 3, henvises der ved en fejl til stk. 1. Det følger af bestemmelsens sammenhæng og indhold, at henvisningen må forstås som en henvisning til lovens § 13, stk. 2. Den forkerte henvisning

har ikke givet anledning til tvivl om fortolkningen eller medført fejl i administrationen af bestemmelsen.

De nævnte offentlige institutioner m.v. i § 14 i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion omfatter den offentlige forvaltning og selskaber, institutioner, foreninger m.v., såfremt udgifterne ved deres virksomhed overvejende dækkes af statslige, regionale eller kommunale midler, eller såfremt de ved eller i henhold til lov har fået tillagt beføjelse til at træffe afgørelse på statens, en regions eller en kommunes vegne. Efter lovens § 14, stk. 2, kan klima-, energi- og forsyningsministeren efter forhandling med finansministeren, social- og boligministeren og indenrigs- og sundhedsministeren fastsætte regler om, at § 13 også skal gælde for virksomheder, der ejes af staten, regioner eller kommuner, eller hvor staten, regioner eller kommuner har bestemmende indflydelse. Efter lovens § 14, stk. 3, kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler om undtagelse fra bestemmelserne i § 13.

Det fremgår af lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion § 21, stk. 3, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at kommunikation, som Energistyrelsen, Energiklagenævnet eller klima-, energi- og forsyningsministeren modtager efter denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt. Efter § 21, stk. 4, kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur el.lign.

Det fremgår af lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion § 22, stk. 2, at der i regler, der udstedes i henhold til loven, kan fastsættes bødestraf for overtrædelse af bestemmelser i reglerne eller af vilkår og påbud udstedt i henhold til reglerne.

Herudover fremgår det af lov om fremme af energibesparelser i bygninger § 21, stk. 1, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler for offentlige institutioner og virksomheder m.v. om en række forskellige forhold i forbindelse med deres administration m.v. af bygninger, blandt andet om gennemførelse af rentable energibesparelser, energieffektiv opførelse, drift og vedligeholdelse m.v., forøgelse af vedvarende energi ved gennemrenovering, udpegning af energiansvarlige, indberetning af overordnet energi- og vandforbrug, synliggørelse af energi- og vandforbrug, kontrolresultater for tekniske anlæg og tiltag samt krav ved køb og leje af bygninger.

Det følger af 21, stk. 2, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at offentlige institutioner og virksomheder m.v., som er nævnt i § 22, stk. 1, i det omfang de indgår aftale med en bygningsejer om at varetage en bygnings drift, ved aftalens indgåelse skal sikre, at forpligtelser i medfør af stk. 1 opfyldes.

Det følger af § 21, stk. 3, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om indhold og gennemførelse

af de aktiviteter, der er nævnt i § 21, stk. 1, samt administration i forbindelse hermed.

Efter § 21, stk. 4, kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler om, at regler udstedt i medfør af § 21, stk. 1-3, i nærmere angivet omfang finder tilsvarende anvendelse for bygninger, som er lejet af offentlige institutioner og virksomheder m.v., der er nævnt i § 22.

Efter § 21, stk. 5, kan klima-, energi- og forsyningsministeren undtage visse offentlige institutioner eller virksomheder m.v. helt eller delvis fra krav i regler fastsat i medfør af § 21, stk. 1-4.

De nævnte offentlige institutioner eller virksomheder m.v. i lov om fremme af energibesparelser i bygninger § 22, stk. 1, er: 1) den offentlige forvaltning, 2) institutioner, selskaber, foreninger m.v., hvis mere end 50 pct. af udgifterne ved deres virksomhed dækkes af offentlige midler, eller hvis de ved eller i henhold til lov har fået tillagt beføjelser til at træffe afgørelse på det offentlige vegne og 3) virksomheder, der ejes af det offentlige, eller hvor det offentlige har bestemmende indflydelse.

Efter §§ 31 a og 31 b kan klima-, energi- og forsyningsministeren påbyde, at den, der har handlet i strid med loven eller regler udstedt i medfør af loven, bringer forholdet i orden inden for en angiven frist, og meddele påbud til den, som har rådighed over den bygning, som det lovstridige forhold vedrører. Efter § 32 kan den, der overtræder påbud straffes med bøde.

Bemyndigelserne i § 13, stk. 2 og 3, og § 14, stk. 3, i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion og §§ 20-22 i lov om fremme af energibesparelser i bygninger er udmøntet i cirkulære nr. 9909 af 9. december 2020 om energieffektivisering i statens institutioner med senere ændringer. Af cirkulæret fremgår blandt andet regler om, at statens institutioner m.v. årligt skal indberette energiforbrug opdelt i forbrug af el, energiforbrug til varme, fjernkøling samt institutionernes samlede faktiske forbrug af vand til en central database, som varetages af Energistyrelsen. Indberetningen foretages som led i administrationen af energispareforpligtelser målrettet det statslige niveau, herunder forpligtelser, som følger af det tidligere energieffektivitetsdirektiv.

Klima-, energi- og forsyningsministeren har delegeret opgaverne efter lov om effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion § 6, stk. 1, og § 13, stk. 1, og bemyndigelserne til at fastsætte regler efter lovens § 6, stk. 2, § 13, stk. 1-3, og § 14, stk. 2 og 3, til Energistyrelsen, jf. bekendtgørelse nr. 1705 af 30. december 2024 om Energistyrelsens opgaver og beføjelser (delegationsbekendtgørelsen).

Klima-, energi- og forsyningsministeren har delegeret bemyndigelserne til at fastsætte regler efter lov om fremme af energibesparelser i bygninger §§ 21 og 22 til Energistyrelsen, jf. delegationsbekendtgørelsen.

3.1.2. Energieffektivitetsdirektivet

Af det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 5, stk. 1, følger, at medlemsstaterne skal sørge for, at alle offentlige organers samlede slutforbrug af energi under ét reduceres med mindst 1,9 pct. hvert år sammenlignet med 2021. Medlemsstaterne skal fastsætte et grundscenarie, som omfatter alle offentlige organers slutforbrug af energi, undtagen inden for offentlig transport og væbnede styrker. Reduktioner i energiforbruget ved offentlig transport og for de væbnede styrker er vejledende og kan medregnes i opfyldelsen af forpligtelsen.

Reduktionsmålet på 1,9 pct. er vejledende i en overgangsperiode, der slutter 11. oktober 2027, jf. artikel 5, stk. 2. I overgangsperioden kan medlemsstaterne anvende anslåede forbrugsoplysninger. Senest den 11. oktober 2027 skal medlemsstaterne justere og tilpasse forbrugsoplysningerne til det faktiske slutforbrug af energi.

Det følger af artikel 5, stk. 3, at forpligtelsen indtil den 31. december 2026 ikke omfatter offentlige organers energiforbrug i lokale administrative enheder med en befolkning på under 50.000 indbyggere, og indtil den 31. december 2029 offentlige organers energiforbrug i lokale administrative enheder med en befolkning på under 5.000 indbyggere.

Af artikel 5, stk. 4, følger, at der kan tages hensyn til klimavariationer, når en medlemsstat beregner offentlige organers slutforbrug af energi.

Offentlige organer defineres i artikel 2, nr. 12, som nationale, regionale eller lokale myndigheder og enheder, som finansieres og administreres direkte af disse myndigheder, men som ikke har en industriel eller kommerciel karakter. Af præambelbetragtning nr. 35 fremgår, at med henblik på at fastlægge kredsen af adressater bør medlemsstaterne anvende definitionen af "offentlige organer" som fastlagt i direktivet, hvor "finansieres direkte af disse myndigheder" betyder, at disse enheder overvejende finansieres med offentlige midler og "administreres af disse myndigheder" betyder, at en national, regional eller lokal myndighed har et flertal med hensyn til valget af enhedens ledelse.

Slutforbrug af energi defineres i artikel 2, nr. 6, som al energi leveret til industri, til transport, herunder energiforbrug i den internationale luftfart, til husholdninger, til offentlige og private tjenester, til landbrug, til skovbrug, til fiskeri samt til andre slutbrugersektorer, bortset fra energiforbrug i forbindelse med international maritim bunkring, omgivelsesenergi og leverancer til omdannelsessektoren og til energisektoren og transmissions- og distributionstab (som defineret i bilag A til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1099/2008 af 22. oktober 2008 om energistatistik).

Det følger af artikel 5, stk. 5, at medlemsstaterne skal medtage den reduktion af energiforbruget, som alle offentlige organer opdelt efter sektor skal opnå, og de foranstaltninger, som de planlægger at vedtage med henblik på at opnå disse reduktioner, i ajourføringer af deres nationale energi- og klimaplaner, jf. artikel 14, stk. 2, sammenholdt med artikel

3 og artikel 7-12 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 af 11. december 2018 om forvaltning af energunionen og klimaindsatsen (forvaltningsforordningen). Endvidere fremgår, at medlemsstaterne som led i deres integrerede nationale energi- og klimastatusrapporter, der er forelagt i henhold til artikel 17 i nævnte forordning, skal aflægge rapport til Europa-Kommissionen om den reduktion af slutforbruget af energi, der er opnået hvert år.

Af det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 5, stk. 6, 1. afsnit, følger, at medlemsstaterne skal sikre, at regionale og lokale myndigheder fastsætter energieffektivitetsforanstaltninger i deres langsigtede planlægningsværktøjer, såsom dekarboniseringsplaner eller planer for bæredygtig energi efter høring af relevante interessenter og offentligheden, herunder navnlig sårbare grupper, som er i risiko for at blive berørt af energifattigdom, eller som er mere udsatte over for virkninger af planerne. Endvidere fremgår af 2. afsnit i artikel 5, stk. 6, at medlemsstaterne skal sikre, at de kompetente myndigheder træffer foranstaltninger til at afbøde væsentlige negative direkte eller indirekte virkninger af energieffektivitetsforanstaltninger på energifattige, lavindkomsthusholdninger eller sårbare grupper, når de udformer og gennemfører energieffektivitetsforanstaltninger.

Af direktivets artikel 5, stk. 8, følger, at medlemsstaterne skal tilskynde offentlige organer til at tage hensyn til CO₂-emissioner over hele livscyklussen samt de økonomiske og sociale fordele for deres offentlige organers investering og politiske aktiviteter.

Ud over krav til opnåelse af energibesparelser i offentligt energiforbrug, ændres der i kravene om renoveringer af offentlige bygninger. Det fremgår af det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 6, stk. 1, at hver medlemsstat skal sikre, at mindst 3 pct. af det samlede etageareal i opvarmede og/eller nedkølede bygninger med et samlet nytteetageareal over 250 m², der ejes af offentlige organer, skal renoveres, så de mindst omdannes til næsten energineutrale bygninger (NZEB) eller nulemissionsbygninger (ZEB) i henhold til artikel 9 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU af 19. maj 2010 om bygningers energimæssige ydeevne med senere ændringer (det tidligere bygningsdirektiv). Socialt boligbyggeri kan undtages for forpligtelsen, hvis renoveringen ikke vil være omkostningsneutral, eller hvis renoveringen vil føre til huslejestigninger.

Næsten energineutral bygning defineres i det tidligere bygningsdirektivs artikel 2, nr. 2, som en bygning, der har en meget høj energimæssig ydeevne, fastlagt i overensstemmelse med direktivets bilag I. Af definitionen fremgår endvidere, at den ubetydelige eller meget lille energimængde, der kræves, i meget væsentlig grad bør dækkes af energi fra vedvarende energikilder, herunder vedvarende energi produceret på stedet eller i nærheden.

Samlet nytteetageareal defineres i det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 2, nr. 13, som etageareal i en byg-

ning eller del af en bygning, hvor der anvendes energi til regulering af indeklimaet.

Af artikel 6, stk. 2, følger, at medlemsstaterne kan anvende mindre strenge krav end dem, der er fastsat i artikel 6, stk. 1, for:

a) bygninger, der er officielt beskyttet som en del af et særligt udpeget miljø eller på grund af deres særlige arkitektoniske eller historiske værdi, for så vidt overholdelse af visse mindstekrav til energimæssig ydeevne ville indebære en uacceptabel ændring af deres karakter eller udseende,

b) bygninger, der ejes af de væbnede styrker eller statsforvaltningen og anvendes til nationale forsvarsformål, med undtagelse af indkvarteringsbygninger med enkeltværelser eller kontorbygninger til de væbnede styrker og andet personale, der er ansat af forsvarsmyndighederne,

c) bygninger, der anvendes til gudstjenester og religiøse formål.

Af artikel 6, stk. 3, følger, at for at fremskynde energibesparelserne og give et incitament til at indføre foranstaltninger tidligere, kan en medlemsstat, som i et år renoverer mere end 3 pct. af det samlede etageareal i sine bygninger i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, frem til 31. december 2026, medregne overskuddet i den årlige renoveringsprocent for et af de efterfølgende tre år. Endvidere fremgår, at en medlemsstat, der renoverer mere end 3 pct. af det samlede etageareal i sine bygninger fra den 1. januar 2027, kan medregne overskuddet i den årlige renoveringsprocent for de efterfølgende to år.

Det fremgår af artikel 6, stk. 4, at medlemsstaterne i den årlige renoveringsprocent for bygninger kan medregne nye bygninger, der ejes som erstatning for offentlige organers bestemte bygninger, der er nedrevet inden for de to foregående år. Dette gælder dog kun, hvis de vil være mere omkostningseffektive og bæredygtige målt på de opnåede besparelser på energi og CO₂-livscyklusemissioner i forhold til at rovere sådanne bygninger. Hver medlemsstat fastlægger klare generelle kriterier, metoder og procedurer til at udpege sådanne ekstraordinære tilfælde og offentliggør disse.

Det følger af artikel 6, stk. 5, at medlemsstaterne senest den 11. oktober 2025 skal udarbejde og offentliggøre en fortegnelse over opvarmede og/eller afkølede bygninger, der ejes eller benyttes af offentlige organer, som har et nytteetageareal på mere end 250 m². Fortegnelsen skal mindst hvert andet år ajourføres. Fortegnelsen skal knyttes til oversigten over bygningsmassen, der skal udarbejdes inden for rammerne af de nationale planer for renovering af bygninger i overensstemmelse med det tidligere bygningsdirektiv og de relevante databaser. Fortegnelsen skal mindst indeholde oplysninger om: a) etagearealet i m², b) det årligt målte energiforbrug af varme, køling, elektricitet og varmt vand, når disse data er tilgængelige og c) den enkelte bygning

energiattest udstedt i overensstemmelse med det tidligere bygningsdirektiv.

Forpligtelserne om renoveringer af bygninger, som følger af det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 6, stk. 1-4, kan efter direktivets artikel 6, stk. 6, opfyldes ved en alternativ tilgang. Det forudsætter, at der årligt opnås energibesparelser i offentlige organers bygninger svarende til mindst den energibesparelse, som vil opnås ved årlig renovering af 3 pct. af offentlige organers ejede bygninger ved direktivets artikel 6, stk. 1-4. Derudover fremgår det af artikel 6, stk. 6, at der ved den alternative tilgang også skal indføres et renoveringspas, hvor det er relevant, for bygninger, der udgør mindst 3 pct. af det samlede etageareal, og at disse bygninger senest i 2040 skal renoveres op til næsten energineutrale bygninger.

Forpligtelserne om renoveringspas fremgår af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1275 af 24. april 2024 om bygnings energimæssige ydeevne (omarbejdning) (det omarbejdede bygningsdirektiv) artikel 12, hvor der stilles krav om, at medlemsstaterne indfører en ordning for renoveringspas på grundlag af den fælles ramme, der er fastsat i direktivets bilag VIII. Renoveringspasset skal blandt andet indeholde oplysninger om bygningens ydeevne, grafisk fremstilling af en køreplan, trin til en etapevis gennemgribende renovering og redegørelse for den optimale rækkefølge af trinene. Fristen for gennemførelsen af forpligtelsen om renoveringspas er den 29. maj 2026, jf. det omarbejdede bygningsdirektivs artikel 35.

3.1.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Med det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv pålægges medlemsstaterne øgede krav til energibesparelser og renoveringer af bygninger i den offentlige sektor.

Kravet ved det tidligere energieffektivitetsdirektiv har omhandlet renoveringer af den statslige forvaltnings ejede og benyttede bygninger, hvor det har været muligt for en medlemsstat at gennemføre forpligtelsen ved opnåelse af tilsvarende energibesparelser i den statslige forvaltning, som renoveringerne ville medføre. Kravene er øget, så der nu skal opnås energibesparelser i hele den offentlige sektor, og der skal foretages renoveringer af offentligt ejede bygninger.

Forpligtelserne er rettet mod en ny afgrænsning af den offentlige sektor ved ændringen af definitionen af offentlige organer. Definitionen af offentlige organer afviger fra den kreds, der kan fastsættes regler for med de gældende bemyndigelser. Kredsen, der kan fastsættes regler for, er større end, hvad direktivet forpligter til, da definitionen af offentlige organer blandt andet indeholder krav om, at en enhed skal være direkte administreret og samtidig direkte finansieret af midler fra staten, regioner eller kommuner. Endvidere skal enheden ikke have en industriel eller kommerciel karakter.

Det fremgår af bemyndigelserne i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion § 14, stk. 1 og

2, og i lov om fremme af energibesparelser i bygninger § 21, stk. 1, at der kan fastsættes regler for den offentlige forvaltning og enheder, såfremt deres udgifter overvejende dækkes af statslige, regionale eller kommunale midler, enheden ejes af staten, regioner eller kommuner, eller hvor staten, regioner eller kommuner har bestemmende indflydelse. Der kan også fastsættes regler for enheder, såfremt de ved eller i henhold til lov har fået tillagt beføjelse til at træffe afgørelse på statens, en regions eller en kommunes vegne. Bemyndigelserne er anvendt ved udstedelse af regler for statens intuitioner og virksomheder m.v. i cirkulære om energieffektivisering i statens institutioner, hvilket omfatter alle ministerier og styrelser, direktorater m.v. under ministeriet, institutioner m.v., som har fået tillagt beføjelse til at træffe afgørelse på statens vegne, samt virksomheder, der ejes af staten, og virksomheder, hvor staten har bestemmende indflydelse over virksomheden.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at de foreslåede bemyndigelser og ændringer bør tage hensyn til lovens allerede etablerede systematik og derfor følge den allerede gældende kreds i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion § 14. Endvidere vurderer Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet, at bemyndigelserne bør tage hensyn til fremtidig fleksibilitet ved direktivændringer eller udmøntning af politiske aftaler, som går videre end direktivets forpligtelser.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer derfor, at bemyndigelserne bør indsættes i forlængelse af gældende bemyndigelser og i overensstemmelse med den systematik, som følger af lovene, hvor der kan fastsættes regler for offentlige institutioner og virksomheder m.v.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at videreførelse af den allerede gældende afgrænsning i lovene vil føre til, at bemyndigelserne vil gå videre, end hvad implementeringen af det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv forudsætter, da der kan fastsættes regler for institutioner og virksomheder m.v., som ikke er omfattet af forpligtelsen ved direktivet. Adgangen til at regulere ved sådanne bemyndigelser bør imidlertid afgrænses til, hvad som vurderes nødvendigt for at implementere direktivets forpligtelser, medmindre der indgås politisk aftale eller det skønnes nødvendigt af hensyn til effektivitet eller administration. Der bør således fortsat være en vis fleksibilitet ved behov for fremtidige ændringer, eksempelvis som følge af ændringer af det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv eller ved nationale initiativer.

De nye energibesparelser- og renoveringsforpligtelser i den offentlige sektor fører til, at der løbende skal følges op på opfyldelsen af forpligtelserne samt foretages afrapportering til Europa-Kommissionen. Det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv medfører også nye krav til løbende opdatering og offentliggørelse af en fortegnelse over offentlige organers ejede og benyttede bygninger med et areal over 250 m², hvor bygningernes areal, det årligt målte energiforbrug af varme, køling, elektricitet og varmt vand, når disse data er

tilgængelige, og de enkelte bygningers energimærke skal fremgå.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at de gældende bemyndigelser i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion og i lov om fremme af energibesparelser i bygninger ikke er tilstrækkelige og fleksible nok til at udmønte en effektiv ordning, som kan implementere det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs forpligtelser om opgørelse, ajourføring og offentliggørelse af oplysninger om energiforbrug og renoveringer af offentlige organers ejede, lejede og ibrugtagne bygninger. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at en effektiv opgørelse over offentlige organers bygningsmasse vil kunne bidrage til planlægning af, hvordan renoveringskravet kan opnås.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer endvidere, at der ikke er hjemmel til, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om indberetning og offentliggørelse af den offentlige sektors oplysninger om energi- og vandforbrug, hvis ikke oplysningerne er indberettet som led i udførelsen af en energibesparelsesaktivitet, eller forbruget for en bygning er indberettet på et overordnet niveau. Herudover er der ikke hjemmel til, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om indberetning og indhentning af oplysninger om offentligt ejede og benyttede bygninger i det omfang, de nye forpligtelser i det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv forudsætter.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer derudover, at den gældende afgrænsning af anvendelsesområdet for energibesparelsesaktiviteter og målsætninger for gennemførelse af energibesparelser inden for den offentlige sektor ikke følger det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs brede sigte. Forpligtelsen i direktivets artikel 5 om at opnå energibesparelser i den offentlige sektor sætter ikke begrænsninger for, inden for hvilke områder, der skal opnås energibesparelser, bortset fra at energiforbrug i forbindelse med international maritim bunkring, omgivelsesenergi og leverancer til omdannelsessektoren og til energisektoren og transmissions- og distributionstab ikke er omfattet af forpligtelsen.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer det derfor nødvendigt at ændre i gældende bemyndigelser og indsætte nye bemyndigelser i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion for at muliggøre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om indberetning og offentliggørelse af offentlige institutioners og virksomheders m.v. energi- og vandforbrug. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer endvidere, at det er nødvendigt at ændre i gældende bemyndigelser og indsætte nye bemyndigelser i lov om fremme af energibesparelser i bygninger for at muliggøre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om indhentning, indberetning og offentliggørelse af oplysninger om bygninger.

Derudover vurderer Klima-, Energi- og Forsyningsministeri-

et, at det er nødvendigt at ændre i anvendelsesområdet for bemyndigelserne, så klima-, energi- og forsyningsministeren også kan fastsætte regler for bygninger, anlæg, udstyr og lign, som offentlige institutioner og virksomheder m.v. bruger, uden at bygninger, anlæg, udstyr og lign. er ejet eller lejet af offentlige institutioner og virksomheder m.v.

I en dansk kontekst har tilgangen til implementering af tidligere krav, navnlig krav om energibesparelser i den statslige forvaltning, været at udstede regler herom i cirkulære om energieffektivisering i statens institutioner samt at fastsætte yderligere krav om en national målsætning om energibesparelser for ministeriernes øvrige institutioner i cirkulæret.

Kravene i det omarbejdede direktiv rettes mod en bredere kreds end tidligere og vil blandt andet indebære udstedelse af regler om høring over planer, hvilket vurderes at have en retsvirkning for borgere og virksomheder, hvorfor de udmøntende regler bør fastsættes ved bekendtgørelse og ikke i et cirkulære. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer derfor, at cirkulæret skal erstattes af en bekendtgørelse, hvor de regler, som implementeringen af det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 5 og 6 forudsætter, samles. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer derudover, at der ved national målsætning i cirkulære om energieffektivisering i statens institutioner er stillet krav og mål for institutioner, som ikke er del af almindelige ministerielle hierarki, eksempelvis visse af statens ejede virksomheder, der går videre end det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs forpligtelser.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker, at der ved kravenes gennemførelse bør udvises særligt hensyn i forhold til oplysninger, som vil kunne udgøre en sikkerhedsrisiko. Der bør ikke fastsættes regler, hvorefter der vil skulle offentliggøres oplysninger, jf. direktivets artikel 6, stk. 5, som kan udgøre en sikkerhedsrisiko. Der bør også tages særligt hensyn til sikkerhedsmæssige aspekter ved indhentning og indberetning af oplysninger.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at bygningsarealet i det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv fortsat opgøres på en anden måde end den danske opgørelse af bruttoetageareal, idet direktivet anvender nyttearealer, hvor ydervægge, skillerum og skorstene m.v. trækkes fra. Samme forhold er tidligere blevet behandlet, jf. Folketingstidende 2004-05 (2. samling), tillæg A, L 136, side 5790, hvor det fremgår af pkt. 3.1.6 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, at beregningen af nyttearealer er kompliceret for eksisterende bygninger og vil være forbundet med væsentlige omkostninger for bygningsejerne, og at et samlet etageareal for en ejendom kan hentes direkte fra Bygnings- og Boligregistret (BBR-registret). Det er fortsat vurderingen, at det vil være forbundet med væsentlige omkostninger at anvende en ny opgørelse af areal for bygninger, som ikke anvendes ved BBR-registret. Arealopgørelse ud fra BBR-registret anvendes ved gennemførelsen af det tidligere direktivets forpligtelser. Arealopgørelse ved BBR-registret forventes fortsat at blive anvendt frem for direktivets

opgørelse af areal. Dette vurderes at kunne medføre, at bygninger med et nationalt registreret areal på over 250 m² i de tilfælde, hvor bygningens areal er på 250 m² eller lidt over 250 m², vil omfattes af implementeringen, mens at bygningen muligvis ikke ville være omfattet af direktivets forpligtelse.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv herudover medfører nye krav om, at offentlige organer skal tilskyndes til at tage hensyn til CO₂-emissioner og økonomiske og sociale fordele ved investeringer og politiske aktiviteter. Endvidere følger nye krav om høring over regionale og kommunale planer indeholdende energieffektivitetsforanstaltninger med særligt fokus på høring af personer tilhørende sårbare grupper, som er i risiko for at blive en lavindkomsthusholdning med en vis energibyrdede eller sårbare grupper, som er mere udsatte for virkninger af foranstaltningerne. Yderligere følger nye krav om afbødning af væsentlige direkte eller indirekte virkninger for lavindkomsthusholdninger med en vis energibyrdede, lavindkomsthusholdninger eller sårbare grupper, når myndigheder udformer og gennemfører energiforanstaltninger. Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at der heller ikke er hjemmel til at kunne fastsætte regler om disse forhold.

Det vurderes derfor nødvendigt at indføre nye hjemler til at kunne fastsætte regler om, at offentlige institutioner m.v. skal tage hensyn til CO₂-emissioner, gennemføre høring over planer indeholdende energieffektivitetsforanstaltninger og afbøde negative virkninger af energieffektivitetsforanstaltninger for de i lovforslagets § 14 c, stk. 1, nævnte grupper. Der henvises i øvrigt til pkt. 3.4 om bemyndigelser til at fastsætte regler om identificering af sårbare grupper og om prioritering af sårbare grupper ved aktiviteter om energieffektivitet.

Af hensyn til håndhævelsen af de regler, som vil kunne fastsættes efter bemyndigelser om energibesparelsesaktiviteter og indsendelse af grønne regnskaber, jf. lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion § 13, stk. 2 og 3, den foreslåede § 13, stk. 4, om nye bemyndigelser om indberetning af energi- og vandforbrug m.v. samt bemyndigelser om fastsættelse af regler for virksomheder og undtagelse fra bestemmelserne i § 14, vurderes det hensigtsmæssigt, at klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndiges efter en ny § 21 a til at kunne fastsætte regler om tilsyn med og påbud om reglernes overholdelse. Det bemærkes, at der efter § 22, stk. 2, i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion vil kunne fastsættes regler om bødestraf for manglende overholdelse af regler udstedt i henhold til loven. Det bemærkes, at der i lov om fremme af energibesparelser i bygninger også findes regler og bemyndigelser til at fastsætte regler om tilsyn, påbud og bødestraf, jf. lovens §§ 30-32.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at klima-, energi- og forsyningsministeren beføjelser efter de æn-

drede bestemmelser og nye bemyndigelser bør delegeres til Energistyrelsen.

3.1.4. Den foreslåede ordning

Det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs forpligtelser i artikel 5 og 6 er rettet mod offentlige organer. Det foreslås ikke at ændre i de gældende bemyndigelser om for hvilke enheder, der kan fastsættes regler for. Det vil medføre, at de ændrede beføjelser og nye bemyndigelser til klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne omfatte offentlige virksomheder og institutioner m.v., som ikke er omfattet af det omarbejdede direktivs definition af offentlige organer.

Det foreslås at videreføre denne systematik af hensyn til den allerede etablerede fleksibilitet ved de gældende bemyndigelser i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion og lov om fremme af energibesparelser i bygninger. Bemyndigelserne giver mulighed for, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler for den offentlige forvaltning og for selskaber, institutioner, foreninger m.v., såfremt udgifterne ved deres virksomhed overvejende dækkes af statslige, regionale eller kommunale midler, eller såfremt de ved eller i henhold til lov har fået tillagt beføjelse til at træffe afgørelse på statens, en regions eller en kommunes vegne. Videreførelse af lovenes systematik vil medføre, at bemyndigelserne vil gå videre, end hvad der er forudsat i det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv. Det er dog ikke hensigten at udmønte regler, der går videre end direktivets forpligtelser, medmindre der indgås politisk aftale, eller det skønnes nødvendigt af hensyn til administration.

Den nye definition af offentlige organer forventes på samme vis som ved bekendtgørelse nr. 761 af 18. juni 2024 om obligatoriske energiledelsessystemer og energisyn og klimasyn i visse virksomheder at skulle fremgå af en bekendtgørelse. Det forventes, at definitionen vil blive nærmere udfoldet i en vejledning herfor, når de foreslåede bemyndigelser udmøntes. Offentlige organer er i bekendtgørelse om obligatoriske energiledelsessystemer og energisyn og klimasyn defineret som nationale, regionale eller lokale myndigheder og enheder, som finansieres og administreres direkte af disse myndigheder, men som ikke har en industriel eller kommerciel karakter, jf. bekendtgørelsens § 2, nr. 13. Det er hensigten, at forpligtelserne ved det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 5 og 6 vil blive gennemført på en sådan vis, at de udmøntede regler rettes mod offentlige organer.

Det foreslås, at bemyndigelserne i § 13, stk. 1 og 2, i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion udvides, hvorefter bygninger, anlæg, udstyr og lign., som offentlige institutionerne m.v. bruger, omfattes af bemyndigelserne. Klima-, energi- og forsyningsministeren vil herefter kunne forhandle med de i § 14, stk. 1, nævnte offentlige institutioner m.v. eller organisationer, der repræsenterer de nævnte institutioner, om energibesparelsesaktiviteter og fastsættelsen af målsætninger for gennemførelsen af energibesparelser i bygninger, anlæg, udstyr og lign., som

de offentlige institutioner m.v. ejer, bruger eller lejer. Det forventes, at den foreslåede udvidelse i § 13, stk. 1, vil kunne blive anvendt, så forhandling efter § 13, stk. 1, om energibesparelsesaktiviteter og fastsættelsen af målsætninger for gennemførelsen af energibesparelser også vil kunne omfatte bygninger, anlæg, udstyr og lign., som offentlige institutioner m.v. bruger.

Efter udvidelsen af bemyndigelsen i § 13, stk. 2, vil klima-, energi- og forsyningsministeren herefter kunne fastsætte regler om, at de i § 14 nævnte offentlige institutioner m.v. skal udføre følgende energibesparelsesaktiviteter for bygninger, anlæg, udstyr og lign., som de ejer, lejer eller bruger: 1) Udarbejde grønne energiregnskaber indeholdende en kortlægning af energiforbruget, dokumentation for gennemførte energibesparelser og handlingsplan for energibesparelser, 2) udarbejde kalkulationer og planer for gennemførelse af energibesparelser, 3) fremme energibesparelser i forbindelse med indkøb, projektering, tjenesteydelser og vedligeholdelse og 4) gennemføre energibesparelsesaktiviteter, når de udgifter, som er forbundet med aktiviteten, forventes at blive modsvaret af driftsbesparelser inden for kortere tid.

Det forventes, at den foreslåede udvidelse i § 13, stk. 2, om ibrugtagen vil kunne blive anvendt, så der ved fastsættelse af regler om de oplyste energibesparelsesaktiviteter ved § 13, stk. 2, nr. 1-4, også vil kunne fastsættes regler for bygninger, anlæg, udstyr og lign., som offentlige institutioner m.v. bruger. Det forventes ikke, at den foreslåede udvidelse i stk. 1 og 2 vil medføre væsentlige ændringer, da omfanget af bygninger, anlæg, udstyr og lign., som de offentlige institutionerne m.v. bruger, men ikke ejer eller lejer, forventes at være begrænset. Endvidere vil den foreslåede udvidelse sikre en ensretning med den foreslåede udvidelse af bemyndigelsen i § 21, stk. 4, i lov fremme om fremme af energibesparelser, samt de foreslåede bemyndigelser i lovens § 21, stk. 6 og 7.

Det foreslås endvidere, at der indsættes nye bemyndigelser i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion i form af et nyt § 13, stk. 4, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om, at de i § 14 nævnte offentlige institutioner m.v. skal 1) tage hensyn til CO₂-emissioner ved investeringer og aktiviteter, 2) fastsætte energieffektivitetsforanstaltninger i planer, 3) gennemføre høring over planer, der indeholder energieffektivitetsforanstaltninger, 4) afbøde væsentlige negative virkninger af energieffektivitetsforanstaltninger for de i § 14, stk. 1 c nævnte grupper og 5) indberette oplysninger om energi- og vandforbrug.

Det forventes, at den foreslåede bemyndigelse i § 13, stk. 4, nr. 1, vil blive anvendt til at fastsætte regler om, at offentlige organer tilskyndes til at tage hensyn til CO₂-emissioner i forbindelse med investeringer og aktiviteter. Den foreslåede bemyndigelse vil muliggøre gennemførelse af dele af det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 5, stk. 8.

Det forventes, at den foreslåede bemyndigelse i § 13, stk.

4, nr. 2, vil blive anvendt til at fastsætte regler om, at offentlige organer skal fastsætte energieffektivitetsforanstaltninger i langsigtede planer. Den foreslåede bemyndigelse vil muliggøre gennemførelse af dele af det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 5, stk. 6, 1. afsnit.

Det forventes, at den foreslåede bemyndigelse i § 13, stk. 4, nr. 3, vil blive anvendt til at fastsætte regler om, at offentlige organer skal gennemføre høring over langsigtede planer indeholdende energibesparelsesforanstaltninger. Den foreslåede bemyndigelse vil muliggøre gennemførelse af dele af det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 5, stk. 6, 1. afsnit. Det omarbejdede direktiv artikel 5, stk. 6, 1. afsnit, betoner høring af sårbare grupper, som er i risiko for at blive berørt af energifattigdom, eller som er mere udsatte over for virkningerne af planerne. Der vil efter den foreslåede bemyndigelse i § 13, stk. 4, nr. 3, kunne fastsættes regler om hensyn ved høring til de grupper, som identificeres efter den foreslåede § 14 c, jf. lovforslagets § 1, nr. 13.

Det forventes, at den foreslåede bemyndigelse i § 13, stk. 4, nr. 4, vil blive anvendt til at fastsætte regler om, at offentlige organer skal tage hensyn til at afbøde væsentlige virkninger for de grupper, der identificeres ved den foreslåede § 14 c, jf. lovforslagets § 1, nr. 13, ved planlægning og gennemførelse af energieffektivitetsforanstaltninger. Den foreslåede bemyndigelse vil muliggøre gennemførelse af det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 5, stk. 6, 2. afsnit.

Det forventes, at den foreslåede bemyndigelse i § 13, stk. 4, nr. 5, vil blive anvendt til at fastsætte regler om, at offentlige organer eller en overordnet enhed med underordnede organer, f.eks. et ministerium, skal indberette offentlige organers faktiske energi- og vandforbrug, såfremt tilstrækkelige oplysninger ikke effektivt kan indhentes på anden vis, f.eks. ved allerede tilgængelige datakilder såsom BBR-registret. Energi- og vandforbrug vil kunne omfatte det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs definition af slutforbrug af energi. Ved direktivets definition af slutforbrug af energi forstås al energi leveret til industri, til transport, herunder energiforbrug i den internationale luftfart, til husholdninger, til offentlige og private tjenester, til landbrug, til skovbrug, til fiskeri samt til andre slutbrugersektorer, bortset fra energiforbrug i forbindelse med international maritim bunkring, omgivelsesenergi og leverancer til omdannelsessektoren og til energisektoren og transmissions- og distributionstab (som defineret i bilag A til forordning (EF) nr. 1099/2008), jf. artikel 2, nr. 6. Den foreslåede bemyndigelse vil også omfatte andet energi- og vandforbrug. Det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs definition af slutforbrug af energi forventes at udgøre de forbrugsoplysninger, som indberetningerne vil omhandle. Den foreslåede bemyndigelse vil bidrage til at muliggøre gennemførelse af dele af direktivets artikel 5 og 6.

Energi- og vandforbrugsoplysninger vil ellers også kunne indhentes ved at fastsætte regler for kollektive energiforsyningsselskaber efter lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion § 6, stk. 2, hvorefter kollektive

energiforsyningselskaber i et rimeligt omfang vil skulle medvirke til at sikre oprettelsen af en database eller lignende. Dette vil eksempelvis kunne være en fortegnelse som ved det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 6, stk. 5. Behovet for indhentning af oplysninger om energi- og vandforbrug fra kollektive forsyningselskaber vil bero på, om opgørelser ud fra tilgængelige datakilder såsom BBR-registret er tilstrækkeligt effektive.

Endvidere foreslås, at der indsættes en ny bemyndigelse i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion § 13, stk. 5, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om offentliggørelse af oplysninger om det indberettede energi- og vandforbrug. Der vil ved reglernes udmøntning skulle tages hensyn til, at offentliggørelse af oplysninger vil ske under hensyn til sikkerhedsmæssige aspekter. Endvidere vil der skulle tages hensyn til ikke at offentliggøre oplysninger om energiforbrug, der kan henføres til fysiske personer, f.eks. ved at forbrugsoplysningerne aggregeres for flere fysiske personers energiforbrug på én adresse. Der henvises i øvrigt til lovforslagets pkt. 4 i de almindelige bemærkninger om forholdet til databeskyttelsesreglerne.

Det forventes, at bemyndigelsen vil blive anvendt således, at der vil kunne offentliggøres forbrugsoplysninger for de offentlige organer på samme vis som aktuel offentliggørelse af forbrugsoplysninger for de statslige enheder på spareenergi.dk. På spareenergi.dk offentliggøres samlet forbrug for de enkelte ministerier. Den foreslåede § 13, stk. 5, vil sammen med de foreslåede bemyndigelser til § 21 i lov om fremme af energibesparelser i bygninger bidrage til gennemførelsen af direktivets artikel 6, stk. 5.

Yderligere foreslås der fastsat en ny § 21 a i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion. Af den foreslåede § 21 a, stk. 1 og 2, fremgår, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne bemyndiges til at fastsætte regler om tilsyn og påbud, herunder om energibesparelsesaktiver jf. § 13, stk. 2-4, samt om hensyntagen til CO₂-emissioner, indhold og høring over planer, afbødning af væsentlige negative virkninger af energieffektivitetsforanstaltninger og indberetning af oplysninger, som vil kunne fastsættes efter den foreslåede § 13, stk. 4. Af den foreslåede § 21 a, stk. 3, fremgår, at ministeren vil kunne delegerer tilsynsopgaven og adgangen til at give påbud. Tilsyn vil blandt andet kunne blive udført, hvis der opnås kendskab til mangelfuld efterlevelse af regler eller ved stikprøvekontrol. Det forventes, at der vil blive fastsat regler om adgang til at udstede påbud, og at Energistyrelsen vil være tilsynsmyndighed.

Derudover foreslås en ændring i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion § 13, stk. 3, som vil indebære, at forkert henvisning til § 13, stk. 1, vil blive rettet til korrekt henvisning til stk. 2.

I lov om fremme af energibesparelser i bygninger foreslås § 21, stk. 1, nr. 5, ændret, således at »overordnede« udgår af bemyndigelsen, hvorefter der vil kunne fastsættes regler

for offentlige institutioner og virksomheder m.v. om indberetning af faktisk energi- og vandforbrug for bygninger. Ved at lade »overordnede« udgå vil der skabes klarhed over bemyndigelsen, så eventuelle usikkerheder om fastsættelse af regler, om indberetning af faktisk energi- og vandforbrug for den enkelte bygning, og om hvor ofte oplysningerne skal indberettes, vil undgås.

Hertil foreslås § 21, stk. 1, nr. 5, udvidet, således at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om indberetning af oplysninger om bygninger, eksempelvis om indberetning af oplysninger om renoveringer af bygninger.

Den foreslåede udvidelse forventes blandt andet at kunne blive anvendt til at stille krav om offentlige organers indberetning af oplysninger om deres ejede, lejede og ibrugtagne bygninger og oplysninger om renoveringer af bygningerne, såfremt oplysninger ikke kan indhentes fra allerede tilgængelige datakilder. Bemyndigelsen vil bidrage til at muliggøre gennemførelse af det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 6, hvor der løbende skal følges op på renoveringer af offentlige organers ejede bygninger for bygninger, der ikke er NZEB. Definitionen af NZEB fremgår af det tidligere bygningsdirektivs artikel 2, nr. 2, som en bygning, der har en meget høj energimæssig ydeevne fastlagt i overensstemmelse med tidligere bygningsdirektivs bilag I. Af definitionen fremgår endvidere, at den ubetydelige eller meget lille energimængde, der kræves, i meget væsentlig grad bør dækkes af energi fra vedvarende energikilder, herunder vedvarende energi produceret på stedet eller i nærheden. NZEB for eksisterende bygninger er implementeret ved bygningsreglementets vejledning om energiforbrug, hvor NZEB svarer til renoveringsklasse 2.

Derudover foreslås, at lov om fremme af energibesparelser i bygninger § 21, stk. 1, nr. 4, ændres, således at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om, at regler udstedt i medfør af § 21, stk. 1-3, i nærmere angivet omfang også vil finde tilsvarende anvendelse for bygninger, som bruges af offentlige institutioner og virksomheder m.v.

Den foreslåede tilføjelse vil medføre, at der efter § 21, stk. 1, også vil kunne fastsættes regler for bygninger, som bruges, om at offentlige institutioner og virksomheder m.v. skal:

- 1) gennemføre rentable energibesparelser, herunder de besparelserprojekter, der identificeres i medfør af regler i denne lov eller regler fastsat i medfør af loven,
- 2) sikre, at opførelse, drift, vedligehold m.v. af bygninger, herunder tekniske anlæg, sker på en energieffektiv måde,
- 3) sikre, at opførelse og gennemrenovering af bygninger sker på en måde, der øger andelen af energi fra vedvarende energikilder,
- 4) udpege en energiansvarlig for institutionens eller virksomhedens

somhedens bygninger til at varetage nærmere fastsatte opgaver vedrørende bygningernes energi- og vandforbrug.

5) foretage indberetning af forbrugstal vedrørende bygnings energi- og vandforbrug og oplysninger om bygninger, eksempelvis om renoveringer af bygninger,

6) synliggøre løbende registreringer af energi- og vandforbruget samt kontrolresultater for tekniske anlæg i henhold til kapitel 7 og synliggøre tiltag, der er foretaget for at nedbringe energiforbruget,

7) ved indgåelse, forlængelse eller genforhandling af lejeaftale for bygninger eller dele heraf skal sikre, at det pågældende lejemål opfylder visse energikrav,

8) ved køb af bygninger eller dele af bygninger inden for den statslige forvaltning sikre, at disse bygninger opfylder visse energikrav,

9) ved køb af bygninger eller dele af bygninger uden for den statslige forvaltning tilskyndes til at sikre, at disse bygninger opfylder visse energikrav,

10) optage forhandlinger med eventuelle øvrige ejere med henblik på at tilskynde, at opførelse, drift, vedligehold m.v. af bygninger, herunder tekniske anlæg, sker på energieffektiv måde, og opfordre eventuelle ikke-offentlige brugere til at foretage energiinvesteringer og udvise energi-rigtig adfærd, og

11) optage forhandlinger med eventuelle øvrige ejere med henblik på at tilskynde til, at opførelse og gennemrenovering af bygninger sker på en måde, der øger andelen af energi fra vedvarende energikilder.

Det forventes ikke, at udvidelsen vil medføre væsentlige ændringer, da omfanget af bygninger, som de offentlige institutioner og virksomheder m.v. benytter, men ikke ejer eller lejer, forventes at være begrænset.

Endvidere foreslås, at der indsættes to nye bemyndigelser i § 21 i lov om fremme af energibesparelser i bygninger. Det foreslås, at der indsættes en ny bemyndigelse om, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om indhentning af oplysninger om bygninger, som ejes, lejes eller bruges af offentlige institutioner og virksomheder m.v., som er nævnt i lovens § 22, stk. 1. Bemyndigelsen vil give hjemmel til, at ministeren kan fastsætte regler om indhentning af oplysninger om bygninger, der ejes, lejes eller bruges af offentlige institutioner og virksomheder m.v., eksempelvis om renoveringer af bygninger.

Bemyndigelsen vil bidrage til at muliggøre gennemførelse af dele det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 6. Hjemlen forventes anvendt, såfremt allerede tilgængelige bygningsoplysninger ved f.eks. BBR-registreret og energimærkningsordningen ikke er tilstrækkelige for udmøntning af en effektiv ordning.

Hertil foreslås, at der indsættes en ny bemyndigelse om, at

klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om offentliggørelse af de indberettede og indhentede oplysninger i henhold til regler fastsat efter § 21, stk. 1, nr. 5, og § 21, stk. 5. Bemyndigelsen vil sammen med § 21, stk. 1 nr. 5, og § 21, stk. 5, og de foreslåede bemyndigelser i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion § 13, stk. 4, nr. 5, og § 13, stk. 5, bidrage til gennemførelse af det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 6, stk. 5.

Der vil ved reglernes udmøntning skulle tages hensyn til, at offentliggørelse af bygningsoplysninger, herunder om etageareal, energimærke og målt energiforbrug af varme, køling, elektricitet og varmt vand, ikke vil udgøre en sikkerhedsrisiko. Endvidere forventes det, at der vil skulle tages hensyn til, at der ikke vil blive offentliggjort oplysninger om energiforbrug, der kan henføres til fysiske personer, uden at forbrugsoplysningerne er aggregerede for flere fysiske personers energiforbrug på én adresse.

De foreslåede opgaver, som vil skulle varetages af klima-, energi- og forsyningsministeren, og de foreslåede bemyndigelser til klima-, energi- og forsyningsministeren, forventes at blive delegeret til Energistyrelsen, jf. delegationsbekendtgørelsen.

Cirkulære om energieffektivisering i statens institutioner forventes ophævet, og forpligtelserne i artikel 5 og 6 i det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv forventes implementeret ved bekendtgørelse.

For en nærmere gennemgang af bemyndigelserne henvises til lovforslagets § 1, nr. 6, 8, 9 og 21, og § 4, nr. 2, 4 og 5, og bemærkningerne hertil.

3.2. Energieffektivitet m.v. i offentlige udbud

3.2.1. Gældende ret

I lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion og i lov om fremme af energibesparelser i bygninger indgår bemyndigelser, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om energibesparelser m.v. i det offentlige.

Af lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion § 13, stk. 2, fremgår, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at offentlige institutioner m.v., som afgrænset i lovens § 14, skal udføre energibesparelsesaktiviteter for bygninger, anlæg, udstyr og lign., som de ejer eller lejer. Af bestemmelsen følger blandt andet, at ministeren kan fastsætte regler om at fremme energibesparelser i forbindelse med indkøb, projektering, tjenesteydelser og vedligeholdelse, jf. lovens § 13, stk. 2, nr. 3.

Det fremgår af bemærkningerne, jf. Folketingstidende 1999-00, tillæg A, side 6677-6678, at der ved indkøb forstås enhver form for anskaffelse af produkter, apparater og anlæg til brug for myndigheden m.v. Af bemærkningerne, jf. Folketingstidende 2019-20, tillæg A, L116, som fremsat,

fremgår, at bemyndigelsen er præciseret, således at det udtrykkeligt fremgår, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler målrettet offentlige institutioner m.v. om energikrav ved køb af tjenesteydelser. Bestemmelsen udgør hjemmelsgrundlag til gennemførelse af artikel 6 i det tidligere energieffektivitetsdirektiv, for så vidt angår køb af produkter og tjenesteydelser.

Af lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion § 14, stk. 1, fremgår, at offentlige institutioner m.v. er afgrænset til den offentlige forvaltning og selskaber, institutioner, foreninger m.v., såfremt udgifterne ved deres virksomhed overvejende dækkes af statslige, regionale eller kommunale midler, eller såfremt de ved eller i henhold til lov har fået tillagt beføjelse til at træffe afgørelse på statens, en regions eller en kommunes vegne. Efter lovens § 14, stk. 2, kan klima-, energi- og forsyningsministeren efter forhandling med finansministeren, social- og boligministeren og indenrigs- og sundhedsministeren fastsætte regler om, at lovens § 13 gælder for virksomheder, der ejes af staten, regioner eller kommuner, eller hvor staten, regioner eller kommuner har bestemmende indflydelse. Endvidere følger det af lovens § 14, stk. 3, at ministeren kan fastsætte regler om undtagelse fra bestemmelserne i lovens § 13.

Det fremgår af lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion § 21, stk. 3, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at kommunikation, som Energistyrelsen, Energiklagenævnet eller klima-, energi- og forsyningsministeren modtager efter denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt. Efter § 21, stk. 4, kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur el.lign.

Det fremgår af lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion § 22, stk. 2, at der i regler, der udstedes i henhold til loven, kan fastsættes bødestraf for overtrædelse af bestemmelser i reglerne eller af vilkår og påbud udstedt i henhold til reglerne.

Herudover fremgår det af lov om fremme af energibesparelser i bygninger § 21, stk. 1, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at offentlige institutioner og virksomheder m.v., som afgrænset i lovens § 22, stk. 1, skal overholde en række nærmere oplyste forhold. Af lovens § 21, stk. 1, nr. 7, følger, at ministeren kan fastsætte regler om, at der ved indgåelse, forlængelse eller genforhandling af lejeaftaler for bygninger eller dele heraf skal sikres, at det pågældende lejemål opfylder visse energikrav. Af lovens § 21, stk. 2, nr. 8, følger, at ministeren kan fastsætte regler om, at det ved køb af bygninger eller dele af bygninger inden for den statslige forvaltning skal sikres, at bygningerne opfylder visse energikrav. Endvidere fremgår det af lovens § 21, stk. 2, nr. 9, at ministeren kan fastsætte regler om, at det ved køb af bygninger uden for den statslige forvaltning skal tilskyndes til at sikre, at disse bygninger opfylder visse energikrav.

Det fremgår af bemærkningerne, jf. Folketingstidende 2029-20, tillæg A, L116, som fremsat, at bemyndigelsen er benyttet til at gennemføre forpligtelser, som følger af artikel 6 i det tidligere energieffektivitetsdirektiv, for så vidt angår leje og køb af bygninger.

Af lov om fremme af energibesparelser i bygninger § 21, stk. 3, fremgår endvidere, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om indhold og gennemførelse af de aktiviteter, der er nævnt i § 21, stk. 1, samt administration i forbindelse hermed. Efter lovens § 21, stk. 5, kan ministeren undtage visse offentlige institutioner eller virksomheder m.v. helt eller delvis fra krav i regler fastsat efter lovens § 21, stk. 1-4.

Af lov om fremme af energibesparelser i bygninger § 22, stk. 1, fremgår, at offentlige institutioner og virksomheder m.v. er afgrænset til 1) den offentlige forvaltning, 2) institutioner, selskaber, foreninger m.v., hvis mere end 50 pct. af udgifterne ved deres virksomhed dækkes af offentlige midler, eller hvis de ved eller i henhold til lov har fået tillagt beføjelser til at træffe afgørelse på det offentliges vegne, og 3) virksomheder, der ejes af det offentlige, eller hvor det offentlige har bestemmende indflydelse.

Bemyndigelserne er til dels udmøntet i cirkulære om energieffektivisering i statens institutioner. Cirkulæret indeholder blandt andet krav om at overholde energikrav ved køb af produkter og tjenesteydelser, jf. cirkulærets § 9 sammenholdt med bilag 1, og om energieffektive bygninger, herunder om køb og leje af bygninger, jf. cirkulærets §§ 15 og 16. Kravene er med til at gennemføre artikel 6 om offentlige organers indkøb i det tidligere energieffektivitetsdirektiv. Endvidere er bemyndigelserne benyttet til at fastsætte energikrav til statslige institutioners indkøb af belysningskilder som led i gennemførelsen af initiativer i den nationale strategi for grønne offentlige indkøb, jf. cirkulærets § 9 a.

Klima-, energi- og forsyningsministeren har delegeret bemyndigelserne til at fastsætte regler efter lov om effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion § 13, stk. 1-3, og § 14, stk. 2 og 3, til Energistyrelsen, jf. delegationsbekendtgørelsen. Klima-, energi- og forsyningsministeren har ligeledes delegeret bemyndigelserne til at fastsætte regler efter lov om fremme af energibesparelser i bygninger §§ 21 og 22 til Energistyrelsen, jf. delegationsbekendtgørelsen.

3.2.2. Energieffektivitetsdirektivet

Det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 7 indeholder bestemmelser om energieffektivitet i offentlige udbud. Bestemmelserne er primært målrettet ordregivende myndigheder og ordregivende enheder som afgrænset efter definitioner i EU's udbudsregulering.

Ved afgrænsningen af ordregivende myndighed henvises der således i definitionen i det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 2, nr. 14, til artikel 6, stk. 1, i direktiv 2014/23/EU, artikel 2, nr. 1, i direktiv 2014/24/EU og artikel 3, stk. 1, i direktiv 2014/25/EU. Ved afgrænsningen af

ordregivende enhed henvises der ligeledes i definitionen i det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 2, nr. 15, til artikel 7, stk. 1, i direktiv 2014/23/EU og artikel 4, stk. 1, i direktiv 2014/25/EU.

Af det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 7, stk. 1, 1. afsnit, fremgår, at medlemsstaterne skal sikre, at ordregivende myndigheder og ordregivende enheder ved indgåelse af offentlige kontrakter og koncessioner kun køber produkter, tjenester, bygninger og bygge- og anlægsarbejder med høj energieffektivitet. Indkøbene skal foretages i overensstemmelse med de krav, der er omhandlet i direktivets bilag IV, medmindre det ikke er teknisk muligt.

Europa-Kommissionen har i en henstilling fastsat retningslinjer for fortolkningen af blandt andet artikel 7 i det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv, jf. Kommissionens henstilling (EU) 2024/1716 af 19. juni 2024 om retningslinjer for fortolkningen af artikel 5, 6 og 7 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/1791, for så vidt angår energiforbruget i den offentlige sektor, reovering af offentlige bygninger og offentlige udbud. Af henstillingen fremgår med hensyn til undtagelsen om teknisk gennemførlighed, at det påhviler de enkelte ordregivende myndigheder og ordregivende enheder at vurdere i hvert enkelt tilfælde, inden de indleder en udbudsprocedure, og at være i stand til at kunne påvise, at det ikke er teknisk muligt at kræve en høj energieffektivitet i en kontrakt eller koncession. Det vil være teknisk muligt, når installationens, f.eks. bygningens eller bygningsenhedens, tekniske karakteristika gør det muligt at anvende kravene. Det vil derimod ikke være teknisk muligt, når det er umuligt at anvende kravene ud fra et teknisk synspunkt, dvs. når kravene ikke kan anvendes på grund af installationens tekniske karakteristika, jf. henstillingens afsnit 6.1.

Indkøbskravene som henvist til i direktivets artikel 7, stk. 1, gælder kun ved kontrakter og koncessioner med en værdi, der svarer til eller overstiger de tærskelværdier, der er fastsat i EU's udbudsregulering. Der henvises i artikel 7, stk. 1, til artikel 8 i direktiv 2014/23/EU, artikel 4 i direktiv 2014/24/EU og artikel 15 i direktiv 2014/25/EU.

Af direktivets bilag IV om energieffektivitet i forbindelse med offentlige indkøb fremgår: ”I forbindelse med ordregivende myndigheders eller ordregiveres indgåelse af offentlige kontrakter og koncessioner om indkøb af produkter, tjenester, bygninger og bygge- og anlægsarbejder skal de foretage sig følgende:

a) Når et produkt er omfattet af en delegeret retsakt vedtaget i henhold til forordning (EU) 2017/1369, direktiv 2010/30/EU eller af en relateret gennemførelsesretsakt vedtaget af Kommissionen, køber de kun produkter, der opfylder kriteriet i den nævnte forordnings artikel 7, stk. 2.

b) Når et produkt, der ikke er omfattet af litra a), er omfattet af en gennemførelsesforanstaltning i henhold til direktiv 2009/125/EF, køber de kun produkter, der opfylder gennem-

førelsesforanstaltningens referenceværdier for energieffektivitet.

c) Hvis et produkt eller en tjeneste er omfattet af Unionens kriterier for grønne offentlige indkøb eller tilgængelige tilsvarende nationale kriterier med relevans for produktets eller tjenestens energieffektivitet, gør de deres bedste for kun at købe produkter og tjenester, der som minimum overholder de tekniske specifikationer, der er fastsat på ”centralt” niveau i de relevante EU-kriterier for grønne offentlige indkøb eller tilgængelige tilsvarende nationale kriterier, herunder blandt andet for datacentre, serverrum og cloudtjenester, vejbelysning og trafiksignaler, computere, skærme, tablets og smartphones.

d) De køber kun dæk, der opfylder kriterierne for at tilhøre den højeste brændstoffektivitetsklasse som defineret i forordning (EU) 2020/740, hvilket ikke hindrer offentlige organer i at købe dæk i den højeste vådgrebsklasse eller klasse for afgivelse af rullestøj til omgivelserne, hvis sikkerheds- eller sundhedshensyn berettiger det.

e) De kræver i deres udbud af tjenestekontrakter, at tjenesteleverandørerne kun bruger produkter, der opfylder litra a), b) og d), når de leverer de pågældende tjenester. Dette krav finder kun anvendelse på nye produkter, der delvis eller udelukkende er købt af tjenesteleverandører med henblik på at levere den pågældende tjeneste.

f) De køber eller indgår nye lejeaftaler for bygninger, der som minimum opfylder det næsten energineutrale niveau, med forbehold af dette direktivs artikel 6, medmindre formålet med købet er:

i) at foretage gennemgribende reovering eller nedrivning

ii) for så vidt angår offentlige organer, at videresælge bygningen uden at anvende den til det offentlige organs eget formål eller

iii) at bevare bygningen som en bygning, der officielt er fredet som en del af et særligt område eller som følge af dens særlige arkitektoniske eller historiske værdi.

Overholdelsen af kravene fastlagt i dette bilags litra f) verificeres ved energiattester, jf. artikel 11 i det tidligere bygningsdirektiv.”

Endvidere fremgår det af direktivets artikel 7, stk. 1, 2. afsnit, at medlemsstaterne skal sikre, at ordregivende myndigheder og ordregivende enheder ved indgåelse af offentlige kontrakter og koncessioner med en værdi, der svarer til eller overstiger de ovenfor nævnte tærskelværdier, anvender princippet om energieffektivitet først, herunder for offentlige kontrakter og koncessioner, for hvilke der ikke er fastsat specifikke krav i direktivets bilag IV.

Der er fastsat retningslinjer for, hvad der skal forstås ved princippet om energieffektivitet først ved offentlige udbud i Europa-Kommissionens henstilling om retningslinjer for

fortolkningen af artikel 5, 6 og 7, jf. afsnit 6.2.1. Af henstillingen fremgår, at for at anvende princippet om energieffektivitet først er det nødvendigt at foretage en grundig analyse af de tilgængelige alternativer og muligheder for et udbud og vurdere disse muligheder ikke blot, men også med hensyn til energieffektivitet. Endvidere fremgår, at inden myndigheden eller enheden beslutter at indkøbe, bør alle løsninger og alternativer analyseres, herunder om nødvendigt ved en cost-benefit-analyse ud fra et samfundsmæssigt perspektiv under hensyntagen til de bredere fordele ved energieffektivitet. Indkøberen kan anvende relevante analyser, der er foretaget tidligere i lignende situationer, f.eks. af en regional eller national enhed med ansvar for politikken på området eller en indkøbscentral. Yderligere fremgår, at princippet om energieffektivitet først skal betragtes som et grundlæggende princip, når der træffes afgørelse om, hvordan et projekt skal udformes, og senere om de varer, bygge- og anlægsarbejder, tjenesteydelser og bygninger, der vil blive udbudt. I udbudsproceduren kan princippet om energieffektivitet først indgå i tildelingskriterierne eller i den tekniske specifikation. Dokumentationen for anvendelsen af princippet om energieffektivitet først kan f.eks. ske i indkøberens filer.

De ovenstående forpligtelser finder dog ikke anvendelse, hvis de underminerer den offentlige sikkerhed eller er til gene for reaktionen på folkesundhedsmæssige krisesituationer, jf. direktivets artikel 7, stk. 2, 1. pkt. Endvidere finder de kun anvendelse på væbnede styrkers kontrakter, i det omfang deres anvendelse ikke skaber nogen konflikt med arten af og det primære mål med de væbnede styrkers aktiviteter, jf. artikel 7, stk. 2, 2. pkt. Forpligtelserne finder heller ikke anvendelse på kontrakter om levering af militært materiel som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/81/EF, jf. artikel 7, stk. 2, 3. pkt.

Yderligere fremgår af direktivets artikel 7, stk. 3, at medlemsstaterne skal sikre, at de ordregivende myndigheder og ordregivende enheder vurderer gennemførligheden af at indgå langsigtede kontrakter om energimæssig ydeevne, som fører til langsigtede energibesparelser, ved udbud af kontrakter vedrørende tjenester med et betydeligt energiindhold.

Det følger af direktivets artikel 2, nr. 33, at der ved en kontrakt om energimæssig ydeevne skal forstås en kontraktlig ordning mellem modtageren og leverandøren af en foranstaltning til forbedring af energieffektiviteten, som kontrolleres og overvåges under hele kontraktens løbetid, hvor bygge- og anlægsarbejder, leverancerne eller tjenesterne i den samme foranstaltning bliver betalt i forhold til en aftalt grad af forbedring af energieffektiviteten eller et andet aftalt kriterium for den energimæssige ydeevne, f.eks. økonomiske besparelser.

Af Kommissionens henstilling om retningslinjer for fortolkningen af artikel 5, 6 og 7, jf. afsnit 6.2.3., fremgår endvidere, at da direktivets artikel 7, stk. 3, ikke præciserer hvilken type udbudte tjenesteydelseskontrakter, der bør være omfattet af denne vurdering, skal vurderingen enten ske individuelt eller inden for rammerne af en bredere vurde-

ring for hvert udbud af sådanne kontrakter, hvis de har et betydeligt energiindhold. Endvidere fremgår, at tjenesteydelseskontrakter med et betydeligt energiindhold f.eks. er tjenesteydelseskontrakter om levering af varme- eller transporttjenester, tjenesteydelseskontrakter om vedligeholdelse af bygninger eller gadebelysning eller tjenesteydelseskontrakter om forvaltning af energiforbrugende faciliteter.

Desuden fremgår af direktivets artikel 7, stk. 5, 1. afsnit, 2. pkt., at medlemsstaterne, hvor det er relevant og i overensstemmelse med direktivets bilag IV, skal pålægge de ordregivende myndigheder og ordregivende enheder at tage hensyn til EU's kriterier for grønne offentlige indkøb eller tilsvarende tilgængelige nationale kriterier.

Herudover fremgår af direktivets artikel 7, stk. 5, 2. afsnit, at medlemsstaterne for at sikre gennemsigtighed i anvendelsen af energieffektivitetskrav i udbudsproceduren skal sikre, at ordregivende myndigheder og ordregivende enheder offentliggør oplysninger om energieffektivitetsvirkningen af kontrakter med en værdi, der svarer til eller overstiger de ovenfor nævnte tærskelværdier, ved at offentliggøre disse oplysninger i de respektive udbudsbekendtgørelser på Tenders Electronic Daily (TED) i overensstemmelse med EU's udbudsregulering. Der henvises til direktiv 2014/23/EU, direktiv 2014/24/EU og direktiv 2014/25/EU og Kommissionens Gennemførelsesforordning (EU) 2019/1780 af 23. september 2019.

3.2.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 7 udgør en udvidelse med hensyn til forpligtelser om offentlige udbud set i forhold til det tidligere energieffektivitetsdirektiv. Med de nye bestemmelser udbredes forpligtelserne fra at være målrettet den statslige forvaltning til at omfatte ordregivende myndigheder og ordregivende enheder som afgrænset i EU's udbudsregulering. Endvidere udbredes forpligtelserne med hensyn til omfattede indkøb, således at de ud over produkter, tjenester og bygninger også omfatter bygge- og anlægsprojekter, der i henhold til EU's udbudsregulering skal sendes i udbud. Yderligere tilføjes nye krav til de enkelte indkøb, herunder om at overholde princippet om energieffektivitet først, om at tilstræbe at overholde visse tekniske specifikationer i relevante EU-kriterier for grønne offentlige indkøb eller tilsvarende nationale kriterier og om at offentliggøre oplysninger om energieffektivitetsvirkningen af kontrakter i TED.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at det er mest hensigtsmæssigt at indsætte nye udvidede bemyndigelsesbestemmelser i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion med henblik på at muliggøre implementeringen af direktivets forpligtelser om offentlige udbud.

De gældende bemyndigelser om offentlige indkøb i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion

og lov om fremme af energibesparelser i bygninger har en anden afgrænsning og et andet indhold end de forpligtelser, som følger af artikel 7 i det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv. De vurderes derfor ikke egnede som bemyndigelser til udmøntning af direktivets forpligtelser om offentlige udbud.

Idet formålet og anvendelsesområdet for lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion vurderes at kunne rumme bemyndigelser til implementering af det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs bestemmelser om offentlige udbud, findes det mest hensigtsmæssigt at samle bemyndigelserne i denne lov.

For at undgå bemyndigelser med delvist overlappende indhold vurderes det endvidere hensigtsmæssigt at ophæve bemyndigelserne i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion til fastsættelse af regler om energieffektivitet ved indkøb og tjenesteydelser. Det samme gælder bemyndigelserne i lov om fremme af energibesparelser i bygninger til fastsættelse af regler om energieffektivitet ved indgåelse af lejeaftaler og køb af bygninger. Bemyndigelserne vil med mindre justeringer kunne videreføres med de foreslåede bemyndigelsesbestemmelser om offentlige udbud i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion, således at bestemmelserne om energieffektivitet i offentlige udbud samles ét sted i én lov.

Grundet reglernes tekniske karakter er det Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at det vil være mest hensigtsmæssigt, at reglerne om offentlige udbud fastsættes ved bekendtgørelse efter bemyndigelse.

Af hensyn til håndhævelsen af de regler, som vil kunne fastsættes efter bemyndigelser om energieffektivitetskrav m.v. i offentlige udbud, vurderes det hensigtsmæssigt, at klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndiges til at kunne fastsætte regler om tilsyn med og påbud om reglernes overholdelse. Det bemærkes, at der efter § 22, stk. 2, i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion vil kunne fastsættes regler om bødestraf.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at nye bemyndigelser, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om energieffektivitet m.v. i offentlige udbud, bør delegeres til Energistyrelsen.

3.2.4. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der indsættes nye bemyndigelsesbestemmelser i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion i § 12, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren vil blive bemyndiget til at kunne fastsætte regler om energieffektivitet m.v. i offentlige udbud.

De foreslåede bemyndigelser vil muliggøre implementering af artikel 7 om offentlige udbud i det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv.

Det forventes, at der ved bemyndigelsernes udmøntning vil

blive fastsat regler om, at ordregivende myndigheder og ordregivende enheder vil skulle overholde nærmere krav om energieffektivitet m.v. ved indgåelse af offentlige kontrakter og koncessioner ved deres køb eller leje af produkter, tjenester, bygninger og bygge- og anlægsarbejder.

De udmøntende regler forventes navnlig at omhandle specifikke krav om energieffektivitet m.v. til de enkelte udbud. De specifikke krav forventes at inkludere krav, som svarer til de energieffektivitetskrav, som fremgår af direktivets bilag IV.

Endvidere forventes de udmøntende regler at omhandle krav om anvendelse af princippet om energieffektivitet først, jf. direktivets artikel 3. Med hensyn til implementering af princippet om energieffektivitet først, som følger af det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv, henvises i øvrigt til pkt. 3.6.

Yderligere forventes de udmøntende regler at omhandle krav om at vurdere gennemførligheden af at indgå langsigtede kontrakter om energimæssig ydeevne ved udbud af kontrakter vedrørende tjenester med et betydeligt energiindhold.

Desuden forventes de udmøntende regler at omhandle krav om offentliggørelse af oplysninger om energieffektivitetsvirkningen af kontrakterne i TED.

De udmøntende regler forventes i overensstemmelse med det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv at skulle afgrænses efter de udbudstærskler, som følger af EU's udbudsregulering, samt efter de undtagelser, der følger af direktivet, herunder for teknisk umulighed, for situationer, hvor udbudskravene vil underminere den offentlige sikkerhed eller hindre håndtering af folkesundhedsmæssige krisesituationer, og for visse væbnede styrkers kontrakter og militært materiel.

Yderligere foreslås der fastsat en ny § 21 a i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren vil bemyndiges til at kunne fastsætte regler om tilsyn og påbud, herunder med regler om energieffektivitetskrav m.v. i offentlige udbud som fastsat efter den foreslåede § 12. I bestemmelsen foreslås også en beføjelse til at kunne bemyndige en institution under ministeriet eller en anden offentlig myndighed til at føre tilsyn og meddele påbud.

Det forventes, at Energistyrelsen vil varetage opgaven som tilsynsmyndighed. Tilsynsopgaven vil kunne medføre, at tilsynsmyndigheden kan få behov for at indhente oplysninger fra ordregivende myndigheder og ordregivende enheder. Endvidere kan tilsynsmyndigheden få behov for at give påbud, hvis den konstaterer, at regler fastsat efter § 12 ikke er overholdt.

Tilsynsopgaven forventes varetaget ud fra en tilgang, hvor der vil blive taget hensyn til det, der vurderes nødvendigt for at gennemføre et omkostnings- og måleffektivt tilsyn.

Det forventes, at tilsynsmyndigheden i vidt omfang vil kun-

ne føre tilsyn med overholdelse af krav om energieffektivitet i offentlige udbud med udgangspunkt i offentliggjort information i udbudsdatabase TED.

Der vil ved implementeringen af det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs bestemmelser om offentlige udbud blive anlagt en minimumstilgang, hvorefter der ikke vil blive fastsat regler ud over, hvad som vurderes nødvendigt for at implementere direktivets forpligtelser.

Endelig foreslås det med henblik på at undgå delvist overlappende bemyndigelser at ophæve gældende bemyndigelser om fastsættelse af regler om energieffektivitet ved indkøb og tjenesteydelser i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion og gældende bemyndigelser om fastsættelse af regler om energieffektivitet ved indgåelse af lejeaftaler og køb af bygninger i lov om fremme af energibesparelser i bygninger. Det foreslås, at de ophævede bemyndigelser indholdsmæssigt vil blive videreført med mindre justeringer svarende til afgrænsningen af bemyndigelserne om energieffektivitetskrav m.v. i offentlige udbud i den foreslåede § 12 i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion. Der vil således efter de foreslåede bemyndigelser fortsat være muligt at fastsætte krav til en mindre kreds, end bemyndigelsen giver mulighed for, f.eks. afgrænset til statslige institutioner og indkøb under de beløbstærskler, som følger af EU's udbudsregulering. Gældende krav som fastsat som led i den nationale strategi for grønne offentlige indkøb, herunder om energieffektivitet ved statslige institutioners indkøb af belysningskilder, vil således kunne videreføres, og nye vil fortsat kunne fastsættes efter politisk aftale.

De foreslåede bemyndigelser til klima-, energi- og forsyningsministeren forventes at blive delegeret til Energistyrelsen i medfør af delegationsbekendtgørelsen.

Cirkulære om energieffektivisering i statens institutioner forventes ophævet, og forpligtelserne i artikel 7 i det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv forventes implementeret ved bekendtgørelse. For en nærmere gennemgang af bemyndigelserne henvises til lovforslagets § 1, nr. 5, 7 og 21, og § 4, nr. 3, og bemærkningerne hertil.

3.3. Ændring af Rådet for Energieffektiv Omstilling

3.3.1. Gældende ret

Det fremgår af § 5, stk. 2, i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion, at klima-, energi- og forsyningsministeren nedsætter et uafhængigt råd, som skal bidrage til at styrke koordineringen og fremme udviklingen af den samlede energispareindsats. Ministeren udpeger formanden og medlemmerne og fastsætter udvalgets forretningsorden. Medlemmerne skal repræsentere aktører, interessenter og sagkyndige vedrørende energibesparelser.

3.3.2. Energieffektivitetsdirektivet

Det fremgår af det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs

artikel 24, stk. 4, at ”Medlemsstaterne opretter et netværk af eksperter fra forskellige sektorer såsom sundhedssektoren, byggesektoren og den sociale sektor, eller overdrager opgaven til et eksisterende netværk, med henblik på at opstille strategier til støtte for lokale og nationale beslutningstagere i gennemførelsen af foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten, teknisk bistand og finansielle redskaber, der har til formål at afhjælpe energifattigdom. Medlemsstaterne bestræber sig på at sikre, at sammensætningen af netværket af eksperter sikrer balance mellem kønnene og afspejler alle personers perspektiver.

Medlemsstaterne kan give netværket af eksperter til opgave at tilbyde rådgivning om:

a) nationale definitioner, indikatorer og kriterier for energifattigdom, energifattige personer og konceptet sårbare kunder inklusive slutbrugere

b) udvikling eller forbedring af relevante indikatorer og datasæt vedrørende energifattighedsproblemet, som bør anvendes, og der bør rapporteres om

c) metoder og foranstaltninger til at sikre overkommelige leveomkostninger, fremme af boligernes omkostningsneutralitet eller metoder til at sikre, at offentlig finansiering, der investeres i foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten, gavner både ejere og lejere af bygninger og bygningsenheder, navnlig hvad angår personer, der er berørt af energifattigdom, sårbare kunder, personer i lavindkomsthusholdninger og, hvor det er relevant, personer, der bor i socialt boligbyggeri

d) foranstaltninger til at forebygge eller afhjælpe situationer, hvor bestemte grupper er mere berørt eller i større risiko for at blive berørt af energifattigdom eller er mere udsatte over for de ugunstige virkninger af energifattigdom såsom på grundlag af deres indkomst, køn, sundhedstilstand eller tilhørsforhold til en minoritetsgruppe og demografi. ”

Det fremgår blandt andet af præambelbetragtning nr. 78 i det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv, at ”I henhold til henstilling (EU) 2020/1563 var omkring 34 millioner husholdninger i Unionen ude af stand til at holde deres hjem tilstrækkeligt varmt i 2019. I den europæiske grønne pagt prioriteres omstillingens sociale dimension med et tilsagn om at følge princippet om, at ingen lades i stikken. Den grønne omstilling, herunder omstillingen til ren energi, påvirker kvinder og mænd forskelligt og kan have en særlig indvirkning på visse dårligt stillede grupper, herunder personer med et handicap. Energieffektivitetsforanstaltninger må derfor nødvendigvis stå i centrum for enhver omkostningseffektiv strategi til at bekæmpe energifattigdom og forbrugersårbarhed, og de supplerer socialsikringspolitikker på medlemsstatsplan. For at sikre, at energieffektivitetsforanstaltninger mindsker energifattigheden for lejere på bæredygtig vis, bør sådanne foranstaltningers omkostningseffektivitet samt deres overkommelighed for ejere og lejere af fast ejendom tages i betragtning, og der bør garanteres passende økonomisk og teknisk støtte til sådanne foranstaltninger på med-

lemsstatsplan. Medlemsstaterne bør støtte arbejdet på lokalt og regionalt plan med at afdække og afhjælpe energifattigdom.”

3.3.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Artikel 24, stk. 4, i det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv indebærer en forpligtelse for medlemsstaterne til at udpege et netværk, som skal yde rådgivning til både nationale, regionale og lokale beslutningstagere om aktiviteter til at fremme energieffektivitet m.v. hos lavindkomsthusholdninger med en vis energibyrd. Rådgivningen kan blandt andet bestå i at udarbejde analyser og strategier om aktiviteter til fremme af energieffektivitet. Se nærmere om forholdet mellem begreberne »lavindkomsthusholdninger med en vis energibyrd« og »energifattigdom» under pkt. 2.1 i de almindelige bemærkninger.

Rådgivningsforpligtelsen i artikel 24, stk. 4, har et stort overlap til den rådgivning om energibesparelser, som i dag varetages i Rådet for Energieffektiv Omstilling. I rådet er der således medlemmer med kompetencer udi de fleste af de aktiviteter, som der skal ydes rådgivning om efter artikel 24, stk. 4, ligesom der i rådet allerede er en betydelig erfaring med denne type rådgivning. Rådet yder dog i dag alene rådgivning til regeringen og ikke til andre nationale, regionale og lokale beslutningstagere, hvilket der er krav om i artikel 24, stk. 4. Beslutningstagere kan f.eks. være lokale råd, ledelsen i forsyningsselskaber og energifællesskaber m.fl.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at Rådet for Energieffektiv Omstilling vil være egnet til at varetage opgaven som ekspertnetværk, jf. artikel 24, stk. 4, og at rådets rådgivning også bør kunne tilbydes nationale, regionale og lokale beslutningstagere.

Når hjemmelsgrundlaget for Rådet for Energieffektiv Omstilling ændres som følge af implementering af artikel 24, stk. 4, så vurderer Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet, at det samtidig vil være hensigtsmæssigt at foretage en række ændringer, som ikke har baggrund i det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv. De senere år har prioriteterne på energiområdet således ændret sig, blandt andet som følge af, at energiforsyningen bliver grønnere, hvorfor energibesparelser ikke længere i samme grad reducerer drivhusgasudledninger. Der er således i dag et stigende fokus på, hvordan der kan fås mere ud af den samme energi, fremfor alene hvordan der kan spares på energi, dvs. fokus er i stigende grad på energieffektivitet. Der er dog et stort overlap mellem energibesparelser og energieffektivitet, hvorfor Rådet for Energieffektiv Omstilling allerede i vid udstrækning kan sige at rådgive om energieffektivitet.

Der efterspørges også i stigende grad viden og rådgivning om emner, som relateres til energieffektivitet, f.eks. indeklimatekniske og socioøkonomiske konsekvenser af aktiviteter om energieffektivitet, energibesparelser hos sårbare grupper, informationskampagner m.v. Også disse emner har et stort

overlap til den rådgivning og de kompetencer, som findes i Rådet for Energieffektiv Omstilling.

I praksis har udpegning af medlemmer til Rådet for Energieffektiv Omstilling vist sig at være en større administrativ opgave end forudset, da rådet blev oprettet i 2009. Der er således ca. tyve organisationer, som indstiller medlemmer til rådet, og dertil kommer et tilsvarende antal suppleanter. Både medlemmer og suppleanter skal godkendes af ministeren. Der er dog løbende udskiftning af både de faste medlemmer og suppleanter, blandt andet på grund af jobskifte og omorganiseringer i de deltagende organisationer, hvilket medfører en administrativ byrde i Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet.

Endelig så har den sproglige diskurs i samfundet ændret sig, således at personen, man tidligere omtalte som en »formand«, nu oftere omtales som en »forperson«.

Det er således Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at når hjemmelsgrundlaget for Rådet for Energieffektiv Omstilling ændres som følge af implementering af artikel 24, stk. 4, så vil det være hensigtsmæssigt samtidig at give rådet mulighed for også at kunne rådgive om energieffektivitet og relaterede emner. Det vil også være hensigtsmæssigt med ændringer i godkendelsesproceduren, således at klima-, energi- og forsyningsministeren alene skal godkende de deltagende organisationer og ikke organisationernes repræsentanter. Endelig vil det være hensigtsmæssigt med en sproglig modernisering, således at »formanden« fremadrettet omtales som »forpersonen«.

3.3.4. Den foreslåede ordning

Det foreslås at ophæve § 5, stk. 2, i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion og i stedet indsætte, at klima-, energi- og forsyningsministeren nedsætter et uafhængigt råd, som skal rådgive regeringen om energieffektivitet, energibesparelser og relaterede emner, herunder om aktiviteter, hvorved lavindkomsthusholdninger med en vis energibyrd prioriteres. Ministeren udpeger rådets forperson, sagkyndige medlemmer og deltagende organisationer samt fastsætter rådets forretningsorden.

Forslaget vil indebære, at Rådet for Energieffektiv Omstilling vil skulle rådgive ministeren og regeringen om energieffektivitet og energibesparelser samt om emner relateret til energibesparelser og energieffektivitet. Rådet vil efter anmodning fra klima-, energi- og forsyningsministeren skulle afgive analyser og anbefalinger om konkrete aktiviteter, herunder om handleplaner, strategier m.v. Rådet vil også på eget initiativ kunne afgive anbefalinger og analyser m.v.

Rådet for Energieffektiv Omstilling vil også skulle rådgive om forhold i relation til lavindkomsthusholdninger med en vis energibyrd, hvilket vil udgøre implementering af artikel 24, stk. 4, i det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv. De nærmere rammer for denne rådgivning vil blive fastsat i rådets forretningsorden, og rådgivningen vil blive afgrænset

af de rammer, som er fastsat i det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv.

Rådet for Energieffektiv Omstilling vil med forslaget skulle rådgive regeringen, og Energistyrelsen vil skulle varetage sekretariatsbetjening af rådet. De nærmere rammer for rådets virke vil fremgå af rådets forretningsorden, som vil skulle fastsættes af klima-, energi- og forsyningsministeren. De nærmere forhold omkring mødefrekvens, mødeformat m.v. vil ligeledes fremgå af forretningsordenen. Rådet for Energieffektiv Omstilling vil i deres rådgivning skulle tage udgangspunkt i en dansk kontekst, men rådgivningen vil også kunne omfatte internationale forhold, herunder særligt i relation til samarbejdet i den Europæiske Union.

Med forslaget vil klima-, energi- og forsyningsministeren skulle udpege rådets forperson samt evt. personer med særlig sagkyndig kompetence. Ministeren vil også skulle udpege deltagende organisationer. Organisationer skal forstås bredt og kan f.eks. omfatte brancheorganisationer, universiteter og interesseorganisationer. Organisationerne vil selv skulle indstille det konkrete medlem, som skal repræsentere organisationen. Det indstillede medlem vil skulle godkendes og formelt udpeges i Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet. Denne proces forventes at ske administrativt.

Det foreslås, at der indsættes et nyt § 5, stk. 3, hvoraf det fremgår, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan pålægge rådet at rådgive nationale, regionale og lokale beslutningstagere om aktiviteter hvorved lavindkomsthusholdninger med en vis energibyrd prioriteres.

Forslaget indebærer, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne pålægge Rådet for Energieffektiv Omstilling at yde rådgivning til nationale, regionale og lokale beslutningstagere om aktiviteter hvorved lavindkomsthusholdninger med en vis energibyrd prioriteres. Beslutningstagere kan f.eks. være lokale råd, ledelsen i forsyningselskaber og energifællesskaber m.fl. De nærmere rammer for rådgivningen af beslutningstagere vil skulle fastlægges af klima-, energi- og forsyningsministeren i rådets forretningsorden.

I forhold til al øvrig rådgivning, som varetages af Rådet for Energieffektiv Omstilling, så vil denne rådgivning alene skulle målrettes regeringen, jf. § 5, stk. 2.

Forslaget til § 5, stk. 3, vil sammen med forslaget til § 5, stk. 2, jf. ovenfor, udgøre implementering af artikel 24, stk. 4, i det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv.

For en nærmere gennemgang af bemyndigelsen henvises til lovforslagets § 1, nr. 2, og bemærkningerne hertil.

3.4. Identificering og prioritering af sårbare grupper i aktiviteter om fremme af energieffektivitet

3.4.1. Gældende ret

Der er ikke i dansk ret adgang til, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om identificering

af sårbare grupper eller til at fastsætte aktiviteter, der prioriterer at fremme energieffektiviteten hos disse grupper.

3.4.2. Energieffektivitetsdirektivet

Det fremgår af artikel 24, stk. 1, i det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv, at ”Uden at det berører deres nationale økonomiske og sociale politikker og deres forpligtelser i henhold til EU-retten, træffer medlemsstaterne passende foranstaltninger for at styrke og beskytte personer, der er berørt af energifattigdom, sårbare kunder, personer i lavindkomsthusholdninger, og hvor det er relevant, personer, der bor i socialt boligbyggeri.

Ved definitionen af begrebet sårbare kunder i henhold til artikel 3, stk. 3, i direktiv 2009/73/EF og artikel 28, stk. 1, i direktiv (EU) 2019/944 tager medlemsstaterne slutbrugerne i betragtning.”

Det fremgår af artikel 24, stk. 2, i det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv, at ”Uden at det berører deres nationale økonomiske og sociale politikker og deres forpligtelser i henhold til EU-retten, gennemfører medlemsstaterne foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten og dertil knyttede forbruger- eller informationsforanstaltninger, navnlig dem, der er omhandlet i direktivets artikel 8, stk. 3, og artikel 22, som en prioritet blandt personer, der er berørt af energifattigdom, sårbare kunder, personer i lavindkomsthusholdninger, og hvor det er relevant, personer, der bor i socialt boligbyggeri, for at afhjælpe energifattigdom. Overvågning af og rapportering om disse foranstaltninger foretages inden for rammerne af de eksisterende rapporteringskrav, der er fastsat i artikel 24 i forordning (EU) 2018/1999.”

Det fremgår af artikel 24, stk. 3, i det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv, at ”For at støtte personer, der er berørt af energifattigdom, sårbare kunder, personer i lavindkomsthusholdninger, og hvor det er relevant, personer, der bor i socialt boligbyggeri, skal medlemsstaterne, hvor det er relevant:

a) Gennemføre foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten for at afbøde de fordelingsmæssige virkninger af andre politikker og foranstaltninger, f.eks. beskatningsforanstaltninger, der gennemføres i overensstemmelse med det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 10, eller anvendelse af emissionshandel i bygnings- og transportsektoren i overensstemmelse med direktiv 2003/87/EF.

b) Bedst muligt gøre brug af de offentlige midler, der er til rådighed på EU-plan og nationalt plan, herunder, hvor det er relevant, det finansielle bidrag, som medlemsstater modtager fra den sociale klimafond i henhold til artikel 9 og 14 i forordning (EU) 2023/955, og indtægter fra kvoteauktioner fra emissionshandel i medfør af EU ETS i overensstemmelse med direktiv 2003/87/EF til investeringer i foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten som prioriterede aktioner.

c) Foretage tidlige, fremtidsorienterede investeringer i foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten, før de

fordelingsmæssige virkninger af andre politikker og foranstaltninger får gennemslagskraft.

d) Fremme teknisk bistand og indføre støttefinansiering og finansielle redskaber såsom ordninger via regning, lokal reserve til imødegåelse af tab på udlån, garantifonde, midler til gennemgribende renoveringer og renoveringer med et mindstemål af energigevinster.

e) Fremme teknisk bistand til sociale aktører for at fremme sårbare kunders aktive engagement på energimarkedet og gunstige ændringer i deres energiforbrugsadfærd.

f) Sikre adgang til finansiering, tilskud eller subsidier på betingelse af, at der opnås et mindstemål af energigevinster, og dermed lette adgang til prisoverkommelige banklån eller særlige kreditlinjer.”

Der er med det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 2, nr. 52, fastsat en definition af energifattigdom, hvoraf det fremgår, at energifattigdom defineres som ”En husholdnings manglende adgang til væsentlige energitjenester, hvor sådanne tjenester sikrer grundlæggende niveauer og ordentlige leve- og sundhedsstandarder, herunder tilstrækkelig opvarmning, varmt vand, køling, belysning og energi til elapparater, i den relevante nationale kontekst, eksisterende national socialpolitik og andre relevante nationale politikker som følge af en kombination af faktorer, herunder som minimum utilstrækkelige økonomiske midler, utilstrækkelig disponibel indkomst, høje energiudgifter og dårlig energieffektivitet i boliger.”

Under forhandlingerne om det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv har Europa-Kommissionen bemærket, at aktiviteter, som prioriterer sårbare grupper, ikke skal ses som et socialsikringselement i sig selv, men som et supplement til medlemsstaternes socialsikringspolitikker. Hensigten med forpligtelserne er således at understøtte en socialt balanceret grøn omstilling og bidrage til indfrielse af EU's klimamål.

Det fremgår af præambelbetragtning nr. 22 i det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv, at ”En retfærdig omstilling til en klimaneutral Union senest i 2050 er af central betydning for den europæiske grønne pagt. Energifattigdom er et centralt begreb i pakken med titlen »Ren energi til alle europæere« og har til formål at fremme en retfærdig energiomstilling. I henhold til forordning (EU) 2018/1999 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/944 forelagde Kommissionen i sin henstilling (EU) 2020/1563 om energifattigdom vejledende retningslinjer for relevante indikatorer til at måle energifattigdom og en definition af »betydeligt antal husholdninger, der lider under energifattigdom«. Ifølge Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/73/EF og direktiv (EU) 2019/944 pålægges medlemsstaterne at træffe egnede foranstaltninger for at imødegå energifattigdom, hvor den konstateres, herunder generelt i forbindelse med fattigdom. Dette er særlig relevant i en situation med stigende energipriser og inflationspres, hvor der bør gennemføres

både kortsigtede og langsigtede foranstaltninger for at tackle systemiske udfordringer for Unionens energisystem.”

Det fremgår af præambelbetragtning nr. 77 i det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs, at ”Hver medlemsstat bør definere begrebet sårbare kunder, som kan vedrøre energifattigdom og herunder forbuddet mod at afbryde elforsyningen til sådanne kunder i kritiske perioder. Begrebet sårbare kunder kan omfatte indkomstniveauer, energiudgiftens indgreb i den disponible indkomst, boligernes energieffektivitet, kritisk afhængighed af elektrisk udstyr af sundhedsmæssige årsager, alder eller andre kriterier. Det giver medlemsstaterne mulighed for at omfatte personer i lavindkomsthusstande.”

Det fremgår af præambelbetragtning nr. 122 i det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs, at ”Det er nødvendigt at sikre, at personer, der er berørt af energifattigdom, sårbare kunder, personer i lavindkomsthusstande og, hvor det er relevant, personer, der bor i socialt boligbyggeri, beskyttes og til dette formål sættes i stand til aktivt at deltage i de tiltag og foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten og tilknyttede forbrugerbeskyttelsesforanstaltninger eller informationsforanstaltninger, som medlemsstaterne gennemfører. Der bør udformes målrettede bevidstgørelseskampagner for at illustrere fordelene ved energieffektivitet og for at levere oplysninger om den økonomiske støtte, der er tilgængelig.”

Endelig fremgår det af præambelbetragtning nr. 123 i det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs, at ”Offentlige midler, der er til rådighed på EU-plan og nationalt plan, bør investeres strategisk i foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten, navnlig til gavn for personer, der er berørt af energifattigdom, sårbare kunder, personer i lavindkomsthusstande og, hvor det er relevant, personer, der bor i socialt boligbyggeri. Medlemsstaterne bør drage fordel af ethvert finansielt bidrag, de måtte modtage fra Den Europæiske Socialfond oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/955 (28), og af indtægter fra kvoter fra EU-ETS. Disse indtægter vil hjælpe medlemsstaterne med at opfylde deres forpligtelse til at prioritere gennemførelsen af energieffektivitetsforanstaltninger og politiktiltag inden for rammerne af energispareforpligtelsen blandt personer, der er berørt af energifattigdom, sårbare kunder, personer i lavindkomsthusstande og, hvor det er relevant, personer, der bor i socialt boligbyggeri, herunder dem, der bor i rurale og fjerntliggende regioner.”

3.4.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

I Danmark har socioøkonomiske konsekvenser for sårbare grupper, såsom udsving i energipriser, traditionelt været anset som værende socialpolitiske udfordringer. En tilsvarende tilgang har været udbredt i flere andre europæiske lande. Derfor repræsenterer artikel 24, stk. 1-3, i det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv en ny tilgang, da sårbare

grupper fremadrettet skal inddrages i den energipolitiske regulering.

Det er ikke alene i det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv, at der indføres forpligtelser i relation til sårbare grupper. Det samme gør sig gældende i forhold til det omarbejdede bygningsdirektiv, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/955 af 10. maj 2023 om oprettelse af en social klimafond og flere andre EU-retsakter. På tværs af retsakterne er der dog overlap i forhold til forpligtelserne over for sårbare grupper. Det omarbejdede bygningsdirektiv har implementeringsfrist den 29. maj 2026, og midlerne i den sociale klimafond kan anvendes fra den 1. januar 2026. Implementeringen og udmøntningen af disse retsakter er dog endnu ikke fastlagt.

Det forventes, at antallet af danske husholdninger, som vil blive omfattet af artikel 24, stk. 1-3, vil være relativt lavt, og der eksisterer allerede en række initiativer og puljer i Danmark, som disse husholdninger kan opnå støtte fra, f.eks. ordningen om varmepumper på abonnement, jf. bekendtgørelse nr. 1074 af 25. oktober 2019 om tilskud til varmepumper der installeres af energitjenesteleverandører hos varmekunder, hvis fjernvarmeforsyning fra et grundbeløbsværk nedlægges.

Fortolkningen af forpligtelserne i det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 24, stk. 1-3, og definitionen i artikel 2, nr. 52, er på nuværende tidspunkt ikke endeligt afklaret, og der pågår dialog om implementeringen med andre medlemsstater og Europa-Kommissionen. Det er dog nødvendigt at fremsætte lovforslag i Folketingssamlingen 2024/2025, for at sikre, at implementeringsfristen den 11. oktober 2025 overholdes.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at implementering af forpligtelserne bedst kan ske via bemyndigelser til klima-, energi- og forsyningsministeren. Ministeren vil således kunne fastsætte nærmere regler i bekendtgørelse, når udfaldet af dialogen med Europa-Kommissionen og andre medlemsstater kendes. Bemyndigelserne vil endvidere give fleksibilitet til, at indikatorer, definitioner og aktiviteter kan justeres i takt med samfundsudviklingen samt sikre, at de mest effektive aktiviteter er til rådighed, og at der sker koordinering af forpligtelserne på tværs af de forskellige EU-retsakter.

3.4.4. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der indsættes en ny § 14 c i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion med overskriften »Sårbare grupper«. Den foreslåede overskrift vil tydeliggøre, at § 14 c omhandler nærmere regler om sårbare grupper.

Med § 14 c, stk. 1, foreslås det, at klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndiges til at kunne fastsætte definitioner og indikatorer for lavindkomsthusholdninger med en vis energibyrd, sårbare kunder, personer i lavindkomsthusholdninger og personer, som bor i alment boligbyggeri. Defini-

tioner og indikatorer er nødvendige for at afgrænse grupperne, således at de kan blive prioriteret, når der fastsættes aktiviteter om energieffektivitet, jf. stk. 2 nedenfor.

Bemyndigelsen vil skulle anvendes til at fastsætte indikatorer og en definition af lavindkomsthusholdninger med en vis energibyrd og dermed implementere artikel 2, nr. 52, i det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv i dansk ret. Se nærmere om forholdet mellem begreberne »lavindkomsthusholdninger med en vis energibyrd« og »energifattigdom» under pkt. 2.1. i de almindelige bemærkninger.

Rækkevidden af forpligtelserne i direktivets artikel 24, stk. 1-3, er endnu ikke klarlagt, men såfremt det bliver aktuelt, vil der også med forslaget til § 14 c, stk. 1, kunne fastsættes indikatorer og definitioner af sårbare kunder, personer i lavindkomsthusholdninger og personer, der bor i alment boligbyggeri.

Med § 14 c, stk. 2, foreslås det, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om aktiviteter til fremme af energieffektivitet, hvorved de i stk. 1 nævnte grupper prioriteres.

Bemyndigelsen vil kunne anvendes til at fastsætte aktiviteter om f.eks. teknisk bistand, informationsindsatser, forbrugerinformation og administrative lempelser, samt til støttefinansiering og tilskud eller subsidier, forudsat at der opnås et minimum af energievinster.

Da forskellige fortolkningsredskaber stadig udestår, jf. ovenfor under pkt. 3.4.3., og da der allerede eksisterer aktiviteter, som fremmer energieffektiviteten hos sårbare grupper, så er det foreløbigt uklart, om det vil blive nødvendigt at fastsætte aktiviteter efter § 14 c, stk. 2. Den foreslåede bemyndigelse vil således alene finde anvendelse, hvis det efter dialog med andre medlemsstater og Europa-Kommissionen vurderes, at der er behov for at fastsætte regler om supplerende aktiviteter for at sikre implementering af indholdet i artikel 24, stk. 1-3. Den foreslåede bestemmelse vil dog også kunne anvendes, såfremt eksisterende aktiviteter nedlægges eller ændres, således at EU-reglerne til stadighed er opfyldt, og Folketinget ikke løbende skal involveres ved ændringer.

Det forventes, at de foreslåede bemyndigelser til klima-, energi- og forsyningsministeren vil blive delegeret til Energistyrelsen i medfør af delegationsbekendtgørelsen.

For en nærmere gennemgang af bemyndigelserne henvises til lovforslagets § 1, nr. 13, og bemærkningerne hertil.

3.5. Finansierings-, informations- og tekniske aktiviteter til fremme af energieffektivitet

3.5.1. Gældende ret

Det fremgår af 7, stk. 1, i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion, at »Inden for de bevilninger, der afsættes på de årlige finanslove, kan klima-, energi- og forsyningsministeren yde støtte til aktiviteter til opfyl-

delse af lovens formål, herunder støtte til projekter, analyser, evalueringer og rådgivning. Støtte kan ydes til virksomheder, organisationer, institutter, personer, myndigheder m.v., herunder som tilskud til privatpersoner, der gennemfører energiforbedringsprojekter i bygninger til helårsbeboelse, og til energimærkning af bygninger anvendt som dokumentation ved ansøgning om tilskud til sådanne energibesparelses- og energieffektiviseringsprojekter.”

Det fremgår af § 7, stk. 2, i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion, at ”Klima-, energi- og forsyningsministeren kan yde hel eller delvis finansiering og tilbyde anden økonomisk støtte til aktiviteter, der er omfattet af stk. 1. Finansieringen kan udbetales bagud eller forskudsvis med vilkår om, at aktiviteternes endelige afregning efterfølgende godkendes.”

Det fremgår af § 7, stk. 3, i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion, at ”Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter nærmere regler om støtte efter stk. 1, herunder om ansøgerkreds, støtteberettigede aktiviteter, kvalificering af ansøgning og ansøgningsproces, herunder krav om ekstern kvalitetssikring af ansøgninger, regler om afgivelse af regnskabsoplysninger og revision og andre oplysninger, betingelser, vilkår og administration og regler om godkendelse og beregning af aktiviteter. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan endvidere fastsætte nærmere regler om tilbagebetaling af ydet økonomisk støtte.”

3.5.2. Energieffektivitetsdirektivet

Alle forpligtelser for medlemsstaterne om at fremme energieffektivitet via finansierings-, informations- og tekniske aktiviteter fremgår af det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 30 med titlen ”National energisparefond, finansiering og teknisk støtte”. En række af forpligtelserne i artikel 30 er dog målrettet Europa-Kommissionen eller medlemsstater, som har oprettet en national energisparefond. Det er således alene artikel 30, stk. 1, 3-5 og 9, som skal implementeres i dansk ret.

Af artikel 30, stk. 1, fremgår det, at ”Med forbehold af artikel 107 og 108 i TEUF letter medlemsstaterne oprettelsen af finansieringsfaciliteter eller anvendelsen af eksisterende faciliteter til foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten med henblik på at maksimere fordelene ved en flerstrengt finansiering og kombinationen af tilskud, finansielle instrumenter og teknisk støtte.”

Af artikel 30, stk. 3, fremgår det, at ”Medlemsstaterne skal vedtage foranstaltninger, der fremmer udlansprodukter vedrørende energieffektivitet, f.eks. grønne realkreditlån og grønne lån, sikrede og usikrede, og sikrer, at finansielle institutioner tilbyder dem bredt og uden forskelsbehandling, og at de er synlige og tilgængelige for forbrugerne. Medlemsstaterne vedtager foranstaltninger med henblik på at lette gennemførelsen af finansieringsordninger via regning og skattefinansieringsordninger under hensyntagen til Kommissionens vejledning i overensstemmelse med direktivets

artikel 30, stk. 10. Medlemsstaterne sørger for, at banker og andre finansielle institutioner får oplysninger om mulighederne for at deltage i finansieringen af foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten, herunder gennem oprettelse af offentlig-private partnerskaber. Medlemsstaterne tilskynder til oprettelse af lånegarantifaciliteter til investeringer i energieffektivitet.”

Af artikel 30, stk. 4, fremgår det, at ”Med forbehold af artikel 107 og 108 i TEUF fremmer medlemsstaterne etableringen af finansielle støtteordninger for at øge udbredelsen af foranstaltninger til forbedring af energieffektiviteten med henblik på omfattende renovering af individuelle varme- og kølingssystemer og fjernvarme- og fjernkølingssystemer.”

Af artikel 30, stk. 5, fremgår det, at ”Medlemsstaterne fremmer etableringen af lokal ekspertise og teknisk bistand, hvis det er relevant gennem eksisterende net og faciliteter, med henblik på rådgivning om bedste praksis med hensyn til dekarbonisering af lokal fjernvarme og -køling, såsom adgang til målrettet finansiel støtte.”

Af artikel 30, stk. 9, fremgår det, at ”Med henblik på at mobilisere privat finansiering af energieffektivitetsforanstaltninger og energirenovering skal medlemsstaterne, når de gennemfører energieffektivitetsdirektivet:

a) overveje metoder til at gøre bedre brug af energiledelses-systemer og energisyn i henhold til direktivets artikel 11 for at påvirke beslutningstagningen

b) gøre optimal brug af de muligheder og redskaber, der er til rådighed i Unionens budget, og som foreslås i initiativet om intelligent finansiering til intelligente bygninger og i Kommissionens meddelelse af 14. oktober 2020 med titlen »En renoveringsbølge for Europa – grønnere bygninger, flere arbejdspladser, bedre levevilkår«.

Det fremgår af præambelbetragtning nr. 136 i det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv, at ”Medlemsstaterne bør tilskynde til anvendelse af finansieringsfaciliteter med henblik på at fremme dette direktivs mål. Sådanne finansieringsfaciliteter kunne omfatte finansielle bidrag og bøder i forbindelse med overtrædelse af visse bestemmelser i direktivet, ressourcer afsat til energieffektivitet i henhold til artikel 10, stk. 3, i direktiv 2003/87/EF og ressourcer afsat til energieffektivitet i de europæiske fonde og programmer og formålsbestemte europæiske finansielle instrumenter såsom den europæiske energisparefond.”

Det fremgår af præambelbetragtning nr. 137 i det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv, at ”Finansieringsfaciliteter kunne i givet fald baseres på ressourcer afsat til energieffektivitet fra EU-projektobligationer, ressourcer afsat til energieffektivitet fra EIB og andre europæiske finansielle institutioner, særlig Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling (EBRD) og Europarådets Udviklingsbank, ressourcer lånefinansieret i finansielle institutioner, nationale ressourcer, blandt andet ved indførelse af lovgivnings- og skattemæssige rammer, der tilskynder til gennem-

førelse af initiativer og programmer vedrørende energieffektivitet, samt indtægter fra årlige emissionstildelinger i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 406/2009/EF.”

Det fremgår af præambelbetragtning nr. 138 i det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv, at ”Finansieringsfaciliteterne kunne navnlig anvende bidrag, ressourcer og indtægter fra disse ressourcer til at muliggøre og tilskynde til private kapitalinvesteringer, særlig ved at trække på institutionelle investorer, og anvende kriterier, der sikrer, at de tildelte midler fører til opnåelse af både miljømæssige og sociale mål, gøre brug af innovative finansieringsmekanismer, herunder lånegarantier for privat kapital, lånegarantier til fremme af indgåelse af kontrakter om energimæssig ydeevne, tilskud, rentelette lån og formålsbestemte kreditlinjer, tredjeparters finansieringssystemer, som reducerer risiciene i forbindelse med energieffektivitetsprojekter, og give mulighed for omkostningseffektive renoveringer selv blandt husholdninger med lav og mellemhøj indkomst, være tilknyttet programmer eller myndigheder, som samler og vurderer kvaliteten af energispareprojekter, yder teknisk bistand, fremmer markedet for energitjenester og hjælper med at oparbejde forbrugerefterspørgsel efter energitjenester.”

Det fremgår af præambelbetragtning nr. 139 i det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv, at ”Finansieringsfaciliteterne kunne også tilvejebringe passende ressourcer til at støtte uddannelses- og certificeringsprogrammer, som forbedrer og attesterer færdigheder med hensyn til energieffektivitet, tilvejebringe ressourcer til forskning i samt demonstration og fremskyndelse af anvendelsen af mindre teknologier og mikroteknologi til energiproduktion og optimere tilslutningen af disse generatorer til nettet, være tilknyttet programmer, som fremmer energieffektiviteten i alle boliger med henblik på at forebygge energifattigdom og stimulere udlejere til at gøre deres ejendomme så energieffektive som muligt, samt tilvejebringe passende ressourcer til fremme af den sociale dialog og fastlæggelse af standarder med henblik på at forbedre energieffektiviteten og sikre gode arbejdsforhold samt sundhed og sikkerhed på arbejdspladsen.”

3.5.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Med det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv er forpligtelserne for medlemsstaterne til at fastsætte finansierings-, informations-, og tekniske aktiviteter for at fremme energieffektivitet udvidet i forhold til de eksisterende direktivkrav, og det er en relativt bred gruppe af aktiviteter, som skal iværksættes, og på flere ministerområder.

Med artikel 17 i det omarbejdede bygningsdirektiv indføres der forpligtelser for medlemsstaterne til at fremme energieffektive renoveringer. Der er et vist overlap mellem forpligtelserne i artikel 17 og dem, som fremgår af artikel 30 i det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv. Det omarbejdede bygningsdirektiv har implementeringsfrist den 29. maj 2026.

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/955 af 10. maj 2023 om oprettelse af en social klimafond trådte i kraft den 1. juli 2023 og finder anvendelse fra den 30. juni 2024. Midlerne i fonden kan udmøntes fra den 1. januar 2026, og de vil potentielt kunne medfinansiere dele af de aktiviteter, som skal gennemføres efter det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 30.

I § 7, stk. 1-3, i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion er der bemyndigelse til, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om aktiviteter om støtte til energieffektivitet m.v. Disse bemyndigelser giver imidlertid alene i begrænset omfang mulighed for at fastsætte aktiviteter, som ikke direkte indeholder et støtteelement, såsom at pålægge et råd eller netværk at yde rådgivning om tekniske problemstillinger eller bede kommuner varetage rådgivningsopgaver om energieffektivitet. For at sådanne aktiviteter kan iværksættes, vil det kræve en udvidelse af de eksisterende bemyndigelser i § 7. Det har derfor været overvejet at udvide § 7, stk. 1-3, til at omfatte alle typer af aktiviteter, men da der ligger flere forskellige hensyn bag § 7, stk. 1-3, og da disse ikke har baggrund i direktivkrav, vurderes det mest hensigtsmæssigt, at aktiviteter uden et støtteelement får sit eget stykke.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer således, at en bemyndigelse til klima-, energi- og forsyningsministeren til at kunne fastsætte nærmere regler om aktiviteter til fremme af energieffektivitet, som ikke har et støtteelement, vil give fleksibilitet til, at der vil kunne fastsættes de mest effektive aktiviteter som implementering af det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv, og at disse med en bemyndigelse vil kunne tilpasses i takt med samfundsudviklingen. En bemyndigelse vil også kunne medvirke til at sikre, at nye aktiviteter kan koordineres på tværs af de forskellige retsakter, herunder f.eks. når implementeringen af det omarbejdede bygningsdirektiv kendes. Endelig vil bemyndigelsen kunne anvendes, såfremt eksisterende aktiviteter ændres eller udløber, således at forpligtelserne i artikel 30 er implementeret.

Europa-Kommissionen har den 12. december 2023 offentliggjort ”Henstilling C2023/1553 om gennemførelse af artikel 30 om nationale energieffektivitetsfonde, finansiering og teknisk støtte i direktiv (EU) 2023/1791 om energieffektivitet”. Henstillingen giver et overblik over, hvordan Europa-Kommissionen gerne ser artikel 30 implementeret. Den tiltænkte retsvirkning af artikel 30, stk. 1, 3-5 og 9, er til trods herfor ikke entydig, og der pågår dialog med andre medlemsstater og Europa-Kommissionen om implementeringen af artikel 30.

Det forventes, at en række eksisterende aktiviteter såsom hjemmesiden Spareenergi.dk og Varmepumpepuljen kan medvirke til at opfylde forpligtelserne i artikel 30, stk. 1, 3-5 og 9, men det ligger endnu ikke fast, om eksisterende aktiviteter er tilstrækkelige til at opfylde alle de nye forpligtelser.

Idet det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv skal være implementeret i dansk ret senest den 11. oktober 2025, er

det nødvendigt, at bestemmelserne indgår i et lovforslag i folketingssamlingen 2024/2025, så der kan ske rettidig implementering. Der vil inden implementeringsfristen kunne udstedes en bekendtgørelse, når fortolkningen i andre medlemsstater kendes, og dialogen med Europa-Kommissionen er afsluttet.

3.5.4. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at der indsættes et nyt § 7, stk. 4, i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion, hvoraf det fremgår, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om finansierings-, informations- og tekniske aktiviteter, som ikke er omfattet af stk. 1.

Den foreslåede bemyndigelse vil finde anvendelse, hvis det efter dialog med andre medlemsstater og Europa-Kommissionen vurderes, at der er behov for at fastsætte regler om supplerende aktiviteter for at sikre implementering af indholdet i artikel 30, stk. 1, 3-5 og 9. Den foreslåede bemyndigelse vil endvidere kunne anvendes til at fastsætte nye aktiviteter, såfremt eksisterende aktiviteter ændres eller udløber, og der dermed bliver behov for at fastsætte aktiviteter, således at forpligtelserne i artikel 30 er opfyldt.

Adgangen til at fastsætte regler i medfør af bemyndigelsen vil blive afgrænset af rammerne i det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv, og bemyndigelsen vil alene kunne anvendes til at implementere minimumsforpligtelserne i artikel 30, stk. 1, 3-5 og 9.

Den foreslåede bemyndigelse til klima-, energi- og forsyningsministeren forventes at blive delegeret til Energistyrelsen i medfør af delegationsbekendtgørelsen.

For en nærmere gennemgang af bemyndigelsen henvises til lovforslagets § 1, nr. 4, og bemærkningerne hertil.

3.6. Anvendelse af princippet om energieffektivitet først

3.6.1. Gældende ret

3.6.1.1. Lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion

Det følger af § 21, stk. 1, i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion, at klima-, energi- og forsyningsministeren og Energiklagenævnet kan pålægge kollektive energiforsyningsvirksomheder, støttemodtagere omfattet af lovens kapitel 3, datacentre omfattet af lovens kapitel 4 a, virksomheder omfattet af lovens kapitel 5 og virksomheder, institutioner eller organisationer, som er nævnt i lovens § 19, at udarbejde og meddele alle sådanne oplysninger, som er nødvendige for varetagelsen af de opgaver, som er nævnt i loven. Af lovens § 21, stk. 2, fremgår, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, hvilke kategorier af oplysninger der omfattes af stk. 1, og hvorledes oplysningerne skal meddeles.

Det fremgår af lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion § 21, stk. 3, at klima-, energi-

og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at kommunikation, som Energistyrelsen, Energiklagenævnet eller klima-, energi- og forsyningsministeren modtager efter denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt. Efter § 21, stk. 4, kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur el.lign.

Det fremgår af lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion § 22, stk. 2, at der i regler, der udstedes i henhold til loven, kan fastsættes bødestraf for overtrædelse af bestemmelser i reglerne eller af vilkår og påbud udstedt i henhold til reglerne.

Der er ikke i dansk ret regler om, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om anvendelse af princippet om energieffektivitet først for visse politikker, planer og investeringsbeslutninger.

3.6.1.2. Elforsyningsloven

Det følger af § 1, stk. 1, i lov om elforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1248 af 24. oktober 2023 med senere ændringer (elforsyningsloven), at lovens formål er at sikre, at landets elforsyning tilrettelægges og gennemføres i overensstemmelse med hensyn til klima, miljø, elforsynings sikkerhed, forbrugerbeskyttelse og samfundsøkonomi. Efter § 1, stk. 2, i elforsyningsloven, skal loven i overensstemmelse med nævnte hensyn blandt andet fremme effektiv energianvendelse og sikre en effektiv anvendelse af økonomiske ressourcer.

Det fremgår af § 20, stk. 1, i elforsyningsloven, at transmissions- og netvirksomheder sikrer en tilstrækkelig og effektiv transport af elektricitet med tilhørende ydelser.

Transmissionsvirksomhed udøves i Danmark alene af den selvstændige offentlige virksomhed Energinet i henhold til lov om Energinet, jf. lovbekendtgørelse nr. 271 af 9. marts 2023 med senere ændringer, og § 5, nr. 33, i elforsyningsloven.

En netvirksomhed er en virksomhed med bevilling til at drive distributionsnet, jf. § 5, nr. 26, i elforsyningsloven.

Netvirksomheder skal måle den elektricitet, der transporteres igennem virksomhedens net, og den elektricitet, der leveres til elkunder eller aftages fra elproducenter inden for netvirksomhedens netområde, jf. § 22, stk. 1, nr. 2, i elforsyningsloven.

Af elforsyningslovens § 28, stk. 1, fremgår det, at Energinet skal udføre opgaver, der blandt andet sikrer, at der udføres forsknings- og udviklingsaktiviteter, som er nødvendige for en fremtidig miljøvenlig og energieffektiv transmission og distribution af elektricitet.

Det fremgår af § 22, stk. 1, nr. 7, i elforsyningsloven, at en netvirksomhed skal basere udviklingen af nettet i

netvirksomhedens netområde på en gennemsigtig netudviklingsplan, som netvirksomheden skal offentliggøre hvert andet år.

Det specificeres i § 20, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1736 af 30. december 2024, om varetagelse af netvirksomhedsaktiviteter (netvirksomhedsbekendtgørelsen), at netudviklingsplanen blandt andet skal indeholde en opgørelse af det forventede behov for alternative løsninger til netinvesteringer såsom fleksibelt elforbrug eller energieffektivitet.

Netudviklingsplanerne skal derudover indeholde en behovsvurdering i forhold til udvidelser eller opgraderinger af netvirksomhedens elforsyningsnet og behovsvurdering af alternativer til ny- og reinvesteringer, jf. § 17, stk. 1, nr. 2 og 3, i netvirksomhedsbekendtgørelsen. Det fremgår endvidere af § 19, stk. 1 og 2, i netvirksomhedsbekendtgørelsen, at behovsvurdering i forhold til udvidelser eller opgraderinger skal være målrettet de forventede udfordringer i relation til netinfrastrukturen. Såfremt en netvirksomhed har forventning om relevante udfordringer i relation til netinfrastrukturen, skal disse fremgå. Relevante udfordringer er situationer, der potentielt kan løses ved anvendelse af alternative løsninger til netinvesteringer såsom anskaffelse af fleksibilitetsydelse eller energieffektivitetsforanstaltninger.

Det fremgår af § 22, stk. 2, i netvirksomhedsbekendtgørelsen, at høringsudkast til netudviklingsplanerne sendes til Forsyningstilsynet senest den 1. april i kalenderåret før netudviklingsplanernes offentliggørelse, hvorefter der er en høringsproces. Forsyningstilsynet gør umiddelbart efter modtagelsen af netudviklingsplanerne og redegørelsen for resultaterne af høringsprocessen materialet tilgængeligt for Energistyrelsen med henblik på at indhente Energistylens energifaglige udtalelse vedrørende planerne i henhold til § 23 i netvirksomhedsbekendtgørelsen.

Det fremgår af § 24 i netvirksomhedsbekendtgørelsen, at Forsyningstilsynet kan anmode en netvirksomhed om ændring af netvirksomhedens netudviklingsplan. Ved sin vurdering af, om der er anledning til at anmode netvirksomheden om ændring af netvirksomhedens netudviklingsplan, lægger Forsyningstilsynet Energistylens energifaglige udtalelse til grund, jf. § 24, stk. 2, i netvirksomhedsbekendtgørelsen. Netvirksomheden skal gøre sin endelige netudviklingsplan tilgængelig for offentliggørelse på Forsyningstilsynets hjemmeside senest 1. december, jf. § 25 i netvirksomhedsbekendtgørelsen.

Netvirksomhedsbekendtgørelsens kapitel 11 indeholder regler angående fleksibilitetsydelse, som blandt andet skal være med til at sikre optimal udnyttelse af ressourcer og garantere sikker og effektiv drift af det sammenhængende elforsyningsnet.

Energinet er ligeledes underlagt krav om udarbejdelse af en langsigtet udviklingsplan, jf. § 4, stk. 2, i lovbekendtgørelse om Energinet. Planen giver blandt andet et overblik over

det forventede, fremtidige transmissionsnet, udviklingen af transmissionsnettet og baggrunden herfor.

Det fremgår af lov om Energinet § 4, stk. 9, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om den langsigtede udviklingsplan.

Bemyndigelsen er udmøntet i bekendtgørelse nr. 1358 af 24. november 2023 om systemansvarlig virksomhed og anvendelse af eltransmissionsnettet m.v. (systemansvarsbekendtgørelsen).

Den langsigtede udviklingsplan omhandler alle anlægsprojekter, der planlægges påbegyndt inden for en kortere tids horisont, samt projekter der er under analyse med hensyn til, om disse på længere sigt kan løse behov i energisystemerne, jf. § 12, stk. 1, i systemansvarsbekendtgørelsen. Den langsigtede udviklingsplan redegør endvidere for den strategiske tilgang til netudviklingen, herunder til reinvesteringer i transmissionsnettet.

Den langsigtede udviklingsplan indeholder en beskrivelse af afvejningen af udbygning eller omlægning af transmissionsnettet over for driftsløsninger eller markedsbaserede løsninger samt løsninger ved eventuelle andre aktører. Energinet skal endvidere i forbindelse med planlagte anlægsprojekter redegøre for det samfundsøkonomiske grundlag for til- og fravalg af relevante, herunder alternative løsningsmuligheder, som f.eks. fremkommer ved offentlig inddragelse.

Energinet udarbejder hvert andet år en langsigtet udviklingsplan, som skal give et samlet overblik over den planlagte netudbygning på kort sigt samt det langsigtede behov for udviklingen af eltransmissionsnettet for en 20-årig periode. I forbindelse med udarbejdelsen inddrager Energinet løbende relevante interessenter. Når den langsigtede udviklingsplan er udarbejdet, fremsendes denne til klima-, energi- og forsyningsministeren til orientering, jf. 4, stk. 2, i lov om Energinet.

Forsyningstilsynet overvåger Energinets langsigtede udviklingsplan og vurderer planens forenelighed med de europæiske netudviklingsplaner og vurderer dens forenelighed med hensynet til fremme af et indre europæisk marked for elektricitet. Forsyningstilsynets vurdering kan omfatte anbefalinger til ændringer af Energinets langsigtede udviklingsplan, jf. § 17, stk. 1, i systemansvarsbekendtgørelsen.

3.6.1.3. Gasforsyningsloven

Det fremgår af § 1, stk. 2, i lov om gasforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 110 af 16. august 2023 med senere ændringer (gasforsyningsloven), at loven særligt skal fremme en bæredygtig energianvendelse, herunder ved energibesparelser, samt sikre en effektiv anvendelse af økonomiske ressourcer og skabe konkurrence på markeder for handel med gas.

Det fremgår af gasforsyningslovens § 11, stk. 1, at transmissionselskaber eller transmissionssystemejere, systemopera-

tører og distributionsselskaber skal sikre en tilstrækkelig og effektiv transport af gas med tilhørende ydelser i egne systemer. De nævnte selskaber skal yderligere måle den gas, der transporteres igennem systemet, og den gas, der leveres til gaskunder eller aftages fra gasproducenter inden for systemet.

Transmissionsselskab er den danske gennemførelse af termen transmissionssystemoperatør i artikel 2, nr. 4, i gasdirektivet, gennemført i § 6, stk. 1, nr. 31, i gasforsyningsloven. Transmissionsevirsomhed udøves i Danmark alene af det selvstændige offentlige selskab Energinet i medfør af gasforsyningsloven og lov om Energinet.

Systemoperatør, som defineret i gasforsyningslovens § 6, stk. 1, nr. 29, er enhver fysisk eller juridisk person, der varetager dele af et transmissionsselskabs opgaver. Systemoperatørens opgaver udføres i et selvstændigt datterselskab i Energinet, Energinet Systemansvar A/S.

Distributionsselskab er den danske gennemførelse af termen distributionssystemoperatør i artikel 2, nr. 6, i gasdirektivet, gennemført i gasforsyningslovens § 6, stk. 1, nr. 6. Distributionsevirsomhed udøves i Danmark alene af selskabet Evinda, som er et statsejet selskab.

Det fremgår af gasforsyningslovens § 12 a, stk. 4, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om den, der varetager systemansvarlig virksomhed efter stk. 1-3, herunder om forholdet til andre juridiske personer og forpligtelser vedrørende tilrettelæggelsen af adgang til systemet. Energinet er den systemansvarlige virksomhed.

Bemyndigelsen er udmøntet i bekendtgørelse nr. 1818 af 28. december 2023 om systemansvarlig virksomhed og anvendelse af gassystemet (systemansvarsbekendtgørelsen).

Det fremgår af systemansvarsbekendtgørelsen, at Energinet skal udarbejde en langsigtet udviklingsplan, som skal give et samlet overblik over den planlagte udbygning af gastransmissionssystemet på kort sigt og det langsigtede behov for udviklingen af gastransmissionssystemet for en 20-årig periode, jf. § 7, stk. 1.

Det fremgår af systemansvarsbekendtgørelsen, at den langsigtede udviklingsplan skal udarbejdes på grundlag af Energistyrelsens analyseforudsætninger eventuelt suppleret med følsomhedsberegninger som følge af mellemliggende, større ændringer i analyseforudsætningerne eller grundlaget herfor, f.eks. ændringer i produktion, forbrug, brændsels- eller elpriser, jf. bekendtgørelsens § 7, stk. 3. Den langsigtede udviklingsplan skal udarbejdes hvert andet år og første gang i 2022, jf. § 7, stk. 4.

Det fremgår af systemansvarsbekendtgørelsen, at den langsigtede udviklingsplan på baggrund af analyseforudsætninger og eventuelle følsomhedsberegninger skal identificere og dokumentere udviklingsbehovet i gastransmissionssystemet, jf. § 8, stk. 1. Den langsigtede udviklingsplan skal som minimum indeholde følgende oplysninger: 1) En beskrivelse

af de planlagte projekter m.v. 2) Hvilke af de planlagte projekter der på kort sigt forventes at blive ansøgt om godkendelse af efter § 4, stk. 3, i lov om Energinet. 3) En redegørelse for de hensyn, der er taget i forhold til de modtagne høringssvar, jf. § 11, jf. bekendtgørelsens § 8, stk. 2.

Det fremgår af systemansvarsbekendtgørelsen, at Forsyningstilsynet overvåger Energinets langsigtede udviklingsplan, jf. § 4, stk. 2, i lov om Energinet, og vurderer planens forenelighed med de europæiske netudviklingsplaner, jf. artikel 8, stk. 3, litra b, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1775/2005 af 28. september 2005 om betingelserne for adgang til gastransmissionsnet samt vurderer dens forenelighed med hensynet til fremme af et indre europæisk marked for gas. Denne vurdering kan omfatte anbefalinger til ændringer af Energinets langsigtede udviklingsplan, jf. bekendtgørelsens § 12, stk. 1. Det fremgår af gasforsyningslovens § 14, stk. 1, nr. 5, at et distributionsselskab skal udarbejde planer for det fremtidige behov for distributionskapacitet og systemudvikling, som indsendes til klima-, energi- og forsyningsministeren til udtalelse, offentliggøres og stilles til rådighed for transmissionsselskaber eller transmissionssystemejere og systemoperatører i Danmark.

Det fremgår af gasforsyningslovens § 14, stk. 2, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om gennemførelsen af bestemmelserne i stk. 1.

Bemyndigelsen er udmøntet i bekendtgørelse nr. 555 af 28. maj 2024 om distributionsselskabers planer for det fremtidige behov for distributionskapacitet og systemudvikling.

Det fremgår af bekendtgørelsen, at distributionsselskaber skal udarbejde én fælles plan for det fremtidige behov for distributionskapacitet og udvikling af det eksisterende gasdistributionssystem og det kommende system til distribution af brint af behørig gaskvalitet, jf. § 2, stk. 1.

Det fremgår af bekendtgørelsen, at udviklingsplanen skal give et overblik på kort sigt og for en 10-årig periode, jf. § 2, stk. 4. Udviklingsplanen skal offentliggøres hvert andet år, jf. § 2, stk. 5. Udviklingsplanen skal sendes til ministerens udtalelse og stilles til rådighed for transmissionsselskaber eller transmissionssystemejere og systemoperatører i Danmark, jf. § 2, stk. 6. Transmissionsevirsomhed udøves i Danmark alene af den selvstændige offentlige selskab Energinet i medfør af gasforsyningsloven, jf. §§ 8 og 28 a.

Det fremgår af bekendtgørelsen, at udviklingsplanen skal identificere og dokumentere det fremtidige behov for distributionskapacitet og udviklingsbehovet i distributionssystemet, jf. § 4, stk. 1, og udviklingsplanen skal ledsages af en liste over projekter, som et distributionsselskab planlægger at gennemføre, og forslag til potentielle projekter, jf. § 4, stk. 2.

Det fremgår af bekendtgørelsen, at et distributionsselskab skal indsende sin udviklingsplan til klima-, energi- og forsyningsministerens udtalelse i overensstemmelse med § 14,

stk. 1, nr. 5, i lov om gasforsyning, jf. § 7, stk. 1. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan anmode et distributionselskab om at ændre udviklingsplanen, hvis det er ministerens vurdering, at udviklingsplanen burde have inddraget synspunkter eller burde have redegjort for spørgsmål stillet i de modtagne hørings svar, jf. § 7, stk. 3.

Der er ikke bestemmelser i gasforsyningsloven, som bemyndiger klima-, energi- og forsyningsministeren til at kunne fastsætte regler om krav om anvendelse af princippet om energieffektivitet først for systemplanlægning, systemudvikling og større investeringsbeslutninger. Der er heller ikke bestemmelser, som bemyndiger klima-, energi- og forsyningsministeren til at kunne fastsætte regler om, at den regulerende myndighed (Forsyningstilsynet) skal inddrage princippet om energieffektivitet først i sine opgaver og afgørelser om driften af gasinfrastrukturen.

3.6.2. Energieffektivitetsdirektivet

Princippet om energieffektivitet først defineres efter det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 2, nr. 2, med henvisning til forvaltningsforordningen.

I forvaltningsforordningens artikel 2, nr. 18, er princippet defineret således: ”I forbindelse med energiplanlægning og med alle beslutninger om energipolitik og energiinvestering i videst muligt omfang at tænke i alternative omkostningseffektive energieffektivitetsforanstaltninger for at gøre energiforsyning mere effektive, navnlig ved hjælp af omkostningseffektive energibesparelser i slutanvendelsen, initiativer vedrørende efterspørgselsreaktion og mere effektiv omdannelse, transmission og distribution af energi, samtidig med at målsætningerne i disse beslutninger fortsat nås.”

Forordningen er umiddelbart gældende i Danmark, og princippet om energieffektivitet først er således gældende ret.

Af det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 3 følger bestemmelser om anvendelse af princippet om energieffektivitet først.

Det følger af direktivets artikel 3, stk. 1, at medlemsstaterne i overensstemmelse med princippet om energieffektivitet først skal sikre, at energieffektivitetsløsninger, herunder ressourcer og systemfleksibilitet på efterspørgselsiden, vurderes i forbindelse med planlægning, politikker og større investeringsbeslutninger til en værdi af mere end 100.000.000 EUR hver eller 175.000.000 EUR for transportinfrastrukturprojekter.

Af direktivets artikel 3, stk. 1, litra a og b, fremgår, at forpligtelserne i stk. 1 gælder for energisystemer og sektorer uden for energisektoren, hvis disse sektorer har en indvirkning på energiforbruget og energieffektiviteten, herunder bygninger, transport, vand, informations- og kommunikationsteknologi (IKT), landbrug og finansielle sektorer.

I direktivets artikel 3, stk. 3, fastsættes, at medlemsstaterne

ved anvendelsen af artikel 3 tilskyndes til at følge Europa-Kommissionens henstilling (EU) 2021/1749. Af henstillingen fremgår retningslinjer for og eksempler på gennemførelsen af princippet om energieffektivitet først i beslutningstagningen inden for energisektoren og på andre områder.

Af direktivets artikel 3, stk. 4, følger, at medlemsstaterne skal sikre, at de kompetente myndigheder overvåger anvendelsen af princippet om energieffektivitet først, herunder, hvor det er relevant, sektorintegration og tværsektorielle indvirkninger, i det omfang politik, planlægning og investeringsbeslutninger er underlagt krav om godkendelse og overvågning.

Af direktivets artikel 3, stk. 5, litra a, fremgår, at medlemsstaterne ved anvendelsen af princippet om energieffektivitet først skal fremme og, hvor der er behov for cost-benefit-analyser, sikre anvendelse af og offentliggørelse af cost-benefit-metoder, der gør det muligt at foretage en korrekt vurdering af de generelle fordele ved energieffektivitetsløsninger. Der hvor det er relevant, vil det være under hensyntagen til hele livscyklussen og det langsigtede perspektiv, system- og omkostningseffektivitet, forsyningssikkerhed og kvantificering ud fra et samfundsmæssigt, sundhedsmæssigt, økonomisk og klimaneutralt perspektiv samt principperne om bæredygtighed og cirkulær økonomi i omstillingen til klimaneutralitet.

Af direktivets artikel 3, stk. 5, litra b, fremgår endvidere, at medlemsstaterne ved princippet anvendelse skal tage højde for indvirkningen på energifattigdom.

Af direktivets artikel 3, stk. 5, litra c, fremgår yderligere, at medlemsstaterne ved princippet anvendelse skal udpege en eller flere enheder, der har ansvaret for at overvåge dets anvendelse, samt de lovgivningsmæssige rammers, herunder finansforordningernes, planlægningens, politikkers og de i artikel 3, stk. 1, omhandlede større investeringsbeslutningers indvirkning på energiforbrug, energieffektivitet og energisystemer.

Herudover fremgår af direktivets artikel 3, stk. 6, at Europa-Kommissionen senest den 11. april 2024 vedtager retningslinjer, der fastsætter en fælles overordnet ramme, der omfatter tilsyn og den overvågnings- og rapporteringsprocedure, som medlemsstaterne kan anvende ved udformningen af de i stk. 5, litra a, omhandlede cost-benefit-metoder med henblik på at sikre sammenlignelighed og samtidig give medlemsstaterne mulighed for at tilpasse sig til de nationale og lokale omstændigheder.

Europa-Kommissionen har den 29. juli 2024 offentliggjort henstilling (EU) 2024/2143 om implementeringen af det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 3, som supplerer Europa-Kommissionens henstilling (EU) 2021/1749 af 28. september 2021.

Europa-Kommissionen har tilkendegivet, at de forventer at udsende en ny henstilling om de cost-benefit-metoder, der nævnes i direktivet i forbindelse med anvendelsen af prin-

cippet. Denne henstilling forventes tidligst udsendt af Kommissionen primo 2025.

Af præambelbetragtningerne til direktivets artikel 3 fremgår blandt andet af præambelbetragtning nr. 15, at der som et overordnet princip bør tages hensyn til princippet om energieffektivitet først på tværs af alle sektorer, og at det rækker ud over energisystemet på alle niveauer, herunder i den finansielle sektor. Energieffektivitetsløsninger bør betragtes som det første alternativ i planlægnings- og investeringsbeslutninger ved fastsættelsen af nye regler for forsyningsiden og på andre politikområder. Selv om princippet om energieffektivitet først bør anvendes, uden at det berører andre retlige forpligtelser, målsætninger og principper, bør sådanne forpligtelser, målsætninger og principper ikke hindre princippet anvendelse eller føre til fritagelser fra anvendelsen heraf.

Af præambelbetragtning nr. 19 fremgår blandt andet, at en korrekt anvendelse af princippet om energieffektivitet først forudsætter, at den rigtige metode til cost-benefit-analyser anvendes, og at der fastsættes grundforudsætninger for energieffektive løsninger og tilstrækkelig overvågning.

Af præambelbetragtning nr. 21 fremgår, at princippet om energieffektivitet først altid bør anvendes ud fra en rimelighedsbetragtning, og at forpligtelserne, der følger af det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv, ikke bør pålægge medlemsstaterne overlappende eller modstridende forpligtelser, hvis anvendelsen af princippet sikres direkte af anden lovgivning. Dette kan være tilfældet for de projekter af fælles interesse, der er opført på EU-listen i henhold til artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/869, hvorved der indføres krav om at tage hensyn til princippet om energieffektivitet først i forbindelse med udviklingen og vurderingen af disse projekter.

Det omarbejdede energieffektivitetsdirektivets artikel 27 indeholder forpligtelser om inddragelse af princippet om energieffektivitet først i netplanlægning, netudvikling og større investeringsbeslutninger.

Det følger af det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 27, stk. 1, at de nationale energireguleringsmyndigheder skal anvende princippet om energieffektivitet først i henhold til nærværende direktivs artikel 3 i deres beslutninger vedrørende driften af gas- og elinfrastrukturen, herunder deres beslutninger om nettariffr. Ud over princippet om energieffektivitet først kan de nationale energireguleringsmyndigheder tage hensyn til omkostningseffektivitet, systemeffektivitet, forsyningsikkerhed og markedsintegration, samtidig med at Unionens klimamål og bæredygtighed som fastsat i artikel 18 i forordning (EU) 2019/943 og i artikel 13 i forordning (EF) nr. 715/2009 sikres.

Det følger af direktivets artikel 27, stk. 2, at medlemsstaterne skal sikre, at transmissions- og distributionssystemoperatørerne for gas og elektricitet anvender princippet om energieffektivitet først i overensstemmelse med dette direktivs

artikel 3 i forbindelse med deres netplanlægning, netudvikling og investeringsbeslutninger. Transmissions- og distributionssystemoperatørerne skal i denne forbindelse udarbejde en cost-benefit-analyse. De nationale regulerende myndigheder eller andre udpegede nationale myndigheder kontrollerer, at de metoder, som transmissionsystemoperatørerne og distributionssystemoperatørerne anvender, vurderer alternativer i cost-benefit-analysen og tager hensyn til de generelle fordele af energieffektivitetsløsninger, fleksibilitet på efterspørgselssiden og investeringer i aktiver, der bidrager til at afbøde klimaændringer. De nationale regulerende myndigheder og andre udpegede myndigheder kontrollerer også transmissionsystemoperatørernes eller distributionssystemoperatørernes gennemførelse af princippet om energieffektivitet først, når de godkender, kontrollerer eller overvåger deres projekter og netudviklingsplaner i henhold til artikel 22 i direktiv 2009/73/EF og artikel 32, stk. 3, og artikel 51 i direktiv (EU) 2019/944. De nationale regulerende myndigheder kan fastsætte metoder og retningslinjer for, hvordan alternativer kan vurderes i cost-benefit-analysen i tæt samarbejde med transmissionsystemoperatørerne og distributionssystemoperatørerne, der kan dele vigtig teknisk ekspertise.

Transmissionssystemoperatør er defineret i artikel 2, nr. 35, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/944 af 5. juni 2019 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ændring af direktiv 2012/27/EU (omarbejdning) med senere ændringer (elmarkedsdirektivet), som en fysisk eller juridisk person, der er ansvarlig for driften, vedligeholdelsen og om nødvendigt udbygningen af transmissionssystemet i et givet område samt i givet fald dets sammenkoblinger med andre systemer og for at sikre, at systemet på lang sigt kan tilfredsstille en rimelig efterspørgsel efter transmission af elektricitet.

Transmissionssystemoperatør er defineret i artikel 2, nr. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/73/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for naturgas og om ophævelse af direktiv 2003/55/EF (gasdirektivet) som enhver fysisk eller juridisk person, der varetager transmissionsopgaven og er ansvarlig for driften, vedligeholdelsen og om nødvendigt udbygningen af transmissionssystemet i et givet område samt i givet fald dets sammenkoblinger med andre systemer og for at sikre, at systemet på lang sigt kan tilfredsstille en rimelig efterspørgsel efter transport af gas.

Distributionssystemoperatør er defineret i artikel 2, nr. 29, i elmarkedsdirektivet som en fysisk eller juridisk person, der er ansvarlig for driften, vedligeholdelsen og om nødvendigt udbygningen af distributionssystemet i et givet område samt i givet fald dets sammenkoblinger med andre systemer og for at sikre, at systemet på lang sigt kan tilfredsstille en rimelig efterspørgsel efter distribution af elektricitet.

Distributionssystemoperatør er defineret i artikel 2, nr. 6, i gasdirektivet som enhver fysisk eller juridisk person, der varetager distributionsopgaven og er ansvarlig for driften,

vedligeholdelsen og om nødvendigt udbygningen af distributionssystemet i et givet område samt i givet fald dets sammenkoblinger med andre systemer og for at sikre, at systemet på lang sigt kan tilfredsstillende en rimelig efterspørgsel efter distribution af gas.

Ifølge det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 27, stk. 3, skal medlemsstaterne sikre, at transmissions- og distributionssystemoperatørerne overvåger og opgør det samlede nettab og optimerer nettene og forbedrer neteffektiviteten, hvis det er teknisk og finansielt muligt. Disse foranstaltninger og de forventede energibesparelser (gennem reduktion af nettab) skal transmissions- og distributionssystemoperatørerne indberette til den nationale energireguleringsmyndighed. Medlemsstaterne skal sikre, at transmissions- og distributionssystemoperatørerne vurderer foranstaltninger, der kan forbedre energieffektiviteten i forhold til eksisterende transmission- og distributionssystemer og forbedrer energieffektiviteten i forbindelse med udformningen og driften af infrastrukturen, herunder med hensyn til udbygningen af intelligente net.

Af det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 27, stk. 4, følger, at de nationale energireguleringsmyndigheder skal inkludere et afsnit i deres årsrapport om de fremskridt, der er gjort med hensyn til at forbedre energieffektiviteten i relation til driften af elinfrastrukturen og gasinfrastrukturen. I rapporten forelægger de nationale energireguleringsmyndigheder en vurdering af den samlede effektivitet i forbindelse med driften af elinfrastrukturen, gasinfrastrukturen og transmissions- og distributionssystemoperatørernes gennemførte foranstaltninger. De nationale energireguleringsmyndigheder fremsætter, hvor det er relevant, anbefalinger til, hvordan energieffektiviteten kan forbedres, herunder omkostningseffektive alternativer, der reducerer spidsbelastninger og det samlede elforbrug.

3.6.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

3.6.3.1. Lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet finder det hensigtsmæssigt at fastsætte en bemyndigelsesbestemmelse i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om anvendelse af princippet om energieffektivitet først i overensstemmelse med artikel 3 i det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv. Bemyndigelsen vil skulle give mulighed for at fastsætte regler, såfremt det vurderes nødvendigt for at sikre princippet om anvendelse i overensstemmelse med direktivets artikel 3.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at princippet om energieffektivitet først allerede finder anvendelse i en række sektorer. Dette sker via sektorlovgivningen, som stiller konkrete krav til aktørerne om at vælge energieffektive alternativer. Der stilles f.eks. krav i bygningssektoren om

energieffektivitet, på produktområdet til produkters energimæssige ydeevne og til det offentlige om energieffektive valg ved indkøb m.v.

Der kan være områder, hvor der muligvis kan opstå behov for at benytte bemyndigelsen til at fastsætte regler ved bekendtgørelse om princippet om anvendelse.

Den nærmere model for implementeringen af princippet om energieffektivitet først er under udarbejdelse. I den forbindelse bemærkes, at princippet om energieffektivitet først, jf. præambelbetragtning nr. 21, altid bør anvendes ud fra en rimelighedsbetragtning, og at forpligtelserne, der følger af det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv, ikke bør pålægge medlemsstaterne overlappende eller modstridende forpligtelser, hvis anvendelsen af princippet sikres direkte af anden lovgivning.

Modellen for implementeringen af princippet om energieffektivitet først vil skulle udmøntes under hensyntagen til præambelbetragtning nr. 21 for at undgå dobbeltregulering og for at sikre den mest hensigtsmæssige implementering. Endvidere bemærkes, at Europa-Kommissionen har tilkendegivet, at de forventer at udsende en ny henstilling om de cost-benefit-metoder, der nævnes i det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv i forbindelse med anvendelsen af princippet. Denne henstilling forventes tidligst udsendt af Kommissionen primo 2025.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at det vil være mest hensigtsmæssigt, at reglerne om anvendelse af princippet om energieffektivitet først fastsættes af klima-, energi- og forsyningsministeren efter bemyndigelse ved bekendtgørelse. Ved at bemyndige ministeren til at fastsætte de nærmere regler ved bekendtgørelse gives der størst mulig fleksibilitet i forhold til fremtidig tilpasning af reglerne, der kan blive nødvendig, eksempelvis ved en revision af det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer overordnet, at adgangen til at regulere i medfør af en sådan bemyndigelsesbestemmelse vil skulle afgrænses til de forpligtelser, der følger af direktivet. Bemyndigelsen vil således alene være beregnet til at implementere direktivets artikel 3 og forventes ikke anvendt til at fastsætte regler udover, hvad der vurderes nødvendigt for at overholde forpligtelserne heri. Endelig bør bemyndigelsen kunne anvendes ved eventuelle fremtidige revisioner af det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer endvidere, at der bør indføres en bestemmelse, der giver adgang til at pålægge aktører omfattet af et eventuelt krav om at foretage vurdering af energieffektivitetsløsninger, at udarbejde og meddele oplysninger om vurderingen.

Af hensyn til håndhævelsen af de regler, som vil kunne fastsættes efter bemyndigelser om princippet om energieffektivitet først, vurderes det yderligere hensigtsmæssigt, at klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndiges til at

kunne fastsætte regler om tilsyn med og påbud om reglerens overholdelse. Det bemærkes, at der efter § 22, stk. 2, i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion vil kunne fastsættes regler om bødestraf.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at nye bemyndigelser, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om princippet om energieffektivitet først, bør delegeres til Energistyrelsen.

3.6.3.2. Elforsyningsloven

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at princippet om energieffektivitet først i høj grad allerede er en del af de krav, som Energinet og netvirksomhederne er underlagt i kraft af, at elforsyning i Danmark tilrettelægges ud fra en afvejning af hensyn, der inkluderer fremme af effektiv energianvendelse og at sikre en effektiv anvendelse af økonomiske ressourcer. Ministeriet vurderer på denne baggrund, at det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs forpligtelser om anvendelse af princippet om energieffektivitet først i forbindelse med netplanlægning og netudvikling er hensyn, der allerede indgår i den gældende regulering.

Ministeriet vurderer endvidere på denne baggrund, at de forpligtelser i forhold til princippet om energieffektivitet først, som det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 27 fastsætter for Energinet og netvirksomhederne, formaliserer princippet, som i høj grad allerede er en del af gældende ret.

Ministeriet vurderer, at der er behov for regulering, da de eksisterende bemyndigelser ikke er tilstrækkelige til at opfylde forpligtelserne i artikel 27 sammenholdt med artikel 3, som pålægger transmissionsvirksomheder, Energinet og netvirksomhederne at bruge princippet om energieffektivitet først. Der er ikke bestemmelser i dansk ret, som bemyndiger klima-, energi- og forsyningsministeren til at kunne fastsætte regler om, at transmissionselskaber og distributionselskaber skal anvende princippet om energieffektivitet først i forbindelse med deres netplanlægning, netudvikling og investeringsbeslutninger.

Endvidere er der ikke bestemmelse i dansk ret, som bemyndiger klima-, energi- og forsyningsministeren til at kunne fastsætte regler om, at den regulerende myndighed (Forsyningstilsynet) skal inddrage princippet om energieffektivitet først i sine opgaver og afgørelser om driften af elinfrastrukturen.

Ministeriet finder det derfor relevant at fastsætte en ny bemyndigelsesbestemmelse i elforsyningsloven med henblik på at sikre opfyldelse af forpligtelserne om anvendelsen af princippet om energieffektivitet først i henhold til det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 3 og 27.

Det er ministeriets vurdering, at vurdering og kontrol af Energinet og netvirksomhedernes cost-benefit-metoder og deres gennemførelse af princippet om energieffektivitet først ved godkendelse, kontrol og overvågning af deres projekter bedst inkluderes i processen for netvirksomhedernes netud-

viklingsplaner, herunder vurderingen og godkendelsen af disse, samt Energinets langsigtede udviklingsplan.

Yderligere er det ministeriets vurdering, at den gældende model for vurdering og godkendelse af netvirksomhedernes netudviklingsplaner i henhold til netvirksomhedsbekendtgørelsen bør fastholdes, jf. pkt. 3.6.1.2. om gældende ret.

Ministeriet vurderer, at den gældende ordning i relation til netudviklingsplanerne bør fastholdes, for så vidt angår Forsyningstilsynets mulighed for fremsættelse af anbefalinger til forbedring af energieffektivitet i henhold til det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 27. Det bør fortsat gælde, at Energistyrelsen står for energifaglige vurderinger. Forsyningstilsynets eventuelle anbefalinger kan foreslås i forbindelse med, at Forsyningstilsynet kan anmode netvirksomheden om ændring af netvirksomhedens netudviklingsplan. I sin vurdering af, om der er anledning til at anmode netvirksomheden om ændring af netvirksomhedens netudviklingsplan, lægger Forsyningstilsynet Energistyrelsens energifaglige udtalelse til grund.

3.6.3.3. Gasforsyningsloven

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet finder det hensigtsmæssigt at fastsætte en ny bemyndigelsesbestemmelse i gasforsyningsloven med henblik på at muliggøre opfyldelse af krav om anvendelsen af princippet om energieffektivitet først i det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 27 sammenholdt med artikel 3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at der er behov for regulering, fordi de eksisterende bemyndigelser ikke er tilstrækkelige til at opfylde forpligtelserne i artikel 3 og 27, som pålægger transmissions- og distributionssystemoperatørerne at bruge princippet om energieffektivitet først. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet finder, at vurdering og kontrol af distributions- og transmissionselskabers cost-benefit-metoder og deres gennemførelse af princippet om energieffektivitet først ved godkendelse, kontrol og overvågning af deres projekter bedst inkluderes i processen for distributionselskabers udviklingsplaner, herunder vurderingen og godkendelsen af denne, samt i processen for Energinets langsigtede udviklingsplan. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at den gældende model for vurdering og godkendelse af transmissions- og distributionselskabernes systemudviklingsplaner i henhold til hhv. systemansvarsbekendtgørelsen og bekendtgørelsen om distributionselskabers planer for det fremtidige behov for distributionskapacitet og systemudvikling bør fastholdes. Der henvises til lovforslagets pkt. 3.6.1.3.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at den gældende ordning i relation til systemudviklingsplaner bør fastholdes, for så vidt angår Forsyningstilsynets mulighed for at fremsætte anbefalinger til forbedring af energieffektivitet i henhold til det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 27. Det bør fortsat gælde, at Energistyrelsen foretager energifaglige vurderinger, og Forsyningstilsynets eventuelle anbefalinger kan foreslås i forbindelse med, at

Forsyningstilsynet kan anmode transmissions- eller distributionsselskabet om at ændre deres systemplaner. I sin vurdering af, om der er anledning til at anmode om ændringer i systemplanerne, lægger Forsyningstilsynet Energistyrelsens energifaglige udtalelse til grund.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at princippet om energieffektivitet først i høj grad allerede er tænkt ind i de krav, som gastransmissions- og distributionsselskaber er underlagt i kraft af, at gasforsyning i Danmark tilrettelægges ud fra en afvejning af hensyn, der inkluderer fremme af effektiv energianvendelse og at sikre en effektiv anvendelse af økonomiske ressourcer. Transmissions- og distributionsselskaber er også forpligtede til at sikre en effektiv transport af gas. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer på denne baggrund, at det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs forpligtelser om anvendelse af princippet om energieffektivitet først i forbindelse med systemplanlægning og -udvikling allerede i vidt omfang indgår i den gældende regulering. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer på denne baggrund, at de forpligtelser i forhold til princippet om energieffektivitet først, som det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 27 fastsætter for transmissions- og distributionsselskaber, formaliserer principper, som allerede er en del af gældende ret.

3.6.4. Den foreslåede ordning

3.6.4.1. Lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion

Det foreslås, at der indsættes en ny bemyndigelse i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion i en ny § 14 b, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren vil blive bemyndiget til at kunne fastsætte regler om anvendelse af princippet om energieffektivitet først.

Den foreslåede bemyndigelse vil muliggøre fastsættelse af regler ved bekendtgørelse, hvis det vurderes nødvendigt for at sikre opfyldelse af forpligtelser i artikel 3 i det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv.

Med den foreslåede bemyndigelse vil der, såfremt det vurderes nødvendigt, kunne fastsættes regler om, at der i overensstemmelse med princippet om energieffektivitet først i forbindelse med visse typer af planlægning, politikker og større investeringsbeslutninger vil skulle foretages vurderinger af energieffektivitetsløsninger. Den foreslåede bemyndigelse vil dertil give mulighed for at kunne fastsætte regler om, hvilke aktører, sektorer og projekter som vil være omfattet af krav om vurdering af energieffektivitetsløsninger.

Den foreslåede bestemmelse vil yderligere muliggøre fastsættelse af undtagelser fra krav om vurdering af energieffektivitetsløsninger. Den foreslåede bemyndigelse vil skulle sikre, at der vil kunne fastsættes undtagelser til kravet om anvendelse af princippet om energieffektivitet først i tilfælde, hvor der i anden lovgivning følger tilsvarende eller modstridende forpligtelser.

Endvidere vil den foreslåede bemyndigelse give mulighed for at fastsætte regler, såfremt det vurderes nødvendigt, om anvendelse af cost-benefit-metoder, der vil muliggøre vurdering af de generelle fordele af aktørernes valg af energieffektivitetsløsninger.

Yderligere foreslås, at der indsættes en henvisning til den foreslåede § 14 b i § 21, stk. 1, i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion. Efter den foreslåede bestemmelse vil det kunne pålægges at udarbejde og meddele oplysninger. Den foreslåede ændring vil medføre, at aktører, som vil blive omfattet af eventuelt krav om at foretage vurdering af energieffektivitetsløsninger, vil kunne pålægges at udarbejde og meddele oplysninger om vurderingen. Bestemmelsen vil som led i overvågningen af overholdelse af krav om anvendelse af princippet om energieffektivitet først i overensstemmelse med direktivets artikel 3 kunne benyttes til at pålægge aktører at fremsende oplysninger om vurderingen.

Hertil foreslås en ny § 21 a i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndiges til at kunne fastsætte regler om tilsyn og påbud, herunder med regler om anvendelse af princippet om energieffektivitet først, som vil kunne fastsættes efter den foreslåede § 14 b. I bestemmelsen foreslås også en beføjelse til at kunne bemyndige en institution under ministeriet eller en anden offentlig myndighed til at føre tilsyn og meddele påbud.

De foreslåede bemyndigelser til klima-, energi- og forsyningsministeren forventes at blive delegeret til Energistyrelsen i medfør af delegationsbekendtgørelsen.

For en nærmere gennemgang af bemyndigelsen henvises til lovforslagets § 1, nr. 13, 20 og 21, og bemærkningerne hertil.

3.6.4.2. Elforsyningsloven

Det foreslås, at der indføres en ny bemyndigelse i § 20, stk. 6, i elforsyningsloven, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte nærmere regler om transmissions- og netvirksomheders anvendelse af princippet om energieffektivitet først i forbindelse med deres netplanlægning, netudvikling og større investeringsbeslutninger og om Forsyningstilsynets anvendelse af princippet om energieffektivitet først i forbindelse med Forsyningstilsynets opgaver og tilsyn.

Den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne udstede regler på bekendtgørelsesniveau og muliggøre implementeringen af det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 27.

Den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse vil medføre, at det vil blive muligt at fastsætte mere konkrete regler om, hvordan princippet om energieffektivitet først skal bruges i

beslutninger og afgørelser for at forbedre effektiviteten på elområdet.

Det forventes, at der med den foreslåede bemyndigelse vil blive fastsat regler om, at der i overensstemmelse med princippet om energieffektivitet først i forbindelse med netplanlægning, netudvikling og større investeringsbeslutninger til en værdi af mere end 100.000.000 EUR, udarbejdes cost-benefit-analyser til vurdering af energieffektivitetsløsninger. Derudover forventes det, at der vil blive fastsat regler om indberetning af cost-benefit-analysernes resultater.

Det forventes blandt andet, at der vil blive fastsat regler om, hvilken myndighed der er omfattet af kravet om vurdering af energieffektivitetsløsninger, da medlemslandene har et valg, i forhold til om det skal være den nationale regulerende myndighed eller andre udpegede nationale myndigheder, som kontrollerer de metoder, som transmissions- og distributionssystemoperatørerne anvender i henhold til artikel 27, stk. 2, i direktivet. Derudover forventes det, at der vil blive fastsat regler om, hvilke projekter der er omfattet af kravet om vurdering af energieffektivitetsløsninger.

Brugen af bestemmelsen bør ikke skabe situationer, hvor der er overlappende eller modstridende forpligtelser.

Den foreslåede bemyndigelse til klima-, energi- og forsyningsministeren forventes at blive delegeret til Energistyrelsen i medfør af delegationsbekendtgørelsen.

For en nærmere gennemgang af bemyndigelsen henvises til lovforslagets § 5, nr. 2, og bemærkningerne hertil.

3.6.4.3. Gasforsyningsloven

Det foreslås, at der indføres en ny bemyndigelse i § 11, stk. 4, i gasforsyningsloven, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte nærmere regler om transmissionsselskabers, systemoperatørers og distributionselskabers anvendelse af princippet om energieffektivitet først i forbindelse med deres systemplanlægning, systemudvikling og større investeringsbeslutninger og om Forsyningstilsynets anvendelse af princippet om energieffektivitet først i forbindelse med tilsynets opgaver og tilsyn.

Den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne udstede regler på bekendtgørelsesniveau, som vil muliggøre implementeringen af det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 27.

Transmissionsselskab vil i overensstemmelse med den danske gennemførelse af gasdirektivet forstås som transmissionssystemoperatør.

Distributionsselskab vil i overensstemmelse med den danske gennemførelse af gasdirektivet skulle forstås som distributionssystemoperatør.

Den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse vil medføre, at det bliver muligt at fastsætte mere konkrete regler om,

hvordan princippet om energieffektivitet først skal bruges i beslutninger og afgørelser for at forbedre effektiviteten på gasområdet.

Det forventes, at der med denne bemyndigelse vil blive fastsat regler om, at der i overensstemmelse med princippet om energieffektivitet først i forbindelse med systemplanlægning, systemudvikling og større investeringsbeslutninger til en værdi af mere end 100.000.000 EUR udarbejdes cost-benefit-analyser til vurdering af energieffektivitetsløsninger. Derudover forventes det, at der vil blive fastsat regler for indberetning af cost-benefit-analysernes resultater.

Det forventes blandt andet, at der vil blive fastsat regler om, hvilken myndighed der vil være omfattet af kravet om vurdering af energieffektivitetsløsninger, da medlemslandene har et valg, i forhold til om det skal være den nationale regulerende myndighed eller andre udpegede nationale myndigheder, som kontrollerer de metoder, som transmissionssystemoperatørerne og distributionssystemoperatørerne anvender i henhold til artikel 27, stk. 2, i direktivet. Derudover forventes det, at der vil blive fastsat regler om, hvilke projekter der er omfattet af kravet om vurdering af energieffektivitetsløsninger.

Den foreslåede bemyndigelse til klima-, energi- og forsyningsministeren forventes at blive delegeret til Energistyrelsen i medfør af delegationsbekendtgørelsen.

For en nærmere gennemgang af bemyndigelsen henvises til lovforslagets § 6, nr. 2, og bemærkningerne hertil.

3.7. Forbrugerrettigheder på fjernvarme- og fjernkølingsområdet

3.7.1. Gældende ret

Det fremgår af § 20 d, stk. 1, i lov om varmforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 24 af 2. februar 2024 (varmforsyningsloven), at varmedistributionsvirksomheder skal stille deres ydelser omfattet af § 20, stk. 1, til rådighed for forbrugerne på gennemsigtige, objektive, rimelige og ikkediskriminerende vilkår. Bestemmelsen i § 20, stk. 1, omhandler hvilke omkostninger og udgifter, der kan indregnes i prisen for levering af opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas med det formål at levere energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand.

Det fremgår af varmforsyningslovens § 20 d, stk. 2, 1. pkt., at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om afbrydelse af varmforsyning, opsigelsesvarsel og bindingsperiode med henblik på at forpligte varmedistributionsvirksomheder til at sikre forbrugerrettigheder i forbindelse med aftaler om levering af ydelser omfattet af § 20, stk. 1, mellem forbrugerne og disse virksomheder.

Det fremgår af varmforsyningslovens § 20 d, stk. 2, 2. pkt., at klima-, energi- og forsyningsministeren endvidere kan fastsætte regler om varsling af ændringer af pris og betingel-

ser for ydelser omfattet af § 20, stk. 1. Bemyndigelserne er ikke udnyttet.

Det fremgår af varmforsyningslovens § 20 d, stk. 3, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om varmedistributionsvirksomheders beregning og opkrævning af godtgørelse ved udtræden af leveringsforholdet.

Det følger af varmforsyningslovens § 28 a, stk. 1, at varmedistributionsvirksomheder skal sikre, at forbrugerne oplyses om mulighed for varmebesparelser, give den enkelte varmeforbruger informationer om sit faktiske varmeforbrug og faktiske aktuelle priser mindst en gang årligt og kortlægge det samlede varmeforbrug i forsyningsområdet. Data fra kortlægningen skal offentliggøres eller på begæring stilles til rådighed.

Det følger af varmforsyningslovens § 28 a, stk. 2, at der ved varmedistributionsvirksomheder forstås virksomheder, som har til formål at levere energi i form af opvarmet vand, damp eller andre brændbare gasarter end naturgas til forbrugere med henblik på bygningers opvarmning eller forsyning med varmt brugsvand.

Det følger af § 28 a, stk. 3, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om gennemførelse af bestemmelserne i stk. 1, herunder regler om forbrugernes ret til at modtage oplysningerne flere gange årligt, elektronisk, og uden at der opkræves særskilt gebyr.

Lov om fjernkøling, jf. lovbekendtgørelse nr. 221 af 6. marts 2023 (jernkølingsloven), indeholder ikke regler om forbrugerrettigheder. Fjernkølingslovens § 6 a, stk. 1, indeholder regler om, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om fakturering og faktureringsoplysninger til fjernkølingskunder og om disse kunders adgang til forbrugsoplysninger.

Det fremgår af § 6 a, stk. 2 og 3, at klima-, energi- og forsyningsministeren fører tilsyn med overholdelsen af nævnte regler, og at ministeren kan fastsætte nærmere regler herom, herunder om indhentning af nødvendige oplysninger i forbindelse med tilsyn.

Det fremgår af § 6, stk. 3, i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om fakturering og faktureringsoplysninger til forbrugere af el, gas, fjernkøling, varmt vand eller varme, der får målt deres forbrug med fordelingsmålere, og om disse forbrugeres adgang til forbrugsoplysninger, herunder regler til opfyldelse af Danmarks forpligtelser i henhold til EU-retten.

Ovennævnte bemyndigelser i såvel varmforsyningslovens § 20 d, stk. 2, og § 28 a, stk. 3, fjernkølingslovens § 6 a, stk. 1 og 3, som § 6, stk. 3, i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion, er udmøntet i bekendtgørelse nr. 29 af 14. januar 2025 om energivirksomheder og bygningsejeres oplysningsforpligtelser overfor slutkunder og slutbrugere om energiforbrug og fakturering m.v.

(energioplysningsbekendtgørelsen), hvor det blandt andet fremgår, at Energistyrelsen fører tilsyn med om slutkunder og slutbrugere får de i bekendtgørelsen fastsatte oplysninger om forbrug.

»Slutkunder« er i bekendtgørelsen defineret som en fysisk eller juridisk person, der køber energi til egen slutanvendelse. Det vil sige de forbrugere, der nævnes i varmforsyningsloven, og de fjernkølingskunder, der nævnes i fjernkølingsloven.

»Slutbruger« er i bekendtgørelsen defineret som en fysisk eller juridisk person, der bor eller har til huse i en individuel bygning eller en enhed i en ejendom med flere lejligheder eller en bygning til flere formål med opvarmning, køling eller varmt brugsvand fra en central kilde, og som ikke har nogen direkte eller individuel kontrakt med energileverandøren. Det vil sige, de forbrugere, der, jf. lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion, får målt deres forbrug med fordelingsmålere.

Klima-, energi- og forsyningsministeren har delegeret opgaverne efter varmforsyningsloven, fjernkølingsloven og lov om effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion til Energistyrelsen, jf. § 3, stk. 1, nr. 7, 8 og 14, og § 4 i delegationsbekendtgørelsen.

3.7.2. Energieffektivitetsdirektivet

Af det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 21 følger en række nye forbrugerretlige rettigheder målrettet slutkunder og, hvor disse nævnes eksplicit, slutbrugere. Rettighederne skal implementeres med forbehold for eventuelle EU-retlige regler om forbrugerbeskyttelse, jf. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/83/EU af 25. oktober 2011 om forbrugerrettigheder og Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler.

Begrebet »slutkunde« er i det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 2, nr. 28, defineret som »en fysisk eller juridisk person, der køber energi til egen slutanvendelse.»

Begrebet »slutbruger« er i det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 2, nr. 53, defineret som »en fysisk eller juridisk person, der køber opvarmning, køling eller varmt brugsvand til eget brug, eller en fysisk eller juridisk person, der bebor en individuel bygning eller enhed i en ejendom med flere lejligheder eller bygninger til flere formål, som forsynes med opvarmning, køling eller varmt brugsvand fra en central kilde, når en sådan person ikke har en direkte eller individuel kontrakt med energileverandøren».

Ved »energileverandør« eller blot »leverandør« er i det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv artikel 2, nr. 27, defineret som en »fysisk eller juridisk person, der sælger energi til slutkunder«. Dette kan f.eks. være en varmedistributionsvirksomhed, som videresælger varme fra en varmeproducent til sine forbrugere.

Det fremgår af det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs

artikel 21, stk. 2, litra a-i, at slutkunder har ret til en kontrakt med deres leverandør, idet der i kontrakten skal angives følgende:

- a) leverandørens navn, adresse og kontaktoplysninger
- b) hvilke ydelser der leveres, og hvilket tjenestekvalitetsniveau der er omfattet
- c) hvilke typer vedligeholdsservice der indgår i kontrakten uden ekstra gebyrer
- d) hvordan aktuel information om gældende tariffær, vedligeholdsgebyrer og pakketilbudsprodukter eller -tjenester kan indhentes
- e) kontraktens løbetid, betingelserne for fornyelse og opsigelse af kontrakten og ydelserne, herunder pakketilbudsprodukter eller -tjenester i forbindelse med disse tjenester, og hvorvidt det er muligt at opsiges kontrakten uden omkostninger
- f) eventuel erstatning eller tilbagebetaling, hvis det i kontrakten fastsatte tjenestekvalitetsniveau ikke overholdes, herunder unøjagtig eller forsinket fakturering
- g) hvordan en procedure til udenretslig bilæggelse af tvister, jf. artikel 22, iværksættes
- h) oplysninger om forbrugerrettigheder, herunder oplysninger om klagebehandling og alle de i dette stykke omhandlede oplysninger, som viderefremmes ved fakturering eller via virksomhedens websted på en klar og letforståelig måde, og som indeholder kontaktoplysninger eller link til webstedet for de fælles kontaktpunkter, der er omhandlet i artikel 22, stk. 3, litra e
- i) kontaktoplysninger, der giver kunden mulighed for at finde frem til relevante one-stop-shopper som omhandlet i artikel 22, stk. 3, litra a.

Herudover fremgår det af artikel 21, stk. 2, at leverandørernes vilkår skal være rimelige og skal stilles til rådighed for slutkunderne på forhånd, at slutkunder og slutbrugere skal have et resumé af de vigtigste kontraktbetingelser, herunder priser og tariffær, på en forståelig måde i et præcist og enkelt sprog, og at slutkunder skal have en kopi af kontrakten og klare oplysninger på en gennemsigtig måde om gældende priser og tariffær og om standardvilkår og betingelser for adgang til og brug af tjenester for varme, køling og varmt brugsvand.

Det fremgår af det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 21, stk. 3, at slutkunderne underrettes med et passende varsel, hvis det påtænkes at ændre kontraktbetingelserne. Dertil fremgår, at leverandører på en gennemsigtig og forståelig måde giver deres kunder direkte meddelelse om enhver justering af leveringsprisen, om årsagerne hertil og forudsætningerne herfor samt om justeringens omfang. Denne meddelelse skal forekomme på et passende tidspunkt og senest to uger, eller for så vidt angår husholdningskunder

senest én måned, før justeringen træder i kraft. Det fremgår ligeledes af direktivet, at slutkunder straks oplyser slutbrugere om de nye kontraktbetingelser.

Det fremgår af det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 21, stk. 4, at leverandører tilbyder slutkunder et bredt udvalg af betalingsmetoder.

Det fremgår det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 21, stk. 5, at husholdningskunder, som har adgang til forudbetalingssystemer, ikke må stilles ufordelagtigt som følge af forudbetalingssystemerne.

Det fremgår af det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 21, stk. 6, at slutkunder og, hvor det er relevant, slutbrugere skal tilbydes rimelige og gennemsigtige generelle vilkår og betingelser, som skal anføres i et letforståeligt og utvetydigt sprog. Det fremgår ligeledes af artiklen, at dette ikke må indeholde ikkekontraktmæssige hindringer for at udøve kundernes rettigheder såsom overdreven kontraktmæssig dokumentation. Slutbrugere skal efter anmodning gives adgang til disse generelle vilkår og betingelser, såvel som at slutkunderne og slutbrugere skal beskyttes mod urimelige eller vildledende salgsmetoder. Slutkunder med et handicap gives alle relevante oplysninger om deres kontrakt med deres leverandør i tilgængelige formater.

Det fremgår af det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 21, stk. 7, at slutkunder og slutbrugere har ret til ydelser og klagebehandling af god standard fra deres leverandører. Det fremgår ligeledes, at leverandører skal behandle klager på en enkel, retfærdig og hurtig måde.

I henhold til det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 21, stk. 8, skal de kompetente myndigheder sikre, at de forbrugerbeskyttelsesforanstaltninger, der er fastsat i direktivet, håndhæves, og at de kompetente myndigheder handler uafhængigt af eventuelle markedsinteresser.

Endeligt fremgår det af det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 21, stk. 9, at i tilfælde af en planlagt afbrydelse skal de berørte slutkunder gives passende oplysninger om alternative foranstaltninger i tilstrækkelig god tid i forvejen, senest en måned inden den planlagte afbrydelse og uden ekstra omkostninger.

3.7.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at direktivets krav i artikel 21 om grundlæggende kontraktlige rettigheder, herunder retten til en kontrakt, (herefter forbrugerrettigheder) bør implementeres i varmforsyningsloven, fjernkølingsloven og lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at der af hensyn til varmforsyningslovens opbygning bør indsættes en bestemmelse, der fastsætter, at varmedistributionsvirksomheder skal indgå en kontrakt med forbrugerne.

Det er endvidere Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at der derudover bør fastsættes nye bemyndigelsesbestemmelser i varmforsyningsloven, fjernkølingsloven og lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion med henblik på at muliggøre den mere konkrete implementering af de forbrugerrettigheder, der følger af det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at de nærmere regler om forbrugerrettigheder, bør implementeres på bekendtgørelsesniveau for at sikre, at der er fleksibilitet til den mere konkrete implementering, herunder også ved eventuelle fremtidige revisioner af direktivet.

Det følger af artikel 21, stk. 8, i det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv, at de kompetente myndigheder sikrer, at de forbrugerbeskyttende foranstaltninger, der er fastsat i direktivet, håndhæves.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at der skal indsættes bestemmelser i varmforsyningsloven, fjernkølingsloven og i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion, som bemyndiger klima-, energi- og forsyningsministeren til at kunne fastsætte regler om tilsyn med overholdelsen af regler vedrørende forbrugerrettigheder fastsat på baggrund af det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 21. Det er ligeledes ministeriets vurdering, at klima-, energi- og forsyningsministeren skal bemyndiges til at kunne fastsætte regler om meddelelse af påbud, hvis de fastsatte regler ikke overholdes, herunder hvis dette konstateres i forbindelse med et tilsyn.

For at sikre, at de forbrugere, der er i et direkte kundeforhold med en varmedistributionsvirksomhed (de såkaldte slutkunder), får den retssikkerhed, som følger af det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv, er det Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at det i den eksisterende bemyndigelse i § 28 a, stk. 3, i varmforsyningsloven, bør tydeliggøres, at der vil kunne fastsættes regler om tilsyn med og meddelelse af påbud til varmedistributionsvirksomheder med henblik på virksomhedernes overholdelse af § 28 a, stk. 1, og regler udstedt i medfør af § 28 a, stk. 3. Det er ministeriets vurdering, at dette også skal gælde for de allerede fastsatte regler om blandt andet forbrugsoplysninger, jf. energioplysningsbekendtgørelsen.

Tilsvarende gælder i forhold til fjernkølingskunder, der er i direkte kundeforhold med en fjernkølingsleverandør (de såkaldte slutkunder). Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at der som et nyt 2. pkt. i fjernkølingslovens § 6 a, stk. 3, skal gives klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndigelse til at kunne fastsætte regler om, at der kan meddeles påbud om overholdelse af regler udstedt i medfør af § 6 a, stk. 1. Det er ministeriets vurdering, at dette også skal gælde for de allerede fastsatte regler om blandt andet forbrugsoplysninger, jf. energioplysningsbekendtgørelsen.

For at sikre de rettigheder, der følger af det omarbejdede

energieffektivitetsdirektiv, for de forbrugere, der ikke er i direkte kundeforhold med en varmedistributionsvirksomhed eller en fjernkølingsvirksomhed, men som får målt deres forbrug med fordelingsmåler (de såkaldte slutbrugere), er det Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at den gældende bemyndigelse i § 6, stk. 3, i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion skal udvides, så klima-, energi- og forsyningsministeren også vil kunne anvende bemyndigelsen til at fastsætte regler om øvrige forbrugerrelaterede oplysninger.

Det er ministeriets vurdering, at forslaget om at indsætte en ny § 21 a, stk. 1, i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndiges til at kunne fastsætte regler om tilsyn, også skal omfatte regler udstedt i medfør af § 6, stk. 3, i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion. Det er ministeriets vurdering, at det både skal omfatte de nye regler, som indføres om øvrige forbrugerrelaterede oplysninger, og de allerede gældende regler om ministerens bemyndigelse til at fastsætte regler om blandt andet forbrugsoplysninger. Det indebærer samtidig, at bemyndigelsen til de gældende regler om tilsyn med fakturering og forbrugsoplysninger, jf. energioplysningsbekendtgørelsen, som er udstedt i medfør af § 6, stk. 3, vil blive samlet med lovens øvrige bemyndigelser til at fastsætte regler om tilsyn.

Det er endvidere ministeriets vurdering, at forslaget om at indsætte en ny § 21 a, stk. 2 og 3, i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndiges til at kunne fastsætte regler om, at der kan meddeles påbud om overholdelse af nærmere regler i loven, samt mulighed for at bemyndige en anden institution eller anden offentlig myndighed til at føre tilsyn og meddele påbud, også skal gælde regler udstedt i medfør af § 6, stk. 3, både for så vidt angår de nye krav om forbrugerrettigheder, der følger af direktivet, og de allerede gældende regler om fakturering og forbrugsoplysninger.

3.7.4. Den foreslåede ordning

Der foreslås indført bestemmelser i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion, varmforsyningsloven og fjernkølingsloven med henblik på implementering af de forbrugerrettigheder, der følger af det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 21, der blandt andet bemyndiger klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte nærmere regler herom. I varmforsyningsloven og fjernkølingsloven kan det blandt andet være regler om, at varmeforbrugere og fjernkølingskunder har ret til rettidigt varsel ved ændring i kontraktbetingelser, ret til at anvende et bredt udvalg af betalingsmetoder, ret til ikke at blive stillet ringere ved anvendelse af forudbetalings-systemer, ret til rimelige og gennemsigtige vilkår, samt ret til passende varsel inden forsyningsafbrydelse. I lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion kan det blandt andet være regler om, hvilke oplysninger forbrugere

af fjernkøling, varmt vand og varme, der får målt deres forbrug med fordelingsmålere, skal have adgang til. Det kan f.eks. være oplysninger om priser og generelle vilkår.

Det foreslås, at der indsættes et nyt 2. pkt. i varmforsyningslovens § 20 d, stk. 1, hvorefter varmedistributionsvirksomheder skal indgå en kontrakt med deres forbrugere. Det foreslås desuden, at der indsættes et nyt 3. pkt., i varmforsyningslovens § 20 d, stk. 2, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om forbrugernes rettigheder efter det foreslåede nye 2. pkt. i § 20 d, stk. 1, herunder regler om ansvar, indhold, vilkår, deling af oplysninger fra kontrakten, samt salgs- og betalingsmetoder.

Det foreslås, at der indsættes en ny bestemmelse i varmforsyningslovens § 24 c. Det foreslås i § 24 c, stk. 1, at klima-, energi- og forsyningsministeren fører tilsyn med varmedistributionsvirksomhedernes overholdelse af de foreslåede bestemmelser i § 20 d, stk. 1, 2. pkt., og regler udstedt i medfør af § 20 d, stk. 2, 3. pkt. Det foreslås i § 24 c, stk. 2, at ministeren kan fastsætte regler om tilsyn efter stk. 1. Endelig foreslås det i § 24 c, stk. 3, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om meddelelse af påbud med henblik på overholdelse af § 20 d, stk. 1, 2. pkt., og regler udstedt i medfør af § 20 d, stk. 2, 3. pkt.

Det foreslås endvidere, at tydeliggøre klima-, energi- og forsyningsministerens bemyndigelse i varmforsyningslovens § 28 a, stk. 3, således, at det tydeligt vil fremgå, at ministeren vil kunne fastsætte regler om tilsyn med efterlevelsen af de regler, der er udstedt for at gennemføre stk. 1. Det foreslås i den forbindelse, at der tillige sikres en hjemmel til, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om meddelelse af påbud.

Det foreslås, at der indsættes et nyt 2. pkt. i § 6 a, stk. 1, i fjernkølingsloven, hvor det fremgår, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om fjernkølingskunders ret til en kontrakt med deres fjernkølingsleverandør, herunder om ansvar, indhold, vilkår, deling af oplysninger fra kontrakten, samt salgs- og betalingsmetoder.

Forslaget indebærer, at de regler, som klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter i medfør af forslaget om et nyt 2. pkt. i fjernkølingslovens § 6 a, stk. 1, vil blive omfattet af det tilsyn, som klima-, energi- og forsyningsministeren fører i medfør af § 6 a, stk. 2.

Det foreslås, at der indsættes et nyt 2. pkt. i § 6 a, stk. 3, i fjernkølingsloven, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at der kan meddeles påbud om overholdelse af regler udstedt i medfør af stk. 1, herunder både om fjernkølingskunders ret til en kontrakt og om disses adgang til fakturerings- og forbrugsoplysninger.

Det foreslås at udvide bemyndigelsen i § 6, stk. 3, i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion, så klima-, energi- og forsyningsministeren også kan fastsætte regler om adgang til øvrige forbrugerrelaterede oplys-

ninger for forbrugere af el, gas, fjernkøling, varmt vand eller varme, der får målt deres forbrug med fordelingsmålere.

Endelig foreslås det i § 21 a i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion, at klima-, energi- og forsyningsministeren får bemyndigelse til at fastsætte regler om tilsyn med overholdelse af regler fastsat i medfør af § 6, stk. 3, meddelelse om påbud om overholdelse af regler udstedt i medfør af § 6, stk. 3, og at klima-, energi- og forsyningsministeren kan bemyndige en anden institution under ministeriet eller en anden offentlig myndighed til at føre tilsyn og meddele påbud.

De foreslåede opgaver, som vil skulle varetages af klima-, energi- og forsyningsministeren, og de foreslåede bemyndigelser til klima-, energi- og forsyningsministeren forventes delegeret til Energistyrelsen, jf. delegationsbekendtgørelsen.

3.8. Kommunale planer for køleforsyning og godkendelse af projekter om fjernkøling

3.8.1. Gældende ret

Fjernkølingsloven indeholder ikke regler, som pålægger kommunalbestyrelsen at udarbejde planer for køleforsyningen i kommunen.

Det fremgår af fjernkølingslovens § 5, stk. 1, at klima-, energi- og forsyningsministeren godkender projekter vedrørende etablering af nye eller omfattende renovering af eksisterende fjernkølingsanlæg med en kølekapacitet på over 20 MW.

Det fremgår af fjernkølingslovens § 5, stk. 2, at kommunalbestyrelsen godkender projekter vedrørende etablering af nye eller omfattende renovering af eksisterende kommunale fjernkølingsanlæg med en kølekapacitet på 20 MW eller under.

Det fremgår af fjernkølingslovens § 6, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om behandling af sager efter § 5 og om, at nærmere angivne forudsætninger skal lægges til grund for godkendelse af projekter efter § 5.

Bemyndigelsen er udmøntet i bekendtgørelse nr. 991 af 27. juni 2022 om godkendelse af projekter for industri- og fjernkølingsanlæg (industri- og køleprojektbekendtgørelsen). Det fremgår blandt andet af bekendtgørelsens § 5, stk. 1, nr. 6, at en ansøgning om godkendelse af projekter på mere end 20 MW skal ledsages af en cost-benefit-analyse.

Klima-, energi- og forsyningsministeren har delegeret opgaverne efter fjernkølingsloven til Energistyrelsen, jf. § 3, stk. 1, nr. 8, og § 4 i delegationsbekendtgørelsen.

3.8.2. Energieffektivitetsdirektivet

Af det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 25, stk. 6, fremgår, at medlemsstaterne skal sikre, at de regionale og lokale myndigheder udarbejder lokale varme- og

køleplaner, og det som minimum sker i kommuner med et samlet indbyggertal på over 45.000.

Endvidere fremgår det, at planer for køleforsyning som minimum bør iagttage en række forhold, der er oplyst i direktivets artikel 25, stk. 6, litra a-l.

Det fremgår af litra a-l, at kommunale planer for køleforsyning bør:

”a) være baseret på oplysningerne og dataene i de omfattende vurderinger, der er foretaget i henhold til stk. 1, og anslå og kortlægge potentialet for at øge dels energieffektiviteten, herunder gennem lavtemperatur-fjernvarmeberedskab, høj-effektiv kraftvarmeproduktion, og genvinding af spildvarme, og dels vedvarende energi til opvarmning og køling i det pågældende område

b) overholde princippet om energieffektivitet først

c) indeholde en strategi for udnyttelse af det afdækkede potentiale i henhold til litra a)

d) udarbejdes under medvirken af alle relevante regionale eller lokale interessenter, og sikre den brede offentligheds deltagelse, herunder operatører af lokal energiinfrastruktur

e) tage hensyn til den relevante eksisterende energiinfrastruktur

f) tage hensyn til lokalsamfundenes og talrige lokale eller regionale administrative enheders eller regioners fælles behov

g) vurdere betydningen af energifællesskaber og andre forbrugerledede initiativer, der aktivt kan bidrage til gennemførelse af lokale varme- og køleprojekter

h) omfatte en analyse af varme- og køleapparater i lokale bygningsmasser, som tager hensyn til det områdespecifikke potentiale for energieffektivitetsforanstaltninger og håndterer bygninger med den dårligste ydeevne og sårbare husholdningers behov

i) vurdere mulighederne for finansiering af gennemførelsen af politikker og foranstaltninger og identificere finansielle mekanismer, der giver forbrugere mulighed for at skifte til opvarmning og køling ved hjælp af vedvarende energikilder

j) omfatte en forløbskurve med henblik på opnåelse af planens mål i overensstemmelse med klimaneutralitet og overvågning af fremskridtene med hensyn til gennemførelsen af de udpegede politikker og foranstaltninger

k) sigte mod at udskifte gamle og ineffektive varme- og køleapparater i offentlige organer med højeffektive alternativer med det formål at udfase fossile brændsler

l) vurdere mulige synergier med planerne hos regionale eller lokale myndigheder i naboområder for at tilskynde til fælles investeringer og omkostningseffektivitet”.

Yderligere fremgår det af direktivets artikel 25, stk. 6, 2. afsnit, at medlemsstaterne skal sikre, at alle relevante parter, herunder offentlige og relevante private interessenter, gives lejlighed til at deltage i udarbejdelsen af planerne for køling.

Det fremgår af direktivets artikel 25, stk. 6, 3. afsnit, at medlemsstaterne udarbejder anbefalinger, der støtter de regionale og lokale myndigheders gennemførelse af politikker og foranstaltninger inden for energieffektiv opvarmning og køling, der er baseret på vedvarende energi, på regionalt og lokalt plan ved at udnytte det afdækkede potentiale.

Det fremgår af direktivets artikel 25, stk. 6, 4. afsnit, at kommunale planer for køleforsyning kan gennemføres i fællesskab af en gruppe af flere lokale myndigheder i naboområder, forudsat at det er hensigtsmæssigt.

Det fremgår af direktivets artikel 25, stk. 6, 5. afsnit, at kommunale planer for køleforsyning skal vurderes af en kompetent myndighed.

Det følger af direktivets artikel 26, stk. 4, at medlemsstaterne skal sikre, at der ved opførelse af et fjernkølingssystem eller omfattende renovering af dets forsyningsenheder, ikke sker en stigning i anvendelsen af fossile brændsler, med undtagelse af naturgas i eksisterende varmekilder, sammenholdt med det gennemsnitlige årlige forbrug i de foregående tre kalenderår, med fuld drift forud for renoveringen, og at eventuelle nye varmekilder i dette system ikke anvender andre fossile brændsler end naturgas, hvis det opføres eller der foretages en omfattende renovering heraf indtil 2030.

For så vidt angår effektive fjernkølingssystemer henvises til de almindelige bemærkninger i afsnit 3.9.2 om energieffektivisering af fjernvarme- og fjernkølingssystemer samt cost-benefit-analyser.

3.8.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Det følger af det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 25, stk. 6, at det skal sikres, at lokale og regionale myndigheder udarbejder planer for køleforsyningen. Direktivet fastsætter ikke på hvilket konkret myndighedsniveau, planer for køleforsyningen skal udarbejdes på.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at det vil være mest hensigtsmæssigt, at planerne udarbejdes på kommunalt niveau frem for på regionalt niveau. Det skyldes, at kommunalbestyrelsen har lokalkendskab og i forvejen er godkendelsesmyndighed for kommunale fjernkølingsprojekter vedrørende etablering af nye eller omfattende renovering af eksisterende kommunale fjernkølingsanlæg med en kølekapacitet på 20 MW eller derunder.

Det fremgår af artikel 25, stk. 6, at kravet om, at der udarbejdes planer for køleforsyningen, kan begrænses til kommuner med over 45.000 indbyggere, hvilket omfatter ca. halvdelen af Danmarks 98 kommuner. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at denne mulighed bør

udnyttes, idet kølebehovet udgør en lille del af forsyningssektoren i Danmark sammenlignet med f.eks. varmebehovet. På baggrund af data fra 2020 vurderes energiforbruget til køling at svare til ca. 20 pct. af energiforbruget til varmeproduktion. Det er ministerets vurdering, at dette bør ske på bekendtgørelsesniveau.

Henset til det lave kølebehov i Danmark vurderes det ikke proportionelt at pålægge alle kommuner at udarbejde en køleplan. Det vurderes, at der bør anlægges en minimumstilgang ved fastlæggelsen af regler om kommunale planer for køleforsyning, hvorefter der ikke vil blive fastsat regler ud over, hvad som vurderes nødvendigt for at implementere direktivets forpligtelser. I den forbindelse er det Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 25, stk. 6, litra a-l, om, hvad en plan for køleforsyningen i kommunen bør indeholde, kan implementeres som anbefalinger.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at det er nødvendigt at indsætte en ny bestemmelse i fjernkølingsloven, der forpligter kommunerne til at udarbejde planer for køleforsyningen og bemyndiger klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte de nærmere regler om disse planer. Det vurderes mest hensigtsmæssigt, at det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 25, stk. 6, som udgangspunkt implementeres på bekendtgørelsesniveau. Her ved sikres størst mulig fleksibilitet i forhold til en efterfølgende tilpasning af reglerne, f.eks. ved en fremtidig revision af direktivet.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bemærker, at det fremgår af varmforsyningslovens § 3, at kommunerne i dag har ansvaret for at udføre en planlægning for varmforsyningen i kommunen. Det vurderes mest hensigtsmæssigt, hvis de foreslåede regler, som vil implementere artikel 25, stk. 6, i fjernkølingsloven, så vidt muligt udformes i lighed med de allerede gældende regler i varmforsyningsloven. Dette vurderes at ville understøtte en ensartethed, der vil mindske den administrative byrde for kommunerne, som er forbundet med udarbejdelsen af planer for køleforsyningen i kommunerne.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at artikel 26, stk. 4, forudsætter en kontrol af, at kravene i artiklen er opfyldt i forbindelse med godkendelsen af projekter vedrørende opførelsen af nye eller ved omfattende renovering af eksisterende fjernkølingsanlæg. Det vurderes ligeledes, at dette gælder både private og kommunale projekter om fjernkøling uanset effekt.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at kravet i artikel 26, stk. 4, om private såvel som kommunale projekter skal godkendes, kan implementeres ved at udvide fjernkølingslovens § 5, stk. 1, således at klima-, energi- og forsyningsministeren godkender kommunale fjernkølingsanlæg med en indfyret effekt på over 20 MW og private fjernkølingsanlæg uanset indfyret effekt.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at begrebet »kølekapacitet« i fjernkølingslovens § 5, stk. 2, 1. pkt., skal ændres til »indfyret effekt« for at sikre en retmæssig implementering af energieffektivitetsdirektivet. Begrebet kølekapacitet blev indført ved lov nr. 2388 af 14. december 2021 om ændring af lov om fjernkøling. På daværende tidspunkt blev det vurderet, at begrebet »kølekapacitet« ville stemme bedre overens med den øvrige regulering i loven og anvendelsen af begrebet i praksis. Dette har dog senere vist sig ikke at være tilfældet. Det skyldes, at man ved brug af ordlyden »kølekapacitet« henviser til anlæggets produktion (output), hvor man ved »indfyret effekt« henviser til anlæggets forbrug (input). Direktivet indeholder en afgrænsning af projekter baseret på anlæggets input og ikke output, hvorfor det foreslås, at definitionen ændres.

3.8.4. Den foreslåede ordning

Det foreslås at indsætte en ny § 1 b i fjernkølingsloven.

Den foreslåede bestemmelse vil implementere det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 25, stk. 6.

Det foreslås i § 1 b, stk. 1, at kommuner i samarbejde med forsyningsselskaber og andre berørte parter vil skulle udarbejde en plan for køleforsyningen i kommunen. En plan for køleforsyningen i kommunen vil skulle forstås som en strategisk plan, som kan indeholde tiltag, herunder egentlige køleprojekter, som kommunen enten vil gennemføre eller i øvrigt vurderer kunne være hensigtsmæssige at gennemføre på sigt.

Det foreslås i § 1 b, stk. 2, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om planen for køleforsyningen i kommunen. Det er forventningen, at bemyndigelsen i den foreslåede § 1 b, stk. 2, vil blive anvendt til at udnytte undtagelsesmuligheden i direktivets artikel 25, stk. 6, således at det alene er kommuner med over 45.000 indbyggere, som vil skulle udarbejde planer for køleforsyningen. Dette svarer til ca. halvdelen af Danmarks 98 kommuner.

Der er endvidere forventningen, at bemyndigelsen vil blive anvendt til at fastsætte regler om eventuelle krav til indholdet af planer for køleforsyningen i kommunen, om interessentinddragelse samt påbud og nødvendige gennemførelsesforanstaltninger. For så vidt angår indhold i planen, er det i første omgang forventningen, at der udarbejdes anbefalinger til, hvad en plan for køleforsyningen i kommunen bør indeholde i overensstemmelse med artikel 25, stk. 6, litra a-l.

Det foreslås i § 1 b, stk. 3, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om, hvilke nærmere angivne forudsætninger, kommunerne skal lægge til grund ved udarbejdelsen af kommunale planer for køleforsyningen, herunder at der skal inddrages overordnede samfunds-, klima- og miljømæssige hensyn.

Det foreslås at ændre § 5, stk. 1, således at klima-, energi- og forsyningsministeren godkender projekter vedrørende

etablering af nye eller omfattende renovering af kommunale fjernkølingsanlæg med en indfyret effekt på over 20 MW og private fjernkølingsanlæg uanset indfyret effekt. Forslaget følger af kravet i artikel 26, stk. 4, om, at projekter vedrørende både private og kommunale fjernkølingsanlæg skal godkendes.

Forslaget vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil have ansvaret for at godkende projekter vedrørende etablering af nye eller omfattende renovering af kommunale fjernkølingsanlæg med en indfyret effekt på over 20 MW og private fjernkølingsanlæg uanset indfyret effekt.

De nærmere regler herom vil blive fastlagt i industri- og køleprojektbekendtgørelsen med hjemmel i den eksisterende bemyndigelse i fjernkølingslovens § 6, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om behandling af sager efter § 5 og om, at nærmere angivne forudsætninger skal lægges til grund for godkendelse af projekter efter § 5.

De foreslåede opgaver, som vil skulle varetages af klima-, energi- og forsyningsministeren, og de foreslåede bemyndigelser til klima-, energi- og forsyningsministeren forventes delegeret til Energistyrelsen, jf. delegationsbekendtgørelsen.

3.9. Energieffektivisering af fjernvarme- og fjernkølings-systemer samt cost-benefit-analyser

3.9.1. Gældende ret

Varmeforsyningsloven indeholder regler, der har til formål at fremme samproduktion af el og varme, samt regler om en energieffektiviseringsordning for overskudsvarme med henblik på at sikre energieffektiviseringen i fjernvarmen.

Det følger af formålsbestemmelsen i varmforsyningslovens § 1, stk. 2, at tilrettelæggelsen af varmforsyningen skal ske med henblik på at fremme samproduktionen af varme og elektricitet mest muligt.

Det følger af varmforsyningslovens § 2 a, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler eller træffe bestemmelser med henblik på at gennemføre eller anvende internationale konventioner og EU-regler om forhold, der er omfattet af varmforsyningsloven.

Det følger af varmforsyningslovens § 4 a, at klima-, energi- og forsyningsministeren, med henblik på at fremme udnyttelse af overskudsvarme, godkender projekter vedrørende etablering af nye anlæg og omfattende renovering af eksisterende anlæg, der hovedsagelig leverer energi til andre formål end bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand og har en samlet indfyret termisk effekt på over 20 MW.

Af varmforsyningslovens § 5 følger, at klima-, energi- og forsyningsministeren efter forhandling med de kommunale organisationer kan fastsætte regler om planlægningen efter

lovens § 3, stk. 1, og behandlingen af sager efter lovens §§ 4 og 4 a.

De nærmere regler for projektkendelsen er reguleret i bekendtgørelse nr. 697 af 6. juni 2023 om godkendelse af projekter for kollektive varmforsyningsanlæg (projekt-bekendtgørelsen).

I projektbekendtgørelsens § 2, stk. 1, nr. 13, er »effektiv fjernvarme« defineret som et »fjernvarmesystem, der anvender mindst 50 pct. vedvarende energi, 50 pct. spildvarme, 75 pct. kraftvarme eller 50 pct. af en kombination af sådan energi og varme«.

Det følger af varmforsyningslovens § 23 o, at virksomheder, der er registreret efter momsloven, kan ansøge klima-, energi- og forsyningsministeren om at indgå i en energieffektiviseringsordning for overskudsvarme. Bestemmelsen indebærer, at virksomheder, der ønsker at indgå i ordningen, skal gennemgå deres produktionsforhold for at undersøge, om virksomheden lever op til kravet om en energieffektiv produktion både med henblik på at reducere energiforbruget og for at begrænse unødvendig varmeproduktion.

Varmeforsyningsloven indeholder ikke specifikke regler om, hvornår eller i hvilke tilfælde fjernvarmesystemer kan anses for at være effektive. Der er heller ikke regler, som bemyndiger klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte regler herom.

Det følger af fjernkølingslovens § 1 a, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler eller træffe bestemmelser med henblik på at gennemføre eller anvende EU-regler om forhold, der er omfattet af fjernkølingsloven.

Det følger af fjernkølingslovens § 2, stk. 1, nr. 2, at det blandt andet er en betingelse for, at en kommune kan drive fjernkølingsvirksomhed, at fjernkølingsvirksomheden er med til at fremme effektiv fjernkøling. Formålet med bestemmelsen er at sikre, at kommunens fjernkølingsaktiviteter er med til at fremme en effektiv udvikling af fjernkølingssektoren og dermed bidrage til opfyldelse af målet i klimaloven om 70 pct. reduktion af drivhusgasser i 2030 set ift. 1990-niveau, samt et mål om klimaneutralitet i Danmark i 2050.

Det følger af fjernkølingslovens § 5, stk. 1, at klima-, energi- og forsyningsministeren godkender projekter vedrørende etablering af nye eller omfattende renovering af eksisterende fjernkølingsanlæg med en kølekapacitet på over 20 MW.

Det følger af fjernkølingslovens § 5, stk. 2, 1. pkt., at kommunalbestyrelsen godkender projekter vedrørende etablering af nye eller omfattende renovering af eksisterende kommunale fjernkølingsanlæg med en kølekapacitet på 20 MW eller derunder. Det følger af § 5, stk. 2, 2. pkt., at kommunalbestyrelsen alene kan godkende et fjernkølingsprojekt, som fremmer effektiv fjernkøling, og som sammenlignet med et relevant alternativt scenarie målbart reducerer den mængde energi, der er påkrævet for at forsyne en enhed

med køling. Ved effektiv fjernkøling forstås et fjernkølings-system, der anvender mindst 50 pct. vedvarende energi, 50 pct. spildvarme, 75 pct. kraftvarme eller 50 pct. af en kombination af sådan energi og varme, jf. lovens § 1, stk. 4.

Det følger af fjernkølingslovens § 6, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om behandling af sager efter § 5 og om, at nærmere angivne forudsætninger skal lægges til grund for godkendelse af fjernkølingsprojekter efter § 5. Det er en forudsætning for godkendelse af projekter vedrørende industrianlæg, fjernkølingsproduktionsanlæg og fjernkølingsnet, at projektansøgningen er ledsaget af en cost-benefit-analyse, jf. § 5, stk. 1, nr. 6, i industri- og køleprojektbekendtgørelsen.

Klima-, energi- og forsyningsministeren har delegeret opgaverne efter varmemforsyningsloven og fjernkølingsloven til Energistyrelsen, jf. § 3, stk. 1, nr. 7 og 8, og § 4 i delegationsbekendtgørelsen.

3.9.2. Energieffektivitetsdirektivet

Det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 26 indeholder en række kriterier for, hvornår et fjernvarme- eller fjernkølingssystem kan anses som værende energieffektivt samt krav til, hvornår disse systemer skal være energieffektive. Direktivet indeholder også en række krav om, at der for visse anlæg skal udarbejdes cost-benefit-analyser på anlægsniveau for at undersøge muligheden for at udnytte overskudsvarme. Hertil indeholder direktivet bestemmelser om fritagelsesmuligheder og om indsamlingen af oplysninger om cost-benefit-analyser.

Det følger af det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 2, nr. 46, at effektiv fjernvarme og fjernkøling er defineret som et fjernvarme- eller fjernkølingssystem, der opfylder de kriterier, som er fastsat i artikel 26.

Det følger af det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 26, stk. 1 og 2, at et fjernvarme- og fjernkølingssystem er effektivt, hvis det efterlever én af de to opgørelsesmetoder angivet i bestemmelsen.

Den første opgørelsesmetode følger af artikel 26, stk. 1. Et effektivt fjernvarme- og fjernkølingssystem skal indtil den 31. december 2027 anvende mindst 50 pct. vedvarende energi, 50 pct. overskudsvarme, 75 pct. kraftvarme eller 50 pct. af en kombination af energi og varme af den nævnte artikel. Denne metode er en videreførelse fra det tidligere energieffektivitetsdirektiv.

Den anden opgørelsesmetode følger af artikel 26, stk. 2. Et effektivt fjernvarme- og fjernkølingssystem må maksimalt udlede den i kriteriets angivne mængde drivhusgas pr. leveret varme- eller kuldeenhed til kunderne. Frem til den 31. december 2025 er mængden 200 g/kWh.

Det bemærkes, at medlemsstaterne selv vælger, hvorvidt de vil anvende opgørelsesmetoden i artikel 26, stk. 1 eller 2. Det følger dog af artikel 26, stk. 3, at hvis en medlems-

stat ønsker at anvende opgørelsesmetoden i artikel 26, stk. 2, skal medlemsstaten notificere Europa-Kommissionen senest seks måneder før den angivne periode fra bestemmelsen. For nuværende er det den 31. december 2025.

Kriterierne i de to opgørelsesmetoder skærpes frem mod 2050. Det følger af artikel 26, stk. 1, at andelen af de nævnte energikilder (vedvarende energi, overskudsvarme og kraftvarme) stiger frem mod 2050, hvorfor det gradvist bliver sværere for et fjernvarme- og fjernkølingssystem at være effektivt. Det følger af artikel 26, stk. 2, at grænseværdien for, hvor meget et fjernvarme- eller fjernkølingssystem maksimalt må udlede af drivhusgas for at være effektivt, falder frem mod 2050, hvor grænsen ender på 0 g/kWh. I henhold til begge opgørelsesmetoder skal et fjernvarme- og fjernkølingssystem i 2050 være baserede på 100 pct. vedvarende energi for at kunne blive defineret som effektivt.

Det følger af direktivets artikel 26, stk. 4, at medlemsstaterne desuden skal sikre, at der ved opførelse af et fjernvarme- og fjernkølingssystem eller omfattende renovering af dets forsyningsenheder, der producerer varme eller køling, ikke sker en stigning i anvendelsen af fossile brændsler med undtagelse af naturgas i eksisterende varmekilder sammenholdt med det gennemsnitlige årlige forbrug i de foregående tre kalenderår med fuld drift forud for renoveringen. Endvidere følger det, at eventuelle nye varmekilder i dette system ikke anvender andre fossile brændsler end naturgas, hvis det opføres eller der foretages en omfattende renovering heraf indtil 2030.

Det følger af direktivets artikel 26, stk. 5, at medlemsstaterne skal sikre, at eksisterende fjernvarme- og fjernkølingssystemoperatører med en samlet varme- og køleproduktion på mere end 5 MW, som ikke opfylder kriterierne for at være effektive i henhold til artikel 26, stk. 1 eller 2, fra den 1. januar 2025, og derefter hvert femte år, skal udarbejde en plan for at blive effektive. Planen skal inkludere foranstaltninger til at opfylde kriterierne i artikel 26, stk. 1 eller 2, og skal godkendes af en kompetent myndighed.

Det følger af direktivets artikel 26, stk. 6, at datacentre med en samlet nominel energitilførsel på mere end 1 MW skal udnytte overskudsvarmen, medmindre det kan påvises, at det ikke er teknisk eller økonomisk gennemførligt efter artikel 26, stk. 7.

Det følger af direktivets artikel 26, stk. 7, 1. afsnit, at medlemsstaterne skal sikre, at der gennemføres en cost-benefit-analyse på anlægsniveau for at undersøge muligheden for at udnytte overskudsvarme i overensstemmelse med direktivets bilag XI, hvis anlæg, der er opført i artikel 26, stk. 7, litra a- d, planlægges opført eller får foretaget en omfattende renovering.

Bilag XI angiver rammerne for cost-benefit-analysen og indeholder tre konkrete punkter, der som minimum skal belyses med henblik på at undersøge muligheden for at udnytte overskudsvarme. Cost-benefit-analysen vil eksempelvis

skulle omfatte en finansiel analyse, som viser faktiske pengestrømstransaktioner som følge af investeringer i og drift af de enkelte anlæg. Med pengestrømstransaktioner menes de faktiske indtægter og udgifter som følge af investeringer i og drift af de enkelte anlæg.

De oplyste anlæg er: a) termiske kraftværker over 10 MW gennemsnitlig årlig energitilførsel, b) industrianlæg over 8 MW gennemsnitlig årlig energitilførsel, c) servicefaciliteter større end 7 MW gennemsnitlig årlig energitilførsel og d) datacentre større end 1 MW samlet nominal energitilførsel.

Det følger af artikel 26, stk. 7, 2. afsnit, at cost-benefit-analysen, der udarbejdes efter stk. 7, litra d, skal omfatte kølesystemløsninger, der gør det muligt at fjerne eller opfange overskudsvarmen på et nyttigt temperaturniveau med minimale supplerende energitilførsler.

Det følger af artikel 26, stk. 7, 3. og 5. afsnit, at medlemsstaterne skal tilsigte at fjerne hindringer for udnyttelsen af overskudsvarme og yde støtte til anvendelsen af overskudsvarme, hvis anlæggene planlægges opført eller omfattende renoveret. Hertil skal medlemsstaterne stille krav om, at cost-benefit-analysen skal gennemføres i samarbejde med de virksomheder, der har ansvaret for driften af industrianlægget, servicefaciliteten eller datacentret.

Det følger af artikel 26, stk. 7, 4. afsnit, at installation af CCS- (Carbon Capture and Storage) og CCUS- (Carbon Capture, Utilisation and Storage) udstyr ikke anses for at være en omfattende renovering i henhold til cost-benefit-analysen for industrianlæg og servicefaciliteter. En omfattende renovering defineres i direktivet som en renovering, hvor omkostningerne overstiger 50 pct. af investeringsomkostningerne for en ny lignende enhed.

Det følger af artikel 26, stk. 8, 1. afsnit, litra a-c, at medlemsstaterne kan fritage tre typer af anlæg fra kravene i artikel 26, stk. 7. Det gælder 1) elproduktionsanlæg til spids- og reservelast, der efter planen skal være i drift mindre end 1.500 driftstimer om året, 2) anlæg, der skal placeres tæt på en geologisk lagringslokalitet og 3) datacentre, hvis overskudsvarme anvendes eller vil blive anvendt i et fjernvarmenet eller direkte til rumopvarmning, varmt brugsvand eller andre anvendelser i den bygning eller gruppe af bygninger eller faciliteter, hvori de er beliggende.

Det følger endvidere af artikel 26, stk. 8, 2. afsnit, at medlemsstaterne kan fastsætte tærskelværdier udtrykt som mængden af tilgængelig nyttig overskudsvarme, efterspørgslen efter varme eller afstandene mellem industrianlæggene og fjernvarmenettene for at fritage individuelle anlæg fra artikel 26, stk. 7, litra c og d.

Det følger af artikel 26, stk. 8, 3. afsnit, at medlemsstaterne skal meddele eventuelle fritagelser til Europa-Kommissionen.

Det følger af artikel 26, stk. 9, litra a-c, at medlemsstaterne vedtager tilladelseskriterier for at: a) tage hensyn til resulta-

tet af den omfattende vurdering, der er omhandlet i artikel 25, stk. 1, b) sikre, at kravene fastlagt i stk. 7 opfyldes og c) tage hensyn til resultatet af den cost-benefit-analyse, der er omhandlet i stk. 7.

Det følger af artikel 26, stk. 10, at medlemsstaterne kan fritage individuelle anlæg for i henhold til tilladelseskriterierne, der er omhandlet i stk. 9, at skulle gennemføre muligheden for at udnytte overskudsvarme, hvis fordelene herved er større end omkostningerne, hvis dette af retlige, ejendomsretlige eller finansielle grunde er strengt nødvendigt.

Det følger af artikel 26, stk. 12, at medlemsstaterne skal indsamle oplysninger om cost-benefit-analyser, der er foretaget i overensstemmelse med stk. 7, litra a-d. Disse oplysninger bør som minimum indeholde data om tilgængelige varmforsyningsmængder og temperatur, antal planlagte driftstimer pr. år og lokaliteternes geografiske beliggenhed. Disse data offentliggøres under behørig hensyntagen til deres potentielle følsomhed.

3.9.3. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 26 ikke kan implementeres med hjemmel i de nuværende bemyndigelsesbestemmelser i varmforsyningslovens § 2 a og fjernkølingslovens § 1 a, og at der derfor skal indføres nye bemyndigelsesbestemmelser i både fjernkølingsloven og varmforsyningsloven.

Det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 26, stk. 1 og 2, opstiller forskellige kriterier for, hvornår et fjernvarme- eller fjernkølingssystem kan siges at være effektivt, som medlemsstaterne kan vælge at anvende. Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at Danmark bør implementere metoden i artikel 26, stk. 1. Det skyldes, at de danske fjernvarmesystemer har en høj andel af kraftvarme, som udgør ca. 65 procent af den samlede fjernvarmeproduktion i Danmark. Kun kraftvarme baseret på vedvarende energi kan anses som effektivt i opgørelsesmetoden i artikel 26, stk. 2, modsat opgørelsesmetoden i stk. 1, hvorefter alt kraftvarme uanset brændsel, kan anses som effektivt. Hvis Danmark anvender opgørelsesmetoden i artikel 26, stk. 2, vil den høje andel af kraftvarme i de danske fjernvarmesystemer ikke nødvendigvis blive anset som effektiv, da kraftvarme også kan være baseret på fossile brændsler. En anvendelse af opgørelsesmetoden i artikel 26, stk. 1, vil medføre, at det er tilladt at medregne kraftvarme baseret på både fossile og vedvarende energikilder, hvilket vil give den største andel af effektive fjernvarmesystemer.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at næsten alle fjernvarmesystemer i Danmark vil være effektive ved anvendelse af opgørelsesmetoden i direktivets artikel 26, stk. 1. Derudover er det vurderingen at 100 pct. af alle fjernkølingssystemer vil være effektive uanset valg af opgørelsesmetode. Det skyldes, at fjernkøling i Danmark

i overvejende grad er elbaseret, og at VE-andelen af el i Danmark er opgjort til 82 pct. Det vil dog være muligt at ændre opgørelsesmetoden i 2026, hvis det vurderes at være en fordel for Danmark som resultat af en udvikling i de danske fjernvarme- og fjernkølingssystemer. Hvis Danmark ønsker at ændre opgørelsesmetoden, skal dette ske ved en notifikation til Europa-Kommissionen senest seks måneder før de angivne intervaller i artikel 26, stk. 3, dvs. 2026, 2035, 2045 og 2050.

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at kravet i direktivets artikel 26, stk. 4, 1. pkt., om, at et fjernvarme- eller fjernkølingssystem skal være effektivt, når det opføres eller får foretaget en omfattende renovering, bedst implementeres ved at fastsætte de nødvendige regler på bekendtgørelsesniveau. Derfor vurderer Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet, at der er behov for at indsætte nye bestemmelser i varmforsyningsloven og fjernkølingsloven, der bemyndiger klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte de nødvendige regler på bekendtgørelsesniveau. Det er også ministeriets vurdering, at bemyndigelsesbestemmelser vil give størst mulig fleksibilitet i forhold til en eventuel fremtidig tilpasning af reglerne, hvilket kan blive nødvendigt, eksempelvis ved revision af det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv.

Det er endvidere Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at kravet i direktivets artikel 26, stk. 4, 2. pkt., om, at der ved opførelse eller omfattende renovering af fjernvarme- eller fjernkølingssystemer ikke må ske stigning i anvendelse af fossile brændsler på nær naturgas, ligeledes bedst opfyldes ved at implementere bestemmelsen på bekendtgørelsesniveau. Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at udmøntningen kan ske med hjemmel i henholdsvis varmforsyningslovens § 2 a og fjernkølingslovens § 1 a, idet kravene overvejende er af teknisk karakter og ikke overlader et skøn i forhold til gennemførelsen af indholdet af direktivet.

Det er ligeledes Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at der i henhold til artikel 26, stk. 5, skal fastsættes regler på bekendtgørelsesniveau, som sikrer, at fjernvarme- og fjernkølingssystemer, med en samlet varme- og køleproduktion på mere end 5 MW, som ikke opfylder effektivitetskriterierne i artikel 26, stk. 1, skal udarbejde en plan for, hvordan anlægget kommer til at opfylde effektivitetskriterierne.

Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet vurderer, at direktivets artikel 26, stk. 5 og 6, stk. 7, litra b-d, stk. 8, litra b og c, samt stk. 12, bedst implementeres på bekendtgørelsesniveau ved bemyndigelsesbestemmelser i henholdsvis varmforsyningsloven og fjernkølingsloven.

3.9.4. Den foreslåede ordning

Med henblik på implementering af det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 26 foreslås det, at der indføres

nye bestemmelser i varmforsyningsloven og fjernkølingsloven.

Det foreslås, at der indsættes nye bestemmelser i §§ 23 p, 23 q og 23 r i varmforsyningsloven og nye bestemmelser i §§ 4 a og 4 b i fjernkølingsloven.

Det foreslås at ophæve § 4 a i varmforsyningsloven om, at klima-, energi- og forsyningsministeren godkender projekter vedrørende etablering af nye og omfattende renovering af eksisterende anlæg, der hovedsagelig leverer energi til andre formål end bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand og har en samlet indfyret termisk effekt på over 20 MW. Den foreslåede ændring vil skulle ses i sammenhæng med den foreslåede indsættelse af en ny bestemmelse i § 23 q om, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om cost-benefit-analyser for udnyttelse af overskudsvarme, herunder regler om hvornår og for hvilke anlæg cost-benefit-analyserne skal udarbejdes, analysernes indhold og godkendelse, samt regler om indsamling og offentliggørelse af oplysninger om cost-benefit-analyserne.

Det foreslås, at der indføres nye bemyndigelsesbestemmelser i § 23 p i varmforsyningsloven og en ny § 4 a i fjernkølingsloven, hvorefter det foreslåes at klima-, energi- og forsyningsministeren vil fastsætte regler om, hvilke kriterier et fjernvarme- eller fjernkølingssystem skal overholde for at være effektivt, og hvornår disse kriterier skal være opfyldt. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om, at operatører af fjernkølingssystemer, der ikke overholder regler fastsat i medfør af 1. pkt., vil skulle udarbejde en plan herfor, herunder regler om godkendelse af planen m.v.

Formålet med de foreslåede bestemmelser er at give klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndigelse til at fastsætte regler, der gennemfører det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 26, stk. 1 og 4. Dette forudsætter, at reglerne om energieffektivitetskriterier, der fastsættes efter denne bemyndigelse, skal svare til kriterierne fastsat i direktivets artikel 26, stk. 1, litra a-f.

De foreslåede bemyndigelsesbestemmelser vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler, der muliggør implementeringen af det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 26, stk. 5. Heraf følger, at operatører af eksisterende private eller kommunale fjernvarme- eller fjernkølingssystemer med en samlet varme- eller køleproduktion på over 5 MW, som ikke opfylder kriterierne for at være effektive, skal udarbejde en plan for, hvordan systemerne kan blive effektive. Det er forventningen, at en relevant myndighed, f.eks. kommunalbestyrelsen, vil skulle godkende planen, herunder påse, at de formelle betingelser er opfyldt. Det forventes ikke, at der vil blive fastsat regler om en materiel efterprøvelse af planens indhold.

Endelig vil de foreslåede bemyndigelsesbestemmelser medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om, at den pågældende plan – i overens-

stemmelse med det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 26, stk. 5, – vil skulle udarbejdes hvert 5. år, og at det første 5-årige interval skal regnes fra den 1. januar 2025.

Det foreslås at indføre nye bemyndigelsesbestemmelser i § 23 q i varmemforsyningsloven og en ny § 4 b i fjernkølingsloven, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om udarbejdelsen af cost-benefit-analyser, herunder regler om hvornår og for hvilke anlæg cost-benefit-analyserne skal udarbejdes, analysernes indhold og godkendelse. Formålet med de foreslåede bestemmelser er at muliggøre implementeringen af det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 26, stk. 7, om udarbejdelsen af cost-benefit-analyser på anlægsniveau.

Det er forventningen, at de nærmere regler om cost-benefit-analyser vil tage udgangspunkt i det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs bilag XI, der beskriver kravene til cost-benefit-analysens form, indhold og formål. Analysen baseres på en beskrivelse af det planlagte anlæg og de anlæg, det sammenlignes med, og den kan f.eks. omfatte eventuel varmekapacitet, brændselstype, planlagt anvendelse, antallet af planlagte driftstimer pr. år, beliggenhed og varmebehov. Ved vurdering af udnyttelse af overskudsvarme skal analysen tage hensyn til, om det er hensigtsmæssigt at udnytte overskudsvarmen direkte, eller om en opgradering heraf til højere temperaturer er nødvendig eller begge dele. Analysen vil også skulle indeholde en finansiel analyse, der viser faktiske pengestrømstransaktioner som følge af investeringer i og drift af de enkelte anlæg. Det er forventningen, at der vil blive fastsat nærmere regler om, at cost-benefit-analysen skal godkendes, herunder om forudsætningerne for godkendelse. Det forventes ikke, at der vil blive fastsat regler om en materiel efterprøvelse af cost-benefit-analysens indhold. Det foreslås i § 4 b, stk. 2, at klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndiges til at fastsætte regler om indsamling og offentliggørelse af oplysninger om cost-benefit-analyser.

Det er forventningen, at der i medfør af gældende bemyndigelsesbestemmelser i henholdsvis varmemforsyningslovens § 5 og fjernkølingslovens § 6 vil blive fastsat regler om, at et projektforslag omfattet af varmemforsyningsloven eller fjernkølingsloven, der udarbejdes på baggrund af en cost-benefit-analyse efter de foreslåede regler i fjernkølingslovens § 4 b eller varmemforsyningslovens § 23 q, vil skulle ledsages af den udarbejdede og godkendte cost-benefit-analyse.

Endeligt foreslås det at indføre en ny bemyndigelsesbestemmelse i § 23 r i varmemforsyningsloven, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om data-centres udnyttelse af overskudsvarme eller andre former for genvinding af overskudsvarme. Det vil f.eks. kunne være krav om, at overskudsvarmen vil skulle udnyttes i et nærliggende fjernvarmenet.

De foreslåede opgaver, som vil skulle varetages af klima-, energi- og forsyningsministeren, og de foreslåede bemyndi-

gelser til klima-, energi- og forsyningsministeren forventes delegeret til Energistyrelsen, jf. delegationsbekendtgørelsen.

3.10. Fejlrettelse af straffebestemmelse i lov om Ledningsejerregistret

3.10.1. Gældende ret

Det fremgår af LER-lovens § 27, stk. 1, nr. 2, at medmindre strengere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der forsætligt eller groft uagtsomt undlader at forespørge om ledningsoplysninger i Ledningsejerregistret, jf. § 8, stk. 1. Bestemmelsens hensigt er at strafbelægge en graveaktørs manglende overholdelse af forespørgselspligten, hvilket også følger af forarbejderne til lov nr. 564 af 10. maj 2022 om Ledningsejerregistret, jf. Folketingstidende 2021-22, tillæg A, L 110, som fremsat, s. 63.

3.10.2. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det er Klima-, Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at det er nødvendigt at rette fejllenhvisningen til § 8, stk. 1, i § 27, stk. 1, nr. 2, således, at der på korrekt vis henvises til § 7, stk. 1.

Den foreslåede ændring vil medføre, at der henvises til § 7, stk. 1, da det følger af ordlyden af § 27, stk. 1, nr. 2, at det er den manglende overholdelse af forespørgselspligten, der kan straffes med bøde. Forespørgselspligten følger af LER-lovens § 7, stk. 1.

Der er ved udformningen af den foreslåede ændring ikke tiltænkt ændringer til den oprindelige intention bag LER-loven, som for straffebestemmelsen er en videreførelse af tidligere ret, eller ændringer i praksis.

Formålet med den ændrede henvisning er således alene en fejlrettelse af henvisningen til § 8, stk. 1, så der på korrekt vis henvises til den bestemmelse, der regulerer forespørgselspligten for graveaktøren.

4. Forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven

Behandling af personoplysninger er i almindelighed reguleret i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

Administrationen af de regler, der vil kunne fastsættes i medfør af lovforslaget, vil i mindre omfang medføre behandling af almindelige personoplysninger. Det vil navnlig dreje sig om regler, der vil kunne fastsættes med hjemmel i de foreslåede bemyndigelser i lovforslagets § 1, nr. 9, og § 4, nr. 2 og 5, til brug for opgørelse af energiforbrug og vandforbrug for visse typer af beboelsesbygninger.

De nævnte bemyndigelser foreslås for at muliggøre implementering af forpligtelsen i det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 6, stk. 5, om udarbejdelse og offentliggørelse af en fortegnelse over offentlige bygninger. Det følger af direktivet, at der skal udarbejdes og offentliggøres

en fortegnelse over opvarmede og/eller afkølede bygninger med et samlet nytteareal over 250 m², der ejes eller benyttes af offentlige organer. Fortegnelsen skal som minimum indeholde oplysninger om bygningens etageareal i m², det årligt målte forbrug af varme, køling, elektricitet og varmt vand, når data om årligt målte forbrug af varme, køling, elektricitet og varmt vand er tilgængelige, samt bygningens energimærke.

Der vil med hjemmel i de foreslåede bemyndigelser kunne fastsættes regler om indberetning, indhentning og offentliggørelse af energi- og vand forbrug, adresse, ejerskabsforhold og andre bygningsoplysninger. Oplysninger om energi- og vandforbrug, adresse, ejerskabsforhold og andre bygningsoplysninger vil kunne medføre behandling af oplysninger om beboelsesbygninger, der er ejet eller lejet af offentlige organer, f.eks. ældreboliger, sociale botilbud og plejehjem.

Det forventes, at Energistyrelsen vil behandle oplysninger om energi- og vandforbrug, adresse, ejerskabsforhold og andre bygningsoplysninger, f.eks. om matrikelnummer, bygningsstørrelse og energimærkning. Det er hensigten, at indhentning af data så vidt muligt foretages ved eksisterende datakilder som BBR-registreret. Det kan også blive aktuelt at behandle oplysninger som følge af indberetninger fra offentlige organer, såfremt tilstrækkelige data ikke kan indhentes fra allerede tilgængelige datakilder.

For beboelsesbygninger, der ejes, lejes eller bruges af offentlige organer, vurderes det i visse tilfælde, at behandlingen af oplysninger om energi- og vandforbrug, adresse, ejerskabsforhold og andre bygningsoplysninger, f.eks. om matrikelnummer, bygningsstørrelse og energimærkning vil kunne udgøre behandling af personoplysninger, f.eks. ved mindre bygninger over 250 m² med få beboere. Ved offentliggørelse af det faktisk målte energiforbrug for sådanne beboelsesbygninger forudsættes det, at oplysningerne alene vil offentliggøres efter aggregering af forbruget for hele bygningen, og at de kun vil offentliggøres, såfremt der på tidspunktet for aggregeringen er flere beboere på adressen. Dette henset til, at offentliggørelse af en bestemt fysisk persons energi- og vandforbrug som følge af direktivets forpligtelse om at føre en offentlig fortegnelse over offentligt ejede og lejede bygninger ikke vurderes at ville være proportionel. Aggregering af oplysningerne kan både foretages af modtagende enhed forud for offentliggørelse eller af den afsendende offentlige institution m.v. Hvilken enhed, der foretager aggregeringen, vil bero på den samlede administration af offentliggørelsen og af hensynet til dataminimering.

Herudover forventes lovforslaget at kunne omfatte behandling af personoplysninger i forbindelse med den generelle sagsbehandling af de udmøntede regler. Det vil kunne omfatte databehandling i forbindelse med opgørelser, opdeling af datagrundlag og beregninger, forbrugerrettigheder samt som led i tilsyn og håndhævelse af regler, som foreslås med lovforslaget.

Det vil f.eks. kunne være efter regler, som vil kunne fastsæt-

tes efter den foreslåede § 1, nr. 21, om tilsyn og påbud med blandt andet krav om indberetning af energi- og vandforbrug og anvendelse af princippet om energieffektivitet først. Det vil f.eks. også kunne være efter regler, som vil kunne fastsættes efter de foreslåede § 1, nr. 3, § 2, nr. 8 og 9, og § 3, nr. 6, 7, 10 og 11, om blandt andet kontraktlige rettigheder, tilsyn og påbud på fjernvarme- og fjernkølingsområdet.

Det forventes, at der ved databehandling efter regler, som vil kunne fastsættes efter de foreslåede bestemmelser, vil kunne blive behandlet personoplysninger om bygningsejere og andre forbrugere samt enkeltmandsvirksomheder såsom om navn, adresse, kontaktoplysninger og andre almindelige personoplysninger, som måtte være af betydning for sagsbehandlingen.

Det vurderes, at de ovennævnte behandlinger af personoplysninger vil være nødvendige for, at Energistyrelsen, varmedistributionsvirksomheder og fjernkølingsvirksomheder vil kunne udføre de opgaver, som implementeringen af det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv vil medføre.

Behandlingsgrundlaget for behandling af personoplysninger efter regler udstedt i medfør af lovforslagets § 1, nr. 3, 9 og 21, § 2, nr. 8 og 9, § 3, nr. 6, 7, 10 og 11, og § 4, nr. 2 og 5, vil være databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra c, jf. stk. 2 og 3, hvorefter behandling er nødvendig for at overholde en retlig forpligtelse, som påhviler den dataansvarlige, eller artikel 6, stk. 1, litra e, jf. stk. 2 og 3, hvorefter behandling er nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse eller som henhører under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt.

Det vurderes med hensyn til den foreslåede § 1, nr. 9, og § 4, nr. 2 og 5, at behandling vil kunne ske efter databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra c og e. Efter de foreslåede bemyndigelser vil der kunne fastsættes regler, hvorefter behandling er enten nødvendig for at overholde en retlig forpligtelse, eller behandlingen vil være nødvendig af hensyn til udførelse af en opgave i samfundets interesse eller henhører under offentlig myndighedsudøvelse.

Det vurderes med hensyn til den foreslåede § 1, nr. 21, at behandling vil kunne ske efter databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e. Efter de foreslåede bemyndigelser vil der blandt andet kunne fastsættes regler om tilsyn og håndhævelse af regler, som foreslås med lovforslaget.

Det vurderes med hensyn til de foreslåede § 1, nr. 3, § 2, nr. 8 og 9, og § 3, nr. 6, 7, 10 og 11, at behandling vil kunne ske efter databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra c og litra e. Efter de foreslåede bemyndigelser vil der blandt andet kunne fastsættes regler om, at varmedistributionsvirksomheder og fjernkølingsleverandører skal give forbrugeren adgang til en række oplysninger, jf. blandt andet det omarbejdede energieffektivitets artikel 21. De foreslåede bemyndigelser indebærer desuden, at der blandt andet vil kunne fastsættes regler om tilsyn og håndhævelse af de reg-

ler, som udstedes om forbrugs- og faktureringsoplysninger, samt om kontrakter, forbrugerrelaterede oplysninger m.v.

Det er Klima- Energi- og Forsyningsministeriets vurdering, at den forventede behandling af personoplysninger vil være nødvendig og proportional i forhold til de legitime mål, der forfølges, idet behandlingen vil være nødvendig til efterlevelse af forpligtelserne i det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 6, stk. 5. Det forudsættes generelt, at myndighederne iagttager reglerne i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven, herunder de databeskyttelsesretlige principper i forordningens artikel 5 og reglerne om oplysningspligt over for den registrerede i artikel 13 og 14.

5. Konsekvenser for opfyldelse af FN's verdensmål

Lovforslaget vurderes ikke at have direkte konsekvenser af betydning for opfyldelsen af FN's verdensmål, idet der primært foreslås fastsat bemyndigelsesbestemmelser. Udmøntningen af visse af de foreslåede bemyndigelsesbestemmelser samt øvrige bestemmelser vurderes at kunne have konsekvenser for opfyldelsen af FN's verdensmål. Det fremgår af punkterne herunder. De øvrige dele af lovforslaget vurderes ikke at have konsekvenser for opfyldelsen af FN's verdensmål.

5.1. Indberetning og offentliggørelse af det offentlige energi- og vandforbrug og renoveringer m.v.

Udmøntningen af de foreslåede bemyndigelser vil kunne have positive konsekvenser for opfyldelse af FN's verdensmål nr. 7 om bæredygtig energi, navnlig delmål 7.3 om, at den globale hastighed for forbedring af energieffektiviteten skal fordobles inden 2030. Udmøntning af den foreslåede bemyndigelse om, at der vil kunne fastsættes regler om at tilskynde til at tage hensyn til CO₂-emissioner vil kunne have positive konsekvenser for opfyldelse af FN's verdensmål nr. 12 om ansvarligt forbrug og produktion, navnlig delmål 12.7 om, at der skal fremmes bæredygtig offentlig indkøbspraksis i overensstemmelse med nationale politikker og prioriteter.

5.2. Energieffektivitet m.v. i offentlige udbud

Udmøntningen af de foreslåede bemyndigelser vil kunne have positive konsekvenser for opfyldelse af FN's verdensmål nr. 12 om ansvarligt forbrug og produktion, navnlig delmål 12.7 om at fremme en bæredygtig offentlig indkøbspraksis i overensstemmelse med nationale politikker og prioriteter.

5.3. Ændring af Rådet for Energieffektiv Omstilling

De foreslåede bestemmelser om, at rådet vil skulle kunne rådgive om tiltag målrettet lavindkomsthusholdninger med en vis energibyrd, vil kunne have positive konsekvenser for opfyldelsen af FN's verdensmål nr. 1 om at afskaffe fattigdom, nr. 10 om mindre ulighed, nr. 13 om klimaindsats, og særligt nr. 7 om bæredygtig energi, herunder delmål 7.1 om

at sikre universel adgang til pålidelig og moderne energiforsyning til en overkommelig pris inden 2030.

5.4. Identificering og prioritering af sårbare grupper i aktiviteter om fremme af energieffektivitet

Afhængig af bemyndigelsesernes endelige udmøntning vil de potentielt kunne have positive konsekvenser for opfyldelsen af FN's verdensmål nr. 1 om at afskaffe fattigdom, nr. 10 om mindre ulighed, nr. 13 om klimaindsats og særligt nr. 7 om bæredygtig energi, herunder delmål 7.1 om at sikre universel adgang til pålidelig og moderne energiforsyning til en overkommelig pris inden 2030.

5.5. Finansierings-, informations- og tekniske aktiviteter til fremme af energieffektivitet

Udmøntningen af de foreslåede bemyndigelser vil potentielt kunne have positive konsekvenser for verdensmål nr. 13 om klimaindsats, herunder særligt for delmål 13.2 om tiltag mod klimaforandringer som skal integreres i nationale politikker, strategier og planlægning, da formålet med lovforslaget er at fremme energieffektivitet.

5.6. Kommunale planer for køleforsyning og godkendelse af projekter om fjernkøling

Udmøntningen af de foreslåede bemyndigelser vil kunne have positive konsekvenser for opfyldelse af FN's verdensmål nr. 7 om bæredygtig energi, herunder delmål 7.1.2 og 7.2.1., nr. 9, om industri, innovation og infrastruktur herunder delmål 9.4.1., og nr. 13 om klimaindsats, herunder delmål 13.2.1.

5.7. Energieffektivisering af fjernvarme- og fjernkølingssystemer samt cost-benefit-analyser

Udmøntningen af de foreslåede bemyndigelser vil kunne have positive konsekvenser for opfyldelse af FN's verdensmål nr. 7 om bæredygtig energi, herunder delmål 7.1.2 og 7.2.1., nr. 12 om ansvarligt forbrug og produktion, herunder delmål 12.2 og nr. 13 om klimaindsats, herunder delmål 13.2.1.

6. Regionale konsekvenser, herunder for landdistrikter

Lovforslaget vurderes ikke at have direkte regionale konsekvenser af betydning, idet der primært foreslås fastsat bemyndigelsesbestemmelser. Udmøntningen af de foreslåede bemyndigelser om identificering og prioritering af sårbare grupper i aktiviteter om fremme af energieffektivitet vil dog kunne have regionale konsekvenser, herunder for landdistrikter.

Udmøntningen af de foreslåede bemyndigelser vil potentielt kunne få regionale konsekvenser, da sårbare grupper ikke er geografisk jævnt fordelt.

7. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget vurderes ikke at have direkte økonomiske kon-

sekvenser og implementeringskonsekvenser af betydning for det offentlige, idet der primært foreslås fastsat bemyndigelsesbestemmelser. Udmøntningen af visse af de foreslåede bemyndigelser samt visse øvrige bestemmelser vurderes at kunne have økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige. Det fremgår af punkterne herunder.

7.1. Indberetning og offentliggørelse af det offentlige energi- og vandforbrug og renoveringer m.v.

Udmøntningen af de foreslåede bemyndigelser vil kunne have økonomiske og implementeringsmæssige konsekvenser for staten, regioner og kommuner ved administration forbundet med indberetning og høring m.v. Udmøntningen af de foreslåede bemyndigelser vil også kunne have økonomiske og implementeringsmæssige konsekvenser for selskaber, institutioner og foreninger m.v., såfremt udgifterne ved deres virksomhed overvejende dækkes af statslige regionale eller kommunale midler, eller de ved eller i henhold til lov har fået tillagt beføjelse til at træffe afgørelse på statens, en regions eller kommunes vegne, samt virksomheder, der ejes af staten, regioner eller kommuner eller hvor staten, regioner eller kommuner har bestemmende indflydelse ved administration forbundet med indberetning og høring m.v.

Dertil kan der forventes mindre udgifter for staten til understøttende tiltag ved vejledning og information samt til kontrol og sanktionering. Endvidere forventes det at indebære udarbejdelse af nyt vejledende og understøttende materiale. Yderligere forventes mindre omkostninger forbundet med etablering af en ny ordning om indhentning af oplysninger om det offentlige energiforbrug, som forventes at skulle varetages af Energistyrelsen. Den endelige vurdering af de økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige vil foreligge ved udmøntning af de foreslåede bemyndigelser.

7.2. Energieffektivitet m.v. i offentlige udbud

Udmøntningen af de foreslåede bemyndigelser ved nye udvidede krav til energieffektivitet m.v. i offentlige udbud vurderes ikke generelt at medføre økonomiske konsekvenser af betydning for kommuner, regioner, eller staten. Det vurderes ud fra de forventede besparelser, som energieffektive indkøb, herunder produkter, vil levere over tid, at krav til energieffektivitet i offentlige udbud ikke vil medføre øgede økonomiske omkostninger samlet set for offentlige ordregivere. Udmøntende energieffektivitetskrav til bygninger vurderes dog umiddelbart at kunne medføre visse omkostninger for staten, kommuner og regioner som offentlige ordregivere, hvor udbud er snævert begrænsede til f.eks. bestemte geografiske beliggenheder. Dertil kan der forventes mindre udgifter for staten til understøttende tiltag ved vejledning og information samt til kontrol og sanktionering.

Udmøntningen af de foreslåede bemyndigelser forventes at kunne føre til mindre implementeringskonsekvenser for kommuner, regioner og staten. Det vurderes blandt andet at

kunne omfatte opkvalificering af kompetencer hos offentlige ordregivere med hensyn til de nye udbudskrav. Endvidere forventes det for staten at indebære udarbejdelse af nyt vejledende og understøttende materiale samt mindre omkostninger forbundet med etablering af en ny ordning om tilsyn og håndhævelse af de nye udbudskrav.

7.3. Ændring af Rådet for Energieffektiv Omstilling

De foreslåede bestemmelser om blandt andet en forventet udvidelse af rådgivningsmulighederne vil på sigt kunne medføre marginalt forøgede udgifter for staten, og det kan ligeledes på sigt medføre marginalt positive administrative konsekvenser for staten, at processen for udpegnings af medlemmer af rådet forenkles.

Bestemmelsen forventes ikke at medføre implementeringsmæssige konsekvenser for regioner og kommuner.

7.4. Anvendelse af princippet om energieffektivitet først

Ved udmøntningen af de foreslåede bemyndigelser vil der kunne forekomme økonomiske konsekvenser for staten forbundet med overvågningen af anvendelsen af princippet om energieffektivitet først. Endvidere forventes, at der vil være implementeringskonsekvenser på ca. 0,5 mio. kr. for staten til udvikling af cost-benefit-metoder, som Danmark er forpligtet til at stille til rådighed for de aktører, der omfattes af krav om anvendelse af energieffektivitet først princippet.

Udmøntning af de foreslåede bemyndigelser vil yderligere kunne medføre implementeringskonsekvenser for stat, regioner og kommuner i det omfang, at planer, politikker eller investeringsbeslutninger, der vedtages af en offentlig myndighed, vil blive omfattet af krav om at anvende princippet om energieffektivitet først. Såfremt anvendelsen af princippet fører til, at mere energieffektive løsninger prioriteres, vil det kunne føre til økonomiske besparelser.

Den endelige vurdering af de økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner vil foreligge ved udmøntning af de foreslåede bemyndigelser.

Med hensyn til den foreslåede bemyndigelse til at fastsætte regler om princippet om energieffektivitet først i eldistribution og eltransmission vil udmøntningen af den foreslåede bemyndigelse have begrænsede økonomiske- og implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner. Overvågning og kontrol i relation til princippet om energieffektivitet først i netudvikling og -planlægning inkluderes bedst i forbindelse med proces og godkendelse af Energinets og netvirksomhedernes udviklingsplaner. Energieffektivitet er et hensyn, som i høj grad er en del af overvejelserne i forbindelse med netudvikling og en allerede eksisterende opgave.

Med hensyn til den foreslåede bemyndigelse til at fastsætte regler om energieffektivitet i gasdistribution og gastransmission vil udmøntningen have begrænsede økonomiske og im-

plementeringskonsekvenser for kommuner, regioner og staten. Selvom udviklingsplanerne sendes til Energistyrelsen, og Energistyrelsen får mulighed til at stille spørgsmål og bede om, at planer bliver ændret, er det en opgave, som Energistyrelsen allerede udfører. Den eneste forskel efter udmøntningen af den foreslåede bemyndigelse vil være, at overvejelser om princippet om energieffektivitet først skal inkluderes. Det betyder, at Energistyrelsen får et ekstra element at tage i betragtning, når de læser udviklingsplanerne.

7.5. Forbrugerrettigheder på fjernvarme- og fjernkølingsområdet

Udmøntningen af de foreslåede bemyndigelser vil have økonomiske konsekvenser for staten. Efterlevelse af kravet om forbrugerrettigheder vil skulle sikres gennem et tilsyn, som forventes udført af Energistyrelsen. Det skønnes, at omkostningerne forbundet med varetagelsen af tilsynet hos Energistyrelsen vil udgøre omkring 0,5 mio. kr. årligt til etablering af tilsynsordningen og til efterfølgende administration og udførelse af selve tilsynet. Udmøntningen af de foreslåede bemyndigelser forventes ikke at have økonomiske konsekvenser for regioner eller kommuner samt implementeringskonsekvenser for staten, regioner eller kommuner.

7.6. Kommunale planer for køleforsyning og godkendelse af projekter om fjernkøling

Forslaget om at ændre fjernkølingslovens § 5, stk. 2, fra »fjernkølingsanlæg med kølekapacitet på over 20 MW« til »kommunale fjernkølingsanlæg med en indfyret effekt på over 20 MW og private fjernkølingsanlæg uanset indfyret effekt« kan medføre en begrænset større sagsbyrde for kommuner. Dog vurderes det, at det i praksis vil være en meget begrænset, hvis nogen, øget byrde for kommunerne.

Udmøntningen af de foreslåede bemyndigelser vil have økonomiske konsekvenser for kommuner og staten. Det skyldes, at kommunerne pålægges at udarbejde kommunale planer for køleforsyning, og at Energistyrelsen pålægges at godkende private fjernkølingsprojekter. Den endelige vurdering af de økonomiske konsekvenser for kommuner vil foreligge ved udmøntning af de foreslåede bemyndigelser. Det er ikke muligt at kvantificere de økonomiske konsekvenser forbundet med Energistirelsens godkendelse af private fjernkølingsprojekter, da antallet af nye projekter ikke kendes. Udmøntningen af de foreslåede bemyndigelser forventes ikke at have implementeringskonsekvenser for staten, regioner og kommuner samt økonomiske konsekvenser for regioner.

7.7. Energieffektivisering af fjernvarme- og fjernkølingssystemer samt cost-benefit-analyser

Udmøntningen af de foreslåede bemyndigelser vil have økonomiske konsekvenser for staten. Energistyrelsen vil skulle sagsbehandle og godkende cost-benefit-analyser, hvilket vil kræve administrative ressourcer. Det skønnes, at omkostninger forbundet med sagsbehandling og godkendelse af cost-benefit-analyser vil stige med yderligere ca. 0,25

årsværk årligt i Energistyrelsen. Operatører af eksisterende private eller kommunale fjernvarme- eller fjernkølingssystemer med en samlet varme- eller kuldeproduktion på over 5 MW, som ikke opfylder kriterierne for at være effektive, skal udarbejde en plan for, hvordan systemerne kan blive effektive. Planen skal godkendes af en relevant myndighed, der formentlig i udmøntningen vil være kommunalbestyrelsen. Den endelige vurdering af de økonomiske konsekvenser for kommuner vil foreligge ved udmøntning af de foreslåede bemyndigelser. Udmøntningen af de foreslåede bemyndigelser forventes ikke at have økonomiske konsekvenser for regioner samt implementeringskonsekvenser for staten, regioner og kommuner.

7.8. Principperne for digitaliseringsklar lovgivning

Det vurderes, at principperne for digitaliseringsklar lovgivning er fulgt i det omfang, de er relevante for lovforslaget. Idet de foreslåede bestemmelser med få undtagelser udgør bemyndigelsesbestemmelser, er det først ved udmøntningen, at langt de fleste konkrete regler vil fremgå. Det bemærkes i øvrigt, at det forventes, at reglerne, i vidt omfang vil kunne implementeres ved brug af eksisterende sagsbehandlingssystemer og kommunikationsveje. Der vil ved bestemmelseernes udmøntning blive lagt vægt på, at principperne om digitaliseringsklar lovgivning overholdes.

8. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget vurderes ikke at have direkte økonomiske eller administrative konsekvenser af betydning for erhvervslivet m.v., idet der primært foreslås fastsat bemyndigelser. Udmøntningen af visse af de foreslåede bemyndigelser samt visse øvrige bestemmelser vurderes at kunne have økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v. Det fremgår af punkterne herunder. De øvrige dele af lovforslaget vurderes ikke at have konsekvenser herfor.

Lovforslaget vurderes ikke at påvirke virksomheders eller iværksætteres muligheder for at teste, udvikle og anvende nye teknologier og virksomheders muligheder for innovation.

Erhvervsstyrelsens område for bedre regulering (OBR) har bemærket, at de vurderer, at lovforslaget i sig selv ikke vil medføre nye administrative konsekvenser for erhvervslivet, men at det indeholder bemyndigelsesbestemmelser, som giver hjemmel til udstedelse af bekendtgørelser, som vil indebære administrative konsekvenser for erhvervslivet. Dette er især i forhold til bestemmelserne om energieffektivisering af fjernvarme- og fjernkølingssystemer samt cost-benefit-analyser, jf. lovforslagets § 2, nr. 3 og 4, og § 3, nr. 5, som uddybes i afsnit 8.5. Yderligere forventer OBR, at udmøntning af bemyndigelser på blandt andet følgende områder vil kunne have mindre administrative konsekvenser for erhvervslivet: indberetning og offentliggørelse af offentligt energi- og vandforbrug og renoveringer m.v., energieffektivitet i offent-

lige udbud, anvendelse af princippet om energieffektivitet først og forbrugerrettigheder.

8.1. Indberetning og offentliggørelse af det offentlige energi- og vandforbrug og renoveringer m.v.

Udmøntningen af de foreslåede bemyndigelser vil i margi- nalt omfang kunne have økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet. Ved de foreslåede bemyndigelser vil der kunne fastsættes regler for virksomheder, hvis udgifterne til deres virksomhed overvejende dækkes af offentlige midler, eller hvis de ved eller i henhold til lov har fået tillagt beføjelser til at træffe afgørelse på det offentlige vegne, og for virksomheder, der ejes af det offentlige, eller hvor det offentlige har bestemmende indflydelse.

Den endelige vurdering af de økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet vil foreligge ved udmøntning af de foreslåede bemyndigelser.

8.2. Energieffektivitet m.v. i offentlige udbud

Det forventes, at udmøntningen af de foreslåede bemyndigelser i begrænset omfang vil kunne have økonomiske konsekvenser for erhvervslivet. Reglerne vil målrettes offentlige ordregivere, som vil omfatte visse offentlige selskaber. Ud fra et fokus på de besparelser, som energieffektive indkøb vil levere over tid, vurderes det dog, at krav til energieffektivitet i offentlige udbud ikke vil medføre øgede økonomiske omkostninger samlet set for de få offentlige selskaber, som måtte blive omfattet af de kommende krav. Udmøntningen vil endvidere indirekte kunne forventes at føre til, at markeder på områder, som kravene vil omfatte, vil understøttes ved at give virksomheder, som kan byde på de skærpede udbud, en konkurrencefordel. Virksomheder, der ikke vil kunne leve op til de skærpede udbuds krav, kan modsat forventes en ringere konkurrenceevne. Krav om offentliggørelse i udbudsprocessen vil sikre transparens. Det vurderes ikke muligt at kvantificere konsekvenserne for erhvervslivet mere præcist på nuværende tidspunkt.

De skærpede krav til energieffektivitet i offentlige udbud kan ved udmøntningen af de foreslåede bemyndigelser indirekte føre til begrænsede administrative konsekvenser for erhvervslivet, der vil skulle kunne dokumentere detaljer om energieffektivitet i en given udbudsproces. Det vurderes, at detaljer herom i forvejen ofte vil indgå i en udbudsproces eller være lettilgængelige.

8.3. Anvendelse af princippet om energieffektivitet først

Udmøntningen af den foreslåede bemyndigelse vurderes eventuelt at kunne føre til mindre, ikke væsentlige økonomiske og administrative konsekvenser. Mange sektorer, herunder byggesektoren, er allerede underlagt krav om energieffektivitet, hvorfor det undersøges, om der er behov for at stille nye krav. Der vil således blive taget højde for dette i forbindelsen med implementeringen for blandt andet at sikre, at dobbeltregulering undgås.

Det vurderes ikke muligt at kvantificere konsekvenserne mere præcist på nuværende tidspunkt, idet den endelige model for udmøntningen er under udarbejdelse.

Med hensyn til den foreslåede bemyndigelse til at fastsætte regler om energieffektivitet i eldistribution og eltransmission forventes udmøntningen af de foreslåede bemyndigelser kun at have begrænsede administrative- og økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, idet denne alene er rettet mod monopolvirksomheder og ikke det ordinære erhvervsliv. Herudover anses princippet om energieffektivitet først i høj grad allerede at være omfattet af de krav, som de kollektive elforsyningsvirksomheder er underlagt.

Med hensyn til den foreslåede bemyndigelse til at fastsætte regler om energieffektivitet i gasdistribution og gastransmission forventes udmøntningen af de foreslåede bemyndigelser kun at have begrænsede administrative og økonomiske konsekvenser for erhvervslivet. Dette skyldes, at selvom distributions- og transmissionsselskaber skal anvende princippet i deres beslutningsprocesser vedrørende systemudvikling, planlægning og investeringer, er gassystemet allerede i høj grad effektivt, da der er minimalt energitab forstået som metanlækage fra rørledninger. Desuden er måling og indberetning af energitab reguleret og omfattet af forordning (EU) 2024/1787 om overvågning og reduktion af metanemissioner. Hertil kommer, at energieffektivitet allerede i vidt omfang indgår som en del af de krav, distributions- og transmissionsselskaberne er underlagt.

8.4. Forbrugerrettigheder på fjernvarme- og fjernkølingsområdet

Det vurderes, at forslaget ved bemyndigelsernes udmøntning vil have mindre negative administrative konsekvenser for erhvervslivet. Fjernvarme- og fjernkølingsvirksomhederne vil formelt set få flere administrative opgaver, som virksomhederne skal udføre i forbindelse med at sikre, at reglerne om forbrugerrettigheder overholdes. Det vurderes dog, at der i praksis vil være tale om få nye administrative konsekvenser, da fjernvarmevirksomhederne allerede i overvejende grad udfører disse opgaver, og fordi der i dag ikke eksisterer mange fjernkølingsvirksomheder sammenlignet med mængden af fjernvarmevirksomheder. Det vurderes, at forslaget ved bemyndigelsernes udmøntning ikke vil have nævneværdige økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

8.5. Energieffektivisering af fjernvarme- og fjernkølingssystemer samt cost-benefit-analyser

Det vurderes, at forslaget ved bemyndigelsernes udmøntning vil have økonomiske konsekvenser for erhvervslivet. Industrianlæg, servicefaciliteter og datacentre vil, når de opføres eller får foretaget en omfattende renovering, blive pålagt at udarbejde en cost-benefit-analyse for at undersøge muligheden for at udnytte overskudsvarme.

Det skønnes, at omkostningerne forbundet med at udarbejde cost-benefit-analyser for erhvervslivet vil udgøre ca. 1,25 mio. kr. årligt i henholdsvis 2026 og 2027. Omkostninger-

ne vil være engangsomkostninger og skønnes med udgangspunkt i erfaringer fra støtteordningen *udvidet rådgivning til grundbeløbsværker og deres varmekunder* at være ca. 40.000 - 50.000 kr. pr. anlæg afhængig af typen og størrelsen på anlægget. Det vurderes med væsentlig usikkerhed, at der årligt er ca. 25 af den ovenfor nævnte type af anlæg, der vil blive berørt af kravet om cost-benefit-analyse. Hertil bemærkes, at det ikke kan kvantificeres, hvor mange nye anlæg som planlægges opført.

Foruden de direkte økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, vurderes det, at der vil være indirekte administrative konsekvenser forbundet med, at fjernvarme- og fjernkølingssystemer, der ikke er effektive, skal udarbejde en plan for at blive energieffektive, samt at visse anlæg skal udarbejde cost-benefit-analyser. Det vil forudsætte administrative ressourcer, når en plan og en analyse skal udarbejdes. Endvidere kan det bemærkes, at eksisterende fjernkølingssystemer i dag er elbaserede, hvilket anses for at være effektivt efter definitionen. Det betyder derfor også, at der ikke forventes at være økonomiske og administrative konsekvenser for fjernkølingsvirksomheder forbundet med, at de skal udarbejde en plan for at blive effektive, da de eksisterende systemer allerede anses for at være effektive.

9. Administrative konsekvenser for borgerne

Udmøntningen af de foreslåede bestemmelser om forbrugerrettigheder på fjernvarme- og fjernkølingsområdet vurderes at have positive administrative konsekvenser for borgerne. Det skyldes, at forbrugerne får bedre oplysning om adgang til og brug af tjenester for varme, køling og varmt brugsvand, hvilket formodes at formindske det administrative arbejde for forbrugeren med f.eks. at tilgå faktura, forbrugsoplysninger og betalingsmetoder m.v.

10. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have direkte klimamæssige konsekvenser af betydning, idet der primært foreslås fastsat bemyndigelsesbestemmelser. Udmøntningen af visse af de foreslåede bemyndigelsesbestemmelser samt øvrige bestemmelser vurderes at kunne have klimamæssige konsekvenser. Det fremgår af punkterne herunder. De øvrige dele af lovforslaget vurderes ikke at have klimamæssige konsekvenser.

10.1. Indberetning og offentliggørelse af det offentlige energi- og vandforbrug og renoveringer m.v.

Udmøntningen af den foreslåede bemyndigelse om tilskydelse til at tage hensyn til CO₂-emissioner vurderes at kunne have positive effekter på CO₂-reducerende tiltag. Det vurderes ikke muligt at kvantificere de klimamæssige konsekvenser.

10.2. Energieffektivitet m.v. i offentlige udbud

Udmøntningen af de foreslåede bemyndigelser vil kunne have begrænsede indirekte klimamæssige konsekvenser, da

der vil blive stillet skærpede krav til navnlig energieffektivitet. Det vurderes ikke muligt at kvantificere de klimamæssige konsekvenser.

10.3 Ændring af Rådet for Energieffektiv Omstilling

De foreslåede bestemmelser vil potentielt kunne få mindre positive klimamæssige konsekvenser, da omdrejningspunktet for rådets rådgivning fremadrettet vil være energieffektivitet i bred forstand.

10.4. Identificering og prioritering af sårbare grupper i aktiviteter om fremme af energieffektivitet

Udmøntningen af de foreslåede bemyndigelser vil potentielt kunne få mindre positive konsekvenser for klimaet, da fokus er på aktiviteter, som fremmer energieffektivitet.

10.5. Finansierings-, informations- og tekniske aktiviteter til fremme af energieffektivitet

Udmøntningen af de foreslåede bemyndigelser vil potentielt kunne få mindre, positive konsekvenser for klimaet, da fokus er på aktiviteter, som fremmer energieffektivitet.

10.6. Anvendelse af princippet om energieffektivitet først med hensyn til el- og gasdistribution og el- og gastransmission

Udmøntningen af den foreslåede bemyndigelse om eldistribution og eltransmission forventes at kunne have begrænsede klimamæssige konsekvenser. Fokus på energieffektivitet på eldistribution og eltransmissionsområdet har positiv effekt på klimaet. Det er ikke klart, hvor stor en effekt udmøntningen af den foreslåede bestemmelse særskilt vil have på klimaet, da energieffektivitet i høj grad allerede er et hensyn taget i betragtning i forbindelse med netudvikling og netplanlægning.

Ligeledes forventes udmøntningen af den foreslåede bemyndigelse om gasdistribution og gastransmission at medføre mindre, positive klimamæssige konsekvenser. Det skyldes, at transmissions-, distributionselskaber og Forsyningstilsynet vil skulle sikre, at ny infrastruktur, tariffer og beslutninger i forbindelse hermed tager hensyn til energieffektivitet. Endvidere vil kravet om måling og indberetning af nettab sikre, at metanemissioner minimeres. Det har ikke været muligt at kvantificere de positive konsekvenser ved klimaet for energieffektivisering af gassystemet. Det skyldes, at energitabet fra gassystemet allerede er meget lavt.

10.7. Kommunale planer for køleforsyning og godkendelse af projekter om fjernkøling

Udmøntningen af de foreslåede bemyndigelser vil kunne understøtte positive klimamæssige konsekvenser. Det forventes, at det alene vil være kommuner med mere end 45.000 indbyggere, som vil blive pålagt at udarbejde køleplaner. Kommunerne vil således blive pålagt at undersøge bedre muligheder for deres lokale køleforsyning, herunder bedre udnyttelse af overskudsvarme og -kulde, energi fra

vedvarende energikilder og energieffektivisering. Størstedelen af kølingen i Danmark er dog allerede elbaseret, og kølebehovet udgør en væsentligt mindre andel af forsyningsbehovet end varmebehovet, hvorfor effekten af kommunal køleplanlægning ikke forventes at kunne sidestilles med effekten af kommunal varmeplanlægning.

Endvidere vil det understøttes gennem klima-, energi- og forsyningsministerens godkendelse af projekter om fjernkøling, at nye projekter om fjernkøling vil være energieffektive og baseret på vedvarende energikilder. Det nye krav om godkendelse af private fjernkølingsprojekter formodes derfor ligeledes at kunne have positive konsekvenser for klimaet. Det skyldes, at det er forventningen, at der vil blive fastsat regler om, at fjernkølingsprojekter kun kan blive godkendt, hvis de efterlever definitionen på et energieffektivt fjernkølingssystem fra direktivet, herunder at systemet skal være baseret på vedvarende energikilder.

Det er ikke muligt at kvantificere de positive konsekvenser for kommunale køleplaner, da der ikke er kendskab til, hvordan kommunerne vil udarbejde deres køleplaner, herunder hvilke konkrete projekter planerne vil involvere. Endvidere er det ikke muligt at kvantificere de positive konsekvenser for godkendelse af projekter om fjernkøling, da der ikke er kendskab til, hvor mange projekter som vil blive godkendt.

10.8. Energieffektivisering af fjernvarme- og fjernkølingssystemer samt cost-benefit-analyser

Udmøntningen af de foreslåede bemyndigelser forventes at medføre positive klimamæssige konsekvenser. Det vurderes, at de nye krav om en energieffektivisering af fjernvarme- og fjernkølingssystemer vil have positive konsekvenser for klimaet. Det skyldes, at alle nye systemer vil skulle efterleve definitionen fra direktivet, hvor systemet enten skal baseres på vedvarende energikilder, overskudsvarme eller kraftvarme. Det vil sikre, at nye systemer enten er baserede på vedvarende energi eller bliver drevet som højeffektiv kraftvarme, hvilket anses som energieffektivt efter definitionen i direktivet. Afslutningsvis vil kravet om en plan for energieffektivisering af eksisterende systemer, der ikke allerede er effektive, sikre, at de resterende operatører af fjernvarme- og fjernkølingssystemer planlægger at blive effektive og dermed planlægger, at deres produktion får en nuludledning eller driftes som højeffektiv kraftvarme, hvilket anses som energieffektivt.

En række nye eller reoverede anlæg vil blive pålagt at skulle udarbejde en cost-benefit-analyse med henblik på at undersøge muligheden for at udnytte overskudsvarme. Endvidere vil datacentre blive pålagt at udnytte overskudsvarmen, hvis cost-benefit-analysen viser, at det er teknisk eller økonomisk gennemførligt.

Det har ikke været muligt at kvantificere de positive konsekvenser for klimaet for energieffektivisering af fjernvarme- og fjernkølingssystemer samt cost-benefit-analyser. Dette skyldes, at det ikke kan estimeres, hvor mange nye projekter

som bliver opført, og hvor mange eksisterende systemer som vil få foretaget en omfattende renovering. Hertil har Energistyrelsen ikke kendskab til, hvor mange cost-benefit-analyser, som vil blive udarbejdet, og hvor mange af disse som efterfølgende vil vise, at det er hensigtsmæssigt at udnytte overskudsvarmen, da det afhænger af den specifikke case.

11. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Udmøntningen af de foreslåede bestemmelser om kommunale planer for køleforsyning og godkendelse af projekter om fjernkøling vurderes potentielt at kunne have positive miljø- og naturmæssige konsekvenser. Det skyldes, at kommunerne i deres køleplanlægning vil kunne tage højde for deres lokale miljø- og naturområder og dermed integrere køleproduktionen på en mere hensigtsmæssig måde. Det kan f.eks. indebære, at de planlægger uden om udvalgte arealer, som ellers ville være blevet negativt påvirket af køleanlæg og -produktion, herunder at potentielle gener som støj fra en varmepumpe undgås.

12. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder forslag til bestemmelser, der skal muliggøre hel eller delvis implementering af en række artikler i det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv, dvs. i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/1791 af 13. september 2023 om energieffektivitet og om ændring af forordning (EU) 2023/955 (omarbejdning), EU-Tidende 2023, nr. L 231, side 1. Det omhandler følgende artikler i direktivet: artikel 3 om princippet om energieffektivitet først, artikel 5 om den offentlige sektors førende rolle med hensyn til energieffektivitet, artikel 6 om offentlige organers bygninger som forbillede, artikel 7 om offentlige udbud, artikel 21 om grundlæggende kontraktlige rettigheder vedrørende opvarmning, køling og varmt brugsvand, artikel 24 om styrkelse og beskyttelse af sårbare kunder og afhjælpning af energifattigdom, artikel 25 om opvarmning og køling – vurdering og planlægning, artikel 26 om varme- og køleforsyning, artikel 27 om energiomformning, -transmission og -distribution og artikel 30 om national energisparefond, finansiering og teknisk støtte.

Implementeringsfristen for forpligtelserne i det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv er som udgangspunkt den 11. oktober 2025.

De foreslåede bestemmelser vil primært udgøre bemyndigelser, men med lovforslaget foreslås også bestemmelser, som vil medføre materielle ændringer, herunder i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion, i fjernkølingsloven og i varmforsyningsloven, jf. pkt. 12.1.-12.3. Den egentlige implementering af de omhandlede forpligtelser i det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv vil således med få undtagelser ske ved bemyndigelsesbestemmelsernes udmøntning ved bekendtgørelse.

Det vurderes, at lovforslaget vil leve op til de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering. Der er i

vurderingen navnlig lagt vægt på, at de foreslåede materielle bestemmelser ikke forventes at gå længere, end forudsat med det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv, at reguleringen ikke forventes at føre til, at danske virksomheder vil stilles dårligere i den internationale konkurrence, og at reglerne vil træde i kraft senest muligt. Det foreslås, at den foreslåede lov vil træde i kraft den 11. oktober 2025, som svarer til direktivets implementeringsfrist, for at tage højde for så sen ikrafttrædelse som muligt. Lovforslagets ændringsforslag i § 7, som ikke omhandler implementering af det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv, foreslås dog at træde i kraft den 1. juli 2025.

Idet der er tale om et omarbejdet direktiv, er en del af direktivets forpligtelser allerede implementeret i dansk ret. På den baggrund foreslås endvidere EU-noterne til de enkelte implementerende retsakter opdateret, så de afspejler implementering af de aktuelle gældende EU-retsakter. Ud over de bestemmelser, som foreslås med nærværende lovforslag, som vil implementere eller muliggøre implementering af direktivet, er der bestemmelser i gældende ret, som vil implementere direktivet, idet direktivet indeholder forpligtelser, som er videreført uden ændringer til det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv. Endvidere er der vurderet at være normharmonisk med hensyn til direktivets artikel 29, stk. 8, om forbud mod konkurrenceforvridende og diskriminerende adfærd på markedet for energidistributører, distributions-systemoperatører og energileverandører i detalilledet med bestemmelser i og som følger af elforsyningsloven og gasforsyningsloven.

12.1. Ændring af Rådet for Energieffektiv Omstilling

Med lovforslagets § 1, nr. 2, foreslås blandt andet ændringer af Rådet for Energieffektiv Omstilling, som vil medføre, at rådet vil kunne rådgive om aktiviteter i relation til lavindkomsthusholdninger med en vis energibyrd, samt at rådet vil skulle varetage rollen som ekspertnetværk i forhold til at fremme energieffektiviteten hos denne gruppe. De nærmere rammer for rådgivningen vil blive fastsat i rådets forretningsorden, og rådgivningen forventes afgrænset af de rammer, som er fastsat i det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv. Denne del af lovforslaget vil således muliggøre implementering af direktivets artikel 24, stk. 4. Den øvrige del af forslaget om ændring af Rådet for Energieffektiv Omstilling har ikke baggrund i direktivimplementering.

12.2. Forbrugerrettigheder på fjernvarme- og fjernkølingsområdet

Med lovforslagets § 1, nr. 3, § 2, nr. 7-9, og § 3, nr. 6-7 og nr. 10-11, foreslås bestemmelser, der implementerer og muliggør implementering af det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 21 om forbrugerrettigheder i henholdsvis lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion, fjernkølingsloven og varmforsyningsloven. Af de foreslåede bestemmelser fremgår, at slutkunder vil have ret til en kontrakt med deres leverandør af fjernvarme. Af de foreslåede bestemmelser fremgår derud-

over, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nærmere regler om slutkunders ret til en kontrakt med deres fjernkølingsleverandør samt adgang til øvrige forbrugerrelaterede oplysninger til forbrugere med fordelingsmålere. Bestemmelserne bemyndiger endvidere klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte nærmere regler ved bekendtgørelse om tilsyn med reglernes overholdelse.

12.3. Kommunale planer for køleforsyning og godkendelse af projekter om fjernkøling

Med lovforslagets § 2, nr. 3, foreslås bestemmelser, der implementerer det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 25, stk. 6, om udarbejdelse af kommunale køleplaner i fjernkølingsloven. Det følger af den foreslåede bestemmelse, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om indhold m.v., hvorefter det er forventningen, at der vil blive fastsat regler om, at det kun er kommunalbestyrelsen i kommuner med over 45.000 indbyggere, der skal udføre en planlægning for køleforsyningen i kommunen. Bestemmelsen bemyndiger endvidere klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte nærmere regler om den kommunale køleforsyningsplanlægning ved bekendtgørelse.

13. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 30. oktober til den 27. november (28 dage) været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.: 3F, Fagligt Fælles Forbund (SiD), 92-Gruppen, A2012, ABC - Rådgivende Ingeniører, ADB (Association Dansk Biobrændsel), Accura, Advokatpartnerselskab, Advokatrådet – Advokatsamfundet, Akademikerne, Akademisk Arkitektforening, AktiveEnergiforbrugere (DENFO), Affald Plus, Aluminium Danmark, Ankenævnet på Energiområdet, Andel, Andel Energi, APPLiA Danmark, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdstilsynet, ARI (Affald- og ressourceindustrien under DI), Artelia A/S, Asfaltindustrien, Banedanmark, BAT-kartellet, BattMan Energy ApS, Belysningsbranchen Danmark, Better Energy, Biobrændselsforeningen, Biofos A/S, Biogas Danmark, BL Danmarks Almene Boliger, Blik- og Rørarbejderforbundet, Brancheorganisation for Bygningsrådgivere & Energikonsulenter (BFBE), Brancheorganisationen Cirkulær, Brancheorganisationen for Decentral Kraftvarme, Brancheorganisationen for Skov, Have og Park-Forretninger, Brancheorganisationen for Små- og Mellemløse Vindmøller, Brintbranchen, Brunata, Bornholms Energi og Forsyning (BEOF), Bopa Law, BUILD, Business Region MidtVest (BRMV), Business Danmark, Bygge-, Anlægs- og Trækartellet (BAT-kartellet), Byggecentrum, Byggesocietetet, Bærebros A/S, Byggeskadefonden, By og Havn, Bygherreforeningen i Danmark, Crossbridge Energy Fredericia, Center for Electric Power and Energy (DTU), Center for Beredskabskommunikation (CFB), Center for Offentlig Innovation, CEPOS, Cerius, Cevea, Centrica Energy Trading A/S, CO-industri, Concito, COWI, Copenhagen Infrastructure Partners, Copenhagen Merchants, Crossbridge Energy Fredericia, DCA - Nationalt Center for Fødevarer og Jordbrug, DAKOFA, Dana Petro-

leum, DANAK (Den Danske Akkrediterings- og Metrologifond), Danish Cable Protection Committee, DKCPC, Dansk halm, Danmarks Almene Boliger (BL), Danmarks Jægerforbund, Danmarks Frie Forskningsfond | Samfund og Erhverv, Danmarks Miljøportal, Danmarks Naturfredningsforening, Danske Rederier, Danmarks Skibskredit, Danmarks Tekniske Universitet (DTU), Danoil Exploration A/S, Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Dansk Biotek, Danske Byggecentre, Dansk Byggeri, Dansk Center for Lys, Dansk Ejendoms-mæglerforening, Dansk Erhverv, Dansk Facilities Management (DFM), Dansk Fjernvarme, Dansk Gartneri, Dansk Gasteknisk Center (DGC), Dansk Industri (DI), Dansk IT, DI Dansk Byggeri, Dansk Landbrugsrådgivning, Dansk Ledningsejerforum, Dansk Maskinhandlerforening, Dansk Metal, Dansk Metalarbejderforbund, Dansk Methanolforening, Dansk Miljøteknologi, Dansk Møllerforening, Dansk Offshore, Dansk Retursystem A/S, Dansk Skovforening, Dansk Solcelleforening, Dansk Standard, Dansk Told- og Skatteforbund, Dansk Transport og Logistik (DLTL), Dansk Varefakta Nævn, Dansk Vejforening, Danske Advokater, Danske Anlægsgartnere, Dansk Annoncørforening, Danske Arkitektvirksomheder, DANSKE ARK, Danske Beredskaber, Danske Havne (DH), Danske kloakmestre, Danske Maritime, Danske Maskinstationer og Entreprenører (DME), Danske Mediedistributører, Dansk Miljøteknologi, Miljøteknisk Brancheforening, Danske Olieberedskabslagre, Danske Regioner, Danske Tegl, Danske Vandværker, DANVA (Dansk Vand- og Spildevandsforening), DANVAK, Data-tilsynet, Dataetisk Råd, DCC Energi Naturgas, Decentral Energi, DELTA Dansk Elektronik, Den Danske Dommerforening, Dansk Ornitologisk Forening (DOF BirdLife), Dommerfuldmægtigforeningen, Drivkraft Danmark, DSB, DTU – Myndighedsbetjening, EA Energianalyse, EBO Consult A/S, E. ON Danmark A/S, Ejendomsforeningen Danmark, EmballageIndustrien, Energi Danmark, Energi Fyn, Energiforum, Energifællesskaber Danmark, Energiklagenævnet (Nævnenes Hus), Energinet, Energisammenslutningen, Energycluster, Energisystemer ApS, Energitjeneren, Enyday, European Energy, Eurowind Energy A/S, Evida, Everfuel, EWE Energie AG, FDM, FDO, FH - Fagbevægelsens Hovedorganisation, Finans Danmark, Finans og Leasing, Finansforbundet, Fjernvarme Fyn, Fonden Kraka, Forbrugerrådet Tænk, Forenede Danske Antenneanlæg, Foreningen af Danske Brøndborere, Foreningen af Danske Kraftvarmeværker, Foreningen af Danske Skatteankenævn, Foreningen af Rådgivende Ingeniører (FRI), Foreningen Danske Revisorer, Fors A/S, Forsikring & Pension, Forsikringsmæglerforeningen, Forsyningstilsynet, Frie - A-kasse og Fagforening, FSR Danske revisorer, GAFSAM, Gaz-sy-

stem, Geoforum Danmark, Get2Grid, GRAKOM, Greenpeace, GreenTech Advisor, Gentofte og Gladsaxe Fjernvarme, Green Power Denmark, GTS (Godkendt Teknologisk service), Grundfos, HK-Kommunal, HK-Privat, HOFOR A/S, HOFOR Fjernkøling A/S, HORESTA, Håndværksrådet, H2 Energy Esbjerg, IBIS, Ingeniørforeningen i Danmark (IDA), Institut for produktudvikling (IPU), Intelligent Energi, Ineos Danmark, Investering Danmark, IT-Branchen, Justitia, Klimarådet, KommuneKredit, KL, Kommunalteknisk Chefforening (KTC), Kooperationen (Den Kooperative arbejdsgiver- og interesseorganisation i Danmark), Kort- og Landmålingsteknikernes Forening, Kraka, Kredsløb, Kræftens Bekæmpelse, KU – Geografi og Geoinformatik, Københavns Kulturcenter, Københavns Universitet, Landbrug & Fødevarer, Landdistrikternes Fællesråd, Landinspektørforeningen, Landsbygefonden, Landsforeningen af Solcelleejere, Landsforeningen for Bæredygtigt Landbrug, Landsforeningen Naboeer til Kæmpevindmøller, LCA Center, Lederne Søfart, Ledernes Hovedorganisation, Lokale Pengeinstitutter, Lokaltog A/S', Mellempfolkeligt Samvirke, Metroselskabet I/S, Midtjyske Jernbaner A/S, Maabjerg Energy Center – MEC, Nasdaq OMX Copenhagen A/S, Nationalbanken, Nationalt Center for Miljø og Energi, Nature Energy, N1 A/S, Netværk For Vestegnens Fjernvarmedistributionsselskaber (NetVarme), Niras, NOAH Energi og Klima, Nordisk Folkecenter for Vedvarende Energi, Nordisk Energirådgivning ApS, Nordjyske Jernbaner A/S, Norco, Norlys, NRGi Renewables A/S, NRGi Rådgivning A/S, Nuuday, Nævnenes Hus, Oxfam Danmark, Planenergi, Plan og Projekt, Plesner Advokatpartnerselskab, Plastindustrien, Praktiserende Landinspektørers Forening, Radius Elnet A/S, Rambøll, Rejsearbejdere.dk, Rejsearrangører i Danmark, REO - Foreningen Reel Energioplysning, Restaurationsbranchen.dk, Rådet for Bæredygtigt Byggeri, Rådet for Bæredygtig Trafik, Rådet for grøn omstilling, RWE Renewables Denmark A/S, SEGES, Serviceforbundet, Siemens Gamesa, SKAD - Autoskade- og Køretøjsopbyggerbranchen i Danmark, SMVdanmark, Solar Lightning Consultants ApS, Skatterevisorforeningen - Skattefaglig Forening, Synergi, Sustain, TEKNIQ Arbejdsgiverne, Teknologisk Institut, Teleindustrien, Total S. A., T-REGS, TREFOR/EWII, Varmepumpefabrikantforeningen, Vattenfall A/S, Vedvarende Energi, VELTEK – VVS- og El-Tekniske Leverandørers, Brancheforening, Verdens Skove, VEKS, VisitDenmark, Wind Estate A/S, Wintershall Nordszee B. V., WWF Verdensnaturfonden, Ældre Sagen, Økologisk Landsforening, Øresundsbron, Ørsted, Aalborg Portland A/S, Aalborg Energicenter, Aalborg Universitet, Aarhus Universitet, og samtlige kommuner og regioner.

14. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Der vurderes at være marginalt positive økonomiske konsekvenser ved <i>ændring af</i>	Ved udmøntning vurderes der at være følgende konsekvenser ved lovforslagets dele om:

	<p>Rådet for Energieffektiv Omstilling (staten).</p> <p>Herudover vurderes lovforslagets øvrige dele at have ingen konsekvenser.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – Forbrugerrettigheder på fjernvarme- og fjernkølingsområdet (ca. 0,50 mio. kr. årligt for staten) – Energieffektivisering af fjernvarme- og fjernkølingssystemer samt cost-benefit-analyser (ca. 0,25 ÅV årligt for staten) <p>Endvidere vurderes der at være mindre konsekvenser ved udmøntning af lovforslagets dele om:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Indberetning og offentliggørelse af det offentlige energi- og vandforbrug og renoveringer m.v. (staten, regioner og kommuner) – Energieffektivitet m.v. i offentlige udbud (staten, regioner og kommuner) – Anvendelse af princippet om energieffektivitet først (staten, kommuner og regioner) – Kommunale køleplaner og godkendelse af projekter om fjernkøling for kommuner og staten <p>Herudover vurderes lovforslagets øvrige dele at have ingen konsekvenser.</p>
<p>Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner</p>	<p>Der vurderes at være ingen konsekvenser ved lovforslaget.</p>	<p>Ved udmøntning vurderes der at være mindre konsekvenser ved lovforslagets dele om:</p> <ul style="list-style-type: none"> – indberetning og offentliggørelse af det offentlige energi- og vandforbrug og renoveringer m.v. (staten, regioner og kommuner) – Energieffektivitet m.v. i offentlige udbud (staten, regioner og kommuner) – Anvendelse af princippet om energieffektivitet først (staten, regioner og kommuner) <p>Herudover vurderes der at være ingen konsekvenser ved øvrige dele af lovforslaget.</p>
<p>Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.</p>	<p>Ved udmøntning vurderes der at være mindre konsekvenser ved lovforslagets del om <i>energieffektivitet m.v. i offentlige udbud</i></p> <p>Herudover vurderes der at være ingen konsekvenser ved øvrige dele af lovforslaget.</p>	<p>Ved udmøntning vurderes der at være følgende konsekvenser ved lovforslagets dele om:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Energieffektivisering af fjernvarme- og fjernkølingssystemer samt cost-benefit-analyser (ca. 1,25 mio. kr. årligt i 2026 og 2027) <p>Endvidere vurderes der at være mindre konsekvenser ved udmøntning af lovforslagets dele om:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Energieffektivitet m.v. i offentlige udbud – Anvendelse af princippet om energieffektivitet først <p>Herudover vurderes lovforslagets øvrige dele at have ingen konsekvenser.</p>

Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Der vurderes at være ingen konsekvenser ved lovforslaget.	<p>Ved udmøntning vurderes der at være mindre konsekvenser for lovforslagets dele om:</p> <ul style="list-style-type: none"> – <i>Energieffektivitet m.v. i offentlige udbud</i> – <i>Anvendelse af princippet om energieffektivitet først</i> – <i>Forbrugerrettigheder på fjernvarme- og fjernkølingsområdet</i> – <i>Energieffektivisering af fjernvarme- og fjernkølingssystemer samt cost-benefit-analyser</i> <p>Herudover vurderes lovforslagets øvrige dele at have ingen konsekvenser.</p>
Administrative konsekvenser for borgerne	<p>Ved udmøntning vurderes der at være mindre konsekvenser ved <i>forbrugerrettigheder på fjernvarme- og fjernkølingsområdet</i>.</p> <p>Herudover vurderes lovforslagets øvrige dele at have ingen konsekvenser.</p>	Der vurderes at være ingen konsekvenser ved lovforslaget.
Klimamæssige konsekvenser	<p>Ved udmøntning vurderes der at være mindre konsekvenser ved lovforslagets dele om:</p> <ul style="list-style-type: none"> – <i>Indberetning og offentliggørelse af det offentliges energi- og vandforbrug og renoveringer m.v.</i> – <i>Energieffektivitet m.v. i offentlige udbud</i> – <i>Ændring af Rådet for Energieffektiv Omstilling</i> – <i>Identificering og prioritering af sårbare grupper i aktiviteter om fremme af energieffektivitet</i> – <i>Finansierings-, informations- og tekniske aktiviteter til fremme af energieffektivitet</i> – <i>Anvendelse af princippet om energieffektivitet først</i> – <i>Kommunale køleplaner og godkendelse af projekter om fjernkøling</i> – <i>Energieffektivisering af fjernvarme- og fjernkølingssystemer samt cost-benefit-analyser</i> <p>Herudover vurderes der at være ingen konsekvenser ved de øvrige dele af lovforslaget.</p>	Der vurderes at være ingen konsekvenser ved lovforslaget.
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	<p>Ved udmøntning vurderes der at være mindre konsekvenser ved <i>kommunale køleplaner og godkendelse af projekter om fjernkøling</i>.</p> <p>Herudover vurderes der at være ingen konsekvenser ved de øvrige dele af lovforslaget.</p>	Der vurderes at være ingen konsekvenser ved lovforslaget.
Forholdet til EU-retten	Med lovforslaget foreslås bestemmelser, som vil muliggøre implementering af hele eller	

	dele af følgende artikler i det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv: artikel 3, 5-7, 21, 24-27, og 30.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering (der i relevant omfang også gælder ved implementering af ikke-erhvervsrettet EU-regulering) (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Den gældende fodnote til titlen til lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion indeholder en henvisning til, at loven gennemfører dele af det tidligere energieffektivitetsdirektiv.

Det foreslås at *fodnoten* til titlen til lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion nyaffattes, således at det fremgår, at loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/1791 af 13. september 2023 om energieffektivitet og om ændring af forordning (EU) 2023/955 (omarbejdning), EU-Tidende 2023, nr. L 231, side 1.

Den foreslåede nyaffattelse vil medføre, at det af fodnoten vil fremgå, at loven indeholder bestemmelser, som gennemfører dele af det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv.

Til nr. 2

Det fremgår af § 5, stk. 2, i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion, at klima-, energi- og forsyningsministeren nedsætter et uafhængigt råd, som skal bidrage til at styrke koordineringen og fremme udviklingen af den samlede energispareindsats. Det fremgår endvidere, at ministeren udpeger formanden og medlemmerne og fastsætter udvalgets forretningsorden, samt at medlemmerne skal repræsentere aktører, interessenter og sagkyndige vedrørende energibesparelser.

Det foreslås at ophæve § 5, stk. 2, og i stedet indsætte en ny § 5, stk. 2, hvoraf det fremgår, at klima-, energi- og forsyningsministeren nedsætter et uafhængigt råd, som skal rådgive regeringen om energieffektivitet, energibesparelser og relaterede emner, herunder om aktiviteter, hvorved lavindkomsthusholdninger med en vis energibyrd prioriteres. Ministeren udpeger rådets forperson, sagkyndige medlemmer og deltagende organisationer samt fastsætter rådets forretningsorden.

Forslaget vil medføre, at Rådet for Energieffektiv Omstilling videreføres, men får tilføjet nye opgaver, og at der foretages

ændringer i proceduren for udpegning af visse rådsmedlemmer.

Rådet for Energieffektiv Omstilling vil fortsat skulle rådgive regeringen om energibesparelser, dog ikke længere om koordineringen af energispareindsatsen. I stedet vil rådets rådgivning også skulle omfatte energieffektivitet. Energieffektivitet vil skulle forstås i bredest mulige forstand og kan f.eks. omfatte teknologiske, økonomiske, adfærdsmæssige og organisatoriske tiltag.

Rådet for Energieffektiv Omstilling vil med forslaget også blive pålagt at rådgive om emner, hvor der er en kobling til energieffektivitet, f.eks. indeklimateknologiske og socioøkonomiske konsekvenser af energieffektivitetsaktiviteter, energibesparelser hos sårbare grupper, informationskampagner m.v.

Med forslaget vil Rådet for Energieffektiv Omstilling skulle yde rådgivning om aktiviteter, hvorved lavindkomsthusholdninger med en vis energibyrd prioriteres, hvilket sammen med forslaget til § 5, stk. 3, jf. nedenfor, vil muliggøre implementering af artikel 24, stk. 4, i det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv.

På baggrund af den foreslåede bemyndigelse i § 14 c, stk. 1, i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion, jf. § 1, nr. 13, forventes der fastsat en definition af lavindkomsthusholdninger med en vis energibyrd, og denne definition vil skulle anvendes i rådets rådgivning.

Aktiviteter skal forstås bredt og kan f.eks. omfatte støtte, information, teknisk bistand og andre understøttende foranstaltninger.

De nærmere rammer for rådgivningen vil blive fastlagt i forbindelse med fastsættelse af rådets forretningsorden, og det forventes, at rådgivningen vil blive afgrænset af rammerne i det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv. Se nærmere om forholdet mellem begreberne »lavindkomsthusholdninger med en vis energibyrd« og »energifattigdom» under pkt. 2. i de almindelige bemærkninger.

Med forslaget vil Rådet for Energieffektiv Omstilling fortsat skulle rådgive regeringen, herunder særligt klima-, energi- og forsyningsministeren, og rådgivningen kan f.eks. bestå i at udarbejde analyser og anbefalinger samt forslag til handlingsplaner, strategier, politikker og initiativer. Rådgivning vil

kunne ske efter direkte anmodning af klima-, energi- og forsyningsministeren eller af rådets egen drift. Rådgivningen er faglig og blandt andet baseret på data, forskning og økonomiske modeller. Klima-, energi-, og forsyningsministeren forpligtes ikke af rådets rådgivning, og beslutningskompetencen påhviler således alene klima-, energi- og forsyningsministeren. Rammerne for rådets rådgivning vil blive fastsat i rådets forretningsorden. Rådgivningen forventes primært at omfatte danske forhold, men vil også kunne omfatte internationale forhold, herunder særligt i relation til samarbejdet i den Europæiske Union. Energistyrelsen vil fortsat varetage sekretariatsbetjening af rådet.

Forslaget vil medføre en ny og forenklet proces for udpeging af visse rådsmedlemmer. I dag udpeger klima-, energi- og forsyningsministeren således alle medlemmer af rådet, men med forslaget vil klima-, energi- og forsyningsministeren alene skulle udpege rådets forperson samt de organisationer, som deltager i rådet. Klima-, energi- og forsyningsministeren vil også kunne udpege personer med særlig sagkyndig kompetence til at deltage i rådet. Organisationer skal forstås bredt og kan f.eks. omfatte brancheorganisationer, universiteter og interesseorganisationer. Organisationerne vil selv skulle indstille det konkrete medlem, som skal repræsentere organisationen. Det indstillede medlem vil formelt skulle godkendes og udpeges af Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet. Denne proces forventes at ske administrativt i Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet.

Med de gældende regler omtales den person, som står i spidsen for rådet, som »formanden«. Forslaget vil indebære, at denne person i stedet omtales »forpersonen«. Der vil fortsat alene blive ydet honorar til forpersonen.

Med forslaget vil rådets forretningsorden fortsat blive fastsat af klima-, energi- og forsyningsministeren, og de nærmere forhold omkring mødefrekvens, mødeformat, antallet af medlemmer, rådets sammensætning, opgaver, beskikelsesperiode, adgang til genbeskikkelse m.v., vil fremgå af forretningsordenen.

Det foreslås at indsætte en ny § 5, stk. 3, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan pålægge rådet, jf. stk. 2, at rådgive nationale, regionale og lokale beslutningstagere om aktiviteter, hvorved lavindkomsthusholdninger med en vis energibyrd prioritères.

Forslaget vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndiges til at kunne pålægge Rådet for Energieffektiv Omstilling at yde rådgivning til f.eks. offentlige myndigheder, lokalråd, ledelsen i forsyningselskaber, ledelsen i lokale energifællesskaber m.fl. om aktiviteter om energieffektivitet, hvorved lavindkomsthusholdninger med en vis energibyrd prioritères. Aktiviteter skal forstås bredt og kan f.eks. omfattet støtte, information, teknisk bistand og andre understøttende foranstaltninger.

Rådgivningen vil f.eks. kunne omfatte analyser og anbefalinger samt forslag til handleplaner, strategier, politikker

og initiativer for at støtte gennemførelse af aktiviteter til forbedring af energieffektiviteten hos lavindkomsthusholdninger med en vis energibyrd. Klima-, energi- og forsyningsministeren vil skulle fastsætte de nærmere rammer for rådgivningen i rådets forretningsorden, og det forventes, at rådgivningen vil blive afgrænset af rammerne i det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv.

Se nærmere om forholdet mellem begreberne »lavindkomsthusholdninger med en vis energibyrd« og »energifattigdom» under pkt. 2.1 i de almindelige bemærkninger.

Bemyndigelsen vil sammen med forslaget til nyaffattelse af § 5, stk. 2, jf. ovenfor, muliggøre implementering af det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 24, stk. 4. Der vil ikke med bemyndigelsen kunne fastsættes forpligtelser, som går videre end minimumsforpligtelserne i det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv. Bemyndigelsen kan endvidere anvendes ved senere ændringer eller justeringer af artikel 24, stk. 4, i det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv, eller såfremt Danmark forpligtes til at gennemføre en ændring af direktivet i national lovgivning, jf. § 2 a i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion.

Til nr. 3

Efter den gældende § 6, stk. 3, i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler om fakturering og faktureringsoplysninger til forbrugere af el, gas, fjernkøling, varmt vand eller varme, der får målt deres forbrug med fordelingsmålere, og om disse forbrugeres adgang til forbrugsoplysninger, herunder regler til opfyldelse af Danmarks forpligtelser i henhold til EU-retten.

Bemyndigelsen gennemfører kravene i artikel 10 og 11 i det tidligere energieffektivitetsdirektiv i forhold til slutkunder af el, gas, fjernkøling, varmt vand og varme, hvis forbrug bliver målt med en fordelingsmåler, og som derfor ikke kan påberåbe sig de rettigheder til fakturerings- og forbrugsoplysninger, som el-, naturgas-, fjernkølings- og varmforsyningslovgivningen sikrer slutkunder med et direkte kundeforhold til energivirksomheden.

Bemyndigelsen er udmøntet i energioplysningsbekendtgørelsen. Bekendtgørelsen regulerer blandt andet, hvilke oplysninger om forbrug af fjernvarme og fjernkøling slutkunder og slutbrugere har ret til i forbindelse med deres fakturering. Det fremgår blandt andet af energioplysningsbekendtgørelsens § 8, at den faktureringsansvarlige skal sikre, at slutkunder og slutbrugere modtager en faktura for varmforsyning på grundlag af det faktiske forbrug eller aflæsninger af varmfordelingsmålere mindst én gang årligt. For slutbrugere er den faktureringsansvarlige bygningssejeren med direkte kundeforhold til energileverandøren, jf. energioplysningsbekendtgørelsens § 2, nr. 12, 2. pkt.

Det foreslås, at der i § 6, stk. 3, efter »forbrugsoplysninger« indsættes »og øvrige forbrugerrelaterede oplysninger«.

Forslaget vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren får bemyndigelse til at fastsætte regler om adgang til øvrige forbrugerrelaterede oplysninger for forbrugere af el, gas, fjernkøling, varmt vand eller varme, der får målt deres forbrug med fordelingsmålere.

Forslaget muliggør implementeringen af det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 21, stk. 1, hvor medlemsstaterne skal fastsætte regler, der sikrer, at slutbrugeren tildeles de relevante rettigheder, jf. artikel 21, stk. 2-9, herunder blandt andet om resumé af de vigtigste kontraktbetingelser, priser og tariffer, standardvilkår og betingelser m.v. Forslaget vil muliggøre implementeringen af de konkrete krav, der følger af det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 21 om forbrugerrettigheder for slutbrugere.

I det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 2, nr. 53, er begrebet "slutbruger" defineret som en fysisk eller juridisk person, der køber opvarmning, køling eller varmt brugsvand til eget brug, eller en fysisk eller juridisk person, der beboder en individuel bygning eller enhed i en ejendom med flere lejligheder eller bygninger til flere formål, som forsynes med opvarmning, køling eller varmt brugsvand fra en central kilde, når en sådan person ikke har en direkte eller individuel kontrakt med energileverandøren.

Lovens afgrænsning af forbrugere, der får målt deres forbrug med fordelingsmålere, svarer til slutbrugere i det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs forstand.

Den foreslåede bemyndigelse vil kunne anvendes bredt til at sikre de rettigheder, som forbrugere, der får målt deres forbrug med fordelingsmålere, får tildelt i medfør af det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv.

Slutbrugere, der får målt deres forbrug med fordelingsmålere, har ikke et direkte kundeforhold til energileverandøren, men vil ofte via en fordelingsnøgle betale til den, der er registreret som direkte kunde hos energivirksomheden, typisk et boligfællesskab eller en bygningsejer, ejerforening eller udlejer, for den del af regningen, der svarer til slutbrugerens eget forbrug. Der vil derfor være en fysisk eller en juridisk person, f.eks. en bygningsejer eller en udlejer, som er i et kundeforhold med f.eks. en varmedistributionsvirksomhed eller en fjernkølingsvirksomhed, som vil blive omfattet af de forbrugerrettigheder, der foreslås i henholdsvis varmforsyningsloven og fjernkølingsloven, jf. lovforslagets § 2, nr. 7 og 8, og § 3, nr. 6 og 7, om kontraktlige rettigheder for fjernkølingskunder og varmeforbrugere, der er i direkte kundeforhold med henholdsvis fjernkølingsvirksomheden eller varmedistributionsvirksomheden.

Det forventes derfor, at den foreslåede bemyndigelse vil blive anvendt til at fastsætte regler om, at f.eks. bygningsejere, ejerforeninger m.v. skal videregive øvrige forbrugerrelaterede oplysninger til forbrugere, der får målt deres forbrug med fordelingsmålere. Dette vil være i lighed med energioplysningsbekendtgørelsen, hvorefter det påhviler bygningseje-

ren med direkte kundeforhold til energileverandøren at sikre slutbrugeren relevante forbrugs- og faktureringsoplysninger.

Ved »øvrige forbrugerrelaterede oplysninger« vil blandt andet skulle forstås oplysninger, som er relevante for en forbruger, der ikke er i direkte kundeforhold med f.eks. en varmedistributionsvirksomhed eller en fjernkølingsvirksomhed, men som får målt deres forbrug med fordelingsmålere. Det vil kunne være – men vil ikke være begrænset til – oplysninger om priser, vilkår og betingelser m.v.

Det er forventningen, at ministeren blandt andet vil fastsætte regler om, at centrale oplysninger om kontraktforholdet mellem blandt andet varmedistributionsvirksomheder eller fjernkølingsvirksomheder og f.eks. bygningsejeren, herunder blandt andet oplysninger om priser, vil skulle videregives til forbrugere, der får målt deres forbrug med fordelingsmålere.

Den foreslåede bemyndigelse vil også kunne anvendes til at fastsætte regler om, hvilke oplysninger forbrugeren med fordelingsmåler har ret til efter anmodning. Det vil f.eks. kunne være oplysninger om generelle vilkår og betingelser, der er knyttet til leveringen af fjernkøling, varme og varmt vand m.v.

Den foreslåede bemyndigelse vil i øvrigt kunne anvendes til at fastsætte regler om, hvornår forbrugeren med fordelingsmåler skal have adgang til sådanne øvrige forbrugerrelaterede oplysninger, herunder om det er efter anmodning eller i forbindelse med væsentlige ændringer af vilkår m.v.

Det er i første omgang hensigten, at de regler, der udstedes om øvrige forbrugerrelaterede oplysninger, alene vil vedrøre forbrugere af fjernkøling, varmt vand eller varme, der får målt deres forbrug ved hjælp af fordelingsmålere. Bemyndigelsen vil dog kunne blive anvendt til at fastsætte lignende regler om forbrugerrelaterede oplysninger for forbrugere af el og gas, der får målt deres forbrug med fordelingsmålere.

Forslaget skal ses i sammenhæng med § 1, nr. 21, hvorefter der foreslås en ny § 21 a, der blandt andet giver klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om tilsyn med overholdelse af regler udstedt i medfør af § 6, stk. 3, samt regler om meddelelse af påbud om overholdelse af regler udstedt i medfør af § 6, stk. 3.

Forslaget skal derudover ses i sammenhæng med § 2, nr. 7 og 8, og § 3, nr. 6 og 7, om kontraktlige rettigheder for fjernkølingskunder og varmeforbrugere, der er i direkte kundeforhold med henholdsvis fjernkølingsvirksomheden eller varmedistributionsvirksomheden.

Den foreslåede bemyndigelse til klima-, energi- og forsyningsministeren forventes at blive delegeret til Energistyrelsen i medfør af delegationsbekendtgørelsen.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.7. om forbrugerrettigheder på fjernvarme- og fjernkølingsområdet i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Med § 7, stk. 1-3, i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion bemyndiges klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte nærmere regler om støtte til aktiviteter med henblik på opfyldelse af lovens formål.

De eksisterende bemyndigelser i § 7, stk. 1-3, kan anvendes til at fastsætte aktiviteter, som indeholder et støtteelement, f.eks. støttepuljer og tilskud til teknisk rådgivning. Såfremt der er et ønske om at fastsætte aktiviteter, hvori der ikke er et støtteelement, såsom at et eksisterende råd eller netværk får mulighed for at rådgive eller udarbejde materiale om energieffektivitet, eller at offentlige myndigheder kan yde rådgivning og information om energieffektivitet, så vil § 7, stk. 1-3, alene finde begrænset anvendelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.5.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger om gældende ret.

Det foreslås at indsætte en ny § 7, stk. 4, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om finansierings-, informations- og tekniske aktiviteter, som ikke er omfattet af stk. 1.

Den foreslåede bemyndigelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren får fleksibilitet til også at kunne fastsætte aktiviteter uden et støtteelement, således at ministeren får fleksibilitet til at kunne fastsætte de bedst egnede og omkostningseffektive aktiviteter med henblik på at implementere artikel 30, stk. 1, 3-5 og 9, i det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv.

Baggrunden for forslaget er, at medlemsstaterne med artikel 30, stk. 1, 3-5 og 9, i det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv forpligtes til at fastsætte en række finansierings-, informations- og tekniske aktiviteter til fremme af energieffektivitet.

Aktiviteter skal forstås bredt og kan omfatte alle finansierings-, informations- og tekniske aktiviteter, forudsat at disse har til formål at fremme energieffektivitet.

Der eksisterer allerede en række aktiviteter, såsom Varmepumpepuljen, jf. bekendtgørelse nr. 693 af 10. juni 2024 om tilskud til konverteringer til varmepumper i bygninger til helårsbeboelse, som vurderes helt eller delvis at opfylde forpligtelserne i artikel 30, stk. 1, 3-5 og 9. Den endelige fortolkning af forpligtelserne i artikel 30, stk. 1, 3-5 og 9, ligger dog endnu ikke fast, og der pågår stadig dialog med Europa-Kommissionen og andre medlemsstater om fortolkningen og rækkevidden af forpligtelserne. Det er dog nødvendigt at fremsætte lovforslag i Folketingssamlingen 2024/2025, såfremt der skal ske rettidig implementering af det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv, som har implementeringsfrist den 11. oktober 2025.

Den foreslåede bemyndigelse i § 7, stk. 4, vil alene kunne anvendes, såfremt eksisterende aktiviteter ikke vurderes som tilstrækkelige til at opfylde de nye direktivkrav, eller såfremt

eksisterende aktiviteter senere ændres eller afvikles, og det derfor bliver nødvendigt at fastsætte kompenserende aktiviteter, således at de EU-retlige forpligtelser er opfyldt.

Adgangen til at fastsætte regler i medfør af bemyndigelsen vil blive afgrænset af rammerne i det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv, og bemyndigelsen er alene beregnet på implementering i dansk ret af minimumsforpligtelserne i artikel 30, stk. 1, 3-5 og 9, i det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv, og der vil således ikke med bemyndigelsen kunne fastsættes aktiviteter ud over minimumsforpligtelserne. Bemyndigelsen kan endvidere anvendes ved senere ændringer eller justeringer af artikel 30, stk. 1, 3-5 og 9, i det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv, eller såfremt Danmark forpligtes til at gennemføre en ændring af direktivet i national lovgivning, jf. nærmere i § 2 a i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion.

Den foreslåede bemyndigelse til klima-, energi- og forsyningsministeren i § 7, stk. 4, forventes at blive delegeret til Energistyrelsen i medfør af delegationsbekendtgørelsen.

Til nr. 5

Det fremgår af lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion § 13, stk. 2, nr. 3, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at offentlige institutioner m.v. som afgrænset i lovens § 14 skal udføre energibesparelsesaktiviteter for bygninger, anlæg, udstyr og lign., som de ejer eller lejer, herunder om at fremme energibesparelser i forbindelse med indkøb, projektering, tjenesteydelser og vedligeholdelse.

Bemyndigelsen er afgrænset til den offentlige forvaltning og selskaber, institutioner, foreninger m.v., såfremt udgifterne ved deres virksomhed overvejende dækkes af statslige, regionale eller kommunale midler, eller såfremt de ved eller i henhold til lov har fået tillagt beføjelse til at træffe afgørelse på statens, en regions eller en kommunes vegne, jf. lovens § 14, stk. 1. Ministeren kan dog efter forhandling med finansministeren, social- og boligministeren og indenrigs- og sundhedsministeren udvide kredsen med virksomheder, der ejes af staten, regioner eller kommuner, eller hvor staten, regioner eller kommuner har bestemmende indflydelse, jf. lovens § 14, stk. 2. Ministeren kan også fastsætte regler om undtagelse fra bestemmelserne i lovens § 13, jf. § 14, stk. 3.

Af lov om fremme af energibesparelser i bygninger fremgår, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at offentlige institutioner og virksomheder m.v., som afgrænset i lovens § 22, stk. 1, skal overholde en række nærmere oplyste forhold, jf. § 21, stk. 1. Det omfatter blandt andet mulighed for at fastsætte regler om, at der ved lejeaftale for bygninger skal sikres, at det pågældende lejemål opfylder visse energikrav, jf. § 21, stk. 1, nr. 7, at der ved køb af bygninger inden for den statslige forvaltning skal sikres, at disse bygninger opfylder visse energikrav, jf. § 21, stk. 8, og at der ved køb af bygninger ellers skal tilskyndes til at sikre, at bygningerne opfylder visse energikrav, jf. §

21, stk. 1, nr. 9. Ministeren kan undtage visse offentlige institutioner eller virksomheder m.v. helt eller delvis fra krav fastsat i regler i medfør af § 21, stk. 1-4, , jf. § 21, stk. 5.

Bemyndigelsen er afgrænset til 1) den offentlige forvaltning, 2) institutioner, selskaber, foreninger m.v., hvis mere end 50 pct. af udgifterne ved deres virksomhed dækkes af offentlige midler, eller hvis de ved eller i henhold til lov har fået tillagt beføjelser til at træffe afgørelse på det offentlige vegne, og 3) virksomheder, der ejes af det offentlige, eller hvor det offentlige har bestemmende indflydelse, jf. lovens § 22, stk. 1.

Princippet om energieffektivitet først defineres efter det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 2, nr. 2, med henvisning til forvaltningsforordningen. I forvaltningsforordningens artikel 2, nr. 18, er princippet defineret således: ”I forbindelse med energiplanlægning og med alle beslutninger om energipolitik og energiinvestering i videst muligt omfang at tænke i alternative omkostningseffektive energieffektivitetsforanstaltninger for at gøre energiefterspørgsel og energiforsyning mere effektive, navnlig ved hjælp af omkostningseffektive energibesparelser i slutanvendelsen, initiativer vedrørende efterspørgselsreaktion og mere effektiv omdannelse, transmission og distribution af energi, samtidig med at målsætningerne i disse beslutninger fortsat nås”.

Forordningen er umiddelbart gældende i Danmark, og princippet om energieffektivitet først er således gældende ret.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger om gældende ret.

Det foreslås, at der før § 13 i kapitel 4 indsættes en ny § 12, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om ordregivende myndigheders og ordregivende enheders indgåelse af offentlige kontrakter og koncessioner ved deres køb eller leje af produkter, tjenester, bygninger og bygge- og anlægsarbejder på følgende områder:

- 1) Overholdelse af krav om energieffektivitet m.v.
- 2) Anvendelse af princippet om energieffektivitet først.
- 3) Vurdering af gennemførligheden af at indgå langsigtede kontrakter om energimæssig ydeevne, som fører til langsigtede energibesparelser, ved udbud af kontrakter vedrørende tjenester med et betydeligt energiindhold.
- 4) Offentliggørelse af oplysninger om energieffektivitetsvirkningen af kontrakter i Tenders Electronic Daily (TED).

De foreslåede bemyndigelser i § 12 vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om overholdelse af krav om energieffektivitet m.v. i offentlige udbud.

De foreslåede bemyndigelser vil muliggøre implementering af det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 7 om energieffektivitetskrav m.v. målrettet ordregivende myndigheder og ordregivende enheder ved deres køb af produkter,

tjenester, bygninger og bygge- og anlægsarbejder samt indgåelse af lejeaftale om bygninger.

Ordregivende myndighed vil skulle afgrænses med henvisning til definitioner i EU's udbudsregulering. Der henvises således i det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 2, nr. 14, til artikel 6, stk. 1, i direktiv 2014/23/EU, artikel 2, nr. 1, i direktiv 2014/24/EU og artikel 3, stk. 1, i direktiv 2014/25/EU. Ordregivende enhed afgrænses ligeledes med henvisning til definitioner i EU's udbudsregulering. Der henvises i det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 2, nr. 15, til artikel 7, stk. 1, i direktiv 2014/23/EU og artikel 4, stk. 1, i direktiv 2014/25/EU.

Den foreslåede bemyndigelse i § 12, nr. 1, vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om overholdelse af krav om energieffektivitet m.v. ved ordregivende myndigheders og ordregivende enheders indgåelse af offentlige kontrakter og koncessioner ved køb eller leje af produkter, tjenester, bygninger og bygge- og anlægsarbejder.

Bemyndigelsen vil muliggøre implementering af det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 7, stk. 1, 1. afsnit, og artikel 7, stk. 5, 1. afsnit, 2. pkt., sammenholdt med direktivets bilag IV om energieffektivitetskrav m.v. i forbindelse med offentlige udbud.

I overensstemmelse med direktivet forventes det, at der i medfør af den foreslåede bemyndigelse vil kunne fastsættes regler om de konkrete energikrav m.v., som købet eller lejeaftalen vil skulle overholde.

Ved køb af produkter omfattet af energimærkning i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1369 af 4. juli 2017 om opstilling af rammer for energimærkning, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/30/EU af 19. maj 2010 om angivelse af energirelaterede produkters energi- og ressourceforbrug ved hjælp af mærkning og standardiserede produktoplysninger eller af en relateret gennemførelsesretsakt vedtaget af Kommissionen forventes det at ville medføre krav om overholdelse af visse energiklasser.

Ved køb af produkter, som ikke er omfattet af energimærkning, som beskrevet ovenfor, men af en gennemførelsesforanstaltning i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF af 21. oktober 2009 om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energirelaterede produkter, forventes der fastsat regler med krav om kun at købe produkter, der opfylder gennemførelsesforanstaltningens referenceværdier for energieffektivitet.

Ved køb af produkter eller tjenester, som er omfattet af EU's kriterier for grønne offentlige indkøb eller tilsvarende nationale kriterier, forventes det yderligere at ville medføre krav om at skulle tage hensyn til sådanne kriterier. Det forventes at ville medføre krav om, at ordregivende myndigheder og ordregivende enheder vil skulle gøre deres bedste for kun at købe produkter og tjenester, der som minimum overholder

de tekniske specifikationer, der er fastsat på ”centralt” niveau i de relevante EU-kriterier for grønne offentlige indkøb eller tilsvarende nationale kriterier med relevans for produktets eller tjenestens energieffektivitet.

Ved køb af dæk forventes det at ville medføre krav om som udgangspunkt kun at købe dæk, der opfylder kriterierne for at tilhøre den højeste brændstoffektivitetsklasse som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/740 af 25. maj 2020 om mærkning af dæk, for så vidt angår brændstoffektivitet og andre parametre.

Ved udbud af tjenestekontrakter forventes det at ville medføre krav om, at tjenesteleverandørerne ved deres køb af nye produkter med henblik på levering i den pågældende tjeneste kun bruger produkter, der opfylder ovenstående krav om energimærkning, referenceværdier til energieffektivitet og krav til dæk.

Ved køb af bygninger eller indgåelse af nye lejeaftaler for bygninger forventes det som udgangspunkt at ville medføre krav om som minimum at opfylde det næsten energineutrale niveau.

Kravene forventes primært afgrænset til energikrav, men vil undtagelsesvist kunne være bredere. Det vil afhænge af, hvorvidt der i EU-retsakter eller i EU-kriterier for grønne offentlige indkøb eller tilsvarende nationale kriterier, som kravene vil tage udgangspunkt i, vil fremgå et bredere anvendelsesområde.

Den foreslåede bemyndigelse i § 12, nr. 2, vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om anvendelse af princippet om energieffektivitet først i offentlige udbud ved ordregivende myndigheders og ordregivende enheders indgåelse af offentlige kontrakter og koncessioner ved køb eller leje af produkter, tjenester, bygninger og bygge- og anlægsarbejder.

Bemyndigelsen vil muliggøre implementering af det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 7, stk. 1, 2. afsnit, om anvendelse af princippet om energieffektivitet først i offentlige udbud.

Bestemmelsen forventes udmøntet i overensstemmelse med Europa-Kommissionens retningslinjer, hvoraf det kan udledes, at princippet om energieffektivitet først vil skulle betragtes som et grundlæggende princip, der vil skulle finde anvendelse fra den indledende fase af udbudsprocessen, når der træffes afgørelse om, hvordan et projekt skal udformes, til de efterfølgende faser, hvor der tages stilling til de varer, bygge- og anlægsarbejder, tjenesteydelser og bygninger, der vil blive udbudt. I udbudsproceduren kan princippet om energieffektivitet først indgå i tildelingskriterierne eller i den tekniske specifikation.

Den foreslåede bemyndigelse i § 12, nr. 3, vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om vurdering af gennemførligheden af at indgå langsigtede kontrakter om energimæssig ydeevne, som fører til

langsigtede energibesparelser, ved udbud af kontrakter vedrørende tjenester med et betydeligt energiindhold.

Bemyndigelsen vil muliggøre implementering af det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 7, stk. 3, om vurdering af gennemførligheden af at indgå langsigtede kontrakter om energimæssig ydeevne, som fører til langsigtede energibesparelser.

Ved udmøntende regler vil der skulle tages udgangspunkt i den afgrænsning af kontrakter om energimæssig ydeevne, som følger af direktivet, jf. direktivets artikel 2, nr. 33. Reglerne vil således skulle tage udgangspunkt i en kontraktlig ordning mellem modtageren og leverandøren af en foranstaltning til forbedring af energieffektiviteten, som kontrolleres og overvåges under hele kontraktens løbetid, hvor bygge- og anlægsarbejder, leverancerne eller tjenesterne i den samme foranstaltning bliver betalt i forhold til en aftalt grad af forbedring af energieffektiviteten eller et andet aftalt kriterium for den energimæssige ydeevne, f.eks. økonomiske besparelser.

Tjenesteydelseskontrakter med et betydeligt energiindhold vil f.eks. være tjenesteydelseskontrakter om levering af varme- eller transporttjenester, tjenesteydelseskontrakter om vedligeholdelse af bygninger eller gadebelysning eller tjenesteydelseskontrakter om forvaltning af energiforbrugende faciliteter.

I udmøntende regler vil det kunne fastsættes, at vurderingen enten vil skulle foretages individuelt eller inden for rammerne af en bredere vurdering for hvert udbud af sådanne kontrakter, hvis de har et betydeligt energiindhold.

Den foreslåede bemyndigelse i § 12, nr. 4, vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om offentliggørelse af oplysninger om energieffektivitetsvirkningen af kontrakter i TED ved ordregivende myndigheders og ordregivende enheders indgåelse af offentlige kontrakter og koncessioner ved køb eller leje af produkter, tjenester, bygninger og bygge- og anlægsarbejder.

Bemyndigelsen vil muliggøre implementering af det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 7, stk. 5, 1. afsnit, om offentliggørelse af oplysninger om kontrakternes energieffektivitetsvirkning.

Det forventes, at der i overensstemmelse med direktivet vil skulle fastsættes regler om, at oplysningerne vil skulle oplyses i de respektive udbudsbekendtgørelser i TED i overensstemmelse med de krav, der følger af EU's udbudsregulering. Det fremgår af artikel 7, stk. 5, 1. afsnit, at oplysningerne i de respektive udbudsbekendtgørelser vil skulle offentliggøres på Tenders Electronic Daily (TED) i overensstemmelse med direktiv 2014/23/EU, 2014/24/EU og 2014/25/EU og Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2019/1780.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil i forbindelse med bemyndigelsernes udmøntning kunne fastsætte regler

om undtagelse, herunder hel eller delvis undtagelse af visse ordregivende myndigheder og ordregivende enheder fra krav i regler fastsat i medfør af den foreslåede § 12.

Det vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne afgrænse de krav, der vil kunne fastsættes efter den foreslåede § 12 i overensstemmelse med de afgrænsninger og undtagelser, som fremgår af artikel 7 i det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv.

Det vil for det første indebære, at de energieffektivitetskrav m.v., som vil kunne fastsættes i henhold til § 12, vil kunne afgrænses, således at de vil finde anvendelse ved kontrakter og koncessioner med en værdi, der svarer til eller overstiger de tærskelværdier, der er fastsat i EU's udbudsregulering. I direktivets artikel 7, stk. 1, 1. afsnit, henvises der til artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/23/EU af 26. februar 2014 om tildeling af koncessionskontrakter, artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/24/EU af 26. februar 2014 om offentlige udbud, og artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/25/EU af 26. februar 2014 om fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester.

For det andet vil det indebære, at der vil kunne fastsættes undtagelse for indkøb, hvor overholdelse ikke vurderes at være teknisk muligt, jf. direktivets artikel 7, stk. 1, 1. afsnit. Et krav vil kunne vurderes teknisk umuligt, når det er umuligt at anvende kravene ud fra et teknisk synspunkt, dvs. når kravene ikke kan anvendes på grund af installationens tekniske karakteristika, jf. Kommissionens henstilling (EU) 2024/1716 af 19. juni 2024 om retningslinjer for fortolkningen af artikel 5, 6 og 7 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/1791, for så vidt angår energiforbruget i den offentlige sektor, reovering af offentlige bygninger og offentlige udbud, afsnit 6.1.

For det tredje vil det indebære, at udbudskravene vil kunne afgrænses, således at de ikke vil finde anvendelse, hvis de vil underminere den offentlige sikkerhed eller være til gene for reaktioner på folkesundhedsmæssige krisesituationer, jf. direktivets artikel 7, stk. 2, 1. pkt.

For det fjerde vil det indebære, at udbudskravene vil kunne afgrænses, således at de finder anvendelse på væbnede styrkers kontrakter, i det omfang deres anvendelse ikke skaber nogen konflikt med arten af og det primære mål med de væbnede styrkers aktiviteter, jf. direktivets artikel 7, stk. 2, 2. pkt. Hertil vil der kunne fastsættes en afgrænsning, således at kravene ikke vil finde anvendelse på kontrakter om levering af militært materiel som defineret i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/81/EF af 13. juli 2009 om samordning af fremgangsmåderne ved ordregivende myndigheders eller ordregiveres indgåelse af visse bygge- og anlægs-, vareindkøbs- og tjenesteydelseskontrakter på forsvars- og sikkerhedsområdet, jf. direktivets artikel 7, stk. 2, 3. pkt.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2.2. om energieffektivitetsdirektivet i lovforslagets almindelige bemærkninger om energieffektivitetsdirektivet.

Der vil ved implementeringen af det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs bestemmelser om offentlige udbud blive anlagt en minimumstilgang, hvorefter der ikke vil blive fastsat regler ud over, hvad som vurderes nødvendigt for at implementere direktivets forpligtelser. Bemyndigelsen vil dog også kunne anvendes ved eventuelle revisioner af direktivets bestemmelser om energieffektivitet i offentlige udbud.

Herudover vil den foreslåede bemyndigelse i § 12 kunne rumme de bemyndigelser, som foreslås at udgå ved lovforslagets § 1, nr. 7, henholdsvis blive ophævet ved lovforslagets § 4, nr. 3, dog således at der for disse forhold vil blive fastsat et bredere anvendelsesområde.

Med hensyn til lovforslagets § 1, nr. 7, vil det indebære, at ministerens bemyndigelse i lovens § 13, stk. 2, nr. 3, for så vidt angår fastsættelse af regler om fremme af energibesparelser ved indkøb og tjenesteydelser over for offentlige institutioner m.v. som afgrænset i lovens § 14, vil rummes inden for den foreslåede § 12. Anvendelsesområdet for den foreslåede bemyndigelse i § 12 vil dog være ordregivende myndigheder og ordregivende enheder. Den ændrede begrebsanvendelse fra "tjenesteydelser" til "tjenester" vil ikke have indholdsmæssig betydning, men er udtryk for en sproglig ensretning med direktivets ordlyd.

Med hensyn til lovforslagets § 4, nr. 3, vil det indebære, at ministerens bemyndigelse i § 21, stk. 1, nr. 7-9, for så vidt angår fastsættelse af regler om energikrav ved indgåelse af lejemål og køb af bygninger over for den statslige forvaltning og statslige institutioner m.v. som afgrænset i lovens § 22, stk. 1, vil rummes inden for den foreslåede § 12. Anvendelsesområdet for den foreslåede bemyndigelse i § 12 vil dog være ordregivende myndigheder og ordregivende enheder.

Med den foreslåede bemyndigelse vil afgrænsningen således være ordregivende myndigheder og ordregivende enheder som afgrænset efter EU's udbudsregulering. De udmøntende regler, som vil kunne fastsættes efter den foreslåede § 12, vil dog også kunne fastsættes for en mindre kreds.

Den foreslåede bemyndigelse vil således muliggøre, at klima-, energi- og forsyningsministeren fortsat vil kunne fastsættes nationale krav, herunder til offentlige indkøb for en mindre kreds, end bemyndigelsen giver mulighed for, f.eks. afgrænset til statslige institutioner og indkøb under de udbudsretlige beløbstærskler. Tiltag under den nationale strategi for offentlige grønne indkøb, hvorefter der er fastsat regler målrettet statslige institutioner om overholdelse af energieffektivitetskrav ved køb af belysningskilder, vil således kunne videreføres med den foreslåede hjemmel.

Den foreslåede bemyndigelse skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 21, om indsættelse af en ny § 21 a. Herved foreslås bemyndigelser, hvorefter klima-, energi-

forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om tilsyn og påbud, herunder med regler fastsat efter den foreslåede § 12 om energieffektivitetskrav m.v. i offentlige udbud, samt at ministeren vil gives beføjelse til at kunne bemyndige en institution under ministeriet eller en anden offentlig myndighed til at føre tilsyn og meddele påbud.

Der kan i medfør af lovens § 22, stk. 2, i regler, der udstedes i henhold til loven, fastsættes bødestraf for overtrædelse af bestemmelser i reglerne eller af vilkår og påbud udstedt i henhold til reglerne. Dette vil således også gælde for bemyndigelserne i den foreslåede § 12.

De foreslåede bemyndigelser i § 12, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om energieffektivitetskrav m.v. til offentlige udbud, forventes at blive delegeret til Energistyrelsen i medfør af delegationsbekendtgørelsen.

Cirkulære om energieffektivisering i statens institutioner forventes ophævet og de samlede forpligtelser i artikel 7 i det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv forventes gennemført ved bekendtgørelse.

Til nr. 6

Det fremgår af lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion § 13, stk. 1, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan forhandle med de i § 14 nævnte offentlige institutioner m.v. eller organisationer, der repræsenterer de nævnte institutioner, om energibesparelsesaktiviteter og fastsættelsen af målsætninger for gennemførelsen af energibesparelser i bygninger, anlæg, udstyr og lign., som institutionerne ejer eller lejer.

Det fremgår af lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion § 13, stk. 2, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at de i § 14 nævnte offentlige institutioner m.v. skal udføre følgende energibesparelsesaktiviteter for bygninger, anlæg, udstyr og lign., som de ejer eller lejer: 1) udarbejde grønne energiregnskaber indeholdende en kortlægning af energiforbruget, dokumentation for gennemførte energibesparelser og handlingsplan for energibesparelser, 2) udarbejde kalkulationer og planer for gennemførelse af energibesparelser, 3) fremme energibesparelser i forbindelse med indkøb, projektering, tjenesteydelser og vedligeholdelse og 4) gennemføre energibesparelsesaktiviteter, når de udgifter, som er forbundet med aktiviteten, forventes at blive modsvaret af driftsbesparelser inden for kortere tid.

De nævnte offentlige institutioner m.v. i § 14 i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion omfatter den offentlige forvaltning og selskaber, institutioner, foreninger m.v., såfremt udgifterne ved deres virksomhed overvejende dækkes af statslige, regionale eller kommunale midler, eller såfremt de ved eller i henhold til lov har fået tillagt beføjelse til at træffe afgørelse på statens, en regions eller en kommunes vegne. Efter lovens § 14, stk. 2, kan klima-, energi- og forsyningsministeren efter forhandling med

finansministeren, social- og boligministeren og indenrigs- og sundhedsministeren fastsætte regler om, at § 13 også skal gælde for virksomheder, der ejes af staten, regioner eller kommuner, eller hvor staten, regioner eller kommuner har bestemmende indflydelse. Efter lovens § 14, stk. 3, kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler om undtagelse fra bestemmelserne i § 13.

Bemyndigelserne i § 13, stk. 1 og 2, er afgrænset til bygninger, anlæg, udstyr og lign., som institutionerne ejer eller lejer.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger om gældende ret.

Det foreslås at indsætte », bruger« efter »ejer« i § 13, stk. 1 og 2.

Den foreslåede ændring i § 13, stk. 1, vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne forhandle med de i § 14 nævnte offentlige institutioner m.v. eller organisationer, der repræsenterer de nævnte institutioner, om energibesparelsesaktiviteter og fastsættelsen af målsætninger for gennemførelsen af energibesparelser i bygninger, anlæg, udstyr og lign., som institutionerne ikke kun ejer eller lejer, men også bruger. Den foreslåede ændring i § 13, stk. 1, vil medføre, at bygninger, anlæg, udstyr og lign., som institutionerne m.v. ikke ejer eller lejer, men alene bruger, også vil omfattes af bemyndigelsen.

Den foreslåede ændring vil medføre en begrænset udvidelse af bemyndigelserne i § 13, stk. 1. Udvidelsen antages at have begrænset virkning, da omfanget af bygninger, anlæg, udstyr og lign., som institutionerne m.v. bruger, men ikke ejer eller lejer, forventes at være af mindre omfang.

Det forventes, at § 13, stk. 1, vil kunne blive anvendt ved klima-, energi- og forsyningsministerens forhandling med de i § 14 nævnte offentlige institutioner m.v. eller organisationer, som repræsenterer institutionerne, om energibesparelsesaktiviteter og fastsættelsen af målsætninger for gennemførelsen af energibesparelser i bygninger, anlæg, udstyr og lign., som de offentlige institutioner m.v. ejer, bruger eller lejer.

Den foreslåede ændring i § 13, stk. 2, vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om, at de i § 14 nævnte offentlige institutioner m.v. skal udføre følgende energibesparelsesaktiviteter for bygninger, anlæg, udstyr og lign., som institutionerne ikke kun ejer eller lejer, men også bruger: 1) Udarbejde grønne energiregnskaber indeholdende en kortlægning af energiforbruget, dokumentation for gennemførte energibesparelser og handlingsplan for energibesparelser, 2) udarbejde kalkulationer og planer for gennemførelse af energibesparelser, 3) fremme energibesparelser i forbindelse med indkøb, projektering, tjenesteydelser og vedligeholdelse og 4) gennemføre energibesparelsesaktiviteter, når de udgifter, som er forbundet med aktiviteten, forventes at blive modsvaret af driftsbesparelser inden for kortere tid. Den foreslåede ændring i § 13, stk.

2, vil medføre, at bygninger, anlæg, udstyr og lign., som institutionerne m.v. ikke ejer eller lejer, men alene bruger, også vil omfattes af bemyndigelsen.

Den foreslåede ændring vil medføre en begrænset udvidelse af bemyndigelserne i § 13, stk. 2. Udvidelsen antages at have begrænset virkning, da omfanget af bygninger, anlæg, udstyr og lign., som institutionerne m.v. bruger, men ikke ejer eller lejer, forventes at være af mindre omfang.

Den foreslåede ændring i § 13, stk. 1 og 2, vil indebære, at der opnås klarere sammenhæng mellem klima-, energi- og forsyningsministerens forhandlingsrum om energibesparelsesaktiviteter og fastsættelsen af målsætninger for gennemførelsen og fastsættelse af regler om udførelsen af energibesparelsesaktiviteter for offentlige institutioners m.v. bygninger, anlæg, udstyr og lign. og det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs bredere sigte om, hvor der kan opnås energibesparelser ved de offentlige organer.

Det forventes, at § 13, stk. 1 og 2, vil kunne blive anvendt, såfremt det vurderes nødvendigt ved implementeringen af det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs forpligtelser i artikel 5, stk. 1, om offentlige organers opnåelse af årlige energibesparelser.

Efter det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 5, stk. 1, stilles der krav om, at energibesparelserne skal opnås i offentlige organers slutforbrug af energi. Dette omfatter også slutforbrug i ibrugtagne bygninger, anlæg, udstyr og lign. Medlemsstaterne kan vælge at undtage offentlig transport og de væbnede styrker fra forpligtelsen i direktivets artikel 5, stk. 1. Slutforbrug af energi er ved det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 2, nr. 6, er defineret som al energi leveret til industri, til transport, herunder energiforbrug i den internationale luftfart, til husholdninger, til offentlige og private tjenester, til landbrug, til skovbrug, til fiskeri samt til andre slutbrugersektorer, bortset fra energiforbrug i forbindelse med international maritim bunkring, omgivelsesenergi og leverancer til omdannelsessektoren og til energisektoren og transmissions- og distributionstab.

Ved de omfattede ibrugtagne bygninger, anlæg, udstyr og lign. skal forstås bygninger, anlæg, udstyr og lign., hvor en offentlig institution m.v. bruger bygninger, anlæg, udstyr og lign. uden at den offentlige institution m.v. ejer eller lejer bygningen, anlægget, udstyret og lign. De ibrugtagne bygninger, anlæg, udstyr og lign. omfatter, bygninger, anlæg, udstyr, f.eks. bygninger og anlæg, hvor en offentlig institution har fået brugsretten af bygningen uden at skulle betale leje for brugen af bygningen. De ibrugtagne bygninger, anlæg, udstyr og lign. omfatter f.eks. ikke bygninger, hvor en offentlig institution eller virksomhed m.v. har gennemført et udbud, og en leverandør herefter opbevarer den offentlige institutions og virksomheds m.v. materiale i en bygning, som ikke er ejet eller lejet af offentlig institution m.v.

Kredsen, som klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler for, er en større kreds, end hvad det omarbej-

dede energieffektivitetsdirektiv forpligter til, da definitionen af offentlige organer indeholder krav om, at en enhed skal være direkte administreret og samtidig direkte finansieret af midler fra staten, regioner eller kommuner. Endvidere skal enheden ikke have en industriel eller kommerciel karakter, jf. det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 2, nr. 12.

Kredsen som klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler for, er den offentlige forvaltning og selskaber, institutioner, foreninger m.v., såfremt udgifterne ved deres virksomhed overvejende dækkes af statslige, regionale eller kommunale midler, eller såfremt de ved eller i henhold til lov har fået tillagt beføjelse til at træffe afgørelse på statens, en regions eller en kommunes vegne, jf. § 14, stk. 1. Efter § 14, stk. 2, kan klima-, energi- og forsyningsministeren efter forhandling med finansministeren, social- og boligministeren og indenrigs- og sundhedsministeren fastsætte regler om, at § 13 tillige gælder for virksomheder, der ejes af staten, regioner eller kommuner, eller hvor staten, regioner eller kommuner har bestemmende indflydelse.

Definitionen af offentlige organer, som kravene i artikel 5 og 6 i det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv målrettes, forventes at blive implementeret ved ordret gengivelse af direktivets definition i den bekendtgørelse, hvor de samlede forpligtelser fra direktivets artikel 5 og 6 samt tilhørende definitioner vil blive gennemført. Definitionen af offentlige organer forventes således afgrænset til nationale, regionale eller lokale myndigheder og enheder, som finansieres og administreres direkte af disse myndigheder, men som ikke har en industriel eller kommerciel karakter.

Denne afgrænsning vil svare til den definition af offentlige organer, som allerede er implementeret i bekendtgørelse om obligatoriske energiledelsessystemer og energisyn og klimasyn i visse virksomheder, jf. bekendtgørelsens § 2, nr. 13. På samme vis som ved bekendtgørelse om obligatoriske energiledelsessystemer og energisyn og klimasyn i visse virksomheder vil definitionen af offentlige organer udfoldes nærmere i en samlet vejledning til den nye bekendtgørelse.

Den foreslåede ændring i bemyndigelsen i § 13, stk. 2, skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 21, om indsættelse af en ny § 21 a. Herved foreslås bemyndigelser, hvorefter klima-, energi- forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om tilsyn og påbud, herunder med regler som fastsat efter den foreslåede ændring i § 13, stk. 2, samt at ministeren vil gives beføjelse til at kunne bemyndige en institution under ministeriet eller en anden offentlig myndighed til at føre tilsyn og meddele påbud.

Der kan i medfør af lovens § 22, stk. 2, i regler, der udstedes i henhold til loven, fastsættes bødestraf for overtrædelse af bestemmelser i reglerne eller af vilkår og påbud udstedt i henhold til reglerne. Dette vil således også gælde for de foreslåede ændringer i bemyndigelserne.

Bemyndigelserne i § 13, stk. 1 og 2, forventes fortsat at

blive delegeret til Energistyrelsen i medfør af delegationsbekendtgørelsen.

Til nr. 7

Det fremgår af § 13, stk. 2, i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at offentlige institutioner m.v., som afgrænset i lovens § 14, skal udføre energibesparelsesaktiviteter for bygninger, anlæg, udstyr og lign., som de ejer eller lejer. Af bestemmelsen følger blandt andet, at ministeren kan fastsætte regler om at fremme energibesparelser i forbindelse med indkøb, projektering, tjenesteydelser og vedligeholdelse, jf. lovens § 13, stk. 2, nr. 3.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger om gældende ret.

Det foreslås at ændre § 13, stk. 2, nr. 3, således at »indkøb,« og » tjenesteydelser« udgår.

Den foreslåede ændring vil medføre, at bemyndigelsen i lovens § 13, stk. 2, nr. 3, ikke længere vil omfatte indkøb og tjenesteydelser. Bemyndigelsen om at kunne fastsætte regler om fremme af energibesparelser i forbindelse med indkøb og tjenesteydelser vil dog indholdsmæssigt kunne rummes inden for den foreslåede § 12 i lovforslagets § 1, nr. 5. Den foreslåede ændring vil således ikke have nogen indholdsmæssig betydning, idet de hjemler, som foreslås at skulle udgå, vil blive rummet inden for de bemyndigelser, som foreslås i § 1, nr. 5.

Bestemmelserne om energieffektivitet i offentlige udbud vil med den foreslåede ændring blive samlet ét sted i loven og derved undgås overlap mellem lovens forskellige bestemmelser om indkøb m.v., der er målrettet det offentlige.

Til nr. 8

Det fremgår af lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion § 13, stk. 3, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at de nævnte institutioner m.v. skal indsende grønne energiregnskaber til ministeren og tage initiativ til at offentliggøre de i stk. 1, nr. 1 og 2, nævnte oplysninger. Stk. 1 indeholder ikke nr. 1 og 2, og henvisningen til stk. 1 er en fejl. Den korrekte henvisning er til stk. 2.

Det foreslås at ændre § 13, stk. 3, hvorefter henvisningen til stk. 1 ændres til stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at henvisningen til stk. 1 rettes, således at det af bestemmelsen korrekt vil fremgå, at der henvises til stk. 2.

Til nr. 9

Det fremgår af lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion § 13, stk. 2, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at de i §

14 nævnte offentlige institutioner m.v. skal udføre følgende energibesparelsesaktiviteter for bygninger, anlæg, udstyr og lign., som de ejer eller lejer: 1) Udarbejde grønne energiregnskaber indeholdende en kortlægning af energiforbruget, dokumentation for gennemførte energibesparelser og handlingsplan for energibesparelser, 2) udarbejde kalkulationer og planer for gennemførelse af energibesparelser, 3) fremme energibesparelser i forbindelse med indkøb, projektering, tjenesteydelser og vedligeholdelse og 4) gennemføre energibesparelsesaktiviteter, når de udgifter, som er forbundet med aktiviteten, forventes at blive modsvaret af driftsbesparelser inden for kortere tid.

Af lovens § 13, stk. 3, fremgår, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at de nævnte institutioner m.v. skal indsende grønne energiregnskaber til ministeren og tage initiativ til at offentliggøre de i stk. 1, nr. 1 og 2, nævnte oplysninger.

Bemyndigelserne i § 13 er afgrænset til den offentlige forvaltning og selskaber, institutioner, foreninger m.v., såfremt udgifterne ved deres virksomhed overvejende dækkes af statslige, regionale eller kommunale midler, eller såfremt de ved eller i henhold til lov har fået tillagt beføjelse til at træffe afgørelse på statens, en regions eller en kommunes vegne, jf. § 14, stk. 1. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan efter forhandling med finansministeren, social- og boligministeren og indenrigs- og sundhedsministeren udvide kredsen med virksomheder, der ejes af staten, regioner eller kommuner, eller hvor staten, regioner eller kommuner har bestemmende indflydelse, jf. lovens § 14, stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan endvidere fastsætte regler om undtagelse fra bestemmelserne i 13, jf. § 14, stk. 3.

Der findes i gældende ret ikke regler, der giver klima-, energi- og forsyningsministeren mulighed for at fastsætte regler om at offentlige institutioner m.v. skal tage hensyn til CO₂-emissioner i forbindelse med investeringer og aktiviteter og afbøde negative virkninger af energieffektivitetsforanstaltninger for de i § 14 c, stk. 1, nævnte grupper. Endvidere findes der ikke i gældende ret regler, der giver klima-, energi- og forsyningsministeren mulighed for at fastsætte regler om, at offentlige institutioner m.v. skal gennemføre høring over planer og fastsætte energieffektivitetsforanstaltninger i planer, uden at planerne er afgrænset til energibesparelsesaktiviteter i bygninger, anlæg, udstyr og lign., som de offentlige institutioner m.v. ejer eller lejer. Derudover eksisterer der ikke gældende regler, der giver klima-, energi- og forsyningsministeren mulighed for at fastsætte regler om indberetning og offentliggørelse af oplysninger om energi- og vandforbrug, uden at dette indgår i et grønt regnskab.

Endvidere vil offentliggørelse af oplysninger om energi- og vandforbrug efter gældende 13, stk. 3, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at de nævnte institutioner m.v. skal indsende grønne energiregnskaber til ministeren og tage initiativ til at offentliggøre energi- og vandforbrug, være afhængig af, at energi- og

vandforbrugsoplysningerne indgår i indsendt grønt regnskab efter § 13, stk. 2, nr. 1.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger om gældende ret.

Det foreslås at indsætte et nyt § 13, stk. 4, nr. 1, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at de i § 14 nævnte offentlige institutioner m.v. skal tage hensyn til CO₂-emissioner i forbindelse med investeringer og aktiviteter.

Den foreslåede bemyndigelse i § 13, stk. 4, nr. 1, vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om, at offentlige institutioner m.v. skal tage hensyn til CO₂-emissioner i forbindelse med investeringer og aktiviteter. Den foreslåede bemyndigelse i § 13, stk. 4, nr. 1, vil muliggøre implementering af dele af det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 5, stk. 8, hvoraf det følger, at medlemsstaterne skal tilskynde offentlige organer til at tage hensyn til CO₂-emissioner over hele livscyklussen samt de økonomiske og sociale fordele for deres offentlige organers investeringer og politiske aktiviteter.

Det forventes, at der som minimum vil blive fastsat regler for offentlige organer om tilskyndelse til at tage hensyn til CO₂-emissioner ved investeringer og politiske aktiviteter.

Det foreslås at indsætte et nyt § 13, stk. 4, nr. 2, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at de i § 14 nævnte offentlige institutioner m.v. skal fastsætte energieffektivitetsforanstaltninger i planer.

Den foreslåede bemyndigelse i § 13, stk. 4, nr. 2, vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler for offentlige institutioner m.v. om fastsættelse af energieffektivitetsforanstaltninger i planer.

Den foreslåede bemyndigelse vil muliggøre implementering af en del af det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 5, stk. 6, 1. afsnit, hvoraf det følger, at medlemsstaterne skal sikre, at de regionale og lokale myndigheder fastsætter specifikke energieffektivitetsforanstaltninger i deres langsigtede planlægningsværktøjer såsom dekarboniseringsplaner eller planer for bæredygtig energi.

Bemyndigelsen forventes anvendt således, at der kan stilles krav til kommuner og regioner om, at der skal indgå specifikke energieffektivitetsforanstaltninger, dvs. klare og afgrænsede energieffektivitetsforanstaltninger i deres langsigtede planer, hvor der indgår energieffektivitetsforanstaltninger. Dette kan f.eks. være lokalplaner, varmeplaner og andre planer, hvis planerne indeholder energieffektivitetsforanstaltninger.

Det foreslås at indsætte et nyt § 13, stk. 4, nr. 3, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at de i § 14 nævnte offentlige institutioner m.v. skal gennemføre høring over planer, der indeholder energieffektivitetsforanstaltninger.

Den foreslåede bemyndigelse i § 13, stk. 4, nr. 3, vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler for offentlige institutioner m.v. om, at de skal gennemføre høring over planer, der indeholder energieffektivitetsforanstaltninger.

Den foreslåede bemyndigelse vil muliggøre implementering af del af det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 5, stk. 6, 1. afsnit, om høring. Af forpligtelsen i direktivet følger, at medlemsstaterne skal sikre, at regioner og kommuner fastsætter specifikke energieffektivitetsforanstaltninger i deres langsigtede planlægningsværktøjer såsom dekarboniseringsplaner eller planer for bæredygtig energi efter høring af relevante interessenter, herunder, hvor det er relevant, energimyndigheder og offentligheden, herunder navnlig sårbare grupper, som er i risiko for at blive berørt af energifattigdom, eller som er mere udsatte over for virkningerne heraf.

Det forventes, at der vil blive fastsat regler for regioner og kommuner om gennemførelse af høring over langsigtede planer indeholdende energieffektivitetsforanstaltninger, herunder om høring af de i § 14 c, stk. 1 nævnte grupper.

Det foreslås at indsætte et nyt § 13, stk. 4, nr. 4, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at de i § 14 nævnte offentlige institutioner m.v. skal afbøde væsentlige negative virkninger af energieffektivitetsforanstaltninger for de i § 14 c, stk. 1, nævnte grupper.

Den foreslåede bemyndigelse i § 13, stk. 4, nr. 4, vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler for offentlige institutioner m.v. om, at de skal afbøde væsentlige negative virkninger af energieffektivitetsforanstaltninger for de i § 14 c, stk. 1, nævnte grupper.

Den foreslåede bemyndigelse vil muliggøre implementering af artikel 5, stk. 6, 2. afsnit, hvoraf det følger, at medlemsstaterne skal sikre, at kompetente myndigheder træffer foranstaltninger til at afbøde væsentlige negative direkte eller indirekte virkninger af energieffektivitetsforanstaltninger på energifattige, lavindkomsthusholdninger eller sårbare grupper, når de udformer og gennemfører energieffektivitetsforanstaltninger.

Det er på nuværende tidspunkt ikke afklaret, om det vil være nødvendigt at fastsætte regler om, at offentlige institutioner m.v. skal afbøde negative virkninger af energieffektivitetsforanstaltninger for de i § 14 c, stk. 1, nævnte grupper. Der er uafklarede forhold vedrørende nødvendigheden af fastsættelsen af indikatorer og definitioner angående de nævnte grupper ved lovforslagets § 14 c. For at kunne sikre rettidig gennemførelse af det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv i dansk ret foreslås bemyndigelsen fastsat nu. Der henvises i øvrigt til lovforslagets pkt. 3.4 i de almindelige bemærkninger om de nævnte grupper samt bemærkningerne til den foreslåede § 14 c.

Det foreslås at indsættes et nyt § 13, stk. 4, nr. 5, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler

om, at de i § 14 nævnte offentlige institutioner m.v. skal indberette oplysninger om energi- og vandforbrug.

Den foreslåede bemyndigelse i § 13, stk. 4, nr. 5, vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om, at offentlige institutioner m.v. skal indberette oplysninger om energi- og vandforbrug, uden at det skal være som led i en energibesparelsesaktivitet for bygninger, anlæg, udstyr og lignende.

Den foreslåede bemyndigelse vil muliggøre en effektiv og fleksibel implementering af det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 5, stk. 1, 2 og 5, hvoraf det følger, at offentlige organers faktiske slutforbrug skal kunne opgøres og rapporteres til Europa-kommissionen. Derudover vil bemyndigelsen kunne bidrage til at muliggøre implementering af direktivets artikel 6, stk. 5, hvoraf det blandt andet følger, at medlemsstaterne skal udarbejde en fortegnelse. Fortegnelsen skal løbende ajourføres, og mindst hvert andet år skal det årlige målte energiforbrug af varme, køling, elektricitet og varmt vand for offentlige organers ejede, lejede og ibrugtagne og opvarmede bygninger over 250 m² opdateres.

Ved det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv anvendes en arealopgørelse af bygninger ud fra definitionen af samlet nytteetageareal, som fremgår af artikel 2, nr. 13. Samlet nytteareal defineres i direktivet som etageareal i en bygning eller del af en bygning, hvor der anvendes energi til regulering af indeklimaet. Arealopgørelsen, som er anvendt til gennemførelse af det tidligere direktiv, har ikke anvendt denne definition, men den almindeligt anvendte arealopgørelse ved BBR-registreret, hvor arealet opmåles fra yderside af ydervæg. Arealopgørelse ved BBR-registret forventes fortsat at blive anvendt frem for direktivets opgørelse af areal, da en ny opgørelse af arealer forventes at medføre væsentlige omkostninger. Den fortsatte anvendelse af arealopgørelse ved BBR-registret kan medføre, at der kan være bygninger med et mindre areal over 250 m², eks. bygninger med et areal på 260 m², som omfattes. Sådanne bygninger vil muligvis kunne undtages, hvis der foretages ændringer i arealanvendelsen. Omfattede bygninger med et mindre areal over 250 m², som måske kunne være undtaget, forventes at udgøre et yderst begrænset omfang.

Det forventes, at der vil blive fastsat regler om indberetning af oplysninger om offentlige organers faktiske energi- og vandbrug, såfremt der ikke effektivt kan indhentes tilstrækkelige oplysninger fra allerede tilgængelige datakilder, eks. ved BBR-registreret.

Regler om indberetning vil kunne fastsættes, så det er en overordnet enhed, som indberetter oplysninger, f.eks. ved at et ministerium indberetter energi- og vandforbrug for alle ministeriets underliggende organer.

Det forventes, at oplysningerne vil svare til det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs definitionen af slutforbrug af energi, som fremgår af energieffektivitetsdirektivets artikel 2, nr. 6. Ved slutforbrug af energi forstås efter direktivet

al energi leveret til industri, til transport, herunder energiforbrug i den internationale luftfart, til husholdninger, til offentlige og private tjenester, til landbrug, til skovbrug, til fiskeri samt til andre slutbrugersektorer, bortset fra energiforbrug i forbindelse med international maritim bunkring, omgivelsesenergi og leverancer til omdannelsessektoren og til energisektoren og transmissions- og distributionstab (som defineret i bilag A til forordning (EF) nr. 1099/2008).

Det fremgår af § 14, stk. 1, at § 13 gælder for den offentlige forvaltning og for selskaber, institutioner, foreninger m.v., såfremt udgifterne ved deres virksomhed overvejende dækkes af statslige, regionale eller kommunale midler, eller såfremt de ved eller i henhold til lov har fået tillagt beføjelse til at træffe afgørelse på statens, en regions eller en kommunes vegne. Efter § 14, stk. 2, kan klima-, energi- og forsyningsministeren efter forhandling med finansministeren, social- og boligministeren og indenrigs- og sundhedsministeren fastsætte regler om, at § 13 tillige gælder for virksomheder, der ejes af staten, regioner eller kommuner, eller hvor staten, regioner eller kommuner har bestemmende indflydelse.

Kredsen, som klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler for, er en større kreds, end hvad det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv forpligter, da definitionen af offentlige organer indeholder krav om, at en enhed skal være direkte administreret og samtidig direkte finansieret af midler fra staten, regioner eller kommuner. Endvidere skal enheden ikke have en industriel eller kommerciel karakter, jf. det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 2, nr. 12.

Definitionen af offentlige organer, som kravene i artikel 5 og 6 i det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv målrettes, forventes at blive implementeret ved ordret gengivelse af direktivets definition i den bekendtgørelse, hvor de samlede forpligtelser fra direktivets artikel 5 og 6 samt tilhørende definitioner vil blive gennemført. Definitionen af offentlige organer forventes således afgrænset til nationale, regionale eller lokale myndigheder og enheder, som finansieres og administreres direkte af disse myndigheder, men som ikke har en industriel eller kommerciel karakter.

Denne afgrænsning vil svare til den definition af offentlige organer, som allerede er implementeret i bekendtgørelse om obligatoriske energiledelsessystemer og energisyn og klimasyn i visse virksomheder, jf. bekendtgørelsens § 2, nr. 13. På samme vis som ved bekendtgørelse om obligatoriske energiledelsessystemer og energisyn og klimasyn i visse virksomheder vil definitionen af offentlige organer udfoldes nærmere i en samlet vejledning til den nye bekendtgørelse.

Det er ikke hensigten, at der vil blive fastsat regler for en større kreds, end forudsat i det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv, medmindre der indgås politisk aftale herom, eller det skønnes nødvendigt af hensyn til effektivitet eller administration.

Den foreslåede bemyndigelse i § 13 stk. 4, skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 21, om indsættelse af en ny § 21 a. Herved foreslås bemyndigelser, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om tilsyn og påbud, herunder med regler som fastsat efter den foreslåede § 13, stk. 4, samt at ministeren vil gives beføjelse til at kunne bemyndige en institution under ministeriet eller en anden offentlig myndighed til at føre tilsyn og meddele påbud.

Der kan i medfør af lovens § 22, stk. 2, i regler, der udstedes i henhold til loven, fastsættes bødestraf for overtrædelse af bestemmelser i reglerne eller af vilkår og påbud udstedt i henhold til reglerne. Dette vil således også gælde for regler udstedt i medfør af den foreslåede § 13, stk. 4.

Det foreslås at indsætte et nyt § 13, stk. 5, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om offentliggørelse af de i § 13, stk. 4, nr. 5, indberettede oplysninger.

Den foreslåede bemyndigelse i § 13, stk. 5, vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at indberettede oplysninger og indhentede oplysninger offentliggøres, uden at det indberettede energi- og vandforbrug skal indgå i udførelse af energibesparelsesaktivet om offentlige institutioners m.v. udarbejdelse af grønne energiregnskaber indeholdende en kortlægning af energiforbruget, dokumentation for gennemførte energibesparelser og handlingsplan for energibesparelser eller kalkulationer og planer for gennemførelse af energibesparelser efter § 13, stk. 2, nr. 1 og 2.

Den foreslåede bemyndigelse i § 13, stk. 5, vil kunne bidrage til implementeringen af det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 6, stk. 5, hvorefter medlemsstaterne er forpligtede til at oprette, ajourføre og offentliggøre en fortegnelse over offentlige organers ejede og benyttede bygninger.

Det forventes, at der vil blive udstedt regler om offentliggørelse af energi- og vandforbrug for offentlige organers ejede, ibrugtagne og lejede og opvarmede og nedkølede bygninger på over 250 m². De offentliggjorte oplysninger vil som minimum omfatte det, som er forudsat i det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 6, stk. 5. Bygningens etageareal, årligt målt energiforbrug af varme, køling, el og varmt vand samt energimærke vil blive offentliggjort. Oplysningerne vil løbende blive ajourført. For arealopgørelse henvises der til bemærkningerne til § 13, stk. 4.

Indhentning, indberetning og offentliggørelse af oplysninger vil skulle ske under hensyn til sikkerhedsmæssige aspekter og af hensyn til behandling af energi- og vandforbrugsoplysninger, der kan henføres til en person. Der henvises i øvrigt til pkt. 4 i lovforslagets almindelige bemærkninger om forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

Ved indhentning og indberetning af oplysninger vil det være hensigten, at ministeren vil kunne fastsætte nærmere regler om, at oplysningerne skal indberettes digitalt ved den eksisterende adgang på spareenergi.dk, såfremt tilstrækkelige oplysninger ikke kan indhentes fra allerede tilgængelige datakilder. Det vil i den forbindelse være hensigten at udarbejde en vejledning. Vejledningen vil blive offentliggjort på ordningens hjemmeside.

Den foreslåede indsættelse af nyt stk. 4, nr. 5, og stk. 5, og de foreslåede bemyndigelser i lovforslagets § 4, nr. 2, om ændring af stk. 1, nr. 5, i § 21, § 4, nr. 4, om ændring af stk. 4, i § 21, og § 4, nr. 5, om indsættelse af nyt stk. 6 og 7, i § 21, vil sammen med de gældende bemyndigelser i § 21, stk. 1-4, i lov om fremme af energibesparelser i bygninger, samt gældende § 6, stk. 1, nr. 2, og stk. 2, i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion udgøre rammen for at muliggøre gennemførelsen af forpligtelsen ved det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 6, stk. 5.

De foreslåede bestemmelser i stk. 4 og 5 vil bidrage til, at der kan foretages en fleksibel implementering af det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 5 og 6. Der kan ved udmøntning af reglerne fastsættes regler for en bredere kreds af offentlige enheder, end direktivet forudsætter. Det er ikke hensigten, at der vil fastsættes regler for en større kreds, end forudsat i det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv, medmindre der indgås politisk aftale herom, eller det skønnes nødvendigt af hensyn til effektivitet eller administration.

Cirkulære om energibesparelser i statens institutioner forventes ophævet, og de samlede forpligtelser ved det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv artikel 5 og 6 forventes gennemført ved bekendtgørelse.

De foreslåede bemyndigelser i § 13, stk. 4 og 5, forventes at blive delegeret til Energistyrelsen i medfør af delegationsbekendtgørelsen.

Til nr. 10

Lov om effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion kapitel 4 a indeholder bemyndigelser til klima-, energi- og forsyningsministeren til at fastsætte regler om oplysninger om datacentres energimæssige ydeevne m.v. Overskriften til kapitel 4 a er »Indberetning og offentliggørelse af oplysninger vedrørende datacentres energimæssige ydeevne«.

Det foreslås, at *overskriften* til kapitel 4 a nyaffattes til »Foranstaltninger til fremme af energieffektivitet«.

Den foreslåede nye overskrift vil tydeliggøre, at lovens kapitel 4 a vil indeholde bestemmelser om foranstaltninger til fremme af energieffektivitet.

Forslaget om nyaffattelse af kapitlets overskriften skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 11, hvorefter det foreslås, at overskriften »Indberetning og offentliggørelse

af oplysninger vedrørende datacentres energimæssige ydeevne« indsættes til § 14 a, samt lovforslagets § 1, nr. 13, hvorefter det foreslås at indsætte nye bemyndigelser i § 14 b om princippet om energieffektivitet først og i § 14 c om sårbare grupper i kapitel 4 a.

Til nr. 11

Det følger af § 14 a i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om indberetning og offentliggørelse af oplysninger vedrørende datacentres energimæssige ydeevne. Der er ikke nogen særskilt overskrift til § 14 a ud over overskriften til kapitel 4a.

Det foreslås før § 14 a i kapitel 4 a at indsætte følgende *overskrift* »Indberetning og offentliggørelse af oplysninger vedrørende datacentres energimæssige ydeevne«.

Den foreslåede overskrift vil tydeliggøre, at § 14 a vedrører indberetning og offentliggørelse af oplysninger om datacentres energimæssige ydeevne.

Forslaget om at indsætte en overskrift før § 14 a skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 10, hvorefter det foreslås, at overskriften til lovens kapitel 4 a ændres fra udelukkende at omhandle regler vedrørende datacentre til at omfatte foranstaltninger til fremme af energieffektivitet, og lovforslagets § 1, nr. 13, hvorefter det foreslås at indsætte nye bestemmelser i § 14 b om princippet om energieffektivitet først og i § 14 c om sårbare grupper i kapitel 4 a.

Til nr. 12

Det fremgår af lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion § 14 a, stk. 1, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om indberetning og offentliggørelse af oplysninger vedrørende datacentres energimæssige ydeevne. Af lovens § 14 a, stk. 2, 1. pkt., fremgår, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om tilsyn med opfyldelse af regler fastsat i medfør af stk. 1. Af lovens § 14 a, stk. 2, 2. pkt., fremgår endvidere, at ministeren kan bemyndige en institution under ministeriet til at føre tilsyn med de regler, der er udstedt i medfør af stk. 1. Yderligere fremgår af lovens § 14 a, stk. 3, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at der kan udstedes påbud om opfyldelse af regler fastsat i medfør af stk. 1.

Det foreslås, at § 14 a, stk. 2 og 3, ophæves.

Den foreslåede ophævelse skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 20, hvorefter det foreslås, at der indsættes en ny § 21 a i loven, der vil samle en del af lovens gældende bemyndigelsesbestemmelser og de foreslåede bemyndigelsesbestemmelser om tilsyn og påbud. De bestemmelser, som foreslås ophævet, vil således blive videreført uden indholdsmæssige ændringer i den foreslåede § 21 a.

Til nr. 13

(Til § 14 b)

Princippet om energieffektivitet først defineres efter det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 2, nr. 2, med henvisning til forvaltningsforordningen. I forvaltningsforordningens artikel 2, nr. 18, er princippet defineret således: »I forbindelse med energiplanlægning og med alle beslutninger om energipolitik og energiinvestering i videst muligt omfang at tænke i alternative omkostningseffektive energieffektivitetsforanstaltninger for at gøre energiefterspørgsel og energiforsyning mere effektive, navnlig ved hjælp af omkostningseffektive energibesparelser i slutanvendelsen, initiativer vedrørende efterspørgselsreaktion og mere effektiv omdannelse, transmission og distribution af energi, samtidig med at målsætningerne i disse beslutninger fortsat nås».

Forordningen er umiddelbart gældende i Danmark, og princippet om energieffektivitet først er således gældende ret.

Der findes i gældende ret ikke regler, der giver klima-, energi- og forsyningsministeren mulighed for at fastsætte regler om krav om anvendelse af princippet om energieffektivitet først.

Det foreslås, at der efter § 14 a indsættes en overskrift »Energieffektivitet først« før den foreslåede § 14 b, jf. nedenfor. Den foreslåede overskrift vil tydeliggøre, at § 14 b omhandler regler om princippet om energieffektivitet først.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 14 b, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at der i forbindelse med planlægning, politikker og større investeringsbeslutninger skal foretages vurdering af energieffektivitetsløsninger i overensstemmelse med princippet om energieffektivitet først.

Den foreslåede bemyndigelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om anvendelse af princippet om energieffektivitet først i forbindelse med visse typer af planlægning, politikker og større investeringsbeslutninger.

Bemyndigelsen vil muliggøre implementering af artikel 3 om princippet om energieffektivitet først i det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv. Bemyndigelsen vil ikke kunne benyttes til at fastsætte regler udover, hvad der vurderes nødvendigt for at kunne overholde forpligtelserne i artikel 3. Bemyndigelsen vil dog kunne anvendes ved eventuelle fremtidige revisioner af direktivets artikel 3.

Ved planlægning og politikker vil der f.eks. forstås, kommune- og lokalplaner, havplanen etc.

I henhold til direktivets artikel 3, stk. 1, skal princippet anvendes ved større investeringsbeslutninger med en værdi på mere end ca. 0,75 mia. kr., dog ca. 1,3 mia. kr. for transportinfrastrukturprojekter. Tærsklen for princippet anvendelse, for så vidt angår planer og politikker, skal ses ved beslutninger, der enten omfatter energisektoren eller andre sektorer, der har en vis indvirkning på energiforbruget. I

Kommissionens henstilling (EU) 2021/1749 af 28. september 2021 om energieffektivitet først angives en tærskelværdi for, hvornår beslutninger har en vis indvirkning på energiforbruget. Denne tærskel sættes her til 1 % af sektorens energiforbrug.

Regler, der vil kunne fastsættes efter den foreslåede bestemmelse, vil skulle afgrænses i overensstemmelse med definitionen af princippet om energieffektivitet først. Princippet defineres i det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 2, nr. 2, med henvisning til forvaltningsforordningen således, at der i forbindelse med energiplanlægning og med alle beslutninger om energipolitik og energiinvestering i videst muligt omfang tænkes i alternative omkostningseffektive energieffektivitetsforanstaltninger for at gøre energiforsyning mere effektiv, navnlig ved hjælp af omkostningseffektive energibesparelser i slutanvendelsen, initiativer vedrørende efterspørgselsreaktion og mere effektiv omdannelse, transmission og distribution af energi, samtidig med at målsætningerne i disse beslutninger fortsat nås, jf. forordningens artikel 2, nr. 18.

De udmøntende regler vil blandt andet kunne omhandle afgrænsning af, hvilke aktører, herunder offentlige myndigheder eller projektere, og hvilke sektorer og projekter der vil være omfattet af krav om at foretage vurdering af energieffektivitetsløsninger, hvilke metoder som vil skulle anvendes til vurderingen, og undtagelser fra krav om vurdering af energieffektivitetsløsninger. Afgrænsningen vil kunne fastsættes med udgangspunkt i direktivets artikel 3, stk. 1, samt Kommissionens henstilling (EU) 2021/1749 af 28. september 2021 som beskrevet ovenfor.

Bemyndigelsens anvendelse vil skulle begrænses til, hvad som vurderes nødvendigt for at overholde forpligtelserne i det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv, hvor direktivets præambelbetragtning nr. 21 navnlig vil blive lagt til grund. Udmøntende bestemmelser vil således være baseret på, at princippet om energieffektivitet først vil skulle anvendes ud fra en rimelighedsbetragtning, og at de forpligtelser, som fremgår af direktivet, ikke vil skulle føre til overlappende eller modstridende forpligtelser, hvis anvendelsen af princippet sikres direkte af anden lovgivning.

I det omfang princippet om energieffektivitet først allerede sikres af anden lovgivning, vil benyttelse af den foreslåede bestemmelse således ikke være aktuel. Det kunne f.eks. være i sektorlovgivning, hvor der stilles konkrete krav til aktører om at vælge energieffektive alternativer. Det kunne muligvis være i bygningssektoren, hvor der blandt andet stilles krav om energieffektivitet, på produktområdet, hvor der stilles krav til produkters energimæssige ydeevne, og med hensyn til offentlige udbud, hvor der vil udbredes krav om energieffektivitet. Dog kan der være områder, hvor der muligvis kan opstå behov for at benytte bemyndigelsen til at fastsætte nærmere regler ved bekendtgørelse om princippets anvendelse m.v.

Det forventes, at klima-, energi- og forsyningsministeren,

i det omfang det vurderes relevant, vil kunne fastsætte regler efter den foreslåede bemyndigelse om, at aktører, der udarbejder planer, politikker eller forbereder større investeringsbeslutninger med en indvirkning på energiforbruget, kan blive underlagt krav om vurdering af energieffektivitetsløsninger.

Den foreslåede bemyndigelse vil også kunne anvendes til at fastsætte en anden afgrænsning end de ovenfor nævnte, hvis der senere vedtages ændringer af det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv, der eksempelvis ændrer grænserne for, hvornår en investeringsbeslutning eller et transportinfrastrukturprojekt er omfattet af krav om anvendelse af princippet om energieffektivitet først.

Den foreslåede bemyndigelse vil endvidere muliggøre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om anvendelse af cost-benefit-metoder til vurdering af energieffektivitetsløsninger i forbindelse med princippet om energieffektivitet først. Regler, som vil omhandle anvendelse af sådanne cost-benefit-metoder, vil afgrænses i overensstemmelse med det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 3, stk. 5, litra a, om krav til cost-benefit-metoder.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil herunder kunne fastsætte regler om, at de omfattede aktører vil skulle anvende cost-benefit-metoder med henblik på at foretage en korrekt vurdering af de generelle fordele ved energieffektivitetsløsninger, hvor det er relevant, under hensyntagen til hele livscyklussen og det langsigtede perspektiv, system- og omkostningseffektivitet, forsyningssikkerhed og kvantificering ud fra et samfundsmæssigt, sundhedsmæssigt, økonomisk og klimaneutralt perspektiv samt principperne om bæredygtighed og cirkulær økonomi i omstillingen til klimaneutralitet.

Der vil efter den foreslåede bemyndigelse endvidere kunne fastsættes regler om undtagelse fra krav om vurdering af energieffektivitetsløsninger. Regler, som vil omhandle sådanne undtagelser, vil muliggøre, at der fastsættes en afgrænsning af anvendelsen af princippet om energieffektivitet først i overensstemmelse med direktivets artikel 3. Der vil således kunne fastsættes undtagelser for krav om anvendelse af princippet om energieffektivitet først i tilfælde, hvor der f.eks. i anden lovgivning følger overlappende eller modstridende forpligtelser.

Den foreslåede bemyndigelse vil skulle ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 20 og 21. I lovforslagets § 1, nr. 20, foreslås, at der indsættes en henvisning til den foreslåede § 14 b i lovens § 21, stk. 1, hvorefter aktører, som vil omfattes af et eventuelt krav om at vurdere energieffektivitetsløsninger vil kunne pålægges at udarbejde og meddele oplysninger om vurderingen, såfremt det vurderes nødvendigt. Bestemmelsen vil som led i overvågningen af overholdelse af krav om anvendelse af princippet om energieffektivitet først, i det omfang det vurderes relevant, kunne benyttes til at pålægge aktører at fremsende oplysninger om vurderingen.

Med lovforslagets § 1, nr. 21, om indsættelse af en ny § 21 a foreslås bemyndigelser, hvorefter klima-, energi- forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om tilsyn og påbud, herunder med regler som fastsat efter den foreslåede § 14 b om anvendelse af princippet om energieffektivitet først, samt at ministeren vil gives beføjelse til at kunne bemyndige en institution under ministeriet eller en anden offentlig myndighed til at føre tilsyn og meddele påbud.

Der vil i medfør af lovens § 22, stk. 2, i regler, der udstedes i henhold til loven, kunne fastsættes bødestraf for overtrædelse af bestemmelser i reglerne eller af vilkår og påbud udstedt i henhold til reglerne. Dette vil således også gælde for den foreslåede i bemyndigelse.

Den foreslåede bemyndigelse i § 14 b, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om anvendelse af princippet om energieffektivitet først, forventes at blive delegeret til Energistyrelsen i medfør af delegationsbekendtgørelsen.

Den foreslåede bemyndigelse om anvendelse af princippet om energieffektivitet først vil endvidere skulle ses i sammenhæng med udmøntningen af de foreslåede bemyndigelser i § 1, nr. 5, om indsættelse af en ny § 12. Herved foreslås bemyndigelser, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om ordregivende myndigheders og ordregivende enheders indgåelse af offentlige kontrakter og koncessioner, herunder om anvendelse af princippet om energieffektivitet først.

(Til § 14 c)

Der eksisterer ikke i dansk ret adgang til, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om identificering af sårbare grupper eller til at fastsætte aktiviteter om energieffektivitet, der prioriterer sårbare grupper.

Det foreslås, at der indsættes en overskrift »Sårbare grupper« før forslaget til § 14 c, jf. nedenfor. Den foreslåede overskrift vil tydeliggøre, at § 14 c omhandler nærmere regler om sårbare grupper.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 14 c, stk. 1, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om definitioner og indikatorer for lavindkomsthusholdninger med en vis energibyrd, sårbare kunder, personer i lavindkomsthusholdninger og personer, som bor i alment boligbyggeri.

Forslaget vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om definitioner og indikatorer for lavindkomsthusholdninger med en vis energibyrd, sårbare kunder, personer i lavindkomsthusholdninger og personer, som bor i alment boligbyggeri. Identificering af disse grupper og dermed også afgrænsning, er nødvendig for, at ministeren vil kunne fastsætte regler om aktiviteter om energieffektivitet, hvori disse grupper prioriteres, jf. § 14 c, stk. 2, nedenfor.

Forslaget til § 14 c, stk. 1, vil sammen med forslaget til § 14 c, stk. 2, muliggøre implementering af forpligtelserne i artikel 24, stk. 1-3, og artikel 2, nr. 52, i det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv. Se nærmere om forholdet mellem begreberne »lavindkomsthusholdninger med en vis energibyrd« og »energifattigdom« under pkt. 2.1 i de almindelige bemærkninger. I det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 24, stk. 1-3, omtales endvidere »socialt boligbyggeri«, men i en dansk kontekst vurderes det mest hensigtsmæssigt at omtale dette som »alment boligbyggeri«.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil anvende bemyndigelsen til at fastsætte indikatorer og en definition af lavindkomsthusholdninger med en vis energibyrd, jf. artikel 2, nr. 52, i det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv. Det er endnu ikke afklaret, om det vil blive nødvendigt at fastsætte definitioner og indikatorer om sårbare kunder, personer i lavindkomsthusholdninger og personer, der bor i alment boligbyggeri, da dette vil afhænge af udfaldet af dialogen med Europa-Kommissionen og andre medlemsstater om implementeringen af artikel 24 i det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv.

I Danmark er der adgang til registerbaseret data af høj kvalitet. Ved fastsættelse af definitioner og indikatorer forventes det derfor, at der vil blive taget udgangspunkt i disse registerdata, f.eks. data fra Danmarks Statistik. Dette vil også muliggøre en effektiv opgørelse af effekten af iværksatte aktiviteter og give indblik i udviklingen af antal personer og husholdninger i grupperne over tid, og det vil give klima-, energi- og forsyningsministeren mulighed for løbende at justere indikatorer og eventuelt definitioner i takt med samfundsudviklingen.

Adgangen til at fastsætte regler i medfør af bemyndigelsen vil skulle afgrænses af rammerne i det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv, og bemyndigelsen er alene beregnet på implementering i dansk ret af minimumsforpligtelserne i artikel 24, stk. 1-3, og artikel 2, nr. 52, i det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv. Der vil således ikke med bemyndigelsen kunne fastsættes definitioner og indikatorer, som går længere end minimumsforpligtelserne. Bemyndigelsen vil kunne anvendes ved senere ændringer eller justeringer af artikel 24, stk. 1-3, i det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv, eller såfremt Danmark forpligtes til at gennemføre en ændring af direktivet i national lovgivning, jf. nærmere i § 2 a i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion.

Den foreslåede bemyndigelse til klima-, energi- og forsyningsministeren i § 14 c, stk. 1, forventes at blive delegeret til Energistyrelsen i medfør af delegationsbekendtgørelsen.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 14 c, stk. 2, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om aktiviteter til fremme af energieffektivitet, hvorved de i stk. 1 nævnte grupper prioriteres.

Forslaget vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsmini-

steren vil kunne fastsætte regler om aktiviteter til fremme af energieffektivitet, hvori lavindkomsthusholdninger med en vis energibyrd, sårbare kunder, personer i lavindkomsthusholdninger og personer, som bor i alment boligbyggeri prioriteres. Se nærmere om forholdet mellem begreberne »lavindkomsthusholdninger med en vis energibyrd« og »energifattigdom» under pkt. 2.1.

Aktiviteter skal forstås bredt, og med den foreslåede bemyndigelse vil klima-, energi- og forsyningsministeren kunne fastsætte regler om teknisk bistand, såsom telefon- eller internet-hotlines, rådgiverbesøg, one-stop-shopper og lignende. Ministeren vil endvidere kunne fastsætte regler om forbruger- og informationsaktiviteter, herunder f.eks. informationskampagner via tv og internet, fysisk materiale, der oplyser om fordelene ved energieffektivitet, offentliggørelse af data om energiforbrug, energikilder og energieffektivitet eller krav til detaljeret information om energiregninger. Ministeren vil også kunne fastsætte aktiviteter om støttefinansiering og andre finansielle redskaber, herunder offentligt tilskud til husholdninger til gennemførelse af energieffektiviseringsforanstaltninger, offentlige garantiordninger, der reducerer risikoen for finansielle institutioner ved at yde lån til energieffektivitetsprojekter, samt støtte til pilotprojekter, der tester og demonstrerer nye løsninger inden for energieffektivitet. Endelig vil ministeren kunne fastsætte regler om aktiviteter, hvor der f.eks. ydes tilskud eller lån på betingelse af, at der opnås et minimum af energigevinster, dokumenteret via energimærker.

Med den foreslåede bemyndigelse vil klima-, energi- og forsyningsministeren kunne fastsætte regler om alle dele af en aktivitet, så længe aktiviteten prioriterer sårbare grupper og ikke går videre end minimumsforpligtelserne i energieffektivitetsdirektivet, jf. nedenfor. Der vil således f.eks. kunne fastsættes nærmere regler om kriterier for tildeling af støtte, ansøgerkreds, ansøgningsproces, betingelser, vilkår, administration, beregning af støtte, tilbagebetaling af støtte, klageadgang og samkøring og indhentning af nødvendig data. Aktiviteterne vil kunne forankres hos forsyningselskaber, offentlige myndigheder, forbrugerorganisationer og finansielle institutioner m.fl. En aktivitet behøver ikke være prioriteret for alle de nævnte grupper, men kan være prioriteret for én eller flere grupper.

Der er allerede en række støtteordninger m.v. i kraft, som samlet set helt eller delvis vil kunne opfylde direktivets artikel 24, stk. 1-3. Dette er f.eks. tiltag såsom ordningen om varmepumper på abonnement, jf. bekendtgørelse nr. 1074 af 25. oktober 2019 om tilskud til varmepumper der installeres af energitjenesteleverandører hos varmekunder, hvis fjernvarmeforsyning fra et grundbeløbsværk nedlægges, eller regulativ om støtte fra Landsbyggefonden, jf. § 95, stk. 1, i lov om almene boliger. Hvorvidt det vil blive nødvendigt at fastsætte nye særskilte aktiviteter eller udvide eksisterende aktiviteter for at implementere artikel 24, stk. 1-3, er endnu uafklaret og vil afhænge af udfaldet af den verserende dialog med Europa-Kommissionen og andre medlemsstater.

Såfremt eksisterende aktiviteter ændres eller udløber, vil den foreslåede bemyndigelse give adgang til, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte nye eller supplerende tiltag, således at forpligtelserne i det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 24, stk. 1-3, er opfyldt, og Folketinget ikke skal involveres ved ændringer. Det kan endvidere blive nødvendigt at fastsætte afbødende aktiviteter for at afbøde fordelingsmæssige virkninger af andre foranstaltninger.

Forslaget til § 14 c, stk. 2, vil sammen med forslaget til § 14 c, stk. 1, muliggøre implementering af artikel 24, stk. 1-3, i det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv. Forslaget er alene beregnet til gennemførelse i dansk ret af minimumsindholdet i artikel 24, stk. 1-3, og der vil således ikke med § 14 c, stk. 2, kunne fastsættes aktiviteter udover, hvad der vurderes at være minimumsindholdet i artikel 24, stk. 1-3. Bemyndigelsen kan endvidere anvendes ved senere ændringer eller justeringer af artikel 24, stk. 1-3, i det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv, eller såfremt Danmark forpligtes til at gennemføre en ændring af direktivet i national lovgivning, jf. nærmere i § 2 a i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion.

Den foreslåede bemyndigelse til klima-, energi- og forsyningsministeren i § 14 c, stk. 2, forventes at blive delegeret til Energistyrelsen i medfør af delegationsbekendtgørelsen.

Til nr. 14

Lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion indeholder i § 17 bestemmelser om en godkendelsesordning for eksperter, der udfører energisyn eller klimasyn. Af lovens § 17, stk. 1, fremgår, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om en godkendelsesordning for eksperter, der udfører energisyn eller klimasyn omfattet af regler udstedt i medfør af lovens § 15, stk. 1, og § 16, stk. 1. Af lovens § 17, stk. 2, fremgår, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om bemyndigelse af en institution under ministeriet, en anden myndighed, en virksomhed eller en anden sagkyndig institution eller organisation til at godkende og føre tilsyn med eksperter, der udfører energisyn eller klimasyn omfattet af regler udstedt i medfør af henholdsvis § 15, stk. 1, og § 16, stk. 1, og til at opkræve gebyr efter regler udstedt i medfør af § 17 b, stk. 2.

Det foreslås i § 17, stk. 2, at ændre »§ 17 b, stk. 2« til »§ 21 b, stk. 2«.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at henvisningen til § 17 b, stk. 2, ændres til § 21 b, stk. 2.

Ændringen skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 21, hvor der foreslås indsat en ny § 21 b, med samme indhold som den gældende § 17 b, stk. 2, men placeret i et nyt kapitel 7 a, hvor bestemmelser om tilsyn, påbud, gebyrer og straf m.v. vil blive samlet.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 21, og indebærer ikke en materiel ændring.

Til nr. 15

Overskriften til § 17 a i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion er »Tilsyn og påbud«.

Det fremgår af lovens § 17 a, stk. 1, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om tilsyn med overholdelse af regler udstedt i medfør af lovens § 15, stk. 1, og § 16, stk. 1.

Af lovens § 17 a, stk. 2, fremgår, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at der kan meddeles påbud om overholdelse af regler udstedt i medfør af § 15, stk. 1, og § 16, stk. 1.

Af lovens § 17 a, stk. 3, fremgår, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan bemyndige en institution under ministeriet eller en offentlig myndighed til at føre tilsyn i henhold til regler udstedt i medfør af § 17, stk. 1, og til at meddele påbud i henhold til regler udstedt i medfør af § 17, stk. 2.

Lovens § 17 b har overskriften »Gebyr«.

Det fremgår af lovens § 17 b, stk. 1, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om gebyrer til hel eller delvis dækning af omkostninger ved tilsyn og påbud efter regler udstedt i medfør af § 17 a.

Af lovens § 17 b, stk. 2, fremgår, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om gebyrer til hel eller delvis dækning af omkostninger ved godkendelsesordningen i henhold til regler udstedt i medfør af § 17.

Det foreslås, at *overskriften* før § 17 a og § 17 a og 17 b, ophæves.

Den foreslåede ophævelse vil medføre, at overskriften og §§ 17 a og 17 b ophæves og ikke længere vil indgå i kapitel 5.

De bestemmelser, som foreslås ophævet, vil blive videreført med de foreslåede bestemmelser i lovforslagets § 1, nr. 21. Ændringerne forventes at føre til, at lovens struktur tydeliggøres.

Den foreslåede ophævelse skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 21, hvor det foreslås at indsætte en ny § 21 a og en ny 21 b med samme indhold som den gældende §§ 17 a og 17 b, men placeret i et nyt kapitel 7 a, hvor bestemmelser om tilsyn, påbud, gebyrer og straf m.v. vil blive samlet.

Til nr. 16

Overskriften til kapitel 7 i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion er »Klager, oplysningspligt og straf m.v.«.

Det foreslås, at *overskriften* til kapitel 7 nyaffattes til: »Administrative bestemmelser m.v.«.

Den foreslåede nyaffattelse vil medføre, at overskriften ændres til det mere generiske »Administrative bestemmelser m.v.«, der vil afspejle indholdet i kapitel 7.

Den foreslåede nyaffattelse af overskriften til kapitel 7 skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 17 og 19, hvor der indsættes overskrifter om klager og oplysningspligt til de relevante bestemmelser. Den foreslåede kapitelotherskrift vil overordnet afspejle indholdet i kapitlet. Endvidere vil den skulle ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 21, hvor der blandt andet indsættes et nyt kapitel 7 a, herunder med en ny overskrift, som vil omfatte tilsyn, påbud, gebyrer og straf m.v. Kapitel 7 og den nye overskrift vil omfatte §§ 18 a-21.

Til nr. 17

§ 20 i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion indeholder regler om klager over afgørelser truffet efter loven eller regler fastsat i medfør af loven.

Det foreslås før § 20 at indsætte *overskriften* »Klager«.

Den foreslåede overskrift skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 16, hvor det foreslås at erstatte overskriften til kapitel 7 med en mere generisk overskrift, hvor »klager» vil udgå. Den foreslåede overskrift vil tydeliggøre, at lovens § 20 vedrører klager. Den vil vedrøre strukturen i loven og vil ikke indebære en materiel ændring.

Til nr. 18

Det fremgår af lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion § 20, stk. 4, nr. 2, at afgørelser truffet af en institution under Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet eller en anden myndighed, som ministeren i medfør af § 17, stk. 2, § 17 a, stk. 3, og § 19, stk. 1, har henlagt sine beføjelser efter loven til, ikke skal kunne indbringes for klima-, energi- og forsyningsministeren.

Det foreslås i § 20, stk. 4, nr. 2, at ændre »§ 17 a, stk. 3 og § 19, stk. 1« til »§ 19 og § 21 a, stk. 3«.

Ændringen skal ses i sammenhæng med, at det i lovforslagets § 1, nr. 15, foreslås at ophæve blandt andet lovens § 17 a, stk. 3, og at der i lovforslagets § 1, nr. 21, foreslås at indsætte en ny § 21 a, stk. 3, i loven, der blandt andet vil videreføre den gældende § 17 a, stk. 3.

Den foreslåede ændring vil medføre en korrekt henvisning til § 21 a, stk. 3, og vil ikke indebære en materiel ændring. Ændringen i henvisningen til § 19 indføres af lovtekniske årsager. Ændringen fra at henvise til § 19, stk. 1, til nu alene at henvise til § 19 har ikke materiel betydning, da der alene er et stykke i bestemmelsen.

Til nr. 19

§ 21 i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion indeholder regler om oplysningsforpligtelser, herunder om klima-, energi- og forsyningsministerens adgang til at pålægge kollektive energiforsyningsvirksomheder, støttemodtagere, virksomheder, institutioner eller organisationer at udarbejde og meddele oplysninger, som er nødvendige for varetagelsen af de opgaver, som er nævnt i loven, jf. lovens § 21, stk. 1. Af lovens § 21, stk. 2-4, fremgår bemyndigelser om fastsættelse af, hvilke kategorier af oplysninger der omfattes af stk. 1, og hvorledes oplysningerne skal meddeles, samt om fastsættelse af regler om digital kommunikation.

Det foreslås før § 21 at indsætte *overskriften* »Oplysningsforpligtelser m.v.«.

Den foreslåede overskrift skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 15, hvor det foreslås at erstatte overskriften til kapitel 7 med en mere generisk overskrift, hvor »oplysningspligt« vil udgå.

Den foreslåede overskrift vil tydeliggøre, at § 21 vedrører bestemmelser om oplysningsforpligtelser m.v.

Til nr. 20

Det følger af § 21, stk. 1, i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion, at klima-, energi- og forsyningsministeren og Energiklagenævnet kan pålægge kollektive energiforsyningsvirksomheder, støttemodtagere omfattet af lovens kapitel 3, datacentre omfattet af lovens kapitel 4 a, virksomheder omfattet af lovens kapitel 5 og virksomheder, institutioner eller organisationer, som er nævnt i lovens § 19, at udarbejde og meddele alle sådanne oplysninger, som er nødvendige for varetagelsen af de opgaver, som er nævnt i loven. Af lovens § 21, stk. 2, fremgår, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, hvilke kategorier af oplysninger der omfattes af stk. 1, og hvorledes oplysningerne skal meddeles.

Det foreslås i § 21, stk. 1, efter »datacentre« at indsætte »og aktører, der skal foretage vurdering af energieffektivitetsløsninger, jf. § 14 b,«.

Tilføjjelsen til § 21, stk. 1, vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne pålægge aktører, som vil blive omfattet af regler om at foretage vurdering af energieffektivitetsløsninger efter den foreslåede § 14 b, at udarbejde og meddele alle sådanne oplysninger, som er nødvendige for varetagelsen af de opgaver, som er nævnt i loven, herunder til afgørelse af om et forhold er omfattet af loven.

Bestemmelsen vil muliggøre implementering af artikel 3, stk. 4, om overvågning af anvendelsen af princippet om energieffektivitet først i det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv. Bestemmelsen vil i overensstemmelse med direktivet kunne benyttes til at pålægge aktører at fremsende oplysninger om vurderingen i det omfang det findes nødvendigt.

Det bemærkes endvidere, at klima-, energi- og forsyningsministeren med hjemmel i lovens § 21, stk. 3, kan fastsætte regler om, at kommunikation, som Energistyrelsen, Energiklagenævnet eller klima-, energi- og forsyningsministeren modtager efter loven eller regler udstedt i medfør af loven, skal foregå digitalt. Ministeren kan endvidere i medfør af lovens § 21, stk. 4, fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur el.lign.

Energistylens afgørelser vil kunne påklages til Energiklagenævnet, jf. lovens § 20, stk. 1, idet der vil være mulighed for at fastsætte regler om, at visse afgørelser ikke skal kunne indbringes for Energiklagenævnet, jf. lovens § 20, stk. 4, nr. 1. Der vil endvidere kunne fastsættes regler om, at klager ikke skal kunne indbringes for klima-, energi- og forsyningsministeren, jf. § 20 stk. 4, nr. 2.

Meddelelse af urigtige eller vildledende oplysninger eller undladelse af at afgive oplysninger som omhandlet af lovens § 21 vil kunne straffe med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning, jf. lovens § 22, stk. 1, nr. 1. Dette vil således også gælde for den foreslåede tilføjelse.

Til nr. 21

(Til § 21 a)

Det følger af § 6, stk. 3, i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om fakturering og faktureringsoplysninger til forbrugere af el, gas, fjernkøling, varmt vand eller varme, der får målt deres forbrug med fordelingsmålere, og om disse forbrugeres adgang til forbrugsoplysninger, herunder regler til opfyldelse af Danmarks forpligtelser i henhold til EU-retten.

Bemyndigelsen er udmøntet i energioplysningsbekendtgørelsen, hvor der bl.a. er fastsat regler om, at Energistyrelsen fører tilsyn med overholdelsen af reglerne.

Det følger af lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion § 14 a, stk. 2, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om tilsyn med opfyldelse af regler fastsat i medfør af lovens § 14 a, stk. 1, om indberetning og offentliggørelse af oplysninger vedrørende datacentres energimæssige ydeevne. Ministeren kan endvidere bemyndige en institution under ministeriet til at føre tilsyn med de regler, der er udstedt i medfør af lovens § 14 a, stk. 1. Af lovens § 14 a, stk. 3, fremgår yderligere, at ministeren kan fastsætte regler om, at der kan udstedes påbud om opfyldelse af regler fastsat i medfør af lovens § 14, stk. 1.

Bemyndigelserne i lovens § 14 a er udmøntet i bekendtgørelse nr. 926 af 9. juli 2024 om indberetning og offentliggørelse af oplysninger vedrørende datacentres energimæssige ydeevne (datacenterbekendtgørelsen).

Det følger af lovens § 17 a, stk. 1, at klima-, energi- og

forsyningsministeren kan fastsætte regler om tilsyn med overholdelse af regler udstedt i medfør af § 15, stk. 1, om energiledelsessystemer og energisyn, og § 16, stk. 1, om klimasyn. Af lovens § 17 a, stk. 2, fremgår, at ministeren kan fastsætte regler om, at der kan meddeles påbud om overholdelse af regler udstedt i medfør af § 15, stk. 1, og § 16, stk. 1. Endvidere fremgår af lovens § 17 a, stk. 3, at ministeren kan bemyndige en institution under ministeriet eller en anden offentlig myndighed til at føre tilsyn i henhold til regler udstedt i medfør af stk. § 17 a, stk. 1, og til at meddele påbud i henhold til regler udstedt i medfør af § 17 a, stk. 2.

Bemyndigelserne i lovens §§ 15-17 a er udmøntet i bekendtgørelse nr. 761 af 11. juni 2024 om obligatoriske energiledelsessystemer og energisyn og klimasyn i visse virksomheder (EEK-bekendtgørelsen).

Der er i gældende ret ingen regler, der giver klima-, energi- og forsyningsministeren mulighed for at fastsætte regler om tilsyn og påbud med hensyn til regler fastsat efter lovens § 13, stk. 2-4, og § 14, stk. 2 og 3.

Det foreslås at indsætte et nyt *kapitel 7 a* i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion med overskriften »Tilsyn, påbud, gebyrer og straf m.v.«.

Den foreslåede overskrift til kapitel 7 a skal ses i sammenhæng med den foreslåede ændring i lovforslagets § 1, nr. 16, hvor overskriften til kapitel 7 nyaffattes til »Administrative bestemmelser m.v.«.

Den foreslåede kapiteloverskrift vil overordnet afspejle indholdet i kapitlet og medføre en tydeliggørelse af lovens struktur, hvor bestemmelser om tekniske specifikationer, klager og oplysningsforpligtelser m.v. vil indgå i kapitel 7, medens bestemmelser vedrørende tilsyn, påbud, gebyr og straf samles i kapitel 7a.

Det foreslås at indsætte følgende overskrift før den foreslåede § 21 a »Tilsyn og påbud«.

Den foreslåede overskrift vil tydeliggøre, at der i den foreslåede § 21 a samles bemyndigelser på en række af lovens områder, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om tilsyn og påbud.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 21 a, stk. 1, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om tilsyn med regler fastsat i medfør af § 6, stk. 3, § 12, § 13, stk. 2-4, § 14, stk. 2 og 3, §§ 14 a og 14 b, § 15, stk. 1, og § 16, stk. 1.

Den foreslåede bemyndigelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministerens bemyndigelser om fastsættelse af regler om tilsyn på en række områder i loven samles i én fælles bestemmelse, hvortil der også tilføjes nye bemyndigelser om tilsyn.

Den foreslåede bemyndigelse vil for det første medføre, at

klima-, energi- og forsyningsministerens vil kunne fastsætte regler om tilsyn med overholdelsen af de regler om øvrige forbrugerrelaterede oplysninger, der foreslås tilføjet i § 6, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 3. Samtidig sikrer forslaget, at bemyndigelsen til at fastsætte regler om tilsyn med de regler, der i øvrigt udstedes i medfør af den gældende § 6, stk. 3, bliver tydelig og placeret sammen med lovens øvrige bemyndigelser til at fastsætte regler om tilsyn.

Det forventes, at der til regler, udmøntet efter § 6, stk. 3, vil blive fastsat regler om tilsyn. Der forventes ikke indholdsmæssige ændringer i det tilsyn, som Energistyrelsen fører, jf. energioplysningsbekendtgørelsen. Det forventes, at der vil blive fastsat nye regler om tilsyn med, om slutbrugerne får de øvrige forbrugerrelaterede oplysninger, jf. lovforslagets § 1, nr. 3.

Den foreslåede bemyndigelse vil for det andet medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om tilsyn med overholdelse af regler, der vil kunne fastsættes i medfør af den foreslåede § 12 om energieffektivitetskrav m.v. til offentlige udbud. Den foreslåede bemyndigelse skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 5, hvor det foreslås, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om energieffektivitet m.v. i offentlige udbud.

Det forventes, at der til regler udmøntet efter den foreslåede § 12 vil blive fastsat regler om tilsyn. Det forventes, at tilsynsopgaven vil kunne varetages ud fra en tilgang, hvor der tages hensyn til det, der vurderes nødvendigt for at gennemføre en omkostnings- og måleffektiv kontrol. Endvidere forventes, at tilsynsmyndigheden i vidt omfang vil kunne føre tilsyn med overholdelse af krav om energieffektivitet m.v. i offentlige udbud med udgangspunkt i offentliggjort information i udbudsdatabase TED. Den foreslåede bemyndigelse vil dog også kunne benyttes til at fastsætte regler om anmodning om oplysninger fra ordregivende myndigheder og ordregivende enheder.

Den foreslåede bemyndigelse vil for det tredje medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om tilsyn med overholdelse af regler, der kan fastsættes for de i lovens § 14 nævnte offentlige institutioner m.v. i medfør af de gældende bemyndigelser i lovens § 13 stk. 2 og 3, og § 14 stk. 2 og 3. Det vil også omfatte regler, der vil kunne fastsættes i medfør af den foreslåede § 13, stk. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 9, om energibesparelsesaktiviteter, hensyntagen til CO₂-emissioner i forbindelse med investeringer og aktiviteter, høring over planer, der indeholder energieffektivitetsforanstaltninger, afbødning af negative virkninger af energieffektivitetsforanstaltninger for de i lovens § 14 c nævnte grupper samt om indberetning af oplysninger om energi- og vandforbrug.

Det forventes, at der til regler udmøntet efter den foreslåede § 13, stk. 2-4, vil blive fastsat regler om tilsyn. Det forventes, at der blandt andet ud fra de foreslåede bemyndigelser i lovens § 13, stk. 4, vil kunne stilles krav til kommuner

og regioner om at gennemføre høring over planer samt om offentlige organers indberetning af energi- og vandforbrugsoplysninger, såfremt disse oplysninger ikke kan indhentes fra allerede tilgængelige datakilder. Det forventes, at der vil blive ført tilsyn, hvis Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet bliver opmærksom på manglende overholdelse af regler, hvilket eventuelt kan blive suppleret med stikprøvekontrol. Det nærmere indhold af tilsynet vil blive fastlagt, når kravene for offentlige organer fastlægges.

Den foreslåede bemyndigelse vil for det fjerde medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om tilsyn med overholdelse af regler, der kan fastsættes for datacentre i medfør af lovens § 14 a, stk. 1. Den foreslåede bemyndigelse skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 12, hvor blandt andet § 14 a, stk. 2, foreslås ophævet og videreført uden indholdsmæssige ændringer med den foreslåede § 21 a, stk. 1.

Der føres tilsyn med datacentrene, herunder hvis Energistyrelsen bliver opmærksom på, at operatøren af et datacenter, som umiddelbart er omfattet af reglerne, ikke har indberettet oplysninger, eller de indberettede oplysninger er mangelfulde eller misvisende. Tilsynet vil også kunne omfatte, at det efterses, om oplysninger, som er markeret som fortrolige af virksomheden i forbindelse med indberetningen, også af Energistyrelsen vurderes som omfattet af regler om fortrolighed. Det vil også kunne vise sig relevant at foretage stikprøvekontrol for at verificere oplysninger og korrekt brug af de tekniske specifikationer, der påkræves som led i indberetningen. Tilsynet vil dermed kunne omfatte, at der føres tilsyn med, om de omfattede ejere og operatører af datacentre indberetter oplysninger, om de korrekte oplysninger indberettes, om de indberettede oplysninger er mangelfulde eller misvisende, og om tidsfrister for indberetning overholdes.

Bemyndigelsen om tilsyn i lovens § 14 a, stk. 2, er udmøntet i datacenterbekendtgørelsen. Af de udmøntende regler følger, at de omfattede datacentre skal indsende de påkrævede oplysninger til en fælles europæisk database over datacentre. Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet har adgang til databasen, og disse oplysninger forventes dermed at kunne danne grundlag for tilsyn med, om de påkrævede oplysninger er indberettet. Oplysninger fra databasen vil kunne blive gjort tilgængelige for Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet efter første indberetning af oplysninger 15. september 2024, men inden anden indberetning 15. maj 2025.

Regler som fremgår af datacenterbekendtgørelsen, om at Energistyrelsen kan føre tilsyn med omfattet datacentre, forventes videreført.

Den foreslåede bemyndigelse vil for det femte medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om tilsyn med overholdelse af de regler, der vil kunne fastsættes i medfør af den foreslåede bemyndigelse i § 14 b om anvendelse af princippet om energieffektivitet først, jf.

lovforslagets § 1, nr. 13. Det nærmere indhold af tilsynet vil blive fastlagt, når forpligtelserne for aktørerne er fastlagt.

Den foreslåede bemyndigelse vil for det sjette medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om tilsyn med overholdelse af regler, der kan fastsættes vedrørende energiledelsessystemer samt energisyn og klimasyn i medfør af lovens § 15, stk. 1, og § 16, stk. 1. Den foreslåede bemyndigelse skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 15, hvor blandt andet § 17 a, stk. 1, foreslås ophævet og videreført uden indholdsmæssige ændringer med den foreslåede § 21 a, stk. 1.

Der føres tilsyn med energiledelsessystemer samt energisyn og klimasyn, herunder hvis Energistyrelsen bliver opmærksom på, at virksomheder, som umiddelbart er omfattet af reglerne, ikke har efterlevet forpligtelserne. Tilsynet vil også kunne omfatte verificering af oplysninger og korrekt brug af de tekniske specifikationer, der påkræves som led i indberetningerne. Tilsynet vil dermed kunne omfatte, at der føres tilsyn med, om de omfattede virksomheder indberetter oplysninger, om de korrekte oplysninger indberettes, om de indberettede oplysninger er mangelfulde eller misvisende, og om tidsfrister for indberetning overholdes.

Bemyndigelsen om tilsyn i lovens § 17 a, stk. 1 og 3, er udmøntet i EEK-bekendtgørelsen. Der bliver i medfør af EEK-bekendtgørelsen ført tilsyn med de omfattede virksomheder. De omfattede virksomheder vil skulle indføre energiledelsessystemer eller gennemføre energisyn og afhængigt af deres energiforbrug gennemføre klimasyn samt indberette disse til Energistyrelsen.

Regler, som fremgår af EEK-bekendtgørelsen om, at Energistyrelsen kan føre tilsyn med omfattede virksomheder, forventes videreført.

De foreslåede bemyndigelser i § 21 a, stk. 1, til klima-, energi- og forsyningsministeren forventes at blive delegeret til Energistyrelsen i medfør af delegationsbekendtgørelsen.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 21 a, *stk. 2*, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at der kan meddeles påbud om overholdelse af regler udstedt i medfør af § 6, stk. 3, § 12, § 13, stk. 2-4, § 14, stk. 2 og 3, §§ 14 a og 14 b, § 15, stk. 1, og § 16, stk. 1.

Den foreslåede bemyndigelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministerens bemyndigelser til at fastsætte regler om påbud på en række områder samles i én bestemmelse, hvortil der også tilføjes nye bemyndigelser om påbud.

Den foreslåede bemyndigelse vil for det første medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om påbud ved overtrædelse af regler, der udstedes i medfør af § 6, stk. 3, om forbrugs- og faktureringsoplysninger, som med forslaget til § 1, nr. 3, udvides til også at omfatte øvrige forbrugerrelaterede oplysninger.

Bemyndigelsen vil muliggøre, at der kan fastsættes regler

om, at tilsynsmyndigheden vil kunne meddele påbud, hvis regler fastsat i medfør af § 6, stk. 3, ikke overholdes. Det forventes, at der vil blive fastsat regler om påbud.

Den foreslåede bemyndigelse vil for det andet medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om påbud ved overtrædelse af regler, der kan fastsættes over for ordregivende myndigheder og ordregivende enheder i medfør af den foreslåede § 12 om energieffektivitetskrav m.v. til offentlige udbud. Den foreslåede bemyndigelse skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 5, hvor det foreslås, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om energieffektivitetskrav m.v. i offentlige udbud.

Bemyndigelsen vil muliggøre, at der kan fastsættes regler om, at tilsynsmyndigheden vil kunne meddele påbud, hvis det f.eks. opdages, at regler fastsat i medfør af § 12 ikke overholdes. Det forventes, at der vil blive fastsat regler om påbud.

Den foreslåede bemyndigelse vil for det tredje medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om påbud ved overtrædelse af de regler, der kan fastsættes for offentlige institutioner m.v. i henhold til lovens § 13, stk. 2-3. Det vil også omfatte regler, der vil kunne fastsættes i medfør af den foreslåede § 13, stk. 4, jf. lovforslagets § 1, nr. 9, om energibesparelsesaktiviteter, hensyntagen til CO₂-emissioner i forbindelse med investeringer og aktiviteter, høring over planer, der indeholder energieffektivitetsforanstaltninger, afbødning af negative virkninger af energieffektivitetsforanstaltninger for de i lovens § 14 c nævnte grupper samt om indberetning af oplysninger om energi- og vandforbrug.

Det vil eksempelvis kunne være regler om påbud om overholdelse af krav om regioner og kommuners gennemførelse af høring eller krav til offentlige organers indberetning af energi- og vandforbrug, som vil implementere forpligtelser i det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv.

Den foreslåede bemyndigelse vil for det fjerde medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om påbud om overholdelse af regler, der kan fastsættes for datacentre i medfør af lovens § 14 a, stk. 1. Den foreslåede bemyndigelse skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 12, hvor blandt andet § 14 a, stk. 3, foreslås ophævet og videreført uden indholdsmæssige ændringer med den foreslåede § 21 a, stk. 2.

Bemyndigelsen vil muliggøre, at der kan fastsættes regler om, at tilsynsmyndigheden vil kunne meddele påbud, hvis det f.eks. opdages, at regler fastsat i medfør af § 14 a, stk. 1, som med lovforslaget bliver § 14 a, ikke overholdes.

Regler som fremgår af datacenterbekendtgørelsen, om at Energistyrelsen kan udstede påbud om, at forpligtede aktører skal efterleve krav som fastsat i datacenterbekendtgørelsen, herunder indberette de relevante oplysninger inden for

en af Energistyrelsen fastsat frist, forventes videreført. Påbud vil eksempelvis kunne anvendes, hvis der ikke er indberettet oplysninger i medfør af reglerne, selvom Energistyrelsen har truffet afgørelse om, at det pågældende datacenter er omfattet af forpligtelsen. I tvivlstilfælde vil Energistyrelsen kontakte ejeren og operatøren af et potentielt forpligtet datacenter med henblik på at afklare, om datacentret er omfattet af forpligtelsen.

Den foreslåede bemyndigelse vil for det femte medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om påbud om overholdelse af de regler, der kan fastsættes om princippet om energieffektivitet først i medfør af den foreslåede § 14 b, jf. lovforslagets § 1, nr. 13.

For det sjette vil den foreslåede bemyndigelse medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om påbud om overholdelse af de regler, der kan fastsættes vedrørende energiledelsessystemer, energisyn og klimasyn i medfør af § 15, stk. 1, og § 16, stk. 1. Den foreslåede bemyndigelse skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 15, hvor blandt andet § 17 a, stk. 2, foreslås ophævet og videreført uden indholdsmæssige ændringer med den foreslåede § 21 a, stk. 2.

Bemyndigelsen vil muliggøre, at der vil kunne fastsættes regler om, at tilsynsmyndigheden vil kunne meddele påbud, hvis det f.eks. opdages, at regler fastsat i medfør af § 15, stk. 1, og § 16, stk. 1, ikke overholdes.

Lovens § 15, stk. 1, og § 16, stk. 1, samt § 17 a, stk. 2, vedrørende påbud er udmøntet i EEK-bekendtgørelsen og forventes videreført. Endvidere forventes regler, som fremgår af EEK-bekendtgørelsen om, at virksomheder er forpligtet til at efterleve forpligtelserne i EEK-bekendtgørelsen inden for en af Energistyrelsen fastsat frist, videreført. Påbud kan eksempelvis anvendes, hvis der ikke er indberettet oplysninger i medfør af reglerne, selvom Energistyrelsen har truffet afgørelse om, at den pågældende virksomhed er omfattet af forpligtelsen. I tvivlstilfælde vil Energistyrelsen kontakte virksomheden med henblik på at afklare omfanget af deres forpligtelser i medfør af EEK-bekendtgørelsen.

Den foreslåede bemyndigelse i § 21 a, stk. 2, hvorefter der vil kunne fastsættes regler om påbud, skal ses i lyset af det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 32, hvoraf det følger, at medlemsstaterne skal fastsætte regler om sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelser af de nationale regler, der er vedtaget i medfør af direktivet.

Den foreslåede bemyndigelse til klima-, energi- og forsyningsministeren forventes at blive delegeret til Energistyrelsen i medfør af delegationsbekendtgørelsen.

Påbud vil kunne påklages til Energiklagenævnet, jf. lovens § 20, stk. 1, idet der vil være mulighed for at fastsætte regler om, at visse afgørelser ikke skal kunne indbringes for Energiklagenævnet, jf. lovens § 20, stk. 4, nr. 1. Der vil endvidere kunne fastsættes regler om, at klager ikke skal kunne

indbringes for klima-, energi- og forsyningsministeren, jf. § 20 stk. 4, nr. 2.

Påbud forventes i langt de fleste tilfælde at være tilsynsmyndighedens reaktion forud for anmeldelse til politiet. Af lovens § 22, stk. 2, fremgår, at der i regler, der udstedes i henhold til loven, kan fastsættes bødestraf for overtrædelse af bestemmelser i reglerne eller af vilkår og påbud udstedt i henhold til reglerne. Dette vil således også gælde for den foreslåede bemyndigelse. Det vil endvidere svare til den tilgang, der fremgår af datacenterbekendtgørelsen og EEK-bekendtgørelsen, hvorefter undladelse af at efterkomme et påbud kan straffes med bøde. De gældende regler om straf i disse bekendtgørelser forventes videreført.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 21 a, stk. 3, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan bemyndige en institution under ministeriet eller en anden offentlig myndighed til at føre tilsyn i henhold til regler udstedt i medfør af stk. 1 og til at meddele påbud i henhold til regler udstedt i medfør af stk. 2.

Den foreslåede bemyndigelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne uddelegere hele eller dele af den forventede tilsyn til en anden offentlig myndighed og tydeliggøre muligheden for delegation til en institution under ministeriet.

Den foreslåede bemyndigelse vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministerens beføjelser til at bemyndige en institution under ministeriet eller en anden offentlig myndighed til at føre tilsyn og til at meddele påbud på en række områder, samles i én bestemmelse, hvortil der også tilføjes nye beføjelser.

Den foreslåede bemyndigelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne bemyndige en institution under ministeriet eller en anden offentlig myndighed til at føre tilsyn med og til at meddele påbud om overholdelse af regler fastsat i medfør af § 6, stk. 3, § 12, § 13, stk. 2-4, § 14, stk. 2 og 3, §§ 14 a og 14 b, § 15, stk. 1, og § 16, stk. 1.

Den foreslåede bemyndigelse skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 12, hvor blandt andet § 14 a, stk. 2, 2. pkt., og lovforslagets § 1, nr. 15, hvor blandt andet § 17 a, stk. 3, foreslås ophævet og videreført uden indholdsmæssige ændringer med den foreslåede § 21 a, stk. 3. Den foreslåede bemyndigelse skal endvidere ses i sammenhæng med de foreslåede bemyndigelser i lovforslagets § 1, nr. 3, 5, 9 og 13. Yderligere vil den skulle ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 6-8, hvor § 13 foreslås ændret.

Det er forventningen, at Energistyrelsen fortsat vil skulle varetage tilsynsopgaven med forbrugs- og faktureringsoplysninger, jf. § 6, stk. 3, og energioplysningsbekendtgørelsen. Det er også forventningen, at der vil blive fastsat regler om, at Energistyrelsen skal varetage tilsynet med de regler, der forventes udstedt om øvrige forbrugerrelaterede oplysninger, jf. lovforslagets § 1, nr. 3.

Med hensyn til regler, der vil kunne fastsættes i medfør af § 12 og § 13, stk. 2-4, jf. § 14, stk. 2 og 3, forventes tilsynsopgaven ligeledes at skulle varetages af Energistyrelsen.

Tilsynsopgaven forventes fortsat at skulle varetages af Energistyrelsen med hensyn til regler om datacentre og påbud herom, jf. lovens § 14 a, stk. 2, 2. pkt., og energiledelsessystemer og energisyn, jf. lovens § 15, stk. 1, og klimasyn, jf. § 16, stk. 1.

Med hensyn til regler, der vil kunne fastsættes i medfør af § 14 b, vil varetagelsen af tilsynsopgaven blive fastlagt i forbindelse med bemyndigelsernes udmøntning.

(Til § 21 b)

Det følger af lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion § 17 b, stk. 1, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om gebyrer til hel eller delvis dækning af omkostninger ved tilsyn og påbud efter regler udstedt i medfør af § 17 a.

Af lovens § 17 a, stk. 1, fremgår, at ministeren kan fastsætte regler om tilsyn med overholdelse af regler udstedt i medfør af § 15, stk. 1, og § 16, stk. 1. Af lovens § 17 a, stk. 2, fremgår, at ministeren kan fastsætte regler om, at der kan meddeles påbud om overholdelse af regler udstedt i medfør af § 15, stk. 1, og § 16, stk. 1. Endelig fremgår af lovens § 17 a, stk. 3, at ministeren kan bemyndige en institution under ministeriet eller en anden offentlig myndighed til at føre tilsyn i henhold til regler udstedt i medfør af stk. § 17 a, stk. 1, og til at meddele påbud i henhold til regler udstedt i medfør af § 17 a, stk. 2.

Af lovens § 17 b, stk. 2, følger, at ministeren kan fastsætte regler om gebyrer til hel eller delvis dækning af omkostninger ved godkendelsesordningen i henhold til regler udstedt i medfør af § 17 om godkendelsesordning for eksperter, der udfører energisyn eller klimasyn.

Af lovens § 17, stk. 1, fremgår, at ministeren kan fastsætte regler om en godkendelsesordning for eksperter, herunder juridiske personer, der udfører energisyn eller klimasyn omfattet af regler udstedt i medfør af henholdsvis § 15, stk. 1, og § 16, stk. 1. Ministeren kan herunder fastsætte regler om betingelser for godkendelse og om registrering, offentliggørelse, administration og tilsyn i forbindelse med godkendelsesordningen. Af lovens § 17, stk. 2, fremgår, at ministeren kan fastsætte regler om bemyndigelse af en institution under ministeriet, en anden myndighed, en virksomhed eller en anden sagkyndig institution eller organisation til at godkende og føre tilsyn med eksperter, der udfører energisyn eller klimasyn omfattet af regler udstedt i medfør af henholdsvis § 15, stk. 1, og § 16, stk. 1, og til at opkræve gebyr efter regler udstedt i medfør af § 17 b, stk. 2. Endelig fremgår af lovens § 17, stk. 3, at ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelser truffet af en virksomhed eller en anden sagkyndig institution eller organisation, der er bemyndiget til at varetage opgaver i regler fastsat i medfør af stk. 2.

Bemyndigelserne i lovens §§ 15-17 b er udmøntet i EEK-bekendtgørelsen.

Det foreslås før § 21 b at indsætte overskriften »Gebyrer«.

Den foreslåede overskrift vil tydeliggøre, at der i den foreslåede § 21 b samles bemyndigelser på en række af lovens områder, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om gebyrer.

Det foreslås at indsætte en ny § 21 b, stk. 1, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om gebyrer til hel eller delvis dækning af omkostninger ved tilsyn og påbud efter regler udstedt i medfør af § 21 a, stk. 1-3, om overholdelse af regler udstedt i medfør af § 15, stk. 1, og § 16, stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at gældende bestemmelser i § 17 b, stk. 1, som foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 1, nr. 15, uden indholdsmæssige ændringer vil blive videreført. Bestemmelsen foreslås ophævet og videreført i den foreslåede § 21 b, stk. 1, med henblik på at tydeliggøre lovens struktur.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med den foreslåede § 21 a om tilsyn, påbud og delegation, som viderefører § 17 a, som foreslås ophævet med lovforslagets § 1, nr. 15.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om, at de virksomheder, der i medfør af regler udstedt med hjemmel i lovens § 15, stk. 1, og § 16, stk. 1, forpligtes til at indføre et energiledelsessystem eller gennemføre energisyn eller klimasyn, vil skulle betale for myndighedsbehandlingen ved tilsyn efter regler fastsat i medfør af § 21 a, i forbindelse med rapportering af gennemført energisyn eller klimasyn og indført energiledelsessystem, herunder fysiske tilsyn.

De opgaver, der vil kunne finansieres efter regler udstedt i medfør af den foreslåede bestemmelse, vil være opgaver, som Energistyrelsen vil have i forbindelse med tilsyn i henhold til regler udstedt i medfør af § 21 a, jf. § 15, stk. 1, og § 16, stk. 1. Det er blandt andet tilsyn med, om de forpligtede virksomheder overholder de ved bekendtgørelse fastsatte regler om energisyn, klimasyn og energiledelsessystemer, herunder om rapporteringen er fyldestgørende og om oplysningerne indberettes korrekt.

Formålet med hjemlen er at give mulighed for, at dette tilsyn kan brugerfinansieres. Det vil i givet fald være de virksomheder, der forpligtes til at indføre et energiledelsessystem eller til at gennemføre energisyn eller klimasyn, som vil skulle betale omkostningerne efter en timesats, som ikke overstiger omkostningerne ved administrationen og tilsynet. Gebyret vil blive efterreguleret efter regnskabsårets afslutning for at sikre balance mellem gebyrindtægterne og de faktiske omkostninger til myndighedsbehandlingen. Dermed sikres det, at hver virksomhed betaler de omkostninger, som er forbundet med behandling af den enkelte aktørs sag, og der

er således ikke tale om et fiskalt gebyr. Der tilstræbes fuld dækning af omkostningerne forbundet med det gebyrbelagte tilsyn i overensstemmelse med budgetvejledningen.

Den foreslåede bestemmelse vil endvidere indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om opkrævning og betaling af gebyret, herunder at gebyrer vil skulle indbetales digitalt, eksempelvis ved bankoverførsel.

Bestemmelserne i lovens §§ 15-17 b er udmøntet i EEK-bekendtgørelsen. Regler, som fremgår af bekendtgørelsen om, at Energistyrelsen fører tilsyn med virksomheder underlagt forpligtelser om at indføre et energiledelsessystem, gennemføre energisyn og gennemføre klimasyn, jf. § 18, stk. 3, samt at Energistyrelsen kan opkræve gebyrer til dækning af omkostninger forbundet med tilsynet, jf. § 18, stk. 4, og § 22, forventes videreført.

Den foreslåede bemyndigelse, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om gebyrer, forventes ikke at blive delegeret til Energistyrelsen, jf. § 7, stk. 1, nr. 2, i delegationsbekendtgørelsen.

Afgørelser truffet af klima-, energi- og forsyningsministeren efter loven og efter regler udstedt i medfør af loven kan påklages til Energiklagenævnet, jf. § 20, stk. 1, idet der vil være mulighed for at fastsætte regler om, at visse afgørelser ikke skal kunne indbringes for Energiklagenævnet, jf. lovens § 20, stk. 4, nr. 1.

Det foreslås at indsætte en ny § 21 b, stk. 2, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om gebyrer til hel eller delvis dækning af omkostninger ved godkendelsesordningen i henhold til regler udstedt i medfør af § 17, stk. 1-3.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at gældende bestemmelser i § 17 b, stk. 2, som foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 1, nr. 15, uden indholdsmæssige ændringer vil blive videreført. Bestemmelsen foreslås ophævet og videreført i den foreslåede § 21 b, stk. 2, med henblik på at tydeliggøre lovens struktur.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 21, hvor der i en ny § 21 a foreslås at fastsætte regler om tilsyn, påbud og delegation.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om gebyrer til hel eller delvis dækning af omkostninger ved godkendelsesordningen i henhold til regler udstedt i medfør af § 17, stk. 1-3, herunder om bemyndigelse af en anden myndighed eller privat part, og at denne kan opkræve gebyr. Energistyrelsen har for indeværende ordning delegeret godkendelsesopgaven til Teknologisk Institut.

Den foreslåede bestemmelse vil således indebære, at der vil kunne fastsættes regler om, at de enheder, der ansøger om godkendelse som energi- og klimasynsudførende enhe-

der, vil skulle betale et gebyr for de omkostninger, som er forbundet med Energistyrelsens, eller den der bemyndiges hertil, jf. § 17, stk. 2, opgaver i relation til eksperternes godkendelse, herunder fornyet godkendelse, tilsyn, inddragelse af godkendelse, registrering og kontrol med de energi- og klimasynsudførende enheder, kvalitetssikring, drift af eventuelle registre og andre IT-systemer samt anden administration vedrørende godkendelsesordningen.

Der vil efter den foreslåede bestemmelse kunne fastsættes regler om, at enheder, der ønsker at blive godkendt som energi- og klimasynsudførende enheder, vil skulle betale et myndighedsgebyr for behandlingen af ansøgningen. Gebyret vil kunne blive fastsat på en måde, så det helt eller delvist dækker omkostninger forbundet med administration af ordningen, samt sikrer at den fornødne mængde aktører på markedet for eksperter, der udfører energisyn og klimasyn, ikke begrænses grundet høje økonomiske markedsbarrierer.

Der vil eksempelvis kunne fastsættes regler om, at gebyret vil skulle betales over fire år, hvoraf det største gebyr vil blive opkrævet ved godkendelsen, og et mindre beløb vil blive opkrævet som årligt gebyr. Det forventes, at energi- og klimasynsudførende enheder vil skulle have fornyet deres godkendelse hvert fjerde år, og at virksomheder også vil skulle betale et gebyr for denne godkendelse.

Regnskabsperioden forventes at løbe fra 1. januar til 31. december, hvor gebyrernes størrelse ved afslutningen af hver regnskabsperiode vil kunne reguleres. Væsentlige ubalancer mellem indtægter og omkostninger på det enkelte gebyrbelagte område vil skulle tilstræbes udlignet over en periode på maksimalt fire år, fra og med det år hvori ubalancen opstår.

Den foreslåede bestemmelse vil endvidere indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om opkrævning og betaling af gebyret, herunder at gebyrer vil skulle indbetales digitalt, eksempelvis ved bankoverførsel.

Bestemmelserne i lovens §§ 15-17 b er udmøntet i EEK-bekendtgørelsen. Regler, som fremgår af EEK-bekendtgørelsen om, at Energistyrelsen fører tilsyn med virksomheder godkendt som energi- og klimasynsudførende enheder, jf. § 18, stk. 1 og 2, og at Energistyrelsen kan opkræve gebyrer til dækning af omkostninger forbundet med tilsynet, jf. § 18, stk. 4, sammenholdt med § 22, samt Teknologisk Institut for opgaver, de har fået delegeret til administration af godkendelsesordningen, jf. § 19, stk. 2, sammenholdt med § 22, forventes videreført.

Den foreslåede bemyndigelse, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om gebyrer, forventes ikke at blive delegeret til Energistyrelsen, jf. § 7, stk. 1, nr. 2, i delegationsbekendtgørelsen.

Afgørelser truffet af klima-, energi- og forsyningsministeren efter loven og efter regler udstedt i medfør af loven kan påklages til Energiklagenævnet, jf. § 20, stk. 1, idet der vil

være mulighed for at fastsætte regler om, at visse afgørelser ikke skal kunne indbringes for Energiklagenævnet, jf. lovens § 20, stk. 4, nr. 1.

Til nr. 22

§ 22 i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion indeholder regler om straf.

Det foreslås før § 22 at indsætte *overskriften* »Straf«.

Den foreslåede indsættelse vil tydeliggøre, hvor i loven reglerne vedrørende straf fremgår.

Til § 2

Til nr. 1

Den gældende fodnote til titlen til fjernkølingsloven indeholder en henvisning til, at loven gennemfører direktivforpligtelser, herunder det tidligere energieffektivitetsdirektiv.

Det foreslås, at *fodnoten* til fjernkølingslovens titel nyaffattes, således at det fremgår, at loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (omarbejdning), EU-Tidende 2018, nr. L 328, side 82, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/1791 af 13. september 2023 om energieffektivitet og om ændring af forordning (EU) 2023/955 (omarbejdning), EU-Tidende 2023, nr. L 231, side 1.

Den foreslåede ændring vil medføre, at det af fodnoten vil fremgå, at loven indeholder bestemmelser, som gennemfører dele af det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv.

Til nr. 2

Det følger af fjernkølingslovens § 1, stk. 4, at der ved effektiv fjernkøling skal forstås et fjernkølingssystem, der anvender mindst 50 pct. vedvarende energi, 50 pct. spildvarme, 75 pct. kraftvarme eller 50 pct. af en kombination af sådan energi og varme.

Det foreslås, at fjernkølingslovens § 1, stk. 4, ophæves.

Den foreslåede ændring vil medføre, at definitionen på effektiv fjernkøling ikke længere vil fremgå af § 1, stk. 4.

Den foreslåede ophævelse skal ses i sammenhæng med den foreslåede indsættelse af en ny § 4 a, stk. 1, 1. pkt., i fjernkølingsloven, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om, hvilke kriterier et fjernkølingssystem skal overholde for at være effektivt, og hvornår disse kriterier skal være opfyldt.

Den foreslåede ændring vil således ikke have nogen retlig betydning, idet indholdet vil indgå i regler fastsat på bekendtgørelsesniveau med hjemmel i den foreslåede § 4 a, stk. 1, 1. pkt. Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 4, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 3

Fjernkølingsloven indeholder ikke regler, som pålægger kommunalbestyrelsen at udarbejde planer for køleforsyningen i kommunen.

Det foreslås efter § 1 a og før overskriften før § 2 i fjernkølingsloven at indsætte en ny § 1 b med overskriften »Kommunale planer for køleforsyning«.

Den foreslåede overskrift tydeliggør, at der indføres et nyt emne i loven om udarbejdelsen af kommunale planer for køleforsyningen.

Det foreslås i § 1 b, stk. 1, at det påhviler kommunalbestyrelsen i samarbejde med forsyningsselskaber og andre berørte parter at udarbejde en plan for køleforsyningen i kommunen.

Den foreslåede bestemmelse i § 1 b, stk. 1, vil medføre, at kommunalbestyrelsen i samarbejde med forsyningsselskaber og andre berørte parter vil skulle udføre en planlægning for køleforsyningen i kommunen.

Den foreslåede bestemmelse vil implementere det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 25, stk. 6, hvorefter medlemsstaterne skal sikre, at regionale og lokale myndigheder udarbejder planer for køleforsyningen.

Med bestemmelsen vil kommunalbestyrelserne blive forpligtet til at tage aktiv stilling til den kommunale køleforsyning, således at det belyses, hvor og om der foreligger potentielle synergier, der med fordel kan udnyttes med henblik på at forbedre energieffektiviteten.

»En plan for køleforsyningen« vil skulle forstås som en strategisk plan, som indeholder initiativer herunder køleprojekter, som kommunen enten vil gennemføre eller i øvrigt vurderer kunne være hensigtsmæssige at gennemføre på sigt.

Planer for køleforsyningen i kommunen vil i praksis skulle udføres i samarbejde med forsyningsselskaber og andre berørte parter og koordineres med den fysiske planlægning og anden sektorplanlægning.

»Andre berørte« parter vil blandt andet kunne omfatte virksomheder med særligt energi- eller kølebehov, lokale el-distributions- og eltransmissionsselskaber, relevante lokale foreninger og omkringliggende kommuner. Det forventes, at der vil blive fastsat regler om, at flere kommuner vil kunne samarbejde om at udarbejde planer, der sammentænker køleforsyningen på tværs af de deltagende kommuner. Planen vil kunne omfatte al køleforsyning, herunder individuel køling, fjernkøling og proceskøling.

Det vil være kommunalbestyrelsen, som vil have ansvaret for planlægningen, men den er forpligtet til at inddrage forsyningsselskaber og andre berørte parter forud for, at en endelig plan for køleforsyningen vedtages. Herudover vil kommunen dog selv kunne bestemme omfanget og karakteren af samarbejdet, således at det passer med forholdene i den enkelte kommune.

ren af samarbejdet, således at det passer med forholdene i den enkelte kommune.

Det forventes, at Energistyrelsen vil udarbejde en vejledning med anbefalinger til kommunerne om, hvad der som minimum bør indgå i en kommunal plan for køleforsyning. Det er forventningen, at Energistyrelsens anbefalinger vil tage udgangspunkt i punkterne oplyst i det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 25, stk. 6, litra a-l.

Det fremgår af litra a-l, at kommunale planer for køleforsyningen bør:

”a) være baseret på oplysningerne og dataene i de omfattende vurderinger, der er foretaget i henhold til stk. 1, og anslå og kortlægge potentialet for at øge dels energieffektiviteten, herunder gennem lavtemperatur-fjernvarmeberedskab, høj-effektiv kraftvarmeproduktion, og genvinding af spildvarme, og dels vedvarende energi til opvarmning og køling i det pågældende område

b) overholde princippet om energieffektivitet først

c) indeholde en strategi for udnyttelse af det afdækkede potentiale i henhold til litra a)

d) udarbejdes under medvirken af alle relevante regionale eller lokale interessenter, og sikre den brede offentligheds deltagelse, herunder operatører af lokal energiinfrastruktur

e) tage hensyn til den relevante eksisterende energiinfrastruktur

f) tage hensyn til lokalsamfundenes og talrige lokale eller regionale administrative enheders eller regioners fælles behov

g) vurdere betydningen af energifællesskaber og andre forbrugerledede initiativer, der aktivt kan bidrage til gennemførelse af lokale varme- og køleprojekter

h) omfatte en analyse af varme- og køleapparater i lokale bygningsmasser, som tager hensyn til det områdespecifikke potentiale for energieffektivitetsforanstaltninger og håndterer bygninger med den dårligste ydeevne og sårbare husholdningers behov

i) vurdere mulighederne for finansiering af gennemførelsen af politikker og foranstaltninger og identificere finansielle mekanismer, der giver forbrugere mulighed for at skifte til opvarmning og køling ved hjælp af vedvarende energikilder

j) omfatte en forløbskurve med henblik på opnåelse af planens mål i overensstemmelse med klimaneutralitet og overvågning af fremskridtene med hensyn til gennemførelsen af de udpegede politikker og foranstaltninger

k) sigte mod at udskifte gamle og ineffektive varme- og køleapparater i offentlige organer med højeffektive alternativer med det formål at udfase fossile brændsler

l) vurdere mulige synergier med planerne hos regionale eller lokale myndigheder i naboeråder for at tilskynde til fælles investeringer og omkostningseffektivitet.”

Den foreslåede bestemmelse i § 1 b, stk. 1, skal ses i sammenhæng med den foreslåede bemyndigelse i § 1 b, stk. 2.

Det foreslås i § 1 b, *stk. 2*, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om planer, jf. stk. 1, herunder regler om indhold, interessentinddragelse, påbud og andre gennemførelsesforanstaltninger.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren bemyndiges til at fastsætte regler, der regulerer rammerne for kommunernes udarbejdelse af kommunale planer for køleforsyning. Den foreslåede bemyndigelse vil muliggøre implementering af dele af det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 25, stk. 6.

Den foreslåede bemyndigelse forventes at blive anvendt til at fastsætte regler om, at det kun er kommuner med mere end 45.000 indbyggere, der skal udarbejde en plan for den kommunale køleforsyning. Det vil omfatte ca. halvdelen af Danmarks 98 kommuner.

Den foreslåede bemyndigelse vil også kunne anvendes til at fastsætte regler om, at der kan udarbejdes planer for køleforsyning på tværs af flere kommuner, såfremt det vurderes hensigtsmæssigt som følge af administrative, geografiske eller lignende forhold m.v. Det forventes således, at kommunerne vil få mulighed for at samarbejde om planer vedrørende større projekter eller områder.

Den foreslåede bemyndigelse i § 1 b, stk. 2, vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte krav til indholdet af kommunale planer for køleforsyning. Bemyndigelsen vil kunne anvendes til blandt andet at fastsætte regler om, hvilke oplysninger kommunale planer for køleforsyning kan indeholde, hvilke data der skal ligge til grund for eventuelle beregninger, og hvilke analyser der kan foretages. Det forventes dog, at der i første omgang alene vil blive udarbejdet anbefalinger om, hvad en kommunal plan for køleforsyningen bør indeholde. Det er forventningen, at anbefalingerne vil blive udarbejdet af Energistyrelsen. Det kan dog ikke udelukkes, at det på sigt vil vise sig nødvendigt med regler om indholdet i kommunale planer for køleforsyning, f.eks. som følge af senere direktivændringer.

Den foreslåede bemyndigelse vil endvidere indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om interessentinddragelse. Forslaget vil muliggøre implementeringen af kravet i det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 25, stk. 6, hvorefter medlemsstaterne skal sikre, at alle relevante parter, herunder offentlige og relevante private interessenter, inddrages. Der vil her være tale om en bredere kreds af interessenter end den kreds, som er omfattet af den foreslåede § 1 b, stk. 1. Klima-, energi- og forsyningsministeren vil således blandt andet kunne fastsætte regler om høring i forbindelse med udarbejdelsen af planer for køleforsyning, der sikrer den nødvendige inddra-

gelse af relevante interessenter, herunder f.eks. borgere og virksomheder, som ikke har deltaget i samarbejdet om udarbejdelsen af planen for køleforsyningen i kommunen, men dog stadig er direkte eller indirekte påvirket af køleplanen.

Den foreslåede bestemmelse vil endelig indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om gennemførelsesforanstaltninger, som kommunalbestyrelsen kan få brug for at anvende for at sikre opfyldelsen af kravene i det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 25, stk. 6. Det vil f.eks. kunne være regler om, at kommunalbestyrelsen kan meddele påbud om at gennemføre et godkendt fjernkølingsprojekt inden en given frist, hvis dette på baggrund af køleplanen vurderes at være relevant og hensigtsmæssigt.

Det følger af fjernkølingslovens § 9, stk. 2, at der i regler, der udfærdiges i medfør af loven, kan fastsættes straf af bøde for overtrædelse af reglerne. Dette vil således også gælde regler, der udstedes i medfør af den foreslåede bemyndigelse i § 1 b, stk. 2. Det forventes ikke, at der ved udmøntning af bemyndigelsen vil blive fastsat regler om straf af bøde.

Det foreslås i § 1 b, *stk. 3*, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at nærmere angivne forudsætninger skal lægges til grund ved udarbejdelsen af planer, jf. stk. 1, og i den forbindelse inddrage overordnede samfunds-, klima- og miljømæssige hensyn.

Den foreslåede bestemmelse vil bemyndige klima-, energi- og forsyningsministeren til at udstede regler om nærmere angivne retningslinjer, som vil skulle lægges til grund ved udarbejdelsen af planer for køleforsyning i kommunerne, såvel som forudsætninger som skal lægges til grund for behandlingen af projektforslag vedrørende køleforsyningen i kommunen. Bestemmelsen vil give klima-, energi- og forsyningsministeren mulighed for at sikre, at udarbejdelsen af planer for køleforsyningen i kommunerne tager hensyn til overordnede samfunds-, klima- og miljømæssige hensyn. Ministeren vil dermed kunne angive forudsætninger for køleplanlægningen, herunder f.eks. rammer og kriterier for indholdet af planerne m.v.

Til nr. 4

Efter den gældende § 1, stk. 4, i fjernkølingsloven forstås ved »effektiv fjernkøling« et fjernkølingsystem, der anvender mindst 50 pct. vedvarende energi, 50 pct. spildvarme, 75 pct. kraftvarme eller 50 pct. af en kombination af sådan energi og varme.

Det foreslås efter fjernkølingslovens § 4 og før overskriften for § 5 at indsætte *overskriften* »Energieffektive systemer«.

Den foreslåede overskrift medfører, at det tydeligt fremgår, at der indføres et nyt emne i loven om energieffektive systemer.

Det foreslås, at der indsættes en ny § 4 a. Det foreslås i § 4 a, *stk. 1, 1. pkt.*, at klima-, energi- og forsyningsministeren

fastsætter regler om, hvilke kriterier et fjernkølingssystem skal overholde for at være effektivt, og hvornår disse kriterier skal være opfyldt.

Den foreslåede bestemmelse i § 4 a, stk. 1, 1. pkt., vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler, der muliggør implementeringen af det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 26, stk. 1, litra b-f, om, hvilken andel af vedvarende energi, der skal tilføjes et fjernkølingssystem, før det kan anses for at være effektivt.

Af det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 26, stk. 1, litra b-f, fremgår, at frem til den 31. december 2027 skal et system anvende mindst 50 pct. vedvarende energi, 50 pct. spildvarme, 75 pct. kraftvarme eller 50 pct. af en kombination af energi og varme af den nævnte art, for at det kan anses for at være effektivt. Herefter vil ministeren skærpe kravene i overensstemmelse med det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 26, stk. 1, litra b-f. Således vil et fjernkølingssystem efter den 1. januar 2050 kun kunne anses for effektivt, hvis det enten udelukkende anvender vedvarende energi, udelukkende anvender spildvarme eller udelukkende en kombination af vedvarende energi og spildvarme.

Ved »fjernkølingssystem« vil skulle forstås et system til produktion, distribution, såvel som transmission af termisk energi i form af afkølede væsker fra centrale eller decentrale produktionssteder gennem et net til flere bygninger eller anlæg til brug for rum- eller proceskøling. Det forventes, at et fjernkølingssystem efter den foreslåede bestemmelse vil omfatte alle systemer uanset ejerforhold, det vil sige uanset om der er tale om fjernkølingssystemer, der er privat eller kommunalt ejede.

Begrebet »vedvarende energi« vil skulle forstås, som vedvarende energi fra ikkefossile kilder i form af vindkraft, solenergi, geotermisk energi, osmotisk energi, omgivelsesenergi, tidevands- og bølgeenergi og andre former for havenergi, vandkraft, biomasse, lossepladsgas, gas fra spildevandsanlæg og biogas, jf. den til enhver tid gældende definition i lov om fremme af vedvarende energi.

Ved »spildvarme« vil skulle forstås overskudsvarme, som defineret i den til enhver tid gældende varmforsyningslov. Det følger af § 1 a, nr. 2, i varmforsyningsloven, at der ved overskudsvarme forstås uundgåelig varme produceret som biprodukt fra industri- eller elproduktionsanlæg eller i tertiærsektoren, der ville blive bortledt uudnyttet i luft eller vand uden adgang til et fjernvarmesystem.

Ved »kraftvarme« vil skulle forstås kraftvarmeanlæg, som er anlæg til samtidig produktion af termisk energi og elektrisk eller mekanisk energi i en og samme proces.

Det forventes, at den foreslåede bestemmelse i § 4 a, stk. 1, 1. pkt., vil blive anvendt til at fastsætte regler om, at fjernkølingssystemer vil skulle opfylde kriterierne for energieffektivitet, når de opføres eller får foretaget en omfattende

renovering, jf. det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 26, stk. 4, litra a og b.

Det forventes, at klima-, energi- og forsyningsministeren i overensstemmelse med det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 2, nr. 50, vil fastsætte regler om, at der ved omfattende renovering skal forstås en renovering, hvis omkostninger overstiger 50 pct. af investeringsomkostningerne for en ny lignende enhed.

Forslaget vil skulle ses i sammenhæng med den gældende bestemmelse i fjernkølingslovens § 6, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om behandling af sager efter § 5 og om, at nærmere angivne forudsætninger skal lægges til grund for godkendelse af projekter efter § 5.

Det er forventningen, at den gældende bemyndigelse vil blive anvendt til at fastsætte regler om, at det vil være en forudsætning for godkendelse af et projektforslag vedrørende etablering af nye eller omfattende renovering af eksisterende fjernkølingsanlæg efter fjernkølingslovens § 5, at anlæggets fjernkølingssystem opfylder de effektivitetskriterier, der finder anvendelse på det tidspunkt, hvor systemet idriftsættes eller fortsætter driften efter renoveringen.

Det er ligeledes forventningen, at den gældende bemyndigelse vil blive anvendt til at fastsætte regler om, at det vil være en forudsætning for projektforslagets godkendelse, at der ikke sker en stigning i anvendelsen af andre fossile brændsler end naturgas i eksisterende kølekilder sammenholdt med det gennemsnitlige årlige forbrug i de foregående tre kalenderår med fuld drift forud for renoveringen, og at eventuelle nye kølekilder i dette system ikke anvender andre fossile brændsler end naturgas, hvis det opføres eller der foretages en omfattende renovering heraf indtil 2030.

Det er endelig forventningen, at ansøgninger om godkendelse af projektforslag efter § 5, som er indgivet forud for lovens ikrafttræden, men som endnu ikke er færdigbehandlet, vil skulle overholde de regler, der fastsættes i medfør af den foreslåede § 4 a, stk. 1, 1. pkt.

Den foreslåede bestemmelse medfører således, at både godkendelsesmyndigheder og fjernkølingsvirksomheder får klare rammer for, hvad der vil skulle forstås ved effektiv fjernkøling og dermed et redskab til at vurdere, hvornår et fjernkølingsprojekt opfylder betingelsen om at fremme effektiv fjernkøling, herunder ved en godkendelse af projekter for fjernkøling efter fjernkølingslovens § 5 og regler udstedt i medfør af fjernkølingslovens § 6.

Der kan i medfør af lovens § 9, stk. 2, i regler, der udfærdiges i medfør af loven, fastsættes straf af bøde for overtrædelse af reglerne. Dette vil således også gælde for regler fastsat i medfør af bemyndigelsen i den foreslåede § 4 a, stk. 1, 1. pkt. Det forventes, at der alene vil blive fastsat regler om straf af bøde, i det omfang det er nødvendigt for håndhævelsen af direktivets krav.

Det foreslås i § 4 a, stk. 1, 2. pkt., at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om, at operatører af fjernkølingssystemer, der ikke overholder regler fastsat i medfør af 1. pkt., vil skulle udarbejde en plan herfor, herunder regler om godkendelse af planen m.v.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at operatører af fjernkølingssystemer, der ikke overholder regler fastsat i medfør af 1. pkt., vil skulle udarbejde en plan med henblik på, at fjernkølingssystemet bliver effektivt. Den foreslåede bestemmelse kan også medføre, at der vil blive fastsat regler om, at planen vil skulle godkendes.

Ved »operatører af fjernkølingssystemer« vil skulle forstås virksomheder, der ejer og driver et fjernkølingssystem uanset ejerskab. Operatøren af et fjernkølingssystem vil således være en fjernkølingsvirksomhed, som er driftsansvarlig for enten produktion, transmission eller distribution af termisk energi i form af afkølede væsker fra centrale eller decentrale produktionssteder gennem et net til flere bygninger eller anlæg til anvendelse ved rum- eller proceskøling.

Det forventes, at den foreslåede bemyndigelse blandt andet vil blive anvendt til at fastsætte regler om, at operatører af fjernkølingssystemer med en samlet køleproduktion på mere end 5 MW, der ikke er effektive, vil skulle udarbejde en plan, der beskriver hvilke tiltag, der kan gennemføres med henblik på at sikre et mere effektivt forbrug af primærenergi, for at reducere distributionstab og for at øge andelen af vedvarende energi i køleforsyningen.

Det forventes, at der vil blive fastsat regler om, at planen vil skulle tage udgangspunkt i de kriterier for effektivitet, der finder anvendelse på tidspunktet for udarbejdelsen af planen, i henhold til regler udstedt i medfør af den foreslåede § 4 a, 1. pkt.

Det forventes, at der i planen blandt andet vil skulle redegøres for relevante foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at fjernkølingssystemet opfylder effektivitetskriterierne i det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 26, stk. 1. Relevante foranstaltninger vil f.eks. kunne være foranstaltninger til bedre udnyttelse af overskudsvarme eller -kulde, integration af lager, såvel som integration af mere vedvarende energi m.v. De nævnte eksempler på relevante foranstaltninger er ikke udtryk for en udtømmende liste.

Det forventes, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil fastsætte regler om, at planen skal godkendes af en relevant myndighed, f.eks. kommunalbestyrelsen, herunder at myndigheden i den forbindelse vil skulle kontrollere, at de formelle krav til planen er opfyldt. Det forventes dog ikke, at der vil blive fastlagt krav om, at den godkendende myndighed vil skulle efterprøve planens materielle indhold.

Der forventes ikke i første omgang at blive fastsat regler om, hvornår foranstaltningerne i planen vil skulle gennemføres.

Det forventes dog, at bemyndigelsen vil blive anvendt til

at fastsætte regler om, at operatører af fjernkølingssystemer, der fortsat ikke efterlever kriterierne for et effektivt fjernkølingssystem 5 år efter den godkendende myndigheds godkendelse af planen, vil skulle udarbejde en ny plan, som igen vil skulle godkendes af myndigheden.

Det forventes, at der vil blive fastsat regler om, at pligten til at udarbejde en plan for, hvordan et fjernkølingssystem kan overholde kriterierne og dermed blive effektivt, vil gælde for fjernkølingssystemer med en samlet køleproduktion på 5 MW eller mere, uanset hvornår det er opført.

Det forventes, at der vil blive fastsat regler om, at den pågældende plan vil skulle udarbejdes hvert femte år. Det følger af det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 26, stk. 5, at intervallet skal regnes fra den 1. januar 2025.

Der kan i medfør af lovens § 9, stk. 2, i regler, der udfærdiges i medfør af loven, fastsættes straf af bøde for overtrædelse af reglerne. Dette vil således også gælde for regler fastsat i medfør af bemyndigelsen i den foreslåede § 4 a, stk. 1, 2. pkt. Det forventes, at der vil alene blive fastsat regler om straf af bøde, i det omfang det er nødvendigt for at sikre håndhævelsen af direktivet.

Det foreslåede skal ses i sammenhæng med forslaget om at ophæve den gældende definition af effektiv fjernkøling i fjernkølingslovens § 1, nr. 4, jf. lovforslagets § 2, nr. 2, og bemærkningerne hertil.

Det foreslås, at der i fjernkølingsloven indsættes en ny § 4 b. Det foreslås i § 4 b, stk. 1, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om cost-benefit-analyser for udnyttelse af overskudsvarme, herunder regler om hvornår og for hvilke anlæg cost-benefit-analyserne skal udarbejdes, analysernes indhold og godkendelse.

Ved »cost-benefit-analyser« vil i denne sammenhæng skulle forstås analyser, hvorved det vurderes, om et projekt eller en investering kan betale sig på baggrund af projektets eller investeringens samlede omkostninger og gevinster. Der findes forskellige fremgangsmåder efter hvilke en cost-benefit-analyse kan udføres, herunder hvad den kan indeholde og kan tage stilling til. I det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv er den overordnede fremgangsmåde beskrevet i direktivets bilag XI.

Den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om, at der for visse anlæg, forud for, at anlægget planlægges opført eller får foretaget en omfattende renovering, skal udarbejdes en cost-benefit-analyse med henblik på en vurdering af udnyttelse af overskudsvarme, herunder regler om indhold og godkendelse af analysen.

Det forventes, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil fastsætte regler om, at kravet om at udarbejde cost-benefit-analyser vil gælde for de anlæg, som nævnes i det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 26, stk. 7, litra b-d. De typer af anlæg, som vil blive omfattet af den foreslåede

bestemmelse, er industrianlæg over 8 MW, servicefaciliteter over 7 MW og datacentre over 1 MW.

Ved "industrianlæg over 8 MW" vil skulle forstås termiske anlæg med et årligt gennemsnitligt energiforbrug på over 8 MW, der hovedsagelig leverer energi til andre formål end bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand. Det vil sige en industriel virksomhed, som afbrænder et eller flere brændsler til at generere varme, der bruges som led i virksomhedens produktionskæde. Dette kan f.eks. være en industriel virksomhed, der producerer cement, da selve cementproduktionen kræver varme ved meget høje temperaturer, som typisk opnås ved afbrænding af brændsler.

Ved "servicefacilitet over 7 MW" vil skulle forstås anlæg med et årligt gennemsnitligt energiforbrug på over 7 MW, som yder en service, som ikke vedrører bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand. Det kan eksempelvis være en stor erhvervsbygning, spildevandsrensningsanlæg, krematorie, elektrisk transformerstation eller et indkøbscenter.

Ved "datacentre over 1 MW" vil skulle forstås anlæg med en samlet maksimal el-kapacitet på over 1 MW, som er en bygning eller gruppe af bygninger, som f.eks. anvendes til at rumme, forbinde og drive computersystemer, servere og dertil hørende udstyr til lagring, såvel som behandling, distribution af data og dertil knyttede aktiviteter. Et datacenter kan foretage et eller flere af de pågældende aktiviteter.

Det er forventningen, at der med forslaget vil blive fastsat regler om, at cost-benefit-analyserne skal foretages på anlægsniveau. Herved forstås, at en cost-benefit-analyse vedrørende industrianlæg, servicefaciliteter eller datacentre, alene vil skulle vedrøre forholdene på eller umiddelbart omkring det pågældende anlæg. Det vil f.eks. kunne være forhold om anlæggets varme- eller kølekilde, herunder anlæg til genvinding af overskudsvarme, og eventuelle hensigtsmæssige, eksisterende eller potentielle varme- eller kølebehovspunkter, som anlægget kan forsyne under hensyntagen til, hvad der er teknisk og økonomisk gennemførligt. Cost-benefit-analysen vil således ikke skulle indeholde en bredere analyse af fjernkølingssystemet i dets helhed.

Det forventes, at den foreslåede bemyndigelse blandt andet vil blive anvendt til at fastsætte regler om, at cost-benefit-analysen vil skulle gennemføres af virksomheden, der har ansvaret for driften af anlægget. Det betyder, at virksomheden, som har ansvaret for driften af faciliteten, også vil have ansvaret for udarbejdelsen af cost-benefit-analysen, herunder ansvaret for, at den er korrekt og tilstrækkelig. Det vil også gælde i tilfælde, hvor den ansvarlige virksomhed ansætter en ekstern konsulent til at udarbejde cost-benefit-analysen for virksomheden.

Det er endvidere forventningen, at den foreslåede bemyndigelse blandt andet vil blive anvendt til at fastsætte regler om, at visse anlæg vil kunne fritages fra at udarbejde en cost-benefit-analyse.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om udarbejdelsen og indholdet af cost-benefit-analysen.

I henhold til det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 26, stk. 7, skal cost-benefit-analysen udarbejdes i overensstemmelse med det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs bilag XI, som fastlægger rammerne og forudsætningerne for cost-benefit-analyser.

Analysen vil skulle baseres på en beskrivelse af det planlagte anlæg og de anlæg, det sammenlignes med, og den kan f.eks. omfatte eventuel varmekapacitet, brændselstype, planlagt anvendelse, antallet af planlagte driftstimer pr. år, beliggenhed og varmebehov. Ved vurdering af udnyttelse af overskudsvarme skal analysen tage hensyn til, om det er hensigtsmæssigt at udnytte overskudsvarmen direkte, eller om en opgradering heraf til højere temperaturer er nødvendig eller begge dele. Analysen vil også skulle indeholde en finansiel analyse, der viser faktiske pengestrømstransaktioner som følge af investeringer i og drift af de enkelte anlæg.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil fastsætte regler om, at cost-benefit-analysen skal godkendes, herunder om hvilke forudsætninger, der skal lægges til grund for godkendelsen. Det forventes, at der vil blive fastsat regler om, at Energistyrelsen godkender cost-benefit-analyser. Det forventes ikke, at der vil blive fastsat regler om en materiel efterprøvelse af cost-benefit-analysens indhold.

Forslaget vil skulle ses i sammenhæng med de gældende regler om projektgodkendelse i henholdsvis projektbekendtgørelsen, og industri- og køleprojektbekendtgørelsen. Bekendtgørelserne er blandt andet udstedt med hjemmel i henholdsvis varmforsyningslovens § 5 og fjernkølingslovens § 6.

Det er forventningen, at der i medfør af gældende bemyndigelse i varmforsyningslovens § 5 og fjernkølingslovens § 6 vil blive fastsat regler om, at et projektforslag omfattet af enten varmforsyningsloven eller fjernkølingsloven om udnyttelse af overskudsvarme fra industrianlæg over 8 MW, servicefaciliteter over 7 MW eller datacentre over 1 MW, vil skulle ledsages af en godkendt cost-benefit-analyse.

Det vil således være den myndighed, der behandler det konkrete projektforslag, jf. fjernkølingslovens § 5 og varmforsyningslovens § 4, der vil skulle sikre, at projektforslaget er ledsaget af en godkendt cost-benefit-analyse.

Det forventes dog ikke, at der vil blive fastlagt krav om, at den relevante myndighed vil skulle efterprøve cost-benefit-analysens materielle indhold i forbindelse med godkendelsen af et projektforslag efter fjernkølingsloven eller varmforsyningsloven.

Den foreslåede bemyndigelse vil desuden kunne anvendes til at implementere eventuelle fremtidige ændringer i direk-

tivet, såvel som den vil kunne anvendes til at foretage ændringer i ordningen inden for rammerne af bemyndigelsen.

Det er endelig forventningen, at der vil blive fastsat regler om, at ansøgninger om godkendelse af projektforslag efter fjernkølingslovens § 5 og varmforsyningslovens § 4, som er indgivet forud for lovens ikrafttræden, men som endnu ikke er færdigbehandlet, vil skulle overholde de regler, der udstedes i medfør af den foreslåede § 4 b, stk. 1, i fjernkølingsloven, eller den foreslåede § 23 q, stk. 1, i varmforsyningsloven.

Der kan i medfør af fjernkølingslovens § 9, stk. 2, i regler, der udstedes i henhold til loven, fastsættes bødestraf for overtrædelse af bestemmelser i reglerne. Dette vil således også gælde for regler, der er fastsat i medfør af bemyndigelsen i den foreslåede § 4 b, stk. 1. Det forventes, at der alene vil blive fastsat regler om straf, i det omfang det er nødvendigt for håndhævelsen af direktivet.

Det foreslås i § 4 b, *stk. 2*, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om indsamling og offentliggørelse af oplysninger om cost-benefit-analyser nævnt i stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om indsamling og offentliggørelse af oplysninger om cost-benefit-analyser nævnt i forslaget til stk. 1. Det vil f.eks. kunne være oplysninger om tilgængelige varmforsyningsmængder og temperatur, antal planlagte driftstimer pr. år, geografisk beliggenhed, såvel som anden relevant data. Indsamlingen vil blandt andet ske med henblik på afrapportering til Europa-Kommissionen samt en kortlægning af overskudsvarmepotentialet fra de oplyste typer af anlæg herunder oplysninger om temperatur.

Det forventes, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil fastsætte regler om, at de pågældende data offentliggøres under behørig hensyntagen til deres potentielle følsomhed.

Det følger af fjernkølingslovens § 9, stk. 2, at der i regler, der udfærdiges i medfør af loven, kan fastsættes straf af bøde for overtrædelse af reglerne. Dette vil således også gælde regler, der udstedes i medfør af den foreslåede bemyndigelse i fjernkølingslovens § 4 b, stk. 2. Det forventes, at der alene vil blive fastsat regler om straf af bøde, i det omfang det er nødvendigt for at sikre håndhævelsen af direktivet.

De foreslåede bemyndigelser i § 4 a og § 4 b vil desuden kunne anvendes til at implementere eventuelle fremtidige ændringer i direktivet, såvel som den vil kunne anvendes til at foretage ændringer i ordningen inden for rammerne af direktivet.

De foreslåede bemyndigelser i §§ 4 a og 4 b til klima-, energi- og forsyningsministeren forventes at blive delegeret til Energistyrelsen i medfør af delegationsbekendtgørelsen.

Til nr. 5

Det fremgår af § 5, stk. 1, i fjernkølingsloven, at klima-, energi- og forsyningsministeren godkender projekter vedrørende etablering af nye eller omfattende reovering af eksisterende fjernkølingsanlæg med en kølekapacitet på over 20 MW.

Der er ikke i fjernkølingsloven regler om godkendelse af private fjernkølingsanlæg med en kølekapacitet på 20 MW eller derunder.

Det fremgår af fjernkølingslovens § 6, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om behandling af sager og nærmere angivne forudsætninger, der skal lægges til grund for godkendelse af projekter efter § 5. Bemyndigelsen er udmøntet i industri- og køleprojektbekendtgørelsen. Det følger af industri- og køleprojektbekendtgørelsens § 5, stk. 1, nr. 6, at Energistyrelsens godkendelse af projekter efter fjernkølingslovens § 5, stk. 1, forudsætter, at projektansøgningen ledsages af en cost-benefit-analyse.

Det foreslås i § 5, *stk. 1*, at ændre »fjernkølingsanlæg med en kølekapacitet på over 20 MW« til »kommunale fjernkølingsanlæg med en indfyret effekt på over 20 MW og private fjernkølingsanlæg uanset indfyret effekt«.

Den foreslåede ændring af § 5, stk. 1, vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren fremover vil skulle godkende alle projekter vedrørende etablering af nye eller omfattende reovering af eksisterende private fjernkølingsanlæg uanset indfyret effekt. Forslaget vil også medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil skulle godkende projekter vedrørende kommunale fjernkølingsanlæg med en indfyret effekt på over 20 MW.

Den foreslåede ændring vil skulle ses i sammenhæng med forslaget til en ny § 4 a om, hvilke kriterier et fjernkølingssystem skal overholde for at være effektivt, og hvornår disse kriterier skal være opfyldt. Se herfor bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 4.

Det er forventningen, at der i medfør af forslaget til en ny § 4 a, sammenholdt med den gældende bemyndigelse i § 6, vil blive fastsat regler om, at det vil være en forudsætning for godkendelsen af projekter vedrørende opførelse eller omfattende reovering af fjernkølingsanlæg efter den foreslåede § 5, stk. 1, at projektet opfylder de krav, som vil blive fastsat i regler med hjemmel i den foreslåede § 4 a.

Det er forventningen, at det fortsat vil være en forudsætning for godkendelse af projektforslag efter den foreslåede § 5, stk. 1, at der vedlægges en cost-benefit-analyse, jf. den foreslåede § 4 b. Det forventes dog ikke, at der vil blive fastlagt krav om, at den godkendende myndighed skal tage stilling til cost-benefit-analysens indhold. For yderligere se lovforslagets § 2, nr. 4.

Til nr. 6

Det fremgår af fjernkølingslovens § 5, stk. 2, 1. pkt., at kommunalbestyrelsen godkender projekter vedrørende eta-

blering af nye eller omfattende renovering af eksisterende kommunale fjernkølingsanlæg med en kølekapacitet på 20 MW eller derunder.

Det foreslås i fjernkølingslovens § 5, stk. 2, 1. pkt., at ændre »kølekapacitet« til »indfyret effekt«.

Den foreslåede ændring skyldes, at der ved »kølekapacitet« henvises til anlæggets produktion (output), mens der ved »indfyret effekt« henvises til anlæggets forbrug af energi (input). Da direktivet indeholder en afgrænsning af projekter baseret på anlæggets input og ikke output, foreslås det at ændre bestemmelsen.

Den foreslåede ændring vil medføre, at kommunalbestyrelsens godkendelse efter fjernkølingslovens § 5, stk. 2, 1. pkt., vil omfatte fjernkølingsanlæg med en indfyret effekt på 20 MW eller derunder. Den foreslåede ændring vil teoretisk medføre, at kommunalbestyrelsen fremadrettet vil skulle godkende flere projekter for etablering af nye eller omfattende renovering af eksisterende kommunale fjernkølingsanlæg. Da der er meget få store fjernkølingsanlæg, vurderes det at få begrænset betydning i praksis.

Regler, der fastsættes i medfør af forslaget til en ny § 4 a, sammenholdt med den gældende bemyndigelse i § 6, vil være relevante for godkendelser efter § 5, stk. 2. Se herfor bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 4 og 5.

Det er forventningen, at det fortsat vil være en forudsætning for godkendelse af projektforslag efter den foreslåede § 5, stk. 1, at der vedlægges en cost-benefit-analyse, jf. den foreslåede § 4 b. Det forventes dog ikke, at der vil blive fastlagt krav om, at den godkendende myndighed skal tage stilling til cost-benefit-analysens indhold. For yderligere se lovforslagets § 2, nr. 4.

Til nr. 7

Den gældende overskrift til § 6 a i fjernkølingsloven er »Faktureringsoplysninger m.v. til fjernkølingskunder«. Bestemmelsen i § 6 a omhandler faktureringsoplysninger. Fjernkølingsloven indeholder ikke i øvrigt regler om fjernkølingskunders forbrugerrettigheder.

Det foreslås i *overskriften* før § 6 a efter »Faktureringsoplysninger« at indsætte », kontrakter«.

Forslaget vil medføre, at det tydeliggøres, at der indsættes regler om et nyt emne om kontrakter i § 6 a i fjernkølingsloven.

Forslaget skal ses i sammenhæng med den foreslåede ændring til § 6 a, jf. lovforslagets § 2, nr. 8, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 8

Det fremgår af § 6 a, stk. 1, i fjernkølingsloven, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om fak-

turering og faktureringsoplysninger til fjernkølingskunder og om disse kunders adgang til forbrugsoplysninger.

Det følger af § 6 a, stk. 2, at klima-, energi- og forsyningsministeren fører tilsyn med overholdelse af regler fastsat i medfør af stk. 1.

Det følger af § 6 a, stk. 3, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om tilsyn med overholdelse af regler fastsat i medfør af stk. 1, herunder om indhentning af nødvendige oplysninger i forbindelse med tilsyn.

Bemyndigelserne er udmøntet i energioplysningsbekendtgørelsen, hvor det blandt andet fremgår, at Energistyrelsen fører tilsyn med om slutkunder og slutbrugere får de i bekendtgørelsen fastsatte oplysninger om forbrug. Fjernkølingsloven indeholder ikke i øvrigt regler om fjernkølingskundernes forbrugerrettigheder.

Det foreslås, at der i fjernkølingslovens § 6 a, stk. 1, indsættes et nyt 2. pkt., hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om fjernkølingskunders ret til en kontrakt med deres fjernkølingsleverandør, herunder om ansvar, indhold, vilkår, deling af oplysninger fra kontrakten og salgs- og betalingsmetoder.

Det følger af det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 21, stk. 1, at medlemsstaterne skal fastsætte regler, der sikrer, at slutkunder og, hvis de nævnes eksplicit, slutbrugere tildeles de i artiklens stk. 2-9 fastsatte rettigheder. Den foreslåede bestemmelse vil således sikre, at de konkrete krav, der følger af det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 21 om forbrugerrettigheder, implementeres i fjernkølingsloven. For slutbrugere henvises til den foreslåede ændring af § 6, stk. 3, i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion, jf. lovforslagets § 1, nr. 3 og bemærkningerne hertil.

I det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 2, nr. 28, er begrebet "slutkunde" defineret som en fysisk eller juridisk person, der køber energi til egen slutanvendelse.

Forslaget vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil fastsætte regler, der nærmere angiver, hvilke rettigheder fjernkølingskunden har ved kontraktindgåelse med deres fjernkølingsleverandør, og hvad kontrakten nærmere skal indeholde. Forslaget vil endvidere indebære, at der vil blive fastsat regler om salgs- og betalingsmetoder.

Ved »fjernkølingskunder« forstås, jf. fjernkølingslovens § 1, stk. 3, fysiske eller juridiske personer, der køber fjernkøling til eget brug, og som har et direkte kundeforhold til fjernkølingsleverandøren. Denne definition vurderes at være i overensstemmelse med definitionen af begrebet "slutkunde" i det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 2, stk. 1, nr. 28, som den må forstås i relation til fjernkølingsområdet.

Ved »fjernkølingsleverandør« forstås en virksomhed, som leverer fjernkøling fra et fjernkølingsanlæg til en fjernkølingskunde.

Det er forventningen, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil fastsætte krav om, hvad kontrakten som minimum skal indeholde, og at fjernkølingskunder skal modtage et resumé af de vigtigste betingelser i kontrakten. Kontrakten vil blandt andet skulle indeholde oplysninger om leverandørens navn og adresse, hvilke ydelser der leveres og på hvilket kvalitetsniveau, hvilke typer vedligeholdelsesservicer, der indgår i kontrakten, hvordan aktuel information om gældende priser m.v. kan indhentes, kontraktens løbetid, betingelser for fornyelse og afslutning af kontrakten m.v., jf. direktivets artikel 21, stk. 2, litra a-i.

Det er forventningen, at de regler, som vil blive udmøntet i medfør af den foreslåede bemyndigelse, alene vil supplere den generelle forbrugerlovgivning, som blandt andet omfatter aftaleloven, forbrugeraftaleloven, købeloven, markedsføringsloven m.v.

Forslaget indebærer, at bemyndigelsen vil kunne anvendes til at fastsætte regler om fjernkølingsleverandørens pligt til at underrette fjernkølingskunder med et passende varsel, hvis leverandøren planlægger at ændre kontraktbetingelserne, jf. direktivets artikel 21, stk. 3.

Den foreslåede bemyndigelse vil ligeledes kunne anvendes til at fastsætte regler om, at fjernkølingskunderne skal tilbydes et bredt udvalg af betalingsmetoder, jf. direktivets artikel 21, stk. 4. Det kan f.eks. være betaling via betalingsservice, girokort, dankort, m.v.

Den foreslåede bemyndigelse vil kunne anvendes til at fastsætte regler om, at husholdningskunder, som har adgang til forudbetalingssystemer, ikke må stilles mindre fordelagtigt som følge af forudbetalingssystemerne, jf. direktivets artikel 21, stk. 5. Direktivet indeholder ikke en definition på husholdningskunder, men det forventes, at begrebet vil blive defineret, som en fjernkølingskunde, der køber fjernkøling til eget eller hovedsagelig til egen husholdnings forbrug.

Den foreslåede bemyndigelse vil kunne anvendes til at fastsætte regler om, at fjernkølingskunden skal tilbydes rimelige og gennemsigtige vilkår og beskyttes mod urimelige eller vildledende salgsmetoder. Endvidere vil den foreslåede bemyndigelse kunne anvendes til at fastsætte krav om, at kunder med handicap gives alle relevante oplysninger om deres kontrakt med deres leverandør i tilgængelige formater, jf. direktivets artikel 21, stk. 6.

Den foreslåede bemyndigelse vil kunne anvendes til at fastsætte regler, om vilkår vedrørende standarden af de leverede ydelser og ret til behandling af klager på en enkel, retfærdig og hurtig måde, jf. direktivets artikel 21, stk. 7.

Den foreslåede bemyndigelse vil kunne anvendes til at fastsætte regler, om vilkår for varsling af fjernkølingskunder i forbindelse med planlagt afbrydelse, jf. direktivets artikel 21, stk. 9.

Den foreslåede § 6 a, stk. 1, 2. pkt., vil kunne anvendes til at fastsætte regler om kontrakten for de aftaleforhold, som

er etableret før reglernes ikrafttræden. Direktivets artikel 21, stk. 2, angiver ikke på hvilket tidspunkt fjernkølingskunden skal have kontrakten, når der allerede er etableret et aftaleforhold. Den foreslåede bestemmelse vil derfor kunne anvendes til at fastsætte regler om, at det f.eks. først er i forbindelse med væsentlige ændringer i et eksisterende aftaleforhold, at fjernkølingsleverandøren har pligt til at fremsende et resumé og en kontrakt til dets fjernkølingskunder, som opfylder kravene fastlagt i medfør af den foreslåede § 6 a, stk. 1, 2. pkt. Den foreslåede bestemmelse vil ligeledes kunne anvendes til at fastsætte regler om, at fjernkølingsleverandøren efter anmodning fra fjernkølingskunderne, vil skulle udlevere de oplysninger, der som minimum skal indgå i en kontrakt mellem fjernkølingskunden og leverandøren. Der vil i udmøntningen af reglerne skulle foretages en afvejning af kravene i direktivet overfor byrden for de omfattede fjernkølingsleverandører.

Forslaget vil indebære, at de regler, der forventes udstedt i medfør af den foreslåede § 6 a, stk. 1, 2. pkt., vil være omfattet af klima-, energi- og forsyningsministerens tilsyn efter § 6 a, stk. 2. Ministeren vil således have bemyndigelse til at fastsætte regler om tilsynet, jf. § 6 a, stk. 3.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil skulle føre tilsyn med, at fjernkølingsvirksomheder overholder regler om, at der skal indgås en kontrakt med fjernkølingskunder, såvel som øvrige regler om ansvar, indhold, vilkår, deling af oplysninger fra kontrakten og salgs- og betalingsmetoder, som fastsættes i medfør af den foreslåede § 6 a, stk. 1, 2. pkt.

Det fremgår af fjernkølingslovens § 9, stk. 2, at der kan fastsættes straf af bøde for overtrædelse af regler udfærdiget i medfør af loven. Dette vil således også gælde regler fastsat i medfør af den foreslåede § 6 a, stk. 1, 2. pkt. Det forventes, at der alene vil blive fastsat regler om straf af bøde, i det omfang det er nødvendigt for at håndhæve rettighederne i direktivet.

Forslaget skal ses i sammenhæng med den foreslåede § 6 a, stk. 3, 2. pkt., hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om påbud, jf. lovforslagets § 2, nr. 9. Det forventes således, at der vil blive fastsat regler om, at der kan meddeles påbud om overholdelsen af regler udstedt i medfør af fjernkølingslovens § 6 a, stk. 1. Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 2, nr. 9.

De foreslåede bemyndigelser til klima-, energi- og forsyningsministeren forventes at blive delegeret til Energistyrelsen, jf. delegationsbekendtgørelsen.

Til nr. 9

Der er ikke i dag regler i fjernkølingsloven om, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at der kan meddeles påbud om overholdelse af regler udstedt i medfør af § 6 a, stk. 1, som giver klima-, energi- og forsyningsministeren mulighed for at fastsætte regler om faktu-

rering og faktureringsoplysninger til fjernkølingskunder og om disse kunders adgang til forbrugsoplysninger.

Det foreslås, at det i § 6 a, stk. 3, indsættes som 2. pkt., at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at der kan meddeles påbud om overholdelse af regler udstedt i medfør af stk. 1.

Den foreslåede bemyndigelse vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om, at der kan meddeles påbud til en fjernkølingsvirksomhed, når denne ikke overholder de regler, som ministeren udsteder om fakturering og faktureringsoplysninger til fjernkølingskunder og om disse kunders adgang til forbrugsoplysninger.

Ministeren vil endvidere kunne fastsætte regler om, at der kan meddeles påbud i tilfælde af, at en fjernkølingsvirksomhed ikke overholder regler, der måtte blive fastsat i medfør af den foreslåede § 6 a, stk. 1, 2. pkt., herunder regler om ansvar, indhold, vilkår og deling af oplysninger fra kontrakten og salgs- og betalingsmetoder. Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 7 og 8, og bemærkningerne hertil.

Med forslaget sikres det, at klima-, energi- og forsyningsministeren har hjemmel til at meddele påbud som led i tilsynet med overholdelsen af regler i § 6 a, stk. 1.

Påbud forventes i langt de fleste tilfælde at være tilsynsmyndighedens reaktion forud for anmeldelse til politiet. Af fjernkølingslovens § 9, stk. 2, fremgår, at der i regler, der udstedes i henhold til loven, kan fastsættes bødestraf for overtrædelse af bestemmelser i reglerne.

Dette vil således også gælde for den med forslaget udvidede bemyndigelse i § 6 a, stk. 3.

Det er forventningen at udnytte den foreslåede bemyndigelse til at fastsætte regler om meddelelse af påbud. Det forventes alene, at der vil blive fastsat regler om straf af bøde i henhold til fjernkølingslovens § 9, stk. 2, i det omfang det er nødvendigt for at håndhæve rettighederne i direktivet.

Forslaget skal ses i lyset af det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 32, hvoraf det følger, at medlemsstaterne skal fastsætte regler om sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelser af de nationale regler, der er vedtaget i medfør af direktivet.

De foreslåede opgaver, som vil skulle varetages af klima-, energi- og forsyningsministeren, og de foreslåede bemyndigelser til klima-, energi- og forsyningsministeren forventes at blive delegeret til Energistyrelsen, jf. delegationsbekendtgørelsen

Energistyrelsens afgørelser vil kunne påklages til Energiklagenævnet, jf. fjernkølingslovens § 7.

Til § 3

Til nr. 1

Den gældende fodnote til titlen til varmforsyningsloven indeholder en henvisning til, at loven gennemfører direktivforpligtelser, herunder det tidligere energieffektivitetsdirektiv.

Det foreslås, at *fodnoten* til varmforsyningslovens titel nyaffattes, således at det fremgår, at loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU af 19. maj 2010 om bygningers energimæssige ydeevne (omarbejdning), EU-Tidende 2010, nr. L 153, side 13, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/1513/EU af 9. september 2015 om ændring af direktiv 98/70/EF om kvaliteten af benzin og dieselolie og om ændring af direktiv 2009/28/EF om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder, EU-Tidende 2015, nr. L 239, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (omarbejdning), EU-Tidende 2018, nr. L 328, side 82, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2413 af 18. oktober 2023 om ændring af direktiv (EU) 2018/2001, forordning (EU) 2018/1999 og direktiv 98/70/EF for så vidt angår fremme af energi fra vedvarende energikilder og om ophævelse af Rådets direktiv (EU) 2015/652, EU-Tidende, L af 31. oktober 2023, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/1791 af 13. september 2023 om energieffektivitet og om ændring af forordning (EU) 2023/955 (omarbejdning), EU-Tidende 2023, nr. L 231, side 1.

Den foreslåede ændring vil medføre, at det af fodnoten vil fremgå, at loven indeholder bestemmelser, som gennemfører dele af det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv og dele af direktivet om vedvarende energi som ændret ved direktiv (EU) 2023/2413 af 18. oktober 2023.

Til nr. 2

Det følger af varmforsyningslovens § 4 a, at klima-, energi- og forsyningsministeren med henblik på at fremme udnyttelse af overskudsvarme godkender projekter vedrørende etablering af nye anlæg og omfattende renovering af eksisterende anlæg, der hovedsagelig leverer energi til andre formål end bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand og har en samlet indfyret termisk effekt på over 20 MW.

Det foreslås, at § 4 a ophæves.

Den foreslåede ophævelse af § 4 a vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren ikke længere vil skulle godkende projekter vedrørende etablering af nye eller omfattende renovering af eksisterende anlæg, der hovedsagelig leverer energi til andre formål end bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand og har en samlet indfyret termisk effekt på over 20 MW.

Den foreslåede ændring vil skulle ses i sammenhæng med den foreslåede indsættelse af en ny bestemmelse i § 23 q om cost-benefit-analyser, jf. lovforslagets § 3, nr. 9, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 3

Det følger af varmemforsyningslovens § 5, stk. 1, 1. pkt., at klima-, energi- og forsyningsministeren efter forhandling med de kommunale organisationer kan fastsætte regler om planlægningen efter § 3, stk. 1, og behandlingen af sager efter §§ 4 og 4 a.

Det foreslås i § 5, *stk. 1, 1. pkt.*, at ændre »§§ 4 og 4 a« til »§ 4«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at henvisningen til § 4 a udgår. Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at bestemmelsen i § 4 a foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 3, nr. 2.

Med lovforslagets § 3, nr. 2, vil klima-, energi- og forsyningsministeren ikke længere skulle godkende projekter vedrørende etablering af nye eller omfattende renovering af eksisterende anlæg, der hovedsagelig leverer energi til andre formål end bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand med en samlet indfyret termisk effekt på over 20 MW.

Den foreslåede ændring af § 5, stk. 1, 1. pkt., vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren alene vil kunne anvende bemyndigelsen i varmemforsyningslovens § 5, stk. 1, til at fastsætte regler om behandlingen af sager omfattet af § 4.

Der henvises til lovforslagets § 3, nr. 2, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 4

Det følger af varmemforsyningslovens § 15, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, hvorledes beslutninger efter §§ 4, 4 a og 14 skal meddeles eller offentliggøres, samt om at beslutningerne skal tinglyses på de pågældende ejendomme.

Det foreslås i § 15, at », 4 a« udgår.

Den foreslåede ændring vil medføre, at henvisningen til § 4 a udgår. Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at bestemmelsen i § 4 a foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 3, nr. 2.

Med lovforslagets § 3, nr. 2, vil klima-, energi- og forsyningsministeren ikke længere skulle godkende projekter vedrørende etablering af nye eller omfattende renovering af eksisterende anlæg, der hovedsagelig leverer energi til andre formål end bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand med en samlet indfyret termisk effekt på over 20 MW.

Den foreslåede ændring af § 15 vil indebære, at det fremover alene vil være beslutninger efter §§ 4 og 14 i varmemforsyningsloven, som vil være omfattet af bemyndigelsen i varmemforsyningslovens § 15.

Der henvises til lovforslagets § 3, nr. 2, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 5

Det følger af varmemforsyningslovens § 15 a, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om betaling til dækning af omkostninger ved behandling af ansøgning om godkendelse efter § 4, stk. 2, og § 4 a og tilsyn med overholdelse af vilkår i sådanne godkendelser.

Det foreslås i § 15 a, at »og § 4 a« udgår.

Den foreslåede ændring vil medføre, at henvisningen til § 4 a udgår. Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at bestemmelsen i § 4 a foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 3, nr. 2.

Med lovforslagets § 3, nr. 2, vil klima-, energi- og forsyningsministeren ikke længere skulle godkende projekter vedrørende etablering af nye eller omfattende renovering af eksisterende anlæg, der hovedsagelig leverer energi til andre formål end bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand med en samlet indfyret termisk effekt på over 20 MW.

Den foreslåede ændring af § 15 a vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren alene vil kunne anvende bemyndigelsen til at fastsætte regler om betaling til dækning af omkostninger ved behandling af ansøgning om godkendelse af projekter for etablering af nye kollektive varmemforsyningsanlæg eller udførelsen af større ændringer i eksisterende anlæg efter § 4, stk. 2, og tilsyn med overholdelse af vilkår i sådanne godkendelser.

Der henvises til lovforslagets § 3, nr. 2, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 6

Det følger af varmemforsyningslovens § 20 d, stk. 1, at varmedistributionsvirksomheder skal stille deres ydelser omfattet af § 20, stk. 1, til rådighed for forbrugerne på gennemsigtige, objektive, rimelige og ikkediskriminerende vilkår. Bestemmelsen indeholder det såkaldte gennemsigtighedskrav, som sikrer forbrugerne adgang til grundlaget for varmedistributionsvirksomhedernes tarifiering. Bestemmelsen er kun relevant i forhold til varmemforbrugere, der anvender varme til eget forbrug, og derfor er anvendelsesområdet begrænset til varmedistributionsvirksomheder.

Det følger af varmemforsyningslovens § 20, stk. 6, at hvor det er teknisk gennemførligt, skal betaling efter målt forbrug for blandt andet varmt vand ske i et direkte kundeforhold mellem forbruger og det kollektive forsyningsanlæg, uanset om forbrugeren er lejer, andelshaver eller ejer.

Det foreslås, at der i § 20 d, *stk. 1*, indsættes et nyt 2. *pkt.*, om, at varmedistributionsvirksomheder skal indgå kontrakt med forbrugerne.

Det følger af det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 21, stk. 1, at medlemsstaterne skal fastsætte regler, der sikrer, at slutkunder og, hvis de nævnes eksplicit, slutbrugere tildeles de i artiklens stk. 2-9 fastsatte rettigheder, herun-

der at forbrugerne har ret til en kontrakt. Den foreslåede bestemmelse vil således sikre, at de konkrete krav, der følger af det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 21 om forbrugerrettigheder, implementeres i varmforsyningsloven. For slutbrugerne henvises til den foreslåede ændring af § 6, stk. 3, i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion, jf. lovforslagets § 1, nr. 3 og bemærkningerne hertil.

Ved »forbrugerne« vil skulle forstås slutkunder, som er defineret som en fysisk eller juridisk person, der køber energi til egen slutanvendelse, jf. det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 2, nr. 28.

Ved »varmedistributionsvirksomhed« forstås virksomheder, som har til formål at levere energi i form af opvarmet vand, damp eller andre brændbare gasarter end naturgas til forbrugere med henblik på bygningers opvarmning eller forsyning med varmt brugsvand, jf. varmforsyningslovens § 28 a, stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse i § 20 d, stk. 1, 2. pkt., vil indebære, at varmedistributionsvirksomheder vil have en pligt til at udarbejde og indgå en kontrakt med de forbrugere, hvor der er etableret et direkte kundeforhold.

Den foreslåede bestemmelse vil skulle ses i sammenhæng med den foreslåede indsættelse af en ny § 20 d, stk. 2, 3, pkt., hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om forbrugerens ret til kontrakt, herunder om ansvar, indhold, vilkår, deling af oplysninger fra kontrakten og salgs- og betalingsmetoder. Der henvises til lovforslagets § 3, nr. 7, og bemærkningerne hertil.

For tilsyn med varmedistributionsvirksomhedernes overholdelse af § 20 d, stk. 1, 2. pkt., henvises til den foreslåede bestemmelse i § 24 c, jf. lovforslagets § 3, nr. 10, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 7

Det fremgår af varmforsyningslovens § 20 d, stk. 2, 1. pkt., at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om afbrydelse af varmforsyning, opsigelsesvarsel og bindingsperiode med henblik på at forpligte varmedistributionsvirksomheder til at sikre forbrugerrettigheder i forbindelse med aftaler om levering af ydelser omfattet af § 20, stk. 1, mellem forbrugerne og disse virksomheder. Det fremgår af § 20 d, stk. 2, 2. pkt., i varmforsyningsloven, at klima-, energi- og forsyningsministeren endvidere kan fastsætte regler om varsling af ændringer af pris og betingelser for ydelser omfattet af § 20, stk. 1. Bemyndigelserne er på nuværende tidspunkt ikke udnyttet.

Det foreslås, at der i § 20 d, stk. 2, indsættes et nyt 3. pkt., hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om forbrugernes ret til en kontrakt, jf. stk. 1, 2. pkt., herunder om ansvar, indhold, vilkår, deling af oplysninger fra kontrakten og salgs- og betalingsmetoder.

Det følger af det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 21, stk. 1, at medlemsstaterne skal fastsætte regler, der sikrer, at slutkunder tildeles de i artiklens stk. 2-9 fastsatte rettigheder. Den foreslåede bestemmelse vil således muliggøre implementeringen af de konkrete krav, der følger af det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 21 om forbrugerrettigheder.

I det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 2, nr. 28, er "slutkunde" defineret som en fysisk eller juridisk person, der køber energi til egen slutanvendelse.

Forslaget vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil fastsætte regler, der angiver, hvilke rettigheder forbrugeren har ved kontraktindgåelse med en varmedistributionsvirksomhed, og hvad kontrakten nærmere skal indeholde. Forslaget vil endvidere indebære, at der vil blive fastsat regler om salgs- og betalingsmetoder.

De regler, som klima-, energi- og forsyningsministeren vil udstede efter forslaget, vil vedrøre rettigheder for de forbrugere, der er i direkte kundeforhold med en varmedistributionsvirksomhed, og som anvender varme til eget forbrug. Dette vurderes at være i overensstemmelse med definitionen af begrebet »slutkunde« i det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 2, stk. 1, nr. 28, som det må forstås i relation til fjernvarmeområdet.

Ved »varmedistributionsvirksomhed« forstås virksomheder, som har til formål at levere energi i form af opvarmet vand, damp eller andre brændbare gasarter end naturgas til forbrugere med henblik på bygningers opvarmning eller forsyning med varmt brugsvand, jf. varmforsyningslovens § 28 a, stk. 2.

Det forventes, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil fastsætte krav om, hvad kontrakten som minimum skal indeholde, og at slutkunderne skal modtage et resumé af de vigtigste betingelser i kontrakten. Kontrakten vil blandt andet skulle indeholde oplysninger om leverandørens navn og adresse, hvilke ydelser der leveres og på hvilket kvalitetsniveau, hvilke typer vedligeholdelsesservicer, der indgår i kontrakten, hvordan aktuel information om gældende priser m.v. kan indhentes, kontraktens løbetid, betingelser for fornyelse og afslutning af kontrakten m.v., jf. direktivets artikel 21, stk. 2, litra a-i.

Det forventes, at de regler, som vil blive udmøntet i medfør af den foreslåede bemyndigelse, alene vil supplere den generelle forbrugerlovgivning, som blandt andet omfatter aftaleloven, forbrugeraftaleloven, købeloven og markedsføringsloven.

Bemyndigelsen vil kunne anvendes til at fastsætte regler om varmedistributionsvirksomhedernes pligt til at underrette slutkunderne med et passende varsel, hvis virksomheden planlægger at ændre kontraktbetingelserne, jf. direktivets artikel 21, stk. 3.

Bemyndigelsen vil kunne anvendes til at fastsætte regler om

rettigheder, som ikke allerede er omfattet af den gældende bemyndigelse i varmemforsyningslovens § 20 d, stk. 2, 2. pkt., i henhold til hvilken klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om varsling af ændringer af pris og betingelser for ydelser omfattet af § 20, stk. 1. Eventuelle regler om rettigheder, som er omfattet af § 20 d, stk. 2, 2. pkt., vil således blive udmøntet i medfør af den bestemmelse og ikke i medfør af den foreslåede bemyndigelse i § 20 d, stk. 2, 3. pkt.

Forslaget vil kunne anvendes til at fastsætte regler om, at slutkunderne skal tilbydes et bredt udvalg af betalingsmetoder, jf. direktivets artikel 21, stk. 4. Det vil f.eks. kunne være betaling via betalingsservice, girokort, dankort, m.v.

Forslaget vil kunne anvendes til at fastsætte regler om, at husholdningskunder, som har adgang til forudbetalings-systemer, ikke må stilles mindre fordelagtigt som følge af forudbetalingssystemerne, jf. direktivets artikel 21, stk. 5. Direktivet indeholder ikke en definition på husholdningskunder. Det forventes, at en husholdningskunde vil blive defineret som en slutkunde, der køber varme eller varmt brugsvand til eget eller hovedsagelig til eget husholdningsforbrug.

Forslaget vil kunne anvendes til at fastsætte regler om, at slutkunden skal tilbydes rimelige og gennemsigtige vilkår og beskyttes mod urimelige eller vildledende salgsmetoder, og at forbrugere med handicap gives alle relevante oplysninger om deres kontrakt med deres varmedistributionsvirksomhed i tilgængelige formater, jf. direktivets artikel 21, stk. 6.

Forslaget vil kunne anvendes til at fastsætte regler om vilkår vedrørende standarden af de leverede ydelser og ret til behandling af klager på en enkel, retfærdig og hurtig måde, jf. direktivets artikel 21, stk. 7.

Forslaget vil kunne anvendes til at fastsætte regler om kontrakten for de aftaleforhold, som er etableret før lovens ikrafttræden. Direktivets artikel 21, stk. 2, angiver ikke på hvilket tidspunkt slutkunden skal have kontrakten, når der allerede er etableret et aftaleforhold. Den foreslåede bestemmelse vil derfor kunne anvendes til at fastsætte regler om, at det f.eks. først er i forbindelse med væsentlige ændringer i et eksisterende aftaleforhold, at varmedistributionsvirksomheden vil have pligt til at fremsende et resumé og en kontrakt til dets slutkunder, som opfylder kravene fastlagt i medfør af den foreslåede § 20 d, stk. 2, 3 pkt. Forslaget vil ligeledes kunne anvendes til at fastsætte regler om, at varmedistributionsvirksomheden, efter anmodning fra slutkunderne, skal udlevere de oplysninger, der som minimum skal indgå i en kontrakt mellem slutkunden og virksomheden. Der vil i udmøntningen af reglerne skulle foretages en afvejning af kravene i direktivet overfor byrden for de omfattede varmedistributionsvirksomheder.

For tilsyn med varmedistributionsvirksomhedernes overholdelse af regler udstedt i medfør af § 20 d, stk. 2, 3. pkt.,

henvises til den foreslåede bestemmelse i § 24 c, stk. 1. Det forventes endvidere, at der vil blive fastsat regler om påbud i henhold til den foreslåede bestemmelse i § 24 c, stk. 3. Se herfor lovforslaget § 3, nr. 10, og bemærkningerne hertil.

Det følger af varmemforsyningslovens § 34, stk. 2, at der i forskrifter, der udfærdiges i medfør af loven, kan fastsættes regler om straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne. Der vil således kunne fastsættes regler om straf af bøde, for overtrædelse af de regler der udfærdiges i medfør af den foreslåede bemyndigelse i § 20 d, stk. 2, 3. pkt. Det forventes, at der alene vil blive fastsat regler om straf af bøde, i det omfang det er nødvendigt for håndhævelsen af direktivet.

Til nr. 8

Den gældende overskrift til varmemforsyningslovens kapitel 4 c er "Energieffektivitetsordning for overskudsvarme". Kapitellet indeholder bestemmelsen i § 23 o, der regulerer energieffektivitetsordningen for overskudsvarme.

Det foreslås, at der i *overskriften* til kapitel 4 c efter »overskudsvarme« indsættes »m.v.«

Den foreslåede ændring af overskriften til kapitel 4 c vil sikre sammenhæng til de nye bestemmelser, der foreslås indsat som §§ 23 p, 23 q og 23 r i varmemforsyningsloven, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om effektive fjernvarmesystemer, udarbejdelse af cost-benefit-analyser og om datacentres udnyttelse eller andre former for genvinding af overskudsvarme.

Der henvises til de enkelte bestemmelser i §§ 23 p, 23 q og 23 r, jf. lovforslagets § 3, nr. 9, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 9

Det følger af formålsbestemmelsen i varmemforsyningslovens § 1, stk. 1, at lovens formål er at fremme den mest samfundsøkonomiske, herunder miljøvenlige, anvendelse af energi til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand og inden for disse rammer at formindske energiforsyningsafhængigheden af fossile brændsler. Det følger af § 1, stk. 2, at tilrettelæggelsen af varmemforsyningen skal ske i overensstemmelse med de i stk. 1 nævnte formål med henblik på at fremme samproduktionen af varme og elektricitet mest muligt.

Det følger af varmemforsyningslovens § 23 o, at virksomheder, der er registreret efter lov om merværdiafgift (momsloven), kan ansøge klima-, energi- og forsyningsministeren om at indgå i en energieffektiviseringsordning for overskudsvarme. Energieffektiviseringsordningen skal omfatte energigennemgange med henblik på at identificere mulige energieffektiviseringer af virksomhedens overskudsvarme og gennemførelse af disse.

Varmemforsyningsloven indeholder på nuværende tidspunkt ikke regler om, at der skal udarbejdes cost-benefit-analyser

med henblik på vurdering af udnyttelse af overskudsvarme, eller regler om datacentres udnyttelse af overskudsvarme eller andre former for genvinding af overskudsvarme. Varmeforsyningsloven indeholder heller ikke regler om, hvornår et fjernvarmesystem anses for at være effektivt.

Det foreslås, at der efter varmforsyningslovens § 23 o ind-sættes tre nye bestemmelser.

Det foreslås i § 23 p, stk. 1, 1. pkt., at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om, hvilke kriterier et fjernvarmesystem skal overholde for at være effektivt, og hvornår disse kriterier skal være opfyldt.

Den foreslåede bestemmelse i § 23 p, stk. 1, 1. pkt., vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler, der muliggør implementeringen af det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 26, stk. 1, litra b-f, om, hvilken andel af vedvarende energi der skal tilføjes et fjernvarmesystem, før det kan anses for at være effektivt.

Af det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 26, stk. 1, litra b-f, fremgår, at frem til den 31. december 2027 skal et system anvende mindst 50 pct. vedvarende energi, 50 pct. spildvarme, 75 pct. kraftvarme eller 50 pct. af en kombination af energi og varme af den nævnte art for, at det kan anses for at være effektivt. Herefter vil ministeren skærpe kravene i overensstemmelse med det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 26, stk. 1, litra b-f. Således vil et fjernvarmesystem efter den 1. januar 2050 kun kunne anses for effektivt, hvis det udelukkende anvender vedvarende energi, udelukkende anvender spildvarme eller udelukkende en kombination af vedvarende energi og spildvarme.

Ved »fjernvarmesystem« vil skulle forstås et system til produktion, distribution eller transmission af termisk energi i form af damp eller opvarmet vand fra centrale eller decentrale produktionssteder gennem et net til flere bygninger eller anlæg til brug for opvarmning. Det forventes, at fjernvarmesystem efter den foreslåede bestemmelse vil omfatte alle systemer uanset ejerforhold, uanset om der er tale om fjernvarmesystemer, der er privat eller kommunalt ejede.

Ved »vedvarende energi« vil skulle forstås vedvarende energi fra ikkefossile kilder i form af vindkraft, solenergi, geotermisk energi, osmotisk energi, omgivelserenergi, tidevands- og bølgeenergi og andre former for havenergi, vandkraft, biomasse, lossepladsgas, gas fra spildevandsanlæg og biogas, jf. den til enhver tid gældende definition i lov om fremme af vedvarende energi.

Ved »spildvarme« vil skulle forstås overskudsvarme som defineret i den til enhver tid gældende varmforsyningslov. Det følger af den gældende bestemmelse i varmforsyningslovens § 1 a, nr. 2, at der ved overskudsvarme forstås uundgåelig varme produceret som biprodukt fra industrieller elproduktionsanlæg eller i tertiærsektoren, der ville blive bortledt uudnyttet i luft eller vand uden adgang til et fjernvarmesystem.

Ved »kraftvarme« vil skulle forstås kraftvarmeanlæg, som er anlæg til samtidig produktion af termisk energi og elektrisk eller mekanisk energi i en og samme proces.

Det forventes, at den foreslåede bestemmelse i § 23 p, stk. 1, 1. pkt., vil blive anvendt til at fastsætte regler om, at et fjernvarmesystem vil skulle overholde kriterierne for energieffektivitet, når de opføres eller får foretaget en omfattende renovering, jf. det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 26, stk. 4, litra a og b.

Det forventes, at klima-, energi- og forsyningsministeren i overensstemmelse med det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 2, nr. 50, vil fastsætte regler om, at der ved omfattende renovering skal forstås en renovering, hvis omkostninger overstiger 50 pct. af investeringsomkostningerne for en ny lignende enhed.

Det forventes, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil fastsætte regler om, at det vil være en forudsætning for godkendelse af et projektforslag vedrørende etablering af nye eller omfattende renovering af eksisterende kollektive varmforsyningsanlæg efter varmforsyningslovens § 4, at anlæggets fjernvarmesystem overholder de effektivitetskriterier, der finder anvendelse på det tidspunkt, hvor systemet idriftsættes eller fortsætter driften efter renoveringen. Det vurderes i den forbindelse, at det vil være en forsvindende lille andel fjernvarmesystemer, hvor leveringen af fjernvarme primært er til procesformål, hvorfor de ikke vil være omfattet af reglerne om projektkodkendelse efter varmforsyningslovens § 4.

Der forventes ligeledes fastsat regler om, at det vil være en forudsætning for et projektforslags godkendelse, at der ikke sker en stigning i anvendelsen af andre fossile brændsler end naturgas i eksisterende varmekilder sammenholdt med det gennemsnitlige årlige forbrug i de foregående tre kalenderår med fuld drift forud for renoveringen, og at eventuelle nye varmekilder i dette system ikke anvender andre fossile brændsler end naturgas, hvis det opføres, eller der foretages en omfattende renovering heraf indtil 2030.

Det er forventningen, at ansøgninger om godkendelse af projektforslag for kollektive varmforsyningsanlæg, der godkendes efter varmforsyningslovens § 4, som er indgivet forud for lovens ikrafttræden, men som endnu ikke er færdigbehandlet, vil skulle overholde de regler, der udstedes i medfør af den foreslåede § 23 p, stk. 1, 1. pkt.

Et eksempel på konsekvensen ved manglende efterlevelse af kriterierne for et effektivt fjernvarmesystem kan ses i reglerne om fjernvarmepuljen i bekendtgørelsen nr. 1210 af 25. september 2024 om tilskud til projekter vedrørende udrulning af fjernvarmedistributionsnet, hvorefter det er en forudsætning for tilsagn om tilskud til et projekt, at fjernvarmesystemet, som projektet vedrører, udgør energieffektiv fjernvarme, jf. § 5, stk. 1, nr. 2.

Den foreslåede bestemmelse medfører således, at både myndigheder og varmforsyningsvirksomheder får klare rammer

for, hvad der vil skulle forstås ved effektiv fjernvarme, og dermed et redskab til at vurdere, hvornår et fjernvarmesystem overholder betingelsen om effektiv fjernvarme, herunder ved en godkendelse af projekter for kollektive varmforsyningsanlæg efter varmforsyningslovens § 4 og regler udstedt i medfør af § 5.

Der kan i medfør af varmforsyningslovens § 34, stk. 2, i forskrifter, der udstedes i henhold til loven, fastsættes bødestraf for overtrædelse af regler i forskrifterne. Dette vil således også gælde for bemyndigelsen i den foreslåede § 23 p, stk. 1, 1. pkt. Det forventes, at der alene vil blive fastsat regler om straf af bøde, i det omfang det er nødvendigt for håndhævelsen af reglerne i direktivet.

Det foreslås i § 23 p, stk. 1, 2. pkt., at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om, at operatører af fjernvarmesystemer, der ikke overholder regler fastsat i medfør af 1. pkt., vil skulle udarbejde en plan herfor, herunder regler om godkendelse af planen m.v.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at der fastsættes krav om, at operatører af fjernvarmesystemer, der ikke overholder regler fastsat i medfør af 1. pkt., vil skulle udarbejde en plan med henblik på, at fjernvarmesystemet bliver effektivt. Den foreslåede bestemmelse kan endvidere medføre, at der vil blive fastsat regler om, at planen vil skulle godkendes.

Ved »operatører af fjernvarmesystemer« vil skulle forstås virksomheder, der driver et fjernvarmesystem uanset ejerskab. Operatøren af et fjernvarmesystem vil således være en varmforsyningsvirksomhed, som er driftsansvarlig for enten produktion, transmission eller distribution af varme, uanset om virksomheden er med privat-, forbruger- eller kommunalt ejerskab.

Det forventes, at den foreslåede bemyndigelse blandt andet vil blive anvendt til at fastsætte regler om, at operatører af fjernvarmesystemer med en samlet varmeproduktion på mere end 5 MW, der ikke er effektive, vil skulle udarbejde en plan, der beskriver, hvilke tiltag der kan gennemføres med henblik på at sikre et mere effektivt forbrug af primærenergi for at reducere distributionstab og for at øge andelen af vedvarende energi i varmforsyningen.

Det forventes, at der vil blive fastsat regler om, at planen vil skulle tage udgangspunkt i de kriterier for effektivitet, der er gældende på tidspunktet for udarbejdelsen af planen, efter regler udstedt i medfør af den foreslåede § 23 p, stk. 1, 1. pkt.

Det forventes, at der i planen blandt andet vil skulle redigeres for relevante foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at fjernvarmesystemet overholder effektivitetskriterierne i det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 26, stk. 1. Relevante foranstaltninger vil f.eks. kunne være foranstaltninger til bedre udnyttelse af overskudsvarme, integration af lager, såvel som integration af mere vedvarende

energi m.v. De nævnte eksempler på relevante foranstaltninger er ikke udtryk for en udtømmende liste.

Det forventes, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil fastsætte regler om, at planen vil skulle godkendes af den sædvanlige godkendelsesmyndighed, herunder at myndigheden i den forbindelse vil skulle kontrollere, at de formelle krav til planen er opfyldt. Det vil f.eks. kunne være kommunalbestyrelsen, som efter de gældende regler i varmforsyningsloven har ansvaret for at godkende projekter for kollektive varmforsyningsanlæg. Det forventes dog ikke, at der vil blive fastlagt krav om, at den godkendende myndighed vil skulle efterprøve planens materielle indhold.

Der forventes ikke i første omgang at blive fastsat regler om, hvornår foranstaltningerne i planen vil skulle gennemføres.

Det forventes dog, at bemyndigelsen vil blive anvendt til at fastsætte regler om, at en operatør af et fjernvarmesystem, der fortsat ikke overholder kriterierne for et effektivt fjernvarmesystem 5 år efter den godkendende myndigheds godkendelse af planen, vil skulle udarbejde en ny plan, som igen vil skulle godkendes af myndigheden.

Det forventes, at der vil blive fastsat regler om, at pligten til at udarbejde en plan for, hvordan et fjernvarmesystem kan overholde kriterierne og dermed blive effektivt, vil gælde for fjernvarmesystemer med en samlet varmeproduktion på mere end 5 MW, uanset hvornår det er opført.

Det forventes, at der vil blive fastsat regler om, at den pågældende plan vil skulle udarbejdes hvert femte år. Det følger af det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 26, stk. 5, at intervallet skal regnes fra den 1. januar 2025.

Der kan i medfør af varmforsyningslovens § 34, stk. 2, i forskrifter, der udstedes i henhold til loven, fastsættes bødestraf for overtrædelse af regler i forskrifterne. Dette vil således også gælde for bemyndigelsen i den foreslåede § 23 p, stk. 1, 2. pkt. Det forventes, at der alene vil blive fastsat regler om straf af bøde, i det omfang det er nødvendigt for håndhævelsen af reglerne i direktivet.

Det foreslås i § 23 q, stk. 1, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om cost-benefit-analyser for udnyttelse af overskudsvarme, herunder regler om hvornår og for hvilke anlæg cost-benefit-analyserne skal udarbejdes, analysernes indhold og godkendelse.

Ved »cost-benefit-analyse« vil skulle forstås en analyse, som har til formål at vurdere, om et projekt eller en investering er økonomisk fordelagtig på baggrund af projektets eller investeringens samlede omkostninger og gevinster. Der findes forskellige fremgangsmåder til, hvordan en cost-benefit-analyse kan udføres, herunder hvad den kan indeholde og kan tage stilling til. I det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv er den overordnede fremgangsmåde beskrevet i direktivets bilag XI.

Den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om, at der for visse anlæg, forud for at anlægget planlægges opført eller får foretaget en omfattende renovering, skal udarbejdes en cost-benefit-analyse med henblik på en vurdering af udnyttelsen af overskudsvarme, herunder regler om indhold og godkendelse af analysen.

Det forventes, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil fastsætte regler om, at kravet om at udarbejde cost-benefit-analyser vil gælde for de anlæg, som nævnes i det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 26, stk. 7, litra b-d. De typer af anlæg, som vil blive omfattet af den foreslåede bestemmelse, er industrianlæg over 8 MW, servicefaciliteter over 7 MW og datacentre over 1 MW.

Ved ”industrianlæg over 8 MW” vil skulle forstås termiske anlæg med et årligt gennemsnitligt energiforbrug på over 8 MW, der hovedsagelig leverer energi til andre formål end bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand. Et industrianlæg vil skulle forstås som en industriel virksomhed, som afbrænder et eller flere brændsler til at generere varme, der bruges som led i virksomhedens produktionskæde. Det vil f.eks. kunne være en industriel virksomhed, der producerer cement, da selve cementproduktionen kræver varme ved meget høje temperaturer, som typisk opnås ved afbrænding af brændsler.

Ved ”servicefacilitet over 7 MW” vil skulle forstås anlæg med et årligt gennemsnitligt energiforbrug på over 7 MW, som yder en service andet end til bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand. Det vil f.eks. kunne være et spildevandsrensingsanlæg, krematorie, transformestation eller et indkøbscenter.

Ved ”datacentre over 1 MW” vil skulle forstås anlæg med en samlet maksimal el-kapacitet på over 1 MW, som er en bygning eller gruppe af bygninger, som f.eks. anvendes til at rumme, forbinde og drive computersystemer, servere og dertilhørende udstyr til lagring, såvel som behandling, distribution af data og dertilknyttede aktiviteter. Et datacenter kan foretage et eller flere af de pågældende aktiviteter.

Det forventes, at der med forslaget vil blive fastsat regler om, at cost-benefit-analyserne skal foretages på anlægsniveau. Herved forstås, at en cost-benefit-analyse vedrørende industrianlæg, servicefaciliteter eller datacentre, alene vil skulle vedrøre forholdene på eller umiddelbart omkring det pågældende anlæg. Det vil f.eks. kunne være forhold omkring anlæggets varmekilde, herunder anlæg til genvinding af overskudsvarme, og eventuelle hensigtsmæssige, eksisterende eller potentielle varmebehovspunkter, som anlægget kan forsyne under hensyntagen til, hvad der er teknisk og økonomisk gennemførligt. Cost-benefit-analysen vil således ikke skulle indeholde en bredere analyse af fjernvarmesystemet i dets helhed.

Det forventes, at den foreslåede bemyndigelse blandt andet vil blive anvendt til at fastsætte regler om, at cost-benefit-

analysen vil skulle gennemføres af den virksomhed, der har ansvaret for driften af anlægget. Det betyder, at virksomheden, som har ansvaret for driften af faciliteten, også vil have ansvaret for udarbejdelsen af cost-benefit-analysen, herunder ansvaret for at den er korrekt og tilstrækkelig. Det vil også gælde i tilfælde, hvor den ansvarlige virksomhed ansætter en ekstern konsulent til at udarbejde cost-benefit-analysen for virksomheden.

Det forventes endvidere, at den foreslåede bemyndigelse vil blive anvendt til at fastsætte regler om, at visse anlæg vil kunne fritages for at skulle udarbejde en cost-benefit-analyse. Det vil f.eks. kunne være i tilfælde, hvor et anlæg allerede anvender overskudsvarme i et fjernvarmenet eller direkte til rumopvarmning eller i tilfælde, hvor anlægget ligger så langt væk fra et fjernvarmenet, at varmen ikke kan udnyttes uden for store varmetab.

I henhold til det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 26, stk. 7, skal cost-benefit-analysen udarbejdes i overensstemmelse med det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs bilag XI, som fastlægger rammerne og forudsætningerne for cost-benefit-analyser.

Analysen vil skulle baseres på en beskrivelse af det planlagte anlæg og de anlæg, det sammenlignes med, og den kan f.eks. omfatte eventuel varmekapacitet, brændselstype, planlagt anvendelse, antallet af planlagte driftstimer pr. år, beliggenhed og varmebehov. Analysen vil også skulle indeholde en finansiel analyse, der viser faktiske pengestrømstransaktioner som følge af investeringer i og drift af de enkelte anlæg. Ved vurdering af udnyttelse af overskudsvarme vil analysen skulle tage hensyn til, om det er hensigtsmæssigt at udnytte overskudsvarmen direkte, eller om en opgradering heraf til højere temperaturer er nødvendig eller begge dele.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil fastsætte regler om, at cost-benefit-analysen skal godkendes, herunder om hvilke forudsætninger, der skal lægges til grund for godkendelsen. Det forventes, at der vil blive fastsat regler om, at Energistyrelsen godkender cost-benefit-analyserne. Det forventes ikke, at der vil blive fastsat regler om en materiel efterprøvelse af cost-benefit-analysens indhold.

Forslaget vil skulle ses i sammenhæng med de gældende regler om projektgodkendelse i henholdsvis projektbekendtgørelsen, og industri- og køleprojektbekendtgørelsen. Bekendtgørelserne er blandt andet udstedt med hjemmel i varmemforsyningslovens § 5 og fjernkølingslovens § 6.

Det er forventningen, at der i medfør af gældende bemyndigelse i varmemforsyningslovens § 5 og fjernkølingslovens § 6 vil blive fastsat regler om, at et projektforslag omfattet af varmemforsyningsloven eller fjernkølingsloven, om udnyttelse af overskudsvarme fra industrianlæg over 8 MW, servicefaciliteter over 7 MW eller datacentre over 1 MW, vil skulle ledsages af en godkendt cost-benefit-analyse.

Det vil således være den myndighed, der behandler det kon-

krete projektforslag, jf. fjernkølingslovens § 5 eller varmforsyningslovens § 4, der vil skulle sikre, at projektforslaget er ledsaget af en godkendt cost-benefit-analyse.

Det forventes dog ikke, at der vil blive fastlagt krav om, at den relevante myndighed vil skulle efterprøve cost-benefit-analysens materielle indhold i forbindelse med godkendelsen af et projektforslag efter fjernkølingsloven eller varmforsyningsloven.

Den foreslåede bemyndigelse vil desuden kunne anvendes til at implementere eventuelle fremtidige ændringer i direktivet, såvel som den vil kunne anvendes til at foretage ændringer i ordningen inden for rammerne af bemyndigelsen.

Det forventes, at der vil blive fastsat regler om, at ansøgninger om godkendelse af projektforslag vedrørende kollektive varmforsyningsanlæg, der godkendes efter varmforsyningslovens § 4, som er indgivet forud for lovens ikrafttræden, men som endnu ikke er færdigbehandlet, vil skulle overholde de regler, der udstedes i medfør af den foreslåede § 23 q, stk. 1.

Der kan i medfør af varmforsyningslovens § 34, stk. 2, i foreskrifter, der udstedes i henhold til loven, fastsættes bødestraf for overtrædelse af regler i foreskrifterne. Dette vil således også gælde for bemyndigelsen i den foreslåede § 23 q, stk. 1. Det forventes, at der alene vil blive fastsat regler om straf af bøde, i det omfang det er nødvendigt for håndhævelsen af reglerne i direktivet.

Det foreslås i § 23 q, *stk. 2*, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om indsamling og offentliggørelse af oplysninger om cost-benefit-analyser nævnt i stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil fastsætte regler om indsamling og offentliggørelse af oplysninger om cost-benefit-analyser nævnt i stk. 1. Det vil f.eks. kunne være oplysninger om tilgængelige varmforsyningsmængder og temperatur, antal planlagte driftstimer pr. år, geografiske beliggenhed, såvel som anden relevant data. Indsamlingen vil blandt andet ske med henblik på afrapportering til Europa-Kommissionen, samt en kortlægning af overskudsvarmepotentialet fra de oplistede typer af anlæg herunder oplysninger om temperatur.

Det forventes, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil fastsætte regler om, at de pågældende data offentliggøres under behørig hensyntagen til deres potentielle følsomhed.

Der kan i medfør af varmforsyningslovens § 34, stk. 2, i foreskrifter, der udstedes i henhold til loven, fastsættes bødestraf for overtrædelse af regler i foreskrifterne. Dette vil således også gælde for bemyndigelsen i den foreslåede § 23 q, stk. 2. Det forventes, at der alene vil blive fastsat regler om straf af bøde, i det omfang det er nødvendigt for håndhævelsen af direktivets krav.

Det foreslås i § 23 r, at klima-, energi- og forsyningsministe-

ren fastsætter regler om datacentres udnyttelse af overskudsvarme eller andre former for genvinding af overskudsvarme.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om, hvordan datacentre vil skulle udnytte overskudsvarme eller genvinde overskudsvarmen på anden vis.

Det er hensigten, at ministeren ved en første udmøntning fastsætter regler om, at et datacenter med en samlet nominel energitilførsel på mere end 1 MW vil skulle udnytte overskudsvarmen eller vil skulle anvende andre former for genvinding af overskudsvarme.

Med ”samlet nominel energitilførsel på mere end 1 MW” vil skulle forstås maksimal el-kapacitet på over 1 MW.

Med ”andre former for genvinding af overskudsvarme” vil skulle forstås, at alle muligheder for at udnytte overskudsvarme vil skulle undersøges, herunder både genvinding til eget forbrug eller til udnyttelse i et nærliggende fjernvarmesystem. Det vil ligeledes skulle undersøges, om overskudsvarmen både kan udnyttes direkte i systemet eller indirekte via en varmepumpe.

Det er endvidere hensigten, at ministeren ved en første udmøntning fastsætter regler om, at et datacenter med en samlet nominel energitilførsel på mere end 1 MW og derover vil skulle udnytte overskudsvarme, medmindre datacentret kan påvise, at det ikke er teknisk eller økonomisk gennemførligt efter reglerne om cost-benefit-analyser, der foreslås indsat i § 23 q.

Med ”økonomisk gennemførlighed” vil skulle forstås, at indtægterne ved salg af overskudsvarme skal være højere end udgifterne forbundet med at udnytte overskudsvarmen. Det vil f.eks. kunne være, hvor summen af tilbagediskonterede indtægter i den økonomiske og finansielle analyse overstiger summen af tilbagediskonterede omkostninger.

Med ”teknisk gennemførlighed” vil skulle forstås, at det teknisk er muligt at udnytte overskudsvarmen. Det indebærer f.eks., at temperaturen på overskudsvarmen ikke må være for lav til, at det ikke vil være energieffektivt at udnytte varmen, eller at der er for langt til det nærmeste fjernvarmenet, og hvor varmetabet vil være for stort.

De foreslåede bemyndigelser i §§ 23 p, 23 q og 23 r, til klima-, energi- og forsyningsministeren forventes at blive delegeret til Energistyrelsen i medfør af delegationsbekendtgørelsen.

Til nr. 10

Regler om administration og tilsyn m.v. i henhold til bestemmelser i varmforsyningsloven fremgår af lovens kapitel 5.

Varmeforsyningsloven indeholder ikke regler, der giver klima-, energi- og forsyningsministeren mulighed for at føre

tilsyn med, at varmedistributionsvirksomheder, der er omfattet af kravet om kontrakt, jf. den foreslåede bestemmelse i § 20 d, stk. 1, 2. pkt., overholder dette krav, herunder overholder de regler, der måtte blive udstedt i medfør af den foreslåede § 20 d, stk. 2, 3. pkt.

Det følger af det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 32, at medlemsstaterne skal fastsætte regler om sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelser af de nationale regler, der er vedtaget i medfør af direktivet.

Det foreslås i § 24 c, stk. 1, at klima-, energi- og forsyningsministeren fører tilsyn med, at varmedistributionsvirksomheder overholder § 20 d, stk. 1, 2. pkt., og regler udstedt i medfør af § 20 d, stk. 2, 3. pkt.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil skulle føre tilsyn med, at varmedistributionsvirksomhederne overholder kravet om, at der skal indgås en kontrakt med forbrugerne i medfør af den foreslåede § 20 d, stk. 1, 2. pkt., og tilsyn med varmedistributionsvirksomhedernes overholdelse af regler om eksempelvis kontrakternes indhold, hvis der fastsættes regler i medfør af den foreslåede § 20 d, stk. 2, 3. pkt.

Den foreslåede opgave, som vil skulle varetages af klima-, energi- og forsyningsministeren, forventes at blive delegeret til Energistyrelsen, jf. delegationsbekendtgørelsen.

Det foreslås i § 24 c, stk. 2, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om tilsyn efter stk. 1.

Den foreslåede bemyndigelse vil indebære, at ministeren vil kunne fastsætte regler om, hvorledes tilsynet med varmesyningsvirksomhedernes overholdelse af § 20 d, stk. 1, 2. pkt., og regler udstedt i medfør af § 20 d, stk. 2, 3. pkt., vil skulle udføres. Det vil f.eks. kunne være regler for, hvornår tilsynet vil skulle udføres, og på hvilken måde.

Den foreslåede bemyndigelse til klima-, energi- og forsyningsministeren forventes at blive delegeret til Energistyrelsen, jf. delegationsbekendtgørelsen.

Det foreslås i § 24 c, stk. 3, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om påbud med henblik på overholdelse af § 20 d, stk. 1, 2. pkt., og regler udstedt i medfør af § 20 d, stk. 2, 3. pkt.

Den foreslåede bemyndigelse vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om, at der kan meddeles påbud til en varmedistributionsvirksomhed. Klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om, at der vil kunne meddeles påbud, hvis det i forbindelse med tilsyn konstateres, at en varmedistributionsvirksomhed ikke overholder kravet om, at der skal indgås en kontrakt med varmeforbrugerne, jf. den foreslåede § 20 d, stk. 1, 2. pkt. Ministeren vil endvidere kunne fastsætte regler om at der vil kunne meddeles påbud i tilfælde af, at en varmedistributionsvirksomhed ikke overholder regler, der måtte blive fastsat i medfør af den foreslåede § 20 d,

stk. 2, 3. pkt., herunder regler om ansvar, indhold, vilkår, deling af oplysninger fra kontrakten og salgs- og betalingsmetoder. Der henvises til lovforslagets § 3, nr. 6 og 7, og bemærkningerne hertil.

Det forventes, at den foreslåede bemyndigelse til at fastsætte regler om meddelelse af påbud, udnyttes.

Den foreslåede bemyndigelse til klima-, energi- og forsyningsministeren forventes at blive delegeret til Energistyrelsen, jf. delegationsbekendtgørelsen.

Energistyrelsens afgørelser om påbud vil kunne påklages til Energiklagenævnet, jf. varmesyningslovens § 26, stk. 1. Der vil dog være mulighed for at fastsætte regler om, at visse afgørelser ikke skal kunne indbringes for Energiklagenævnet, jf. § 26 a, nr. 1. Der vil endvidere kunne fastsættes regler om, at klager ikke skal kunne indbringes for klima-, energi- og forsyningsministeren, jf. § 26 a, nr. 2.

Påbud forventes i langt de fleste tilfælde at være tilsynsmyndighedens reaktion forud for anmeldelse til politiet. Det følger af varmesyningslovens § 34, stk. 2, at der i forskrifter, der udfærdiges i medfør af loven, kan fastsættes regler om straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne. Der vil således kunne fastsættes regler om straf af bøde i forskrifter, der udfærdiges i medfør af den foreslåede bemyndigelse i § 24 c, stk. 3. Det forventes, at der alene vil blive fastsat regler om straf af bøde i det omfang det er nødvendigt for håndhævelsen af direktivets rettigheder.

Til nr. 11

Det følger af varmesyningslovens § 28 a, stk. 1, at varmedistributionsvirksomheder skal sikre, at forbrugerne oplyses om mulighed for varmebesparelser, give den enkelte varmeforbruger informationer om sit faktiske varmeforbrug og faktiske aktuelle priser mindst en gang årligt og kortlægge det samlede varmeforbrug i forsyningsområdet. Data fra kortlægningen skal offentliggøres eller på begæring stilles til rådighed. Det følger af § 28 a, stk. 2, at der ved varmedistributionsvirksomheder forstås virksomheder, som har til formål at levere energi i form af opvarmet vand, damp eller andre brændbare gasarter end naturgas til forbrugere med henblik på bygningers opvarmning eller forsyning med varmt brugsvand. Det følger af § 28 a, stk. 3, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om gennemførelse af bestemmelserne i stk. 1, herunder regler om forbrugernes ret til at modtage oplysningerne flere gange årligt, elektronisk, og uden at der opkræves særskilt gebyr. Bemyndigelsen er udmøntet i energioplysningsbekendtgørelsen, hvor det blandt andet fremgår, at Energistyrelsen fører tilsyn med om slutkunder og slutbrugere får de i bekendtgørelsen fastsatte oplysninger om forbrug.

Bemyndigelsesbestemmelsen i § 28 a, stk. 3, indeholder ikke hjemmel for ministeren til at kunne fastsætte regler om meddelelse af påbud, hvis det konstateres, at varmedistributionsvirksomhederne ikke overholder de regler, der er udstedt med henblik på at gennemføre § 28 a, stk. 1.

Det foreslås, at der i § 28 a, stk. 3, efter »gebyr« indsættes », samt om tilsyn og meddelelse af påbud«.

Den foreslåede ændring vil tydeliggøre klima-, energi- og forsyningsministerens eksisterende bemyndigelse til at fastsætte regler om tilsyn med overholdelsen af de regler, der er udstedt med henblik på at gennemføre § 28 a, stk. 1.

Den foreslåede ændring vil derudover udvide bemyndigelsen til, at klima-, energi- og forsyningsministeren også kan fastsætte regler om meddelelse af påbud.

Den foreslåede ændring vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren får en tydelig hjemmel til at fastsætte regler om, hvorledes tilsynet med varmedistributionsvirksomhedernes overholdelse af regler udstedt i medfør af § 28 a, stk. 1, vil skulle udføres. Det vil f.eks. kunne være regler for, hvornår tilsynet vil skulle udføres, og på hvilken måde.

Det er forventningen at udnytte den foreslåede bemyndigelse til at fastsætte regler om tilsyn.

Den foreslåede ændring vil endvidere indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om, at der kan meddeles påbud til en varmedistributionsvirksomhed.

Ministerens vil kunne fastsætte regler om, at der vil kunne meddeles påbud, hvis det i forbindelse med tilsyn konstateres, at en varmedistributionsvirksomhed ikke overholder regler, der er udstedt med henblik på at gennemføre § 28 a, stk. 1.

Det forventes, at den foreslåede bemyndigelse til at fastsætte regler om meddelelse af påbud, udnyttes.

De foreslåede opgaver, som vil skulle varetages af klima-, energi- og forsyningsministeren, og de foreslåede bemyndigelser til klima-, energi- og forsyningsministeren, forventes at blive delegeret til Energistyrelsen, jf. delegationsbekendtgørelsen.

Energistylens afgørelser vil kunne påklages til Energiklagenævnet, jf. varmemforsyningslovens § 26, stk. 1. Der vil dog være mulighed for at fastsætte regler om, at visse afgørelser ikke skal kunne indbringes for Energiklagenævnet, jf. § 26 a, nr. 1. Der vil endvidere kunne fastsættes regler om, at klager ikke skal kunne indbringes for klima-, energi- og forsyningsministeren, jf. § 26 a, nr. 2.

Påbud forventes i langt de fleste tilfælde at være tilsynsmyndighedens reaktion forud for anmeldelse til politiet. Det følger af varmemforsyningslovens § 34, stk. 2, at der i forskrifter, der udfærdiges i medfør af loven, kan fastsættes regler om straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne. Der vil således kunne fastsættes regler om straf af bøde i forskrifter, der udfærdiges i medfør af den foreslåede bemyndigelse i § 28 a, stk. 3, med henblik på håndhævelsen af direktivets rettigheder. Det forventes, at der alene vil blive

fastsat regler om straf af bøde, i det omfang det er nødvendigt for håndhævelsen af direktivets rettigheder.

Til nr. 12

Det følger af varmemforsyningslovens § 34, stk. 1, nr. 1, at den, der etablerer nye kollektive varmemforsyningsanlæg efter § 4 eller nye anlæg efter § 4 a eller udfører større ændringer i eksisterende sådanne anlæg uden godkendelse, kan straffes med bøde.

Det foreslås i § 34, stk. 1, nr. 1, at »eller nye anlæg efter § 4 a« udgår.

Den foreslåede ændring vil medføre, at henvisningen til nye anlæg efter § 4 a udgår. Den foreslåede ændring er en konsekvens af, at bestemmelsen i § 4 a foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 3, stk. 2.

Med lovforslagets § 3, stk. 2, vil klima-, energi- og forsyningsministeren ikke længere skulle godkende projekter vedrørende etablering af nye eller omfattende renovering af eksisterende anlæg, der hovedsagelig leverer energi til andre formål end bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand med en samlet indfyret termisk effekt på over 20 MW.

Den foreslåede ændring af § 34, stk. 1, nr. 1, vil indebære, at det alene vil kunne straffes med bøde, hvis der etableres nye kollektive varmemforsyningsanlæg efter § 4 eller udføres større ændringer i eksisterende kollektive varmemforsyningsanlæg uden kommunalbestyrelsens godkendelse.

Der henvises til lovforslagets § 3, nr. 2, og bemærkningerne hertil.

Til § 4

Til nr. 1

Den gældende fodnote til titlen til lov om fremme af energibesparelser i bygninger indeholder en henvisning til, at loven gennemfører direktivforpligtelser, herunder det tidligere energieffektivitetsdirektiv.

Det foreslås, at *fodnoten* til titlen til lov om fremme af energibesparelser i bygninger nyaffattes, således at det blandt andet fremgår, at loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/1791 af 13. september 2023 om energieffektivitet og om ændring af forordning (EU) 2023/955 (omarbejdning), EU-Tidende 2023, nr. L 231, side 1.

Den foreslåede ændring vil medføre, at det af fodnoten vil fremgå, at loven indeholder bestemmelser, som gennemfører dele af det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv.

Til nr. 2

Lov om fremme af energibesparelser i bygninger indeholder i kapitel 8 regler om supplerende krav til offentlige bygninger.

Det fremgår af lovens § 21, stk. 1, nr. 5, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at offentlige institutioner og virksomheder m.v., som er nævnt i lovens § 22, stk. 1, skal foretage indberetning af overordnede forbrugstal vedrørende bygningers energi- og vandforbrug.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger om gældende ret.

Det foreslås at ændre § 21, stk. 1, nr. 5, således at »overordnede« udgår, og at der efter »vandforbrug« indsættes »og oplysninger om bygninger, eksempelvis om renoveringer af bygninger«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om indberetning af faktiske forbrugstal vedrørende energi- og vandforbrug for bygninger, eksempelvis om årligt forbrug af olie til opvarmning af en bygning, samt regler om indberetning af oplysninger om bygninger, eksempelvis om renoveringer af bygninger for offentlige institutioner og virksomheder m.v. Ændringen indebærer også, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om indberetning af f.eks. omkostningerne ved renoveringer af bygninger.

Den foreslåede bemyndigelse vil give mulighed for, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om indberetning af energi- og vandforbrug og om bygningers oplysninger for de i § 22, stk. 1, nævnte offentlige institutioner og virksomheder m.v., som er; 1) den offentlige forvaltning, 2) institutioner, selskaber, foreninger m.v., hvis mere end 50 pct. af udgifterne ved deres virksomhed dækkes af offentlige midler, eller hvis de ved eller i henhold til lov har fået tillagt beføjelser til at træffe afgørelse på det offentlige vegne, 3) virksomheder, der ejes af det offentlige, eller hvor det offentlige har bestemmende indflydelse. Efter lovens § 21, stk. 5, kan klima-, energi- og forsyningsministeren undtage visse offentlige institutioner eller virksomheder m.v. helt eller delvis fra krav i regler fastsat i medfør af § 21, stk. 1-4.

Den foreslåede ændring, hvor »overordnede« udgår, vil medføre klarhed over udvidelsen af rækkevidden af bemyndigelsen, så klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, hvorvidt indberetning skal være for den enkelte bygning, hvor ofte offentlige institutioner og virksomheder m.v. skal indberette oplysninger, og for hvilken periode oplysningerne skal omfatte.

Den foreslåede ændring vil bidrage til at muliggøre implementering af det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 6, stk. 1, med hensyn til opgørelse og rapportering af årlige renoveringer af offentlige organers ejede bygninger til EU-kommissionen samt bidrage til fortegnelsen over offentlige organers ejede, lejede og ibrugtagne bygninger, jf. artikel 6, stk. 5, hvorefter medlemsstaterne er forpligtede til at oprette, ajourføre og offentliggøre en fortegnelse over offentlige organers ejede og benyttede bygninger. Der henvi-

ses i øvrigt til pkt. 3.1.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger om energieffektivitetsdirektivet.

Det forventes, at der efter den foreslåede bemyndigelse vil kunne fastsættes regler målrettet offentlige organer om indberetning af oplysninger om energi- og vandforbrug og bygninger, såfremt tilstrækkelige oplysninger ikke kan indhentes fra allerede tilgængelige datakilder, eksempelvis fra BBR-registret eller energimærkningsdatabasen.

Kredsen, som klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler for, er en større kreds, end hvad det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv forpligter til, da definitionen af offentlige organer indeholder krav om, at en enhed skal være direkte administreret og samtidig direkte finansieret af midler fra staten, regionen eller kommuner. Endvidere skal enheden ikke have en industriel eller kommerciel karakter, jf. det omarbejdede direktivs artikel 2, nr. 12.

Definitionen af offentlige organer, som kravene i artikel 5 og 6 i det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv er målrettet, forventes at blive implementeret ved ordret gengivelse af direktivets definition i den bekendtgørelse, hvor de samlede forpligtelser fra direktivets artikel 5 og 6 samt tilhørende definitioner vil blive gennemført. Definitionen af offentlige organer forventes således afgrænset til nationale, regionale eller lokale myndigheder og enheder, som finansieres og administreres direkte af disse myndigheder, men som ikke har en industriel eller kommerciel karakter.

Denne afgrænsning vil svare til den definition af offentlige organer, som allerede er implementeret i bekendtgørelse om obligatoriske energiledelsessystemer og energisyn og klimasyn i visse virksomheder, jf. bekendtgørelsens § 2, nr. 13. På samme vis som ved bekendtgørelse om obligatoriske energiledelsessystemer og energisyn og klimasyn i visse virksomheder vil definitionen af offentlige organer blive udfoldet nærmere i en samlet vejledning til den nye bekendtgørelse.

Det er ikke hensigten, at der vil fastsættes regler for en større kreds, end forudsat i det omarbejdede direktiv, medmindre der indgås politisk aftale herom, eller det skønnes nødvendigt af hensyn til effektivitet eller administration.

Behandling af indberettede oplysninger vil ske under hensyn til sikkerhedsmæssige aspekter og behandling af personoplysninger. Der henvises i øvrigt til pkt. 4 i lovforslagets almindelige bemærkninger om forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

Den foreslåede ændring og de foreslåede bemyndigelser i lovforslagets § 1, nr. 9, om nyt stk. 4 og 5, i § 13 i lov om fremme af effektiv energianvendelse, lovforslagets § 4, nr. 4, om ændring af stk. 4, i § 21, og § 4, nr. 5, om indsættelse af nyt stk. 6 og 7 i § 21 vil sammen med de gældende bemyndigelser i § 21, stk. 1-4, i lov om fremme af energibesparelser i bygninger, samt gældende § 6, stk. 1, nr. 2, og stk. 2 i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion udgøre rammen for at muliggøre

gennemførelsen af forpligtelsen ved det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 6, stk. 5.

Klima-, energi- og forsyningsministeren kan i medfør af lovens § 31 a påbyde, at den, der har handlet i strid med loven eller regler udstedt i medfør af loven, bringer forholdet i orden inden for en angiven frist, og i medfør af lovens § 32 med bøde straffe den, der undlader at efterkomme påbud udstedt i medfør af § 31 a. Den foreslåede ændring af bemyndigelsen i § 21, stk. 1, nr. 5, vil være omfattet af lovens regler om påbud og straf.

De foreslåede opgaver, som vil skulle varetages af klima-, energi- og forsyningsministeren, og de foreslåede bemyndigelser til klima-, energi- og forsyningsministeren forventes at blive delegeret til Energistyrelsen, jf. delegationsbekendtgørelsen.

Til nr. 3

Lov om fremme af energibesparelser i bygninger indeholder i kapitel 8 regler om supplerende krav til offentlige bygninger.

Det fremgår af lov om fremme af energibesparelser i bygninger, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at offentlige institutioner og virksomheder m.v., som afgrænset i lovens § 22, stk. 1, skal overholde en række nærmere oplyste forhold, jf. § 21, stk. 1. Det omfatter blandt andet mulighed for at fastsætte regler om, at der ved lejeaftale for bygninger skal sikres, at det pågældende lejemål opfylder visse energikrav, jf. § 21, stk. 1, nr. 7, at der ved køb af bygninger inden for den statslige forvaltning skal sikres, at disse bygninger opfylder visse energikrav, jf. § 21, stk. 8, og at der ved køb af bygninger uden for den statslige forvaltning skal tilskyndes til at sikre, at bygningerne opfylder visse energikrav, jf. § 21, stk. 1, nr. 9. Ministeren kan undtage visse offentlige institutioner eller virksomheder m.v. helt eller delvis fra krav i regler, som fastsættes efter § 21, stk. 1-4, jf. § 21, stk. 5.

Bemyndigelsen er i lovens § 22, stk. 1, afgrænset til 1) den offentlige forvaltning, 2) institutioner, selskaber, foreninger m.v., hvis mere end 50 pct. af udgifterne ved deres virksomhed dækkes af offentlige midler, eller hvis de ved eller i henhold til lov har fået tillagt beføjelser til at træffe afgørelse på det offentlige vegne, og 3) virksomheder, der ejes af det offentlige, eller hvor det offentlige har bestemmende indflydelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.2.1. i lovforslagets almindelige bemærkninger om gældende ret.

Det foreslås, at § 21, stk. 1, nr. 7-9, ophæves.

Den foreslåede ophævelse skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 4, hvor det foreslås at indsætte en ny § 12 om offentlige udbud i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion.

Den foreslåede ophævelse vil medføre, at bemyndigelserne i § 21, stk. 1, nr. 7-9, om fastsættelse af energikrav, som vil finde anvendelse ved indgåelse af lejeaftale eller køb af bygninger, vil udgå.

Bemyndigelserne vil indholdsmæssigt blive rummet inden for den foreslåede § 12 i lovforslagets § 1, nr. 4, således at disse bestemmelser om energieffektivitet i offentlige udbud samles i én lov. Den foreslåede ændring vil således ikke have nogen indholdsmæssig betydning.

§ 21, stk. 1, nr. 10 og 11, bliver herefter nr. 7 og 8.

Den foreslåede ændring af bestemmelsen i § 21, stk. 2, nr. 10 og 11, der bliver nr. 7 og 8, er en lovteknisk konsekvens af, at nr. 7-9 ophæves.

Til nr. 4

Lov om fremme af energibesparelser i bygninger indeholder i kapitel 8 regler om supplerende krav til offentlige bygninger.

Det fremgår af § 21, stk. 1, i lov om fremme af energibesparelser i bygninger, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at offentlige institutioner og virksomheder m.v., som nævnt i lovens § 22, stk. 1, skal gennemføre en række tiltag i forbindelse med deres bygninger, blandt andet om gennemførelse af rentable energibesparelser, energieffektiv drift og indberetning af energi- og vandforbrug. Efter lovens stk. 2 kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler om, at offentlige institutioner og virksomheder m.v., som er nævnt i § 22, stk. 1, i det omfang de indgår aftale med en bygningsejer om at varetage en bygnings drift, ved indgåelsen af aftalen skal sikre, at forpligtelser i medfør af stk. 1 opfyldes. Efter stk. 3 kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte nærmere regler om indhold og gennemførelse af de aktiviteter, der er nævnt i stk. 1, samt administration i forbindelse hermed. Efter stk. 4 kan klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætte regler om, at regler udstedt i medfør af stk. 1-3 i nærmere angivet omfang finder tilsvarende anvendelse for bygninger, som er lejet af offentlige institutioner og virksomheder m.v., der er nævnt i § 22.

Efter lovens § 22, stk. 1, kan reglerne fastsættes for følgende offentlige institutioner og virksomheder m.v.: 1) Den offentlige forvaltning. 2) Institutioner, selskaber, foreninger m.v., hvis mere end 50 pct. af udgifterne ved deres virksomhed dækkes af offentlige midler, eller hvis de ved eller i henhold til lov har fået tillagt beføjelser til at træffe afgørelse på det offentlige vegne. 3) Virksomheder, der ejes af det offentlige, eller hvor det offentlige har bestemmende indflydelse. Efter § 21, stk. 5, kan klima-, energi- og forsyningsministeren undtage visse offentlige institutioner eller virksomheder m.v. helt eller delvis fra krav i regler fastsat i medfør af stk. 1-4.

Det foreslås i § 21, stk. 4, at indsætte »eller bruges« efter »lejet«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at regler udstedt i medfør af § 21, stk. 1-3, i nærmere angivet omfang finder tilsvarende anvendelse for bygninger, som institutionerne og virksomheder m.v. ikke kun ejer eller lejer, men også bruger. Ændringen foreslås indsat i § 21, stk. 4, således at bemyndigelsen følger lovens systematik.

Den foreslåede ændring vil indebære, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at regler, der udstedes i medfør af § 21, stk. 1-3, i nærmere angivet omfang, vil finde tilsvarende anvendelse for bygninger, som bruges af offentlige institutioner og virksomheder m.v., der er nævnt i § 22. Den foreslåede ændring vil udvide bemyndigelsen, således at dele af det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 6, stk. 5, kan gennemføres ved fastsættelse af regler for institutioner og virksomheder m.v. om indberetning af energi- og vandforbrug for bygninger, der bruges, men ikke er ejet eller lejet af en offentlig institution eller virksomhed m.v.

Ved bygninger, som de offentlige institutioner og virksomheder bruger, skal forstås bygninger, hvor en offentlig institution og virksomhed m.v. bruger bygninger, anlæg, udstyr og lign. uden at den offentlige institution og virksomhed m.v. ejer eller lejer bygningen, anlægget, udstyret og lign. De ibrugtagne bygninger omfatter f.eks. bygninger og anlæg, hvor en offentlig institution og virksomhed m.v. har fået brugsretten af bygningen uden at skulle betale leje for brugen af bygningen. De ibrugtagne bygninger omfatter f.eks. ikke bygninger, hvor en offentlig institution eller virksomhed m.v. har gennemført et udbud, og en leverandør herefter opbevarer den offentlige institutions og virksomheds m.v. materiale i en bygning, som ikke er ejet eller lejet af offentlig institution m.v.

Kredsen, som klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler for, er en større kreds, end hvad det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv forpligter til, da definitionen af offentlige organer indeholder krav om, at en enhed skal være direkte administreret og samtidig direkte finansieret af midler fra staten, regioner eller kommuner. Endvidere skal enheden ikke have en industriel eller kommerciel karakter, jf. det omarbejdede direktivs artikel 2, nr. 12.

Definitionen af offentlige organer, som kravene i artikel 5 og 6 i det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv er målrettet, forventes at blive implementeret ved ordret gengivelse af direktivets definition i den bekendtgørelse, hvor de samlede forpligtelser fra direktivets artikel 5 og 6 samt tilhørende definitioner vil blive gennemført. Definitionen af offentlige organer forventes således afgrænset til nationale, regionale eller lokale myndigheder og enheder, som finansieres og administreres direkte af disse myndigheder, men som ikke har en industriel eller kommerciel karakter.

Denne afgrænsning vil svare til den definition af offentlige organer, som allerede er implementeret i bekendtgørelse om obligatoriske energiledelsessystemer og energisyn og

klimasyn i visse virksomheder, jf. bekendtgørelsens § 2, nr. 13. På samme vis som ved bekendtgørelse om obligatoriske energiledelsessystemer og energisyn og klimasyn i visse virksomheder vil definitionen af offentlige organer udfoldes nærmere i en samlet vejledning til den nye bekendtgørelse.

Det er ikke hensigten, at der vil fastsættes regler for en større kreds, end forudsat i det omarbejdede direktiv, medmindre der indgås politisk aftale herom, eller det skønnes nødvendigt af hensyn til effektivitet eller administration.

Den foreslåede ændring og de foreslåede bemyndigelser i lovforslagets § 1, nr. 9, om nyt stk. 4 og 5, i § 13 i lov om fremme af effektiv energianvendelse, lovforslagets § 4, nr. 2, om ændring af stk. 1 i § 21, og § 4, nr. 5, om indsættelse af nyt stk. 6 og 7 i § 21 vil sammen med de gældende bemyndigelser i § 21, stk. 1-4, i lov om fremme af energibesparelser i bygninger, samt gældende § 6, stk. 1, nr. 2, og stk. 2 i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion udgøre rammen for at muliggøre gennemførelsen af forpligtelsen ved det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 6, stk. 5.

Klima-, energi- og forsyningsministeren kan i medfør af lovens § 31 a påbyde den, der har handlet i strid med loven eller regler udstedt i medfør af loven, at bringe forholdet i orden inden for en angiven frist og i medfør af lovens § 32 med bøde straffe den, der unnlader at efterkomme påbud udstedt i medfør af § 31 a. Den foreslåede ændring vil være omfattet af lovens regler om påbud og straf.

De foreslåede opgaver, som vil skulle varetages af klima-, energi- og forsyningsministeren, og de foreslåede bemyndigelser til klima-, energi- og forsyningsministeren forventes at blive delegeret til Energistyrelsen, jf. delegationsbekendtgørelsen.

Til nr. 5

Lov om fremme af energibesparelser i bygninger indeholder ikke bestemmelser, der giver klima-, energi- og forsyningsministeren mulighed for at fastsætte regler om indhentning af oplysninger om bygninger, som ejes, lejes eller bruges af offentlige institutioner og virksomheder m.v., som er nævnt i § 22, stk. 1. Loven indeholder heller ingen bestemmelser, der giver ministeren mulighed for at offentliggøre oplysninger om energi- og vandforbrug og offentliggøre oplysninger om bygninger, som ejes, lejes eller bruges af de offentlige institutioner og virksomheder m.v. Efter den foreslåede ændring i § 21, stk. 1, nr. 5, vil klima-, energi- og forsyningsministeren kunne fastsætte regler for offentlige institutioner og virksomheder m.v., som er nævnt i § 22, stk. 1, om indberetning af energi- og vandforbrug og oplysninger om bygninger, eksempelvis om renoveringer.

Det foreslås at indsætte et nyt § 21, stk. 6, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om indhentning af oplysninger om bygninger m.v., som ejes, lejes eller bruges af de offentlige institutioner og virksomheder m.v., som er nævnt i § 22, stk. 1.

Den foreslåede bemyndigelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om indhentning af oplysninger om offentlige institutioners og virksomheders m.v. ejede, lejede eller ibrugtagne bygninger uden institutionernes og virksomhedernes m.v. involvering. Det kan f.eks. være for enheder, som har data om bygningens energiforbrug, uden at dataene allerede er tilgængelige for klima-, energi- og forsyningsministeren. Bemyndigelsen er foreslået af hensyn til fleksibilitet til at kunne indhente tilstrækkelige oplysninger til efterlevelse af det omarbejdede direktivs forpligtelser om opgørelser af offentlige organers bygningsmasse og bygningers energi- og vandforbrug. Den foreslåede bestemmelse vil også kunne anvendes til at indhente andre oplysninger om offentlige institutioners og virksomheders mv. bygninger, f.eks. om renoveringer og omkostning af renoveringer af bygningerne.

Den nye bemyndigelse vil bidrage til at muliggøre implementering af det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 6, stk. 1, med hensyn til opgørelse og rapportering af årlige renoveringer til EU-kommissionen samt bidrage til fortegnelsen over offentlige organers bygninger, jf. artikel 6, stk. 5, hvorefter medlemsstaterne forpligtes til at oprette, ajourføre og offentliggøre en fortegnelse over offentlige organers ejede og benyttede bygninger. Der henvises i øvrigt til pkt. 3.1.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger om energieffektivitetsdirektivet.

Den foreslåede bemyndigelse udgør sammen med gældende § 6, stk. 1, nr. 2, og stk. 2 og de foreslåede bemyndigelser i § 13, stk. 4, nr. 5, i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion og i § 21, stk. 1, nr. 5, og § 21, stk. 6, i lov om fremme af energibesparelser i bygninger rammen for gennemførelsen af forpligtelsen ved det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 6, stk. 5.

Det forventes, at bemyndigelsen vil blive anvendt, såfremt der ikke kan indhentes tilstrækkelige oplysninger om offentlige organers bygninger ud fra allerede tilgængelige datakilder, f.eks. ved BBR-registret eller energimærkningsordningen.

Klima-, energi- og forsyningsministeren kan i medfør af lovens § 31 a påbyde den, der har handlet i strid med loven eller regler udstedt i medfør af loven, at bringe forholdet i orden inden for en angiven frist og i medfør af lovens § 32 med bøde straffe den, der undlader at efterkomme påbud udstedt i medfør af § 31 a. Den foreslåede § 21, stk. 6, vil være omfattet af lovens regler om påbud og straf.

Det foreslås at indsætte nyt § 21, *stk. 7*, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om offentliggørelse af oplysninger omfattet af § 21, stk. 1, nr. 5, og stk. 6.

Den foreslåede bemyndigelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om offentliggørelse af indberettede oplysninger efter stk. 1, nr. 5, om energi- og vandforbrug og om bygninger, eksempelvis om

renoveringer og indhentede oplysninger efter § 21, stk. 6, om bygninger. Det forventes, at der vil blive fastsat regler om offentliggørelse af oplysninger om renoveringer og energi- og vandforbrug for bygninger, som ejes, lejes og bruges af offentlige organer.

Den foreslåede indsættelse af nyt stk. 6 og 7, og de foreslåede bemyndigelser i lovforslagets § 1, nr. 9, om nyt stk. 4 og 5 i § 13 i lov om fremme af effektiv energianvendelse, lovforslagets § 4, nr. 2, om ændring af stk. 1, nr. 5, i § 21, § 4, nr. 4, om ændring af stk. 4 i § 21 vil sammen med de gældende bemyndigelser i § 21, stk. 1-4, i lov om fremme af energibesparelser i bygninger samt gældende § 6, stk. 1, nr. 2, og stk. 2 i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion udgøre rammen for at muliggøre gennemførelsen af forpligtelsen ved det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 6, stk. 5.

Indhentning, indberetning og offentliggørelse af oplysninger vil ske under hensyn til sikkerhedsmæssige aspekter og af hensyn til behandling af energi- og vandforbrugsoplysninger, der kan henføres til en person. Der henvises i øvrigt til pkt. 4 i lovforslagets almindelige bemærkninger om forholdet til databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven.

Det er ikke hensigten, at der vil blive offentliggjort flere oplysninger, end hvad det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv kræver, medmindre der indgås politisk aftale herom.

De foreslåede opgaver, som vil skulle varetages af klima-, energi- og forsyningsministeren, og de foreslåede bemyndigelser til klima-, energi- og forsyningsministeren forventes at blive delegeret til Energistyrelsen, jf. delegationsbekendtgørelsen.

Til § 5

Til nr. 1

Den gældende 1. fodnote til titlen til elforsyningsloven indeholder en henvisning til, at loven gennemfører direktivforpligtelser, herunder det tidligere energieffektivitetsdirektiv.

Det foreslås, at *fodnoten* til elforsyningslovens titel nyaffattes, således at det fremgår, at loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/1791 af 13. september 2023 om energieffektivitet og om ændring af forordning (EU) 2023/955 (omarbejdning), EU-Tidende 2023, nr. L 231, side 1.

Den foreslåede ændring vil medføre, at det af *fodnoten* vil fremgå, at loven indeholder bestemmelser, som gennemfører dele af det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv.

Til nr. 2

Det følger af § 1 i elforsyningsloven, at landets elforsyning tilrettelægges og gennemføres i overensstemmelse med hensyn til klima, miljø, elforsyningssikkerhed, forbrugerbeskyttelse og samfundsøkonomi. Loven skal i overensstemmelse

med nævnte hensyn blandt andet fremme effektiv energianvendelse og sikre en effektiv anvendelse af økonomiske ressourcer.

Efter § 20, stk. 1, i elforsyningsloven, skal transmission- og netvirksomheder sikre en tilstrækkelig og effektiv transport af elektricitet med tilhørende ydelser.

Transmissionsvirksomhed udøves i Danmark alene af den selvstændige offentlige virksomhed Energinet i medfør af § 5, nr. 33, i elforsyningsloven og § 2, stk. 2, i lov om Energinet.

En netvirksomhed er en virksomhed med bevilling, der driver distributionsnet, jf. § 5, nr. 26, i elforsyningsloven.

Det fremgår af § 22, stk. 1, nr. 5 og 7, i elforsyningsloven, at en netvirksomhed skal sikre realisering af dokumenterbare energibesparelser og basere udviklingen af nettet i netvirksomhedens netområde på en gennemsigtig netudviklingsplan, som netvirksomheden skal offentliggøre hvert andet år.

Det specificeres i § 20 i netvirksomhedsbekendtgørelsen, at netudviklingsplanen skal indeholde en opgørelse af det forventede behov for alternative løsninger til netinvesteringer såsom fleksibelt elforbrug eller energieffektivitet.

Efter § 19, stk. 1 og 2, i netvirksomhedsbekendtgørelsen skal netudviklingsplanerne indeholde en behovsvurdering i forhold til, at udvidelser eller opgraderinger skal være målrettet de forventede udfordringer i relation til netinfrastrukturen, såsom kapacitetsbegrænsninger eller spændingsregulering med særlig vægt på spændingsniveauer på eller over 50 kV. Såfremt netvirksomheden har forventning om relevante udfordringer i relation til netinfrastrukturen, såsom kapacitetsbegrænsninger eller spændingsregulering, på spændingsniveauer under 50 kV, skal disse desuden fremgå. Relevante udfordringer er situationer, der potentielt kan løses varigt eller midlertidigt ved anvendelse af alternative løsninger til netinvesteringer såsom anskaffelse af fleksibilitetsydelser eller energieffektivitetsforanstaltninger, jf. bestemmelsens stk. 2.

Kapitel 11 i netvirksomhedsbekendtgørelsen indeholder regler angående fleksibilitetsydelser, som skal være med til at sikre optimal udnyttelse af ressourcer og garantere sikker og effektiv drift af det sammenhængende elforsyningsnet.

Det fremgår af § 28, stk. 1, i elforsyningsloven, at Energinet skal udføre opgaver, der blandt andet sikrer, at der udføres forsknings- og udviklingsaktiviteter, som er nødvendige for en fremtidig miljøvenlig og energieffektiv transmission og distribution af elektricitet.

Det følger af § 4, stk. 2, i lov om Energinet, at Energinet skal udarbejde en langsigtet udviklingsplan, som giver et samlet overblik over udviklingsbehovene for eltransmissionsnettet og gastransmissionssystemet.

Princippet om energieffektivitet først defineres efter det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 2, nr. 2, med henvisning til forvaltningsforordningen. I forvaltningsforordningens artikel 2, nr. 18, er princippet defineret således: ”I forbindelse med energiplanlægning og med alle beslutninger om energipolitik og energiinvestering i videst muligt omfang at tænke i alternative omkostningseffektive energieffektivitetsforanstaltninger for at gøre energiefterspørgsel og energiforsyning mere effektive, navnlig ved hjælp af omkostningseffektive energibesparelser i slutanvendelsen, initiativer vedrørende efterspørgselsreaktion og mere effektiv omdannelse, transmission og distribution af energi, samtidig med at målsætningerne i disse beslutninger fortsat nås”.

Forordningen er umiddelbart gældende i Danmark, og princippet om energieffektivitet først er således gældende ret.

Den gældende elforsyningslov indeholder ikke bestemmelser, som bemyndiger klima-, energi- og forsyningsministeren til at kunne fastsætte regler for, hvordan transmissionsvirksomheder, herunder Energinet og netvirksomheder skal anvende princippet om energieffektivitet først i forbindelse med deres netplanlægning, netudvikling og investeringsbeslutninger i henhold til det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv eller i forbindelse med den regulerende myndigheds (Forsyningstilsynets) afgørelser m.v. i forhold til, om markedets aktører har anvendt princippet korrekt i deres opgavevaretagelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.6.1.2. i de almindelige bemærkninger om gældende ret.

Det foreslås, at der indsættes et nyt § 20, stk. 6, i elforsyningsloven, hvorefter klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om transmissions- og netvirksomheders anvendelse af princippet om energieffektivitet først i forbindelse med deres netplanlægning, netudvikling og større investeringsbeslutninger og om Forsyningstilsynets anvendelse af princippet om energieffektivitet først i forbindelse med tilsynets opgaver og tilsyn.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om transmissionsvirksomheders, Energinets, netvirksomhedernes og Forsyningstilsynets anvendelse af princippet om energieffektivitet først i beslutninger, godkendelser, kontrol og overvågning vedrørende udformningen og driften af elinfrastrukturen. Ministeren kan fastsætte regler om Energinet- og netvirksomhedernes anvendelse af princippet om energieffektivitet først i forbindelse med deres langsigtede udviklingsplan og netudviklingsplaner og desuden større investeringsbeslutninger til en værdi af mere end 100.000.000 EUR. Senest den 11. oktober foretager Europa-Kommissionen en vurdering af tærsklerne med henblik på nedjustering, idet der tages hensyn til den mulige udvikling i økonomien og på energimarkedet.

Ministerens vil få mulighed for at fastsætte regler om cost-benefit-analyser, herunder indhold, retningslinjer og meto-

derne for disse. Endvidere kan der fastsættes regler om hvilke aktører og projekter, der kræver en cost-benefit-analyse, samt hvilken myndighed der er omfattet af kravet om vurdering af energieffektivitetsløsninger.

Bemyndigelsesbestemmelsen vil give ministeren adgang til at udstede regler om overvågning og opgørelse af nettab og indberetning af foranstaltninger, der forbedrer neteffektiviteten.

Den foreslåede bemyndigelse til klima-, energi- og forsyningsministeren forventes at blive delegeret til Energistyrelsen i medfør af delegationsbekendtgørelsen.

Til § 6

Til nr. 1

Den gældende fodnote til titlen til gasforsyningsloven indeholder en udtømmende opremsning af de direktiver, som loven gennemfører eller delvis gennemfører.

Det foreslås, at *fodnoten* til gasforsyningslovens titel nyaffattes, således at det fremgår, at gasforsyningsloven gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/1791 af 13. september 2023 om energieffektivitet og om ændring af forordning (EU) 2023/955 (omarbejdning), EF-Tidende 2023, nr. L 231, side 1.

Den foreslåede ændring vil medføre, at det af fodnoten vil fremgå, at loven indeholder bestemmelser, som gennemfører dele af det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv.

Til nr. 2

Det følger af gasforsyningslovens § 1, at lovens formål er at sikre, at landets gasforsyning tilrettelægges og gennemføres i overensstemmelse med hensynet til forsyningssikkerhed, samfundsøkonomi, miljø, forbrugerbeskyttelse og opfyldelse af EU-retlige forpligtelser vedrørende forsyningssikkerheden i EU.

Gasforsyningsloven skal i overensstemmelse med de nævnte hensyn blandt andet fremme bæredygtig energianvendelse, herunder ved energibesparelser, samt sikre en effektiv anvendelse af økonomiske ressourcer.

Det fremgår af gasforsyningslovens § 11, stk. 1, at transmissionselskaber eller transmissionssystemejere og systemoperatører og distributionsselskaber skal sikre en tilstrækkelig og effektiv transport af gas med tilhørende ydelser i egne systemer, herunder opretholde den fysiske balance i systemet, stille fornøden transportkapacitet til rådighed, sikre måling af levering og aftag af gas i systemet og give systembrugerne og sammenkoblede selskaber nødvendige oplysninger om måling af gas, der transporteres gennem systemet.

Det fremgår af gasforsyningslovens § 11, stk. 2, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om gennemførelsen af bestemmelserne i § 11, stk. 1, herunder regler om afgrænsning af opgaverne.

Det fremgår af § 7 i systemansvarsbekendtgørelsen, at Energinet skal udarbejde en langsigtet udviklingsplan, som skal give et samlet overblik over den planlagte udbygning af gastransmissionssystemet på kort sigt og det langsigtede behov for udviklingen af gastransmissionssystemet for en 20-årig periode. Energinet skal offentliggøre planen hvert andet år.

Det specificeres i § 18 i systemansvarsbekendtgørelsen, at denne udviklingsplan skal indeholde en opgørelse af det forventede behov for alternative løsninger til systeminvesteringer.

Det fremgår af § 2 i bekendtgørelsen om distributionsselskabers planer for det fremtidige behov for distributionskapacitet og systemudvikling, at et distributionsselskab skal udarbejde én fælles plan for det fremtidige behov for distributionskapacitet og udvikling af det eksisterende gasdistributionssystem og det kommende system til distribution af brint af behørig gaskvalitet. Det fremgår af bekendtgørelsens § 2, stk. 2, at udvikling skal forstås som forpligtelsen for et infrastrukturselskab til at tilrettelægge sin forretningsførelse over sin infrastruktur mest hensigtsmæssigt. Det indebærer, at alternative løsninger til fysisk infrastruktur overvejes og medregnes i infrastrukturselskabets muligheder i løsningskataloget.

Princippet om energieffektivitet først defineres efter det omarbejdede energieffektivitetsdirektivs artikel 2, nr. 2, med henvisning til forvaltningsforordningen. I forvaltningsforordningens artikel 2, nr. 18, er princippet defineret således: ”I forbindelse med energiplanlægning og med alle beslutninger om energipolitik og energiinvestering i videst muligt omfang at tænke i alternative omkostningseffektive energieffektivitetsforanstaltninger for at gøre energiforsyning mere effektive, navnlig ved hjælp af omkostningseffektive energibesparelser i slutanvendelsen, initiativer vedrørende efterspørgselsreaktion og mere effektiv omdannelse, transmission og distribution af energi, samtidig med at målsætningerne i disse beslutninger fortsat nås”.

Forordningen er umiddelbart gældende i Danmark, og princippet om energieffektivitet først er således gældende ret.

Gasforsyningsloven indeholder ikke bestemmelser, som bemyndiger klima-, energi- og forsyningsministeren til at kunne fastsætte regler for, hvordan transmissions- og distributionsselskaber, herunder Energinet og Evida skal anvende princippet om energieffektivitet først i forbindelse med deres systemplanlægning, systemudvikling og investeringsbeslutninger i henhold til det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv – eller i forbindelse med den regulerende myndigheds (Forsyningstilsynet) afgørelser m.v. i forhold til, om markedets aktører har anvendt princippet korrekt i deres opgavevaretagelse.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.6.1.3 i de almindelige bemærkninger om gældende ret.

Det foreslås, at der indsættes et nyt § 11, stk. 4, i gasforsyningsloven, hvorefter klima-, energi- og forsyningsmi-

nisteren kan fastsætte regler om transmissionsselskabers, systemoperatørers og distributionsselskabers anvendelse af princippet om energieffektivitet først i forbindelse med deres systemplanlægning, systemudvikling og større investeringsbeslutninger og om Forsyningstilsynets anvendelse af princippet om energieffektivitet først i forbindelse med tilsynets opgaver og tilsyn.

Den foreslåede bemyndigelse giver klima-, energi- og forsyningsministeren mulighed for at fastsætte mere detaljerede regler om, hvorledes energieffektivitet først princippet skal anvendes i forbindelse med transmissions- og distributionsselskabernes systemplanlægning, systemudvikling og konkrete investeringsbeslutninger samt i forbindelse med Forsyningstilsynets afgørelser vedrørende driften af gasinfrastrukturen, herunder afgørelser om tarifstrukturer.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om transmissionsselskabers, systemoperatørers og distributionsselskabers anvendelse af princippet om energieffektivitet først i forbindelse med deres systemplanlægning, systemudvikling og større investeringsbeslutninger.

Den foreslåede bestemmelse vil desuden medføre, at klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om Forsyningstilsynets anvendelse af princippet om energieffektivitet først i forbindelse med tilsynets opgaver og tilsyn.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil kunne fastsætte regler om Energinets og Evidas anvendelse af princippet om energieffektivitet først i forbindelse med deres langsigtede udviklingsplaner og udviklingsplaner og desuden større investeringsbeslutninger til en værdi af mere end 100.000.000 EUR. Senest den 11. oktober foretager Europa-Kommissionen en vurdering af tærsklerne med henblik på nedjustering, idet der tages hensyn til den mulige udvikling i økonomien og på energimarkedet.

Klima-, energi- og forsyningsministeren vil få mulighed for at fastsætte regler om cost-benefit-analyser, herunder indhold, retningslinjer og metoderne for disse. Endvidere kan der fastsættes regler om, hvilke aktører og projekter, der kræver en cost-benefit-analyse samt vurdering af energieffektivitetsløsninger.

Bemyndigelsesbestemmelsen vil give klima-, energi- og forsyningsministeren adgang til at udstede regler om overvågning og opgørelse af nettab og indberetning af foranstaltninger, der forbedrer systemeffektiviteten.

Den foreslåede bemyndigelse til klima-, energi- og forsyningsministeren forventes at blive delegeret til Energistyrelsen i medfør af delegationsbekendtgørelsen.

Til § 7

Til nr. 1

Af LER-lovens § 27, stk. 1, nr. 2, fremgår, at medmindre

strengere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der forsætligt eller groft uagtsomt undlader at forespørge om ledningsoplysninger i Ledningsejerregistret, jf. § 8, stk. 1. Formålet med § 27, stk. 1, nr. 2, er at straffelægge en graveaktørs manglende overholdelse af forundersøgelsespligten.

Det foreslås at ændre § 27, stk. 1, nr. 2, hvorefter henvisning til § 8, stk. 1, ændres til § 7, stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at den forkerte henvisning til § 8, stk. 1, rettes, så der på korrekt vis henvises til § 7, stk. 1. Forundersøgelsespligten er reguleret i LER-lovens § 7, stk. 1, og ikke i § 8, stk. 1. Herefter vil det fremgå, at medmindre strengere straf er forskyldt efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der forsætligt eller groft uagtsomt undlader at forespørge om ledningsoplysninger i Ledningsejerregistret, jf. § 7, stk. 1.

Bødestraf vil for eksempel kunne komme på tale i situationer, hvor en graveaktør graver uden at have forespurgt om ledningsoplysninger i Ledningsejerregistret. Dette kan for eksempel være fordi, at graveaktøren ikke vil vente på at få ledningsoplysningerne udleveret, før gravearbejdet sættes i gang, og der ikke er tale om uopsættelige reparationsarbejder.

En ledningsejer, der opdager, at en graveaktør ikke har forespurgt om ledningsoplysninger før et gravearbejde, vil kunne anmelde graveaktøren til politiet, som skal tage stilling til, om graveaktøren kan straffes.

Til § 8

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. juli 2025, jf. dog *stk. 2*.

Den foreslåede ikrafttrædelse vil medføre, at lovforslagets § 7 vil træde i kraft den 1. juli 2025 i overensstemmelse med de fælles ikrafttrædelsesdatoer.

Den foreslåede ændring er ikke en del af de bestemmelser, som vil muliggøre implementering af dele af det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv og er dermed ikke omfattet af direktivets implementeringsfrist.

Det foreslås i *stk. 2*, at lovforslagets §§ 1-6 træder i kraft den 11. oktober 2025.

Den foreslåede ikrafttrædelse vil medføre, at lovforslagets §§ 1-6 vil træde i kraft i overensstemmelse med implementeringsfristen for det omarbejdede energieffektivitetsdirektiv. Dette vil indebære en afvigelse fra de fælles ikrafttrædelsesdatoer.

Det foreslås i *stk. 3*, at regler udstedt i medfør af § 13, stk. 2, nr. 3, § 14 a, stk. 2 og 3, og §§ 17 a og 17 b i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion, jf. lov bekendtgørelse nr. 1036 af 12. september 2024, og § 21, stk. 1, nr. 7-9, i lov om fremme af energibesparelser i bygninger, jf. lov bekendtgørelse nr. 1923 af 8. oktober 2021, forbliver

i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af §§ 12, 21 a og 21 b i lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 4 og 20.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at bekendtgørelser, som er udstedt i medfør af de nævnte bemyndigelser, opretholdes, efter at bemyndigelserne videreføres i andre bestemmelser i loven. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med de foreslåede ændringer i lovforslagets § 1, nr. 5, 7, 9, 12, 14, 15, 18 og 20, og § 4, nr. 3.

Det foreslås i *stk. 4*, at regler udstedt i medfør af §§ 5 og 15 i lov om varmforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 124 af 2. februar 2024, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af § 23 q i lov om varmforsyning, som affattet ved denne lovs § 3, nr. 9.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at bekendtgørelser, som er udstedt i medfør af varmforsyningslovens §§ 5 og 15, opretholdes, selv om henvisningerne til § 4 a foreslås at udgå, jf. lovforslagets § 3, nr. 3 og 4, og de konkrete bemyndigelser, der vedrører § 4 a flyttes til en anden placering i loven.

Efter forslaget opretholdes reglerne, indtil de ophæves eller afløses af nye regler, som fastsættes efter varmforsyningsloven, som den foreslås ændret ved dette lovforslag.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 3, nr. 2, 3, 4 og 9.

Ingen af de love, der med lovforslaget foreslås ændret, gælder eller kan sættes i kraft for Færøerne og Grønland. De foreslåede ændringer vil derfor heller ikke gælde for Færøerne eller Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov om fremme af effektiv energianvendelse og drivhusgasreduktion, jf. lovbekendtgørelse nr. 1036 af 12. september 2024, som ændret ved § 31 i lov nr. 1647 af 30. december 2024, foretages følgende ændringer:

1. Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF, EU-Tidende 2012, nr. L 315, side 1, som ændret ved Rådets direktiv 2013/12/EU af 13. maj 2013 om tilpasning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet på baggrund af Republikken Kroatiens tiltrædelse, EU-Tidende 2013, nr. L 141, side 28, og ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/2002/EU af 11. december 2018 om ændring af direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet, EU-Tidende 2018, nr. L 328, side 210.

§ 5. ---

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren nedsætter et uafhængigt råd, som skal bidrage til at styrke koordineringen og fremme udviklingen af den samlede energispareindsats. Ministeren udpeger formanden og medlemmerne og fastsætter udvalgets forretningsorden. Medlemmerne skal repræsentere aktører, interessenter og sagkyndige vedrørende energibesparelser.

§ 6. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om fakturering og faktureringsoplysninger til forbrugere af el, gas, fjernkøling, varmt vand eller varme, der får målt deres forbrug med fordelingsmålere, og om disse forbrugeres adgang til forbrugsoplysninger, herunder regler til opfyldelse af Danmarks forpligtelser i henhold til EU-retten.

§ 7. ---

Stk. 2-3. ---

§ 12. (Ophævet)

1. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/1791 af 13. september 2023 om energieffektivitet og om ændring af forordning (EU) 2023/955 (omarbejdning), EU-Tidende 2023, nr. L 231, side 1.«

2. *§ 5, stk. 2*, ophæves, og i stedet indsættes:

»*Stk. 2.* Klima-, energi- og forsyningsministeren nedsætter et uafhængigt råd, som skal rådgive regeringen om energieffektivitet, energibesparelser og relaterede emner, herunder om aktiviteter, hvorved lavindkomsthusholdninger med en vis energibyrdede prioriteres. Ministeren udpeger rådets formand, sagkyndige medlemmer og deltagende organisationer samt fastsætter rådets forretningsorden.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan pålægge rådet, jf. stk. 2, at rådgive nationale, regionale og lokale beslutningstagere om aktiviteter, hvorved lavindkomsthusholdninger med en vis energibyrdede prioriteres.«

3. I *§ 6, stk. 3*, indsættes efter »forbrugsoplysninger«: »og øvrige forbrugerrelaterede oplysninger«.

4. I *§ 7* indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om finansierings-, informations- og tekniske aktiviteter, som ikke er omfattet af stk. 1.«

5. Før *§ 13* indsættes i *kapitel 4*:

§ 13. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan forhandle med de i § 14 nævnte offentlige institutioner m.v. eller organisationer, der repræsenterer de nævnte institutioner, om energibesparelsesaktiviteter og fastsættelsen af målsætninger for gennemførelsen af energibesparelser i bygninger, anlæg, udstyr og lign., som institutionerne ejer eller lejer.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at de i § 14 nævnte offentlige institutioner m.v. skal udføre følgende energibesparelsesaktiviteter for bygninger, anlæg, udstyr og lign., som de ejer eller lejer:

1-2) ---

3) fremme energibesparelser i forbindelse med indkøb, projektering, tjenesteydelser og vedligeholdelse og

4) ---

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at de nævnte institutioner m.v. skal indsende grønne energiregnskaber til ministeren og tage initiativ til at offentliggøre de i stk. 1, nr. 1 og 2, nævnte oplysninger.

»§ 12. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om ordregivende myndigheders og ordregivende enheders indgåelse af offentlige kontrakter og koncessioner ved deres køb eller leje af produkter, tjenester, bygninger og bygge- og anlægsarbejder på følgende områder:

- 1) Overholdelse af krav om energieffektivitet m.v.
- 2) Anvendelse af princippet om energieffektivitet først.
- 3) Vurdering af gennemførligheden af at indgå langsigtede kontrakter om energimæssig ydeevne, som fører til langsigtede energibesparelser, ved udbud af kontrakter vedrørende tjenester med et betydeligt energindhold.
- 4) Offentliggørelse af oplysninger om energieffektivitetsvirkningen af kontrakter i Tenders Electronic Daily (TED).«

6. I § 13, stk. 1 og 2, indsættes efter »ejer«: », bruger«.

7. I § 13, stk. 2, nr. 3, udgår »indkøb,« og », tjenesteydelser«.

9. I § 13 indsættes som stk. 4 og 5:

»Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at de i § 14 nævnte offentlige institutioner m.v. skal:

- 1) Tage hensyn til CO₂-emissioner i forbindelse med investeringer og aktiviteter.
- 2) Fastsætte energieffektivitetsforanstaltninger i planer.
- 3) Gennemføre høring over planer, der indeholder energieffektivitetsforanstaltninger.
- 4) Afbøde væsentlige negative virkninger af energieffektivitetsforanstaltninger for de i § 14 c, stk. 1, nævnte grupper.
- 5) Indberette oplysninger om energi- og vandforbrug.

Stk. 5. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om offentliggørelse af de i stk. 4, nr. 5, indberettede oplysninger.«

10. Overskriften til kapitel 4 a affattes således:

»Kapitel 4 a

Foranstaltninger til fremme af energieffektivitet.«

Kapitel 4 a

Indberetning og offentliggørelse af oplysninger vedrørende datacentres energimæssige ydeevne

§ 14 a. ---

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om tilsyn med opfyldelse af regler fastsat i medfør af stk. 1. Ministeren kan endvidere bemyndige en institution under ministeriet til at føre tilsyn med opfyldelse af de regler, der er udstedt i medfør af stk. 1.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at der kan udstedes påbud om opfyldelse af regler fastsat i medfør af stk. 1.

§ 17. ---

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om bemyndigelse af en institution under ministeriet, en anden myndighed, en virksomhed eller en anden sagkyndig institution eller organisation til at godkende og føre tilsyn med eksperter, der udfører energisyn eller klimasyn omfattet af regler udstedt i medfør af henholdsvis § 15, stk. 1, og § 16, stk. 1, og til at opkræve gebyr efter regler udstedt i medfør af § 17 b, stk. 2.

Stk. 3. ---

Tilsyn og påbud

§ 17 a. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om tilsyn med overholdelse af regler udstedt i medfør af § 15, stk. 1, og § 16, stk. 1.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at der kan meddeles påbud om overholdelse af regler udstedt i medfør af § 15, stk. 1, og § 16, stk. 1.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan bemyndige en institution under ministeriet eller en anden of-

11. Før § 14 a indsættes i *kapitel 4 a*:

»Indberetning og offentliggørelse af oplysninger vedrørende datacentres energimæssige ydeevne«.

12. § 14 a, stk. 2 og 3, ophæves.

13. Efter § 14 a indsættes:

»Energieffektivitet først

§ 14 b. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at der i forbindelse med planlægning, politikker og større investeringsbeslutninger skal foretages vurdering af energieffektivitetsløsninger i overensstemmelse med princippet om energieffektivitet først.

Sårbare grupper

§ 14 c. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om definitioner og indikatorer for lavindkomsthusholdninger med en vis energibyrde, sårbare kunder, personer i lavindkomsthusholdninger og personer, som bor i alment boligbyggeri.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om aktiviteter til fremme af energieffektivitet, hvorved de i stk. 1 nævnte grupper prioriteres.«

14. I § 17, stk. 2, ændres »§ 17 b, stk. 2« til: »§ 21 b, stk. 2«.

15. Overskriften før § 17 a og §§ 17 a og 17 b ophæves.

fentlig myndighed til at føre tilsyn i henhold til regler udstedt i medfør af stk. 1 og til at meddele påbud i henhold til regler udstedt i medfør af stk. 2.

Gebyr

§ 17 b. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om gebyrer til hel eller delvis dækning af omkostninger ved tilsyn og påbud efter regler udstedt i medfør af § 17 a.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om gebyrer til hel eller delvis dækning af omkostninger ved godkendelsesordningen i henhold til regler udstedt i medfør af § 17.

Kapitel 7

Klager, oplysningspligt og straf m.v.

§ 20. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. ---

1) ---

2) at afgørelser truffet af en institution under Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet eller en anden myndighed, som ministeren i medfør af § 17, stk. 2, § 17 a, stk. 3, og § 19, stk. 1, har henlagt sine beføjelser efter loven til, ikke skal kunne indbringes for klima-, energi- og forsyningsministeren.

Stk. 5-6. ---

§ 21. Klima-, energi- og forsyningsministeren og Energiforsyningsrådet kan pålægge kollektive energiforsyningsvirksomheder, støttemodtagere omfattet af kapitel 3, datacentre omfattet af kapitel 4 a, virksomheder omfattet af kapitel 5 og virksomheder, institutioner eller organisationer, som er nævnt i § 19, at udarbejde og meddele alle sådanne oplysninger, som er nødvendige for varetagelsen af de opgaver, som er nævnt i loven, herunder til afgørelse af, om et forhold er omfattet af loven.

Stk. 2-5. ---

16. *Overskriften* til kapitel 7 affattes således:

»Kapitel 7

Administrative bestemmelser m.v.«.

17. Før § 20 indsættes:

»Klager«.

18. I § 20, stk. 4, nr. 2, ændres »§ 17 a, stk. 3, og § 19, stk. 1« til: »§ 19 og § 21 a, stk. 3«.

19. Før § 21 indsættes:

»Oplysningsforpligtelser m.v.«.

20. I § 21, stk. 1, indsættes efter »datacentre«: »og aktører, der skal foretage vurdering af energieffektivitetsløsninger, jf. § 14 b,«.

21. Efter § 21 indsættes:

»Kapitel 7 a

Tilsyn, påbud, gebyrer og straf m.v.

Tilsyn og påbud

§ 21 a. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om tilsyn med overholdelse af regler fastsat i medfør af § 6, stk. 3, § 12, § 13, stk. 2-4, § 14, stk. 2 og 3, §§ 14 a og 14 b, § 15, stk. 1, og § 16, stk. 1.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at der kan meddeles påbud om overholdelse af regler udstedt i medfør af § 6, stk. 3, § 12, § 13, stk. 2-4, § 14, stk. 2 og 3, §§ 14 a og 14 b, § 15, stk. 1, og § 16, stk. 1.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan bemyndige en institution under ministeriet eller en anden offentlig myndighed til at føre tilsyn i henhold til regler udstedt i medfør af stk. 1 og til at meddele påbud i henhold til regler udstedt i medfør af stk. 2.

Gebyrer

§ 21 b. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om gebyrer til hel eller delvis dækning af omkostninger ved tilsyn og påbud efter regler udstedt i medfør af § 21 a, stk. 1-3, om overholdelse af regler udstedt i medfør af § 15, stk. 1, og § 16, stk. 1.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om gebyrer til hel eller delvis dækning af omkostninger ved godkendelsesordningen i henhold til regler udstedt i medfør af § 17, stk. 1-3.«

22. Før § 22 indsættes:

»Straf«.

§ 2

I lov om fjernkøling, jf. lovbekendtgørelse nr. 221 af 6. marts 2023, foretages følgende ændringer:

1. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (omarbejdning), EU-Tidende 2018, nr. L 328, side 82, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/1791 af 13. september 2023 om energieffektivitet og om ændring af forordning (EU) 2023/955 (omarbejdning), EU-Tidende 2023, nr. L 231, side 1.«

2. § 1, stk. 4, ophæves.

3. Efter § 1 a indsættes før overskriften før § 2:

»Kommunale planer for køleforsyning

1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF, EU-Tidende 2012, nr. L 315, side 1, som ændret ved Rådets direktiv 2013/12/EU af 13. maj 2013 om tilpasning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet på baggrund af Republikken Kroatiens tiltrædelse, EU-Tidende 2013, nr. L 141, side 28, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/2001/EU af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (omarbejdning), EU-Tidende 2018, nr. L 328, side 82.

§ 1. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Ved effektiv fjernkøling forstås et fjernkølesystem, der anvender mindst 50 pct. vedvarende energi, 50 pct. spildvarme, 75 pct. kraftvarme eller 50 pct. af en kombination af sådan energi og varme.

§ 1 b. Det påhviler kommunalbestyrelsen i samarbejde med forsyningsselskaber og andre berørte parter at udarbejde en plan for køleforsyningen i kommunen.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om planer, jf. stk. 1, herunder regler om indhold, interessentinddragelse, påbud og andre gennemførelsesforanstaltninger.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at nærmere angivne forudsætninger skal lægges til grund ved udarbejdelsen af planer, jf. stk. 1, og kan i den forbindelse inddrage overordnede samfunds-, klima- og miljømæssige hensyn.«

4. Efter § 4 indsættes før overskriften før § 5:

»Energieffektive systemer

§ 4 a. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om, hvilke kriterier et fjernkølingssystem skal overholde for at være effektivt, og hvornår disse kriterier skal være opfyldt. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om, at operatører af fjernkølingssystemer, der ikke overholder regler fastsat i medfør af 1. pkt., vil skulle udarbejde en plan herfor, herunder regler om godkendelse af planen m.v.

§ 4 b. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om cost-benefit-analyser for udnyttelse af overskudsvarme, herunder regler om hvornår og for hvilke anlæg cost-benefit-analyserne skal udarbejdes, analysernes indhold og godkendelse.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om indsamling og offentliggørelse af oplysninger om cost-benefit-analyser nævnt i stk. 1.«

§ 5. Klima-, energi- og forsyningsministeren godkender projekter vedrørende etablering af nye eller omfattende renovering af eksisterende fjernkølingsanlæg med kølekapacitet på over 20 MW.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen godkender projekter vedrørende etablering af nye eller omfattende renovering af eksisterende kommunale fjernkølingsanlæg med en kølekapacitet på 20 MW eller derunder. Kommunalbestyrelsen kan alene godkende et fjernkølingsprojekt, som fremmer effektiv fjernkøling, og som sammenlignet med et relevant alternativt scenarie målbart reducerer den mængde energi, der er påkrævet for at forsyne en enhed med køling.

Faktureringsoplysninger m.v. til fjernkølingskunder

§ 6 a. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om fakturering og faktureringsoplysninger til fjernkølingskunder og om disse kunders adgang til forbrugsoplysninger.

Stk. 2 ---

5. I § 5, *stk. 1*, ændres »fjernkølingsanlæg med kølekapacitet på over 20 MW« til: »kommunale fjernkølingsanlæg med en indfyret effekt på over 20 MW og private fjernkølingsanlæg uanset indfyret effekt«.

6. I § 5, *stk. 2, 1. pkt.*, ændres »kølekapacitet« til: »indfyret effekt«.

7. I overskriften før § 6 a indsættes efter »Faktureringsoplysninger«: », kontrakter«.

8. I § 6 a, *stk. 1*, indsættes som 2. *pkt.*:

»Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om fjernkølingskunders ret til en kontrakt med deres fjernkølingsleverandør, herunder om ansvar, indhold, vilkår, deling af oplysninger fra kontrakten og salgs- og betalingsmetoder.«

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om tilsyn med overholdelse af regler fastsat i medfør af stk. 1, herunder om indhentning af nødvendige oplysninger i forbindelse med tilsyn.

1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF, EU-Tidende 2012, nr. L 315, side 1, som ændret ved Rådets direktiv 2013/12/EU af 13. maj 2013 om tilpasning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet på baggrund af Republikken Kroatiens tiltrædelse, EU-Tidende 2013, nr. L 141, side 28, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU af 19. maj 2010 om bygningers energimæssige ydeevne (omarbejdning), EU-Tidende 2010, nr. L 153, side 13, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/2001/EU af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (omarbejdning), EU-Tidende 2018, nr. L 328, side 82, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/1513/EU af 9. september 2015 om ændring af direktiv 98/70/EF om kvaliteten af benzin og dieselolie og om ændring af direktiv 2009/28/EF om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder, EU-Tidende 2015, nr. L 239, side 1.

§ 4 a. Med henblik på at fremme udnyttelse af overskudsvarme godkender klima-, energi- og forsyningsministeren projekter vedrørende etablering af nye og omfattende renovering af eksisterende anlæg, der hovedsagelig leverer energi til andre formål end bygningers opvarmning og forsyning med varmt vand og har en samlet indfyret termisk effekt på over 20 MW.

§ 5. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan efter forhandling med de kommunale organisationer fastsætte regler om planlægningen efter § 3, stk. 1, og behandlingen af sager efter §§ 4 og 4 a. Ministeren kan samtidig hermed inddrage overordnede samfundsmæssige hensyn.

Stk. 2. ---

§ 15. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, hvorledes beslutninger efter §§ 4, 4 a og 14 skal meddeles eller offentliggøres, samt om at beslutningerne skal tinglyses på de pågældende ejendomme.

9. I § 6 a, stk. 3, indsættes som 2. pkt.:

»Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at der kan meddeles påbud om overholdelse af regler udstedt i medfør af stk. 1.«

§ 3

I lov om varmforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 124 af 2. februar 2024, som ændret ved § 4 i lov nr. 673 af 11. juni 2024, § 29 i lov nr. 1647 af 30. december 2024 og § 1 i lov nr. 1678 af 30. december 2024, foretages følgende ændringer:

1. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU af 19. maj 2010 om bygningers energimæssige ydeevne (omarbejdning), EU-Tidende 2010, nr. L 153, side 13, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/1513/EU af 9. september 2015 om ændring af direktiv 98/70/EF om kvaliteten af benzin og dieselolie og om ændring af direktiv 2009/28/EF om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder, EU-Tidende 2015, nr. L 239, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (omarbejdning), EU-Tidende 2018, nr. L 328, side 82, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2413 af 18. oktober 2023 om ændring af direktiv (EU) 2018/2001, forordning (EU) 2018/1999 og direktiv 98/70/EF for så vidt angår fremme af energi fra vedvarende energikilder og om ophævelse af Rådets direktiv (EU) 2015/652, EU-Tidende, L af 31. oktober 2023, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/1791 af 13. september 2023 om energieffektivitet og om ændring af forordning (EU) 2023/955 (omarbejdning), EU-Tidende 2023, nr. L 231, side 1.«

2. § 4 a ophæves.

3. I § 5, stk. 1, 1. pkt., ændres »§§ 4 og 4 a« til: »§ 4«.

4. I § 15 udgår », 4 a«.

§ 15 a. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om betaling til dækning af omkostninger ved behandling af ansøgning om godkendelse efter § 4, stk. 2, og § 4 a og tilsyn med overholdelse af vilkår i sådanne godkendelser.

§ 20 d. Varmedistributionsvirksomheder skal stille deres ydelser omfattet af § 20, stk. 1, til rådighed for forbrugerne på gennemsigtige, objektive, rimelige og ikkediskriminerende vilkår.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om afbrydelse af varmforsyning, opsigelsesvarsel og bindingsperiode med henblik på at forpligte varmedistributionsvirksomheder til at sikre forbrugerrettigheder i forbindelse med aftaler om levering af ydelser omfattet af § 20, stk. 1, mellem forbrugerne og disse virksomheder. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan endvidere fastsætte regler om varsling af ændringer af pris og betingelser for ydelser omfattet af § 20, stk. 1.

Stk. 3. ---

Energieffektiviseringsordning for overskudsvarme

§ 28 a. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om gennemførelse af bestemmelserne i stk. 1, herunder regler om forbrugernes ret til at modtage oplysnin-

5. I § 15 a udgår »og § 4 a«.

6. I § 20 d, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Varmedistributionsvirksomheder skal indgå kontrakt med forbrugerne.«

7. I § 20 d, stk. 2, indsættes som 3. pkt.:

»Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om forbrugernes ret til en kontrakt, jf. stk. 1, 2. pkt., herunder om ansvar, indhold, vilkår, deling af oplysninger fra kontrakten og salgs- og betalingsmetoder.«

8. I overskriften til kapitel 4 c indsættes efter »overskudsvarme«: »m.v.«

9. Efter § 23 o indsættes i *kapitel 4 c*:

§ 23 q. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om cost-benefit-analyser for udnyttelse af overskudsvarme, herunder regler om hvornår og for hvilke anlæg cost-benefit-analyserne skal udarbejdes, analysernes indhold og godkendelse.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om indsamling og offentliggørelse af oplysninger om cost-benefit-analyser nævnt i stk. 1.

§ 23 r. Klima-, energi- og forsyningsministeren fastsætter regler om datacentres udnyttelse af overskudsvarme eller andre former for genvinding af overskudsvarme.«

10. Efter § 24 b indsættes:

»§ 24 c. Klima-, energi- og forsyningsministeren fører tilsyn med, at varmedistributionsvirksomheder overholder § 20 d, stk. 1, 2. pkt., og regler udstedt i medfør af § 20 d, stk. 2, 3. pkt.

Stk. 2. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om tilsyn efter stk. 1.

Stk. 3. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at der kan meddeles påbud med henblik på overholdelse af § 20 d, stk. 1, 2. pkt., og regler udstedt i medfør af § 20 d, stk. 2, 3. pkt.«

11. I § 28 a, stk. 3, indsættes efter »gebyr«: », samt om tilsyn og meddelelse af påbud«.

gerne flere gange årligt, elektronisk, og uden at der opkræves særskilt gebyr.

Stk. 4. ---

§ 34. ---

- 1) etablerer nye kollektive varmforsyningsanlæg efter § 4 eller nye anlæg efter § 4 a eller udfører større ændringer i eksisterende sådanne anlæg uden godkendelse,

2-8) ---

Stk. 2-3. ---

1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervmæssige kvalifikationer, EU-Tidende 2005, nr. L 255, side 22, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/55/EU af 20. november 2013 om ændring af direktiv 2005/36/EF om anerkendelse af erhvervmæssige kvalifikationer og forordning nr. 1024/2012/EU om det administrative samarbejde ved hjælp af informationssystemet for det indre marked (»IMI-forordningen«), EU-Tidende 2013, nr. L 354, side 132, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU af 19. maj 2010 om bygningers energimæssige ydeevne (omarbejdning), EU-Tidende 2010, nr. L 153, side 13, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/844/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv 2010/31/EU om bygningers energimæssige ydeevne og direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet, EU-Tidende 2018, nr. L 156, side 75, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1999/2018/EU af 11. december 2018 om forvaltning af energiunionen og klimaindsatsen, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 663/2009/EF og nr. 715/2009/EF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF, 98/70/EF, 2009/31/EF, 2009/73/EF, 2010/31/EU, 2012/27/EU og 2013/30/EU, Rådets direktiv 2009/119/EF og 2015/652/EU og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 525/2013/EU, EU-Tidende 2018, nr. L 328, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF, EU-Tidende 2012, nr. L 315, side 1, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/944/EU af 5. juni 2019 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ændring af direktiv 2012/27/EU, EU-Tidende 2019, nr. L 158, side 125, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/2001/EU af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder, EU-Tidende 2018, nr. L 328, side 82.

12. I § 34, stk. 1, nr. 1, udgår »eller nye anlæg efter § 4 a«.

§ 4

I lov om fremme af energibesparelser i bygninger, jf. lov-bekendtgørelse nr. 1923 af 8. oktober 2021, som ændret ved § 3 i lov nr. 673 af 11. juni 2024, foretages følgende ændringer:

1. *Fodnoten* til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervmæssige kvalifikationer, EU-Tidende 2005, nr. L 255, side 22, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/55/EU af 20. november 2013 om ændring af direktiv 2005/36/EF om anerkendelse af erhvervmæssige kvalifikationer og forordning nr. 1024/2012/EU om det administrative samarbejde ved hjælp af informationssystemet for det indre marked (»IMI-forordningen«), EU-Tidende 2013, nr. L 354, side 132, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU af 19. maj 2010 om bygningers energimæssige ydeevne (omarbejdning), EU-Tidende 2010, nr. L 153, side 13, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1999 af 11. december 2018 om forvaltning af energiunionen og klimaindsatsen, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 663/2009 og (EF) nr. 715/2009, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/22/EF, 98/70/EF, 2009/31/EF, 2009/73/EF, 2010/31/EU, 2012/27/EU og 2013/30/EU, Rådets direktiv 2009/119/EF og (EU) 2015/652 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 525/2013, EU-tidende 2018, nr. L 328, s. 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder, EU-Tidende 2018, nr. L 328, side 82, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/1791 af 13. september 2023 om energieffektivitet og om ændring af forordning (EU) 2023/955 (omarbejdning), EU-Tidende 2023, nr. L 231, side 1.«.

§ 21. ---

1-4) ---

5) skal foretage indberetning af overordnede forbrugstal vedrørende bygningers energi- og vandforbrug,

6) ---

7) ved indgåelse, forlængelse eller genforhandling af lejeaftale for bygninger eller dele heraf skal sikre, at det pågældende lejemål opfylder visse energikrav,

8) ved køb af bygninger eller dele af bygninger inden for den statslige forvaltning skal sikre, at disse bygninger opfylder visse energikrav,

9) ved køb af bygninger eller dele af bygninger uden for den statslige forvaltning tilskyndes til at sikre, at disse bygninger opfylder visse energikrav,

10-11) ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om, at regler udstedt i medfør af stk. 1-3 i nærmere angivet omfang finder tilsvarende anvendelse for bygninger, som er lejet af offentlige institutioner og virksomheder m.v., der er nævnt i § 22.

Stk. 5. ---

2. I § 21, stk. 1, nr. 5, udgår »overordnede«, og efter »vandforbrug« indsættes: »og oplysninger om bygninger, eksempelvis om renoveringer af bygninger«

3. § 21, stk. 1, nr. 7-9, ophæves.

Nr. 10 og 11 bliver herefter nr. 7 og 8.

4. I § 21, stk. 4, indsættes efter »lejet«: »eller bruges«.

5. I § 21 indsættes som *stk. 6* og *7*:

»*Stk. 6.* Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om indhentning af oplysninger om bygninger, som ejes, lejes eller bruges af de offentlige institutioner og virksomheder, som er nævnt i § 22, stk. 1.

Stk. 7. Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om offentliggørelse af oplysninger omfattet af stk. 1, nr. 5, og stk. 6.«

§ 5

I lov om elforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1248 af 24. oktober 2023, som ændret bl.a. ved § 30 i lov nr. 1647 af 30. december 2024 og § 4 i lov nr. 1676 af 30. december 2024 og senest ved § 1 i lov nr. 1677 af 30. december 2024, foretages følgende ændringer:

1. Fodnoten til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, EF-Tidende 1992, nr. L 206, side 7, som ændret senest ved Rådets direktiv 2013/17/EU af 13. maj 2013, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 193, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/99/EF af 19. november 2008 om strafferetlig beskyttelse af miljøet, EU-Tidende 2008, nr. L 328, side 28, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle, EU-Tidende 2010, nr. L 20, side 7, som ændret ved Rådets direktiv 2013/17/EU af 13. maj 2013, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 193, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/2001/EU af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder, EU-Tidende

1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF, EU-Tidende 2012, nr. L 315, side 1, som ændret ved Rådets direktiv 2013/12/EU af 13. maj 2013, EU-Tidende 2013, nr. L 141, side 28, ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/844/EU af 30. maj 2018, EU-Tidende 2018, nr. L 156, side 75, og ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/944/EU af 5. juni 2019, EU-Tidende 2019, nr. L 158, side 125, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle, EU-Tidende 2010, nr. L 20, side 7, som ændret ved Rådets direktiv 2013/17/EU af 13. maj 2013, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 193, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/944/EU af

5. juni 2019 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ændring af direktiv 2012/27/EU, EU-Tidende 2019, nr. L 158, side 125, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2413 af 18. oktober 2023 om ændring af direktiv (EU) 2018/2001, forordning (EU) 2018/1999 og direktiv 98/70/EF for så vidt angår fremme af energi fra vedvarende energikilder og om ophævelse af Rådets direktiv (EU) 2015/652, EU-Tidende, L af 31. oktober 2023, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/2001/EU af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder, EU-Tidende 2018, nr. L 328, side 82, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2413 af 18. oktober 2023 om ændring af direktiv (EU) 2018/2001, forordning (EU) 2018/1999 og direktiv 98/70/EF for så vidt angår fremme af energi fra vedvarende energikilder og om ophævelse af Rådets direktiv (EU) 2015/652, EU-Tidende, L af 31. oktober 2023, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/99/EF af 19. november 2008 om strafferetlig beskyttelse af miljøet, EU-Tidende 2008, nr. L 328, side 28, og dele af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, EF-Tidende 1992, nr. L 206, side 7, som ændret senest ved Rådets direktiv 2013/17/EU af 13. maj 2013, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 193. I loven er der medtaget en bestemmelse fra Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/943/EU af 5. juni 2019 om det indre marked for elektricitet (omarbejdning), EU-Tidende 2019, nr. L 158, side 54. Ifølge artikel 288 i EUF-traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af bestemmelsen i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningens umiddelbare gyldighed i Danmark.

§ 20. ---

Stk. 2-5. ---

1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/73/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for naturgas og om ophævelse af direktiv 2003/55/EF, EU-Tidende 2009, nr. L 211, side 94, som ændret ved direktiv 2019/692/EU af 17. april 2019 om ændring af direktiv

2018, nr. L 328, side 82, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2413 af 18. oktober 2023 om ændring af direktiv (EU) 2018/2001, forordning (EU) 2018/1999 og direktiv 98/70/EF for så vidt angår fremme af energi fra vedvarende energikilder og om ophævelse af Rådets direktiv (EU) 2015/652, EU-Tidende, L af 31. oktober 2023, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/944/EU af 5. juni 2019 om fælles regler for det indre marked for elektricitet og om ændring af direktiv 2012/27/EU, EU-Tidende 2019, nr. L 158, side 125, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1711 af 13. juni 2024 om ændring af direktiv (EU) 2018/2001 og (EU) 2019/944 for så vidt angår forbedring af udformningen af Unionens elektricitetsmarked, EU-Tidende, L af 26. juni 2024 og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/1791 af 13. september 2023 om energieffektivitet og om ændring af forordning (EU) 2023/955 (omarbejdning), EU-Tidende 2023, nr. L 231, side 1. I loven er der medtaget en bestemmelse fra Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/943/EU af 5. juni 2019 om det indre marked for elektricitet (omarbejdning), EU-Tidende 2019, nr. L 158, side 54. Ifølge artikel 288 i EUF-traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af bestemmelsen i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningens umiddelbare gyldighed i Danmark.«

2. I § 20 indsættes som *stk. 6*:

»*Stk. 6.* Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om transmissions- og netvirksomheders anvendelse af princippet om energieffektivitet først i forbindelse med deres netplanlægning, netudvikling og større investeringsbeslutninger og om Forsyningstilsynets anvendelse af princippet om energieffektivitet først i forbindelse med tilsynets opgaver og tilsyn.«

§ 6

I lov om gasforsyning, jf. lovbekendtgørelse nr. 1100 af 16. august 2023, som ændret senest ved § 3 i lov nr. 1676 af 30. december 2024 og § 2 i lov nr. 1677 af 30. december 2024 foretages følgende ændringer:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/73/EF af 13. juli 2009 om fælles regler for det indre marked for naturgas og om ophævelse af direktiv 2003/55/EF, EU-Tidende 2009, nr. L 211, side 94, som ændret ved (EU) direktiv 2019/692 af 17. april 2019 om ændring af direktiv

2009/73/EF om fælles regler for det indre marked for naturgas, EU-Tidende 2019, nr. L 117, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/2001/EU af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (omarbejdning), EU-Tidende 2018, nr. L 328, side 82, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/2413 af 18. oktober 2023 om ændring af direktiv (EU) 2018/2001, forordning (EU) 2018/1999 og direktiv 98/70/EF for så vidt angår fremme af energi fra vedvarende energikilder og om ophævelse af Rådets direktiv (EU) 2015/652, EU-Tidende, L af 31. oktober 2023, EU-Tidende 2018, nr. L 328, side 82, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/1513/EU af 9. september 2015 om ændring af direktiv 98/70/EF om kvaliteten af benzin og dieselolie og om ændring af direktiv 2009/28/EF om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder, EU-Tidende 2015, nr. L 239, side 1.

§ 11. ---

Stk. 2 og 3. ---

§ 27. ---

1) ---

2) undlader at forespørge om ledningsoplysninger i Ledningsejerregistret, jf. § 8, stk. 1, eller

3) ---

Stk. 2-3.

2009/73/EF om fælles regler for det indre marked for naturgas, EU-Tidende 2019, nr. L 117, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/1513/EU af 9. september 2015 om ændring af direktiv 98/70/EF om kvaliteten af benzin og dieselolie og om ændring af direktiv 2009/28/EF om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder, EU-Tidende 2015, nr. L 239, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/2001 af 11. december 2018 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder (omarbejdning), EU-Tidende 2018, nr. L 328, side 82, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2023/1791 af 13. september 2023 om energieffektivitet og om ændring af forordning (EU) 2023/955 (omarbejdning), EU-Tidende 2023, nr. L 231, side 1.«

2. I § 11 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Klima-, energi- og forsyningsministeren kan fastsætte regler om transmissionsselskabers, systemoperatørers og distributionsselskabers anvendelse af princippet om energieffektivitet først i forbindelse med deres systemplanlægning, systemudvikling og større investeringsbeslutninger og om Forsyningstilsynets anvendelse af princippet om energieffektivitet først i forbindelse med tilsynets opgaver og tilsyn.«

§ 7

I lov nr. 564 af 10. maj 2022 om Ledningsejerregistret foretages følgende ændringer:

1. I § 27, stk. 1, nr. 2, ændres »§ 8, stk. 1« til: »§ 7, stk. 1«.